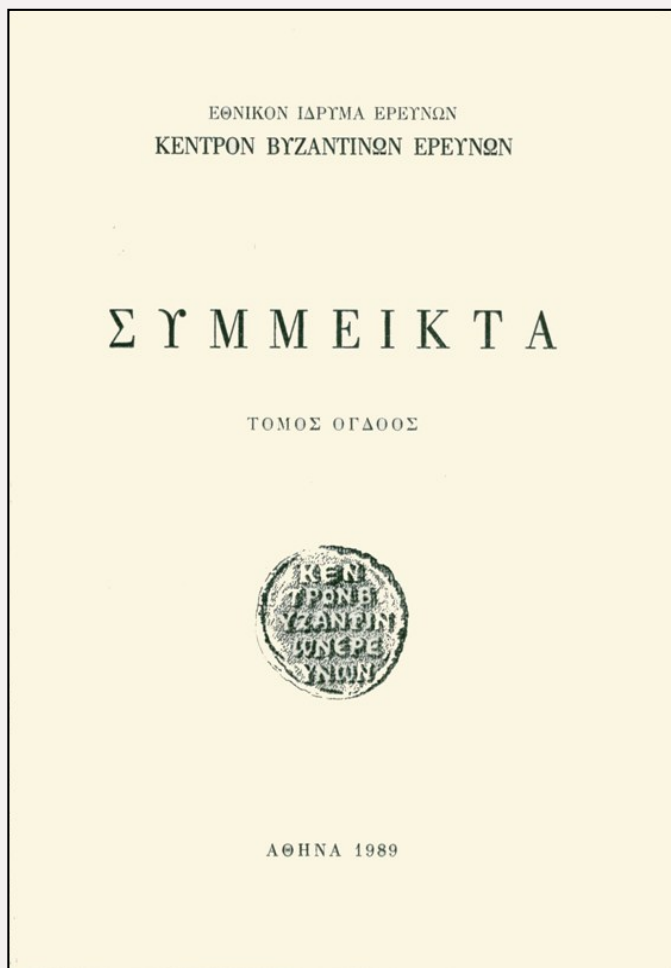

Βυζαντινά Σύμμεικτα

Τομ. 8, 1989

Τὰ ἔθνικὰ οἰκογενειακὰ ὀνόματα στὴν Κρήτη
κατὰ τὴ βενετοκρατία (13ος-17ος αἰ.)

KONTH Βούλα
[10.12681/byzsym.728](https://doi.org/10.12681/byzsym.728)

Copyright © 1989

To cite this article:

KONTH (1989). Τὰ ἔθνικὰ οἰκογενειακὰ ὀνόματα στὴν Κρήτη κατὰ τὴ βενετοκρατία (13ος-17ος αἰ.). Βυζαντινά Σύμμεικτα, 8, 143-317.

ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ ΚΑΤΑ ΤΗ ΒΕΝΕΤΟΚΡΑΤΙΑ (13ος-17ος αί.)

Για τὸ σχηματισμὸ τῶν Κρητικῶν οἰκογενειακῶν ὀνομάτων διαθέτουμε ἀρκετὲς ἐργασίες, ἀπὸ τὶς ὁποῖες ὅμως οἱ περισσότερες ἀναφέρονται στὰ ἐπαγγελματικὰ ἐπώνυμα καὶ τὰ παρωνύμια¹. Ἡ ἐργασία αὐτή, βασισμένη σὲ ἀρχαιολογικὸ ὕλικὸ τῆς περιόδου τῆς βενετοκρατίας στὴν Κρήτη², ἀποσκοπεῖ νὰ συμβάλει στὴν ἐρευνα τῶν ἐθνικῶν οἰκογενειακῶν ὀνομάτων³ στὴ μαγιστράνησο κα-

1. Τὴν παλαιότερη βιβλιογραφία βλ. συγκεντρωμένη στὴν ἐργασία τοῦ Δ. Βαγιακάκου, *Σχεδίασμα περὶ τῶν τοπωνυμικῶν καὶ ἀνθρωπωνυμικῶν σπουδῶν ἐν Ἑλλάδι, 1833-1962*, Ἀθήνα 1964, σελ. 294-295. Οἱ μετὰ τὸ 1962 μελέτες ποὺ ἀφοροῦν τὰ κρητικὰ οἰκογενειακὰ ὀνόματα εἶναι οἱ ἀκόλουθες: Βασ. Βλ. Σφυρόερα, *Κρητικὰ ἐπώνυμα εἰς τὰς Κυκλάδας*, Πεπραγμένα Β' Διεθνoῦς Κρητολογικοῦ Συνεδρίου, τόμ. Δ', Ἀθήνα 1969, σελ. 457-466.— Χρυσούλας Τσικριτσῆ, *Κρητικὰ ἐπώνυμα ἐξ ὀνομάτων φυτῶν καὶ ζώων*, Κρ. Χρ. 23 (1971), σελ. 440-466.— Τῆς Ἰδίας, *Striano - Siriano - Siriano*, Ἀθήνα 1972.— Χρυσούλας Ζ. Τσικριτσῆ - Κατσανάκη, *Κρητικὰ οἰκογενειακὰ ὀνόματα ἀπὸ παρωνύμια*, μέρος Α', Α - Μ, Ἀθήνα 1972.— Ι. Α. Θωμόπουλου, *Τὰ Κρητικὰ οἰκογενειακὰ ὀνόματα*, Ἀμάλθεια 4 (1973), σελ. 290-292.— Γ. Ι. Κορμούλη, *Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ἐπωνύμων τῶν Ρεθυμνίων*, Πεπραγμένα Γ' Διεθνoῦς Κρητολογικοῦ Συνεδρίου, τόμ. Γ', Ἀθήνα 1975, σελ. 153-186.— Χρυσούλας Ζ. Τσικριτσῆ - Κατσανάκη, *Τὸ κρητικὸ ἐπώνυμο Μονάτσος - Μονάτσος, Μονάτσος - Μονάτσος*, Ἀμάλθεια 7 (1976), σελ. 147-153.— Τῆς Ἰδίας, *Οἰκογενειακὰ ὀνόματα ποιητῶν Κρητικῆς Ἀναγεννήσεως*, Ἀμάλθεια 7 (1976), σελ. 281-310.— Τῆς Ἰδίας, *Τὰ κρητικὰ οἰκογενειακὰ ὀνόματα Γριπάρης, Κάλβος, Παλαμᾶς, Ροῖδης, Σολωμός, Τιπάλδος καὶ Φώσκολος*, Ἀμάλθεια 9 (1978), σελ. 3-15.— Τῆς Ἰδίας, *Κρητικὰ ἐπώνυμα ἐπαγγελματικὰ καὶ δηλωτικὰ τίτλων καὶ ἀξιομάτων*, Ἀθήνα 1981.— Τῆς Ἰδίας, *Τὰ κρητικὰ ἐπώνυμα Βερνάρδος καὶ Σιλιγάρδος*, Προμηθεὺς ὁ Πυρφόρος 7 (1983), σελ. 99-102.— Τῆς Ἰδίας, *Τὰ κρητικὰ ὀνόματα Βεργός καὶ Μαρσαμάς*, Ὀνόματα 8 (1983), σελ. 36-38.— Τῆς Ἰδίας, *Μερικὰ κρητικὰ ἐπώνυμα ἐνετικῆς προελεύσεως*, Ὀνόματα 9 (1984), σελ. 217-222.

2. Τὶς ὡς τὸ 1971 δημοσιευμένες πηγές βλ. συγκεντρωμένες στὴ μελέτη τοῦ Μ. Ι. Μανούσακα, *Σύντομος ἐπισκόπησις τῶν περὶ τὴν βενετοκρατομένην Κρήτην ἐρευνῶν*, Κρ. Χρ. 23 (1971), σελ. 245-308.

3. Μελέτες γιὰ τὰ ἐθνικὰ οἰκογενειακὰ ὀνόματα σὲ ἄλλες περιοχὲς τῆς Ἑλλάδας: Π. Γ. Ζερλέντη, *Ναξίων ἐθνικά*, Ἀθηνᾶ 28 (1916), σελ. 297-306.— Α. Α. Παπαδόπουλου, *Τοπωνύμια καὶ ἐθνικά ἐν Πόντῳ*, Λεξιλογικῶν Ἀρχεῖον 5 (1918), σελ. 203-209.— Σ. Μενάρδου, *Περὶ τῶν τοπικῶν ἐπιθέτων τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς. Ι. Τοπικὰ Γήρον καὶ Κεφαλληνίας*, ΕΕΒΣ 4 (1927), σελ. 332-341.— Τοῦ Ἰδίου, *Περὶ τῶν*

τά την εποχή τῆς βενετικῆς κυριαρχίας. Οἱ πληροφορίες ποὺ ἀντλοῦνται ἀπὸ τὶς πηγές ποὺ μελετήθηκαν¹ ἀφοροῦν κυρίως τὸ διαμερίσμα τοῦ Χάνδακα καί, σὲ μικρότερη ἔκταση, τὰ διαμερίσματα τῆς ὑπόλοιπης Κρήτης, καλύπτοντας ὅλη σχεδὸν τὴ διάρκεια τῆς βενετοκρατίας, ἀπὸ τὰ μέσα περίπου τοῦ 13ου αἰώνα ὡς τὴν πτώση τοῦ Χάνδακα τὸ 1669.

Τὰ ἐθνικά², τοπικὰ ἢ πατριδωνυμικὰ οἰκογενειακὰ ὀνόματα δηλώνουν εἴτε τὸν τόπο στὸν ὁποῖο μετοίκησε ὁ παρονομαζόμενος, εἴτε, συχνότερα, τὸν τόπο ἀπὸ ὅπου κατάγεται. Ὁ τόπος αὐτὸς μπορεῖ νὰ εἶναι μικρὴ ἢ μεγαλύτερη γεωγραφικὴ περιφέρεια: χωριὸ ἢ κωμόπολη, πόλη, ἐπαρχία, ἀκόμη καὶ χώρα

τοπικῶν ἐπιθέτων τῆς νεωτέρας ἐλληνικῆς. III. *Τοπικὰ Λέσβου καὶ Ρόδου*, ΕΕΒΣ 6 (1929), σελ. 286-289.— Ν. Ι. Ζαφειρίου, *Τοπικὰ (ἐθνικὰ) ἐπίθετα τῆς Σάμου*, Ἀρχεῖον Σάμου 1 (1946), σελ. 140-143.— Γερ. Η. Παπατρέχα, *Ἐθνικὰ καὶ ἀνθρωπωνυμικὰ Σηρομέρου*, Ἐπετηρὶς Ἐταιρείας Στερεοελλαδικῶν Μελετῶν 1 (1968), σελ. 244-255.— Στ. Γ. Καστορέα, *Τὰ τοπικὰ ἐπώνυμα στὴ Λακωνία*, Πρακτικὰ Α' Συνεδρίου Λακωνικῶν Σπουδῶν, τόμ. Α' (— Λακωνικὰ Σπουδαὶ 4, 1979), Ἀθήνα 1979, σελ. 310-329.— Ελένης Ζαχαρίου-Μαμαλίγκα, *Τὰ ἐπιθέματα τῶν ἐθνικῶν ὀνομάτων (πατριδωνυμικῶν) στο ροδιακὸ ἰδιώμα*, Ὀνόματα 7 (1982), σελ. 49-58.— Ν. Χ. Ἀλιπράντη, *Ἐθνικὰ ὀνόματα στὴν Πάρο. (Ἐπώνυμα, παρωνύμια, τοπωνύμια)*, Ὀνόματα 8 (1983), σελ. 47-70.— Ν. Γ. Κοντοσόπουλου, *Κεφαλληνιακὰ ἐθνικὰ ὀνόματα*, Ὀνόματα 8 (1983), σελ. 39-43.— Ελένης Ζαχαρίου-Μαμαλίγκα, *Τὰ ἐπίθετα τῶν ἐθνικῶν ὀνομάτων (πατριδωνυμικῶν) στο καλυμνιακὸ ἰδιώμα*, Ὀνόματα 11 (1987) σελ. 97-102.

1. Ἡ μελέτη αὐτὴ δὲν ἔχει τὴν πρόθεση νὰ ἐξαντλήσει ὅλες τὶς ἐκδεδομένες πηγές: περιορίζεται στὴ χρησιμοποίησή τῶν πιὸ σημαντικῶν —κυρίως τῶν νοταριακῶν, ἀλλὰ καὶ ἀρχεακῶν σειρῶν τοῦ Ἀρχείου τοῦ Δούκα τῆς Κρήτης— καθὼς καὶ ἐργασιῶν ποὺ ἔχουν στηριχθεῖ σὲ ὕλικὸ ἀπὸ τὰ Ἀρχεῖα τῆς Βενετίας. Ἡ μόνη ἀνέκδοτη πηγὴ ποὺ ἀποδελτιώθηκε γιὰ τὴ μελέτη αὐτὴ εἶναι ἡ «Περιγραφή τῆς Κρήτης» τοῦ Πέτρου Καστροφύλακα.

2. Ἐθνικὰ χαρακτήριζε ἤδη ὁ Στέφανος Βυζάντιος τὰ ὀνόματα τῶν πολιτῶν τόσο τῶν χωρῶν ὅσο καὶ τῶν πόλεων, βλ. Στεφάνου Βυζαντίου, *Ἐκ τῶν Ἐθνικῶν*, ἔκδ. Α. Meineke, Βερολίνο 1849 (φωτοτ. ἀνατ. Graz 1958). Γενικὰ γιὰ τὰ ἐθνικὰ οἰκογενειακὰ ὀνόματα στὴν Ἑλλάδα βλ. Η. Μοριτς, *Die Zunamen bei den byzantinischen Historikern und Chronisten*. II. Teil, Landshut 1898, σελ. 34-44.— Ἀθ. Χ. Μπούτορα, *Τὰ νεοελληνικὰ κύρια ὀνόματα ἱστορικῶς καὶ γλωσσικῶς ἐρμηνευόμενα*, Ἀθήνα 1912, σελ. 125-130.— Κ. Ι. Ἀμάντου, *Παρατηρήσεις τινὲς εἰς τὴν μεσαιωνικὴν γεωγραφίαν*, ΕΕΒΣ 1 (1924), σελ. 50-53 (— *Γλωσσικὰ Μελετήματα*, Ἀθήνα 1964, σελ. 261-263).— Τοῦ Ἰδίου, *Τὰ ἐθνολογικὰ ὀνόματα εἰς τοὺς βυζαντινοὺς συγγραφεῖς*, Ἑλληνικά 2 (1929), σελ. 97-104 (— *Γλωσσικὰ Μελετήματα*, σελ. 307-315).— Ν. Π. Ἀνδριώτη, *Συμβολὴ στὴ μορφολογία τῶν νεοελληνικῶν ἐπωνύμων*, Ἐπιστημονικὴ Ἐπετηρὶς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης 6 (1950), σελ. 185-206.— Κ. Ι. Ἀμάντου, *Γλωσσογεωγραφικά. I. Οἰκογενειακὰ ὀνόματα ἐξ ἐθνικῶν*, Εἰς μνήμην Γ. Π. Οἰκονόμου, Ἀθήνα 1954, σελ. 115-120 (= *Γλωσσικὰ Μελετήματα*, σελ. 537-540).— Ν. Γ. Κοντοσόπουλου, *Les suffixes ethniques en grec moderne*, Bulletin de la Société de Linguistique de Paris 68 (1973), σελ. 105-127.— Μ. Τριανταφυλλίδη, *Τὰ οἰκογενειακὰ-μας ὀνόματα. Προλεγόμενα, ἐπεξεργασία κειμένου, σχόλια* Ε. Σ. Στάθη, Θεσσαλονικὴ 1982, σελ. 23-38.

ολόκληρη¹. Έτσι, λοιπόν, στη μελέτη αυτή έθνικά επώνυμα θεωρούνται —και με την έννοια αυτή αποδελτιώθηκαν— όσα σχηματίζονται από το όνομα του τόπου καταγωγής του κατόχου τους (αυτούσιο ή με παραγωγική κατάληξη): π.χ. Γεώργιος Ἀμαθιανός, Ἀλέξης Μυλοποταμίτης. Ἀντίθετα, όπου υπάρχει κανονικό επώνυμο και το δηλωτικό τῆς καταγωγῆς ἀποτελεῖ συμπληρωματικό μόνο στοιχείο του ὀνόματος, τότε τὸ ἔθνικὸ δὲν θεωρεῖται οἰκογενειακὸ ὄνομα καὶ ἐπομένως δὲν ἀποδελτιώνεται² (π.χ. Pollo Mazavacha Coroneo).

Μὲ βάση τὸ ὕλικὸ πὸν συγκεντρώθηκε, τὰ ἔθνικα οἰκογενειακὰ ὀνόματα τῆς βενετοκρατούμενης Κρήτης διακρίνονται σὲ δύο βασικὲς κατηγορίες: α) σὲ ἔθνικα ὀνόματα πὸν προέρχονται ἀπὸ ὀνομασίες περιοχῶν τῆς Κρήτης, καὶ β) σὲ ἔθνικα ὀνόματα πὸν προέρχονται εἴτε ἀπὸ ὀνομασίες περιοχῶν τοῦ ὑπόλοιπου ἑλλαδικοῦ χώρου (ἔρια τῆς σημερινῆς Ἑλλάδας), εἴτε ἀπὸ ὀνομασίες περιοχῶν τῆς Ἰταλικῆς χερσονήσου εἴτε, πάλι, ἀπὸ ὀνομασίες διαφόρων ἄλλων μερῶν. Μικρότερη ομάδα ἔθνικῶν ὀνομάτων ἀναφέρεται σὲ καταγωγή ἀπὸ εὐρύτερη γεωγραφικὴ περιοχή ἢ καὶ ἐθνότητα (π.χ. Ρωμαῖος, Γραικός, Ἀνατολικός). Στὰ ἔθνικα κατατάσσονται ἐπίσης καὶ οἰκογενειακὰ ὀνόματα πὸν δηλώνουν ἀόριστα προέλευση ἀπὸ γεωγραφικὸν χωρὸν ἐκτὸς Κρήτης (π.χ. Ξένος) ἢ μὴ συγκεκριμένη κρητικὴ περιοχή (π.χ. Ἀπανομερίτης). Τέλος, ὀρισμένα ὀνόματα (π.χ. Condolioti, Marmachioti κ.ἄ.), λόγω τῶν χαρακτηριστικῶν καταλήξεων τους ἐντάσσονται στὰ ἔθνικα, χωρὶς ὥστόσο νὰ εἶναι δυνατὴ ἢ ἐξακριβώση τῆς περιοχῆς μετὰ τὴν ὁποία συνδέονται.

Ἡ μελέτη τῶν ἔθνικῶν οἰκογενειακῶν ὀνομάτων πὸν ἐντοπίστηκαν στὴν Κρήτη μᾶς ἐπιτρέπει τὴν ἐξαγωγή στατιστικῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα, ἐξαιτίας τῆς ἀποσπασματικότητος τῶν πηγῶν, δὲν μποροῦν βέβαια παρὰ νὰ εἶναι ἐνδεικτικὰ καὶ ὄχι ἀπόλυτα. Συγκεκριμένα, ἀπὸ τὸν συνολικὸν ἀριθμὸν τῶν 252 ἔθνικῶν ὀνομάτων πὸν ἐντοπίζονται κατὰ τὴν περίοδο τῆς βενετοκρατίας, τὸ ἕνα τρίτο περίπου προέρχεται ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν Κρήτη, ἐνῶ τὰ ὑπόλοιπα κατανέμονται γεωγραφικὰ ὡς ἐξῆς:

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

Γεωγραφικὴ προέλευση τῶν ἔθνικῶν ὀνομάτων³

Κρήτη	ἐκτὸς Κρήτης	ἄλλες ἐθνότητες	προέλευση ἀπὸ μὴ συγκεκριμένο γεωγρ. χωρὸν	λόγω καταλήξεων
79 (31%)	95 (38%)	22 (9%)	7 (3%)	49 (19%)

1. Βλ. Τριανταφυλλίδη, ὁ.π., σελ. 23 § 52.

2. Βλ. καὶ Φανῆς Μαυροειδῆ, *Τὰ ὀνόματα τῶν Ἑλλήνων τὸ 16ο αἰῶνα*, *Ὀνόματα* 9 (1984), σελ. 147.

3. Τὰ ποσὰ πὸν ἀναγράφονται ἔξω ἀπὸ τὶς παρενθέσεις ἀντιπροσωπεύουν ἀπόλυτους ἀριθμούς.

Ἄν τώρα ἐξεταστοῦν εἰδικότερα οἱ δύο βασικὲς κατηγορίες τῶν ἐθνικῶν οἰκογενειακῶν ὀνομάτων, ἐκείνων δηλαδή ποὺ προέρχονται ἀπὸ τοπωνύμια τῆς Κρήτης καὶ ἐκείνων ποὺ προέρχονται ἀπὸ τοπωνύμια ἐκτὸς μεγαλονήσου, διαπιστώνεται ὅτι τὰ ὀνόματα ποὺ προέρχονται ἀπὸ τοπωνύμια ἐκτὸς Κρήτης εἶναι περισσότερα: τὰ ἐθνικὰ ὀνόματα ποὺ παράγονται ἀπὸ κρητικὰ τοπωνύμια εἶναι 79 (45%) καὶ τὰ ἐθνικὰ ὀνόματα ποὺ προέρχονται ἀπὸ τοπωνύμια ἐκτὸς Κρήτης 95 (55%)¹.

ΠΙΝΑΚΑΣ 2

Κατανομή τῶν ἐθνικῶν οἰκογενειακῶν ὀνομάτων κατὰ περιοχὲς²

<i>Κρήτη</i>	<i>ἐλλαδικὸς χῶρος</i>	<i>ἰταλικὴ χερσόνησος</i>	<i>ἄλλα μέρη</i>
79 (45%)	41 (24%)	25 (14%)	29 (17%)

Τὰ περισσότερα ἐθνικὰ οἰκογενειακὰ ὀνόματα μὲ κρητικὴ προέλευση δὲν ἔχουν διαχρονικὴ παρουσία· ἐκτὸς ἀπὸ τὸ Χαντακίτης ποὺ ἐπιβιώνει σ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς βενετοκρατίας, συχνότερα ἐπαναλαμβάνονται στὴ διάρκεια τῶν αἰῶνων ὅσα ὑποδηλώνουν εὐρύτερη γεωγραφικὴ περιφέρεια (π.χ. Κισαμίτης, Πεδιώτης). Ἀντίθετα, ἐπισημαίνονται συνεχῶς ἀρκετὰ ἀπὸ τὰ ὀνόματα ποὺ προέρχονται ἀπὸ περιοχὲς τόσο τοῦ ἐλλαδικοῦ χώρου (Κορφιώτης, Ρόδιος κ.ἄ.) ὅσο καὶ τῆς ἰταλικῆς χερσονήσου (Lombardo, Trivisan κ.ἄ.) —γιὰ τὰ ὁποῖα σώζονται πολυπληθέστατες μαρτυρίες—, καθὼς καὶ ἄλλων περιοχῶν (Καππάδοκας, Ραγουζαῖος κ.ἄ.). Ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸ τῶν ἐθνικῶν ὀνομάτων, ἡ ἀποσπασματικότητα καὶ πάλι τῶν πηγῶν δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ σχηματίσουμε πλήρη καὶ σαφὴ εἰκόνα γιὰ συγκριτικὴ αὐξήση ἢ μείωση τοῦ ἀριθμοῦ τους, σὲ ὅλο τὸ χρονικὸ διάστημα τῆς περιόδου αὐτῆς. Ἐτσι, ἐνδεικτικὴ μόνο μπορεῖ νὰ εἶναι ἡ παρατήρηση ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐθνικῶν οἰκογενειακῶν ὀνομάτων τόσο κατὰ τὸν 14ο αἰῶνα (118) ὅσο καὶ κατὰ τὸν 16ο αἰῶνα (122) εἶναι περίπου ὁ ἴδιος. Ὡς πρὸς τὸν 15ο αἰῶνα, ὁ μειωμένος ἀριθμὸς τῶν ἐθνικῶν ὀνομάτων ποὺ ἀπαντᾶται (μόνον 53) ἐρμηνεύεται ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι οἱ πηγές ποὺ ἀποδελτιώθηκαν εἶναι πολὺ λιγότερες ἀπὸ ἐκεῖνες ποὺ ἀφοροῦν τοὺς ἄλλους δύο αἰῶνες.

¹ Ἀπὸ τὴν ἀναλυτικὴν ἐξέταση τῶν 79 ἐθνικῶν οἰκογενειακῶν ὀνομάτων ποὺ

1. Στις ἀπογραφές ποὺ μελετᾷ ἡ Λαῖου γιὰ τὴ Μακεδονία τὸν 14ο αἰ., τὰ πλεονεκτήματα ἐθνικὰ ὀνόματα προέρχονται ἀπὸ τὴν ἴδια τὴ Μακεδονία, βλ. Ἀ γ γ ε λ ι κ ῆ ς Λ α ῖ ο υ - Θ ω μ α δ ἄ κ η, *Peasant Society in the Late Byzantine Empire. A Social and Demographic Study*, Princeton N.J. 1977, σελ. 130· ἐλλ. μετάφρ. *Ἡ ἀγροτικὴ κοινωνία στὴν ὕστερη βυζαντινὴ ἐποχὴ*, Ἀθήνα 1987, σελ. 177.

2. Τὰ ποσὰ ποὺ ἀναγράφονται ἔξω ἀπὸ τὴν παρενθέσει ἀντιπροσωπεύουν ἀπόλυτους ἀριθμούς.

προέρχονται από περιοχές της Κρήτης¹ διαπιστώνεται, καταρχήν, ότι η πλειονότητά τους αφορά τοπωνύμια του διαμερίσματος του Χάνδακα· ακολουθούν σε μικρότερη έκταση τοπωνύμια από το διαμέρισμα των Χανίων, του Ρεθύμνου και της Σητείας, ενώ μόνον ένα τοπωνύμιο αναφέρεται στο Λασιθί και ακόμη ένα σε όλόκληρο το νησί:

ΠΙΝΑΚΑΣ 3

²Εθνικά οικογενειακά ονόματα από τοπωνύμια της Κρήτης²

Χάνδακας	Χανιά	Ρέθυμνο	Σητεία	Λασιθί	Κρήτη
34 (50%)	14 (21%)	11 (16%)	7 (10%)	1(1,5%)	1 (1,5%)

Η κατανομή αυτή εύκολα εξηγείται, αφού είναι γνωστό ότι τα αρχαία όλων των διαμερισμάτων της Κρήτης, εκτός από αυτά του Χάνδακα, έχουν χαθεί. Έτσι, οι πληροφορίες αναφέρονται κυρίως στην περιοχή της πρωτεύουσας, ενώ για τα υπόλοιπα διαμερίσματα όχι μόνο τα στοιχεία είναι σποραδικά, αλλά και δεν καλύπτουν όλη την έκταση του νησιού. Ας σημειωθεί ότι ο αριθμός των κρητικών τοπωνυμίων, από τα οποία προέρχονται τα εθνικά επώνυμα, αν συγκριθεί με το συνολικό αριθμό των χωριών της Κρήτης που ανέρχονται σύμφωνα με την απογραφή του Καστροφύλακα σε 1250 περίπου, είναι πάρα πολύ μικρός (μικρότερος από 10%).

Τα εθνικά ονόματα που παράγονται από κρητικά τοπωνύμια διακρίνονται σε αυτά που προέρχονται 1) από ονομασίες χωριών (Άμαργιανίτης, Πενταμοδίτης), 2) από ονομασίες καστελλανιών (Συβριταῖος, Μυλοποταμίτης), και 3) από ονομασίες διαμερισμάτων (Χαντακίτης, Χανιώτης, Σηθειακός³). Ένα μόνον όνομα αναφέρεται με προέλευση την ονομασία όλόκληρου του νησιού (Κρητικός). Οι μετακινήσεις των κατοίκων αυτών γίνονταν σε μικρή ακτίνα, συνήθως μέσα στο ίδιο το διαμέρισμα⁴. Ελάχιστα εθνικά ονόματα, κυρίως αυτά που δηλώνουν μεγαλύτερη γεωγραφική περιφέρεια, εμφανίζονται και σε άλλο διαμέρισμα⁵ (π.χ. Συβριταῖος στα Χανιά).

1. Στην πραγματικότητα ο αριθμός των τοπωνυμίων που υπολογίστηκε ανέρχεται στα 68 και όχι στα 79, γιατί μερικές ονομασίες χωριών είναι κοινές στα διάφορα διαμερίσματα της Κρήτης, ενώ άλλες δεν έχουν ταυτιστεί.

2. Τα ποσά που αναγράφονται έξω από τις παρενθέσεις αντιπροσωπεύουν απόλυτους αριθμούς.

3. Θα μπορούσε, όμως, να σημαίνουν απλώς και μόνον τον κάτοικο της πόλης του Χάνδακα, των Χανίων ή της Σητείας.

4. Και σήμερα ακόμη συμβαίνει το ίδιο: στο νομό Ρεθύμνου το 50% των εθνικών επωνύμων προέρχεται από ονόματα χωριών του ίδιου του νομού, βλ. Κορμούλη, ό.π., σελ. 161.

5. Η περιφέρεια που δίνει το όνομά της είναι τόσο μεγαλύτερη, όσο πιο μακρινή είναι ή απόσταση του τόπου, απ' όπου προέρχεται ο μέτοικος, βλ. Τριανταφυλλίδης, ό.π., σελ. 24 § 54.

Τò γεγονός ότι πολλά ἔγγραφα εἶναι γραμμένα ἀπὸ βενετούς νοταρίους, οἱ ὅποιοι συχνὰ σημειώνουν τὸ ὄνομα παρεφθαρμένο, ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα νὰ δυσχεραίνεται ἡ ὀρθὴ ἀπόδοση τῶν ὀνομάτων στὰ ἑλληνικά¹. Ἔτσι, κατὰ τὴν ἀναγραφή τῶν λημμάτων, γιὰ νὰ ἀποφεύγονται οἱ παρερμηνεῖες, ἀποδίδεται μὲν τὸ ὄνομα στὰ ἑλληνικά, ἀλλὰ στὴν παράθεση τῶν μινειῶν ποὺ ἀκολουθεῖ τὸ ἐπώνυμο ἀναγράφεται μὲ τὴ μορφή ποὺ ἀπαντᾶται στὶς πηγές. Ὡς πρὸς τὰ τοπωνύμια, ἀναγράφονται μὲ τὴ σημερινή τους μορφή στὰ ἑλληνικά· μὲ τὸν τύπο ποὺ παραδίδονται στὶς πηγές σημειώνονται μόνον ὅσα τοπωνύμια δὲν σώζονται σήμερα. Ἡ περιφέρεια, στὴν ὁποία ἀνήκουν τὰ τοπωνύμια, ἀκολουθεῖ τὴ διοικητικὴ διαίρεση τῆς Κρήτης κατὰ τὴ βενετοκρατία. Ἔτσι, ἡ περιοχὴ τοῦ Μιραμπέλλου, γιὰ παράδειγμα, περιλαμβάνεται στὸ διαμέρισμα τοῦ Χάνδακα.

Τὰ κρητικὰ ἔθνικα ἐπώνυμα παραδίδονται μὲ τοὺς συνηθισμένους σὲ ὅλα τὰ ἔθνικα ὀνόματα τύπους: ὀνόματα μὲ παραγωγικὲς καταλήξεις (74%) καὶ ὀνόματα χωρὶς παραγωγικὲς καταλήξεις, μὲ -ς στὸ τέλος (26%). Ἄρκετὰ ἀπὸ τὰ ἔθνικα οἰκογενειακὰ ὀνόματα παρουσιάζονται μὲ περισσότερους ἀπὸ ἓνα τύπους². Ἔτσι, μπορεῖ τὸ ἴδιο τοπωνύμιο νὰ παράγει περισσότερα ἀπὸ ἓνα ἔθνικα ὀνόματα, ὅπως Κισαμίτης καὶ Κίσαμος, Πεδιαδίτης καὶ Πεδιώτης, Χαντακίτης καὶ Καντιανός.

Ἀναλυτικότερα, τὰ ἔθνικα οἰκογενειακὰ ὀνόματα τῆς Κρήτης κατὰ τὴ βενετοκρατία σχηματίζονται μὲ τὶς παραγωγικὲς καταλήξεις -ιώτης, -ίτης, -ιανός /-ανός, -ίνος, -ινός, -αῖος, -έας, -ακός καὶ -ικός³. Ἀπὸ αὐτὲς ἡ συχνότερα χρησιμοποιούμενη κατάληξη εἶναι -ιώτης (42%) καὶ ἀκολουθοῦν οἱ καταλήξεις -ίτης (29%) καὶ -ανός (15%)⁴.

Ὁ δεῦτερος ἕμως τύπος τῶν ὀνομάτων, αὐτῶν δηλαδὴ ποὺ σχηματίζονται χωρὶς παραγωγικὴ κατάληξη, μὲ μόνη τὴν προσθήκη τοῦ τελικοῦ -ς στὸ ἀρσενικὸ γένος, παρουσιάζει προβλήματα, δεδομένου ὅτι εἶναι γνωστὴ ἡ ἀμφίδρομη σχέση ποὺ ὑπάρχει ἀνάμεσα στὰ ὀνόματα καὶ τὰ τοπωνύμια⁵: ἔτσι, πολλὲς φορὲς δὲν ξέρουμε, ἂν τὸ ὄνομα προέρχεται ἀπὸ τὸ τοπωνύμιο ἢ τὸ τοπωνύμιο ἀπὸ τὸ ὄνομα⁶. Λόγω τῆς ἀσάφειας αὐτῆς, δὲν θεωρήθησαν ἐδῶ ἔθνικα

1. Γιὰ τὸ θέμα αὐτὸ βλ. Μαυροειδῆ, ὅ.π., σελ. 145-146.

2. Βλ. Κοντοσόπουλου, *Les suffixes*, σελ. 121 καὶ σημ. 34.—Τριανταφυλλίδη, ὅ.π., σελ. 32-33 § 62-63.

3. Γενικὰ γιὰ τὶς παραγωγικὲς καταλήξεις τῶν ἔθνικῶν βλ. Κοντοσόπουλου, *Les suffixes*, σελ. 105-121.—Τριανταφυλλίδη, ὅ.π., σελ. 25-28 § 55.

4. Στὴν Κρήτη σήμερα τὰ περισσότερα ἔθνικα οἰκογενειακὰ ὀνόματα σχηματίζονται μὲ τὴν κατάληξη -(ι)ανός (βλ. Κοντοσόπουλου, *Les suffixes*, σελ. 114, σημ. 26, 117 καὶ 118 πίν. 2.—Κουρμούλη, ὅ.π., σελ. 162).

5. Βλ. Τριανταφυλλίδη, ὅ.π., σελ. λ' καὶ σημ. 15.

6. Βλ. Ἀνδριώτη, ὅ.π., σελ. 188, 190 καὶ 199-206, ὅπου γίνεται προσπάθεια νὰ ἐρμηνευτεῖ ὁ τρόπος αὐτῶς τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ἔθνικῶν ἐπωνύμων. Πρβλ. Τριανταφυλλίδη, ὅ.π., σελ. 33-35 § 64-65.

τὰ οἰκογενειακὰ ὀνόματα: Ἀρκάδιος, Ἀστράς, Βίδος, Βιζαράς, Βιτσιλός, Βρακουλιάρης, Βροντίσης, Γερανός, Γράντος, Κασάνης, Καψοδάσος, Κόλινα, Κράσης, Κυρμουσίν, Μαζάς, Μεταξάρης, Μουρτάρος, Ξιδάς, Πατσός, Πλεμένος, Ροδάκιος, Ρουκάνης, Ρουφέας, Σαρχόπουλος, Σταυράκης, Σύμης, Σφακός, Τουρτοῦλος, Φόδελε, Χανδράς καὶ Χανδρόπουλος, Χαρκιάς καὶ Χαρκιόπουλος. Ψωμοπούλα¹. Ἀκόμη, δὲν χαρακτηρίζονται ὡς ἔθνικα τὰ ἐπώνυμα Λουρέας, Μελισσιώτης, Μιλιαρίσης καὶ Πλύτης². Ὄνόματα, τέλος, γιὰ τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι γνωστὸ μὲ βεβαιότητα, ἂν προῆλθαν ἀπὸ τοπωνύμια ἢ ἂν, ἀντίστροφα, παράγουν τὰ τοπωνύμια, θεωροῦνται ἔθνικα μὲ ἐπιφυλάξεις καὶ δηλώνονται μὲ ἀστερίσκο στὴν ἀρχὴ τοῦ λήμματος.

Οἱ στενοὶ δεσμοὶ ποὺ συνέδεαν τὴ βενετοκρατούμενη Κρήτη τόσο μὲ τὴν Πελοπόννησο ὅσο καὶ μὲ τὰ νησιά τοῦ Αἰγαίου πελάγους ἀντικατοπτρίζονται στὰ ἔθνικα οἰκογενειακὰ ὀνόματα ποὺ προέρχονται ἀπὸ τοπωνύμια τοῦ ἑλλαδικοῦ χώρου. Ἔτσι, ἀπὸ τὰ 41 ἔθνικα ὀνόματα τῆς κατηγορίας αὐτῆς τὰ 14 (34%) προέρχονται ἀπὸ ὀνομασίες πόλεων ἢ περιοχῶν τῆς Πελοποννήσου³ (συμπεριλαμβάνονται ἐδῶ καὶ τὰ Κύθηρα, ἐνιαῖος γεωγραφικὰ χώρος μὲ τὴν Πελοπόννησο), 20 (49%) ἀπὸ ὀνομασίες διαφόρων νησιῶν τοῦ Αἰγαίου πελάγους καὶ 4 (10%) ἀπὸ ὀνομασίες τῶν Ἰονίων νησιῶν⁴. Τρεῖς περιπτώσεις

1. Τὰ οἰκογενειακὰ αὐτὰ ὀνόματα θεωροῦνται ὅτι παρήγαγαν τὰ ἀντίστοιχα τοπωνύμια, βλ. Χρυσούλας Ζ. Τσικριτσῆ-Κατσανάκη, *Συμβολὴ στὴ μελέτη τῶν τοπωνυμίων τῆς Κρήτης. Τοπωνύμια ἀπὸ οἰκογενειακὰ ὀνόματα*, Ἀμάθεια 6 (1975), σελ. 25-98.

2. Σύμφωνα μὲ τὴν Κατσανάκη (*Κρητικὰ ἐπώνυμα ἐπαγγελματικὰ καὶ δηλωτικὰ τίτλων καὶ ἀξιωματίων*, σελ. 130, 144-148, 150-151, 180), τὰ ὀνόματα αὐτὰ περιλαμβάνονται στὰ προερχόμενα ἀπὸ ἐπαγγέλματα, παρόλο ποὺ τὰ δύο πρῶτα (Λουρέας, Μελισσιώτης) ἔχουν τὶς χαρακτηριστικὲς καταλήξεις τῶν ἔθνικῶν.

3. Γιὰ τὰ ἔθνικα οἰκογενειακὰ ὀνόματα ποὺ ἀπαντῶνται στὴν Πελοπόννησο καὶ δηλώνουν καταγωγὴ ἀπὸ τὴν Κρήτη (π.χ. Κρητικός, Σφακιανός) βλ. J. Longnon - P. Torpington, *Documents sur le régime des terres dans la principauté de Morée au XIVe siècle*, Παρίσι 1969, σελ. 221-231: Eva Torpington, *Noms de personne*, Appendix I, ὅ.π., σελ. 225 (= P. Torpington, *Studies on Latin Greece A.D. 1205-1715*, Λονδίνο, Variorum Reprints, 1977, ἀρ. VII).—Κατσουλέα, ὅ.π., σελ. 324, 326.

4. Γιὰ τὴ μετανάστευση Κρητικῶν στὰ νησιά τοῦ Ἰονίου βλ. Χρυσάς Α. Μάλτεζου, *Πρόσφυγες ἀπὸ τὴν Κρήτη στὰ Κύθηρα. (Ἔγνωστες πληροφορίες ἀπὸ τὸ Ἀρχεῖο τῶν Κυθῆρων)*, «Λεμῶν», Προσφορὰ στὸν καθηγητὴ Ν. Β. Τωμαδάκη, (= ΕΕΒΣ 39-40, 1972-1973), Ἀθήνα 1972-1973, σελ. 518-526 καὶ τὴ σημείωση 1 τῆς σελ. 519, ὅπου συγκεντρωμένη ἢ σχετικὴ βιβλιογραφία. Βλ. ἀκόμη, Γ. Καββαδία, *Κρήτη καὶ Κεφαλονιά. Κρητικαὶ μεταναστεύσεις καὶ ἐπίδρασις τοῦ κρητικοῦ πολιτισμοῦ στὴν Κεφαλονιά*, Ἀθήνα 1965.—Γ. Ν. Μοσχόπουλου, *Μετοίκηση Κρητῶν στὴν Κεφαλονιά στὴ διάρκεια τοῦ Κρητικοῦ πολέμου (1645-1669), καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν ἄλωση τοῦ Χάνδακα*, Πεπραχμένα Δ' Διεθνoῦς Κρητολογικοῦ Συνεδρίου, τόμ. Β', Ἀθήνα 1981, σελ. 270-291.—Γ. Η. Πεντόγυλου, *Ἐποικισμὸς τῆς Κεφαλονιάς ἀπὸ Κρητικὲς οἰκογένειες στὰ πρῶτα χρόνια τοῦ ΙΣΤ' αἰῶνα*, Πεπραχμένα Δ' Διεθνoῦς Κρητολογικοῦ Συνεδρίου, τόμ. Β', Ἀθήνα 1981, σελ. 412-425.

υποδηλώνουν μετακινήσεις από την Ἀθήνα, τὴ Λαμία (— Ζητούνι) καὶ τὴ Θεσσαλονίκη πρὸς τὴν Κρήτη.

Ἡ ὑπαρξὴ ἐθνικῶν οἰκογενειακῶν ὀνομάτων φανερώνει συνήθως ἐποικισμό μιᾶς περιοχῆς ἀπὸ κατοίκους τοῦ τόπου ποὺ δηλώνει τὸ ὄνομά τους. Ὡστόσο, ἡ γνωστὴ λ.χ. μετανάστευση, στὰ μέσα τοῦ 16ου αἰ., κατοίκων τοῦ Ναυπλίου καὶ τῆς Μονεμβασίας καὶ ἡ ἐγκατάστασή τους σὲ περιοχὲς τῆς Κρήτης¹ δὲν ἀποτυπώνεται στὰ ἐθνικὰ οἰκογενειακὰ ὀνόματα ποὺ ἀπαντῶνται στὸ νησί κατὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη. Ὡς πρὸς τὰ νησιά τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἡ μετακίνηση τῶν κατοίκων τους πρὸς καὶ ἀπὸ τὴν Κρήτη εἶναι συχνὸ φαινόμενο. Ἔτσι, ἐπισημάνθηκαν ἐθνικὰ ὀνόματα ποὺ δείχνουν ἐγκατάσταση στὴν Κρήτη κατοίκων τῆς Ἀμοργοῦ, Καρπάθου, Μήλου κ.ἄ. καὶ ἀντίστοιχη ἐγκατάσταση Κρητικῶν στὰ νησιά τοῦ Αἰγαίου πελάγους: Κρητικός, Σφακιανός, Χανιώτης καὶ Καντιώτης². Οἱ μετακινήσεις τοῦ κρητικοῦ πληθυσμοῦ πρὸς τὰ νησιά αὐτὰ πρέπει νὰ ἐντοπιστοῦν χρονολογικὰ κυρίως μετὰ τὴν πτώση τοῦ Χάνδακα τὸ 1669.

Ἀπὸ τὰ ὀνόματα αὐτά, ὅσα παραδίδονται μὲ παραγωγικὲς καταλήξεις ἀποτελοῦν τὴν πλειοψηφία (77%). Σὲ ποσοστὸ 40% ἀνέρχονται ἐκεῖνα ποὺ φέρουν τὴν κατάληξη -ιώτης καὶ σὲ 18% τὴν κατάληξη -αῖος.

Τὰ ὀνόματα ποὺ προέρχονται ἀπὸ ὀνομασίες πόλεων καὶ περιοχῶν τῆς ἰταλικῆς χερσονήσου εἶναι δηλωτικὰ τῶν δεσμῶν τῆς μητροπόλης μὲ τὴν ἀποικία της, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν κατοίκων τῶν ἰταλικῶν περιοχῶν γιὰ σύναψη ἐμπορικῶν σχέσεων μὲ τὴν Κρήτη ἢ καὶ γιὰ ἐγκατάσταση ἀκόμη στὴ μεγαλόνησο. Μὲ τὴ μορφή ὀνόματος ποὺ ἐκλαμβάνεται ὡς ἐπίθετο συναντᾶμε ἕναν σχετικὰ μικρὸ ἀριθμὸ ὀνομάτων, τὰ ὁποῖα προέρχονται ἀπὸ τοπωνυμίες τῆς ἰταλικῆς χερσονήσου: τὴν ἐποχὴ αὐτὴ πολὺ συχνότερα χρησιμοποιεῖται τὸ βαφτιστικὸ καὶ ἡ ἐμπρόθετη δήλωση τοῦ τόπου καταγωγῆς γιὰ

1. Βλ. Σ τ. Γ. Σ π α ν ἄ κ η, *Συμβολὴ στὴν ἱστορία τοῦ Λασιθιοῦ κατὰ τὴ Βενετοκρατία*, Ἡράκλειο 1957, σελ. 20-29 ἔγγρ. 7-8, 35-41 ἔγγρ. 12.— Τ ο ῦ ἱ δ ι ο υ, *Κρήτη καὶ Πελοπόννησος*, Πρακτικὰ Β' Διεθνoῦς Συνεδρίου Πελοποννησιακῶν Σπουδῶν, τόμ. Γ', Ἀθήνα 1981-1982, σελ. 95-105.— Μ α ρ ι ἄ ν ν α ς Κ ο λ υ β ἄ - Κ α ρ α λ ἔ κ α - Ἐ ρ. Μ ο ἄ τ σ ο υ, *Ἀποκατάσταση Ναυπλιωτῶν καὶ Μονεμβασιωτῶν προσφύγων στὴν Κρήτη τὸ 1548*, ΒΝΙ 22 (1983), σελ. 375-452.

2. Βλ. Ν. Ι. Ζ α φ ε ρ ῖ ο υ, *Τὰ ἐν Σάμῳ ἐπώνυμα*, Ἀρχεῖον Σάμου 2 (1947), σελ. 113.— Χ. Ι. Π α π α χ ρ ι σ τ ο δ ο ῦ λ ο υ, *Οἰκογενειακὰ ἐπώνυμα Δωδεκανήσου*, Ἀφιέρωμα στὴ μνήμη τοῦ Μανόλη Τριανταφυλλίδη, Θεσσαλονίκη 1960, σελ. 324.— Σ φ υ ρ ῆ ρ α, ὁ.π., σελ. 459, 463.— Α λ ι π ρ ἄ ν τ η, ὁ.π., σελ. 50, 51, 56, 60.— Α ἰ κ α τ ε ρ ῖ ν η ς Ἀ σ δ ρ α χ ἄ - Σ π. Ι. Ἀ σ δ ρ α χ ἄ, *Βαφτιστικὰ καὶ οἰκογενειακὰ ὀνόματα σὲ μιὰ νησιωτικὴ κοινότητα: Πάτμος (1Α'-1Θ' αἰ.)*, Ἀμνητὸς στὴ μνήμη Φώτη Ἀποστολόπουλου, Ἀθήνα 1984, σελ. 66, 69 (ἀνατύπωση: Σ π. Ι. Ἀ σ δ ρ α χ ἄ, *Οἰκονομία καὶ νοοτροπίες*, Ἀθήνα 1988, ἀρ. 9, σελ. 225, 229).— Ε υ τ υ χ ῖ α ς Δ. Λ ι ἄ τ α, *Ἡ Σέρφιφος κατὰ τὴν Τουρκοκρατία (17ος-19ος αἰ.)*. *Συμβολὴ στὴ μελέτη των κοινωνικῶν καὶ οικονομικῶν δομῶν καὶ τοῦ κοινοτικοῦ συστήματος*, Ἀθήνα 1987, σελ. 189.

τὸ χαρακτηρισμὸ ἑνὸς ἀτόμου. Ὡς πρὸς τὰ ὀνόματα μὲ ἰταλικὴ προέλευση, τὰ περισσότερα σχηματίζονται ἀπὸ αὐτούσιο τὸ τοπωνύμιον (61%). Στὰ ὀνόματα ποὺ παραδίδονται μὲ παραγωγικὲς καταλήξεις, ἡ πιὸ συνηθισμένη καταλήξις εἶναι -ανος (58%).

Ἄν οἱ μετακινήσεις τῶν κατοίκων τῆς Κρήτης μέσα στὸ ἴδιον τὸ νησι γίνονται σὲ περιορισμένη γεωγραφικὴ ἀκτίνα, δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιον μὲ τὰ ἄτομα ποὺ ἔρχονται ἀπὸ ἄλλα μέρη. Ἔτσι, τὰ ἐθνικὰ ὀνόματα ποὺ παραδίδονται ἀπὸ τὶς πηγὲς μαρτυροῦν τὴν παρουσία ἐκεῖ ἀτόμων ποὺ κατάγονται ἀπὸ τὴν Ἄνατολὴ καὶ τὴ Δύση: ἀπὸ τὴν Ἰστρία¹ καὶ τὸ Ἀργυρόκαστρο ὡς τὴ Μικρὰ Ἀσία καὶ τὴν Αἴγυπτον. Ἄς σημειωθεῖ ὅτι ἀπὸ τὰ 29 ἐθνικὰ ὀνόματα μὲ προέλευση ὀνομασίες διαφόρων ἄλλων περιοχῶν, τὰ μισὰ σχεδὸν εἶναι βυζαντινῆς προέλευσης καὶ παραπέμπουν σὲ καταγωγή ἀπὸ περιοχὲς τῆς βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας, ἀπὸ ἔπου προῆλθε τὸ ὄνομα. Στὶς περιπτώσεις αὐτὲς ὁ κάτοχος τοῦ ὀνόματος, ποὺ βρίσκεται τὸν 14ο ἢ τὸν 16ο αἰῶνα στὴν Κρήτη, δὲν εἶναι βέβαιον ἂν ἦλθε τότε ἀπὸ τὰ μέρη αὐτὰ ἢ ἂν εἶχε μεταναστεύσει σὲ παλαιότερη ἐποχὴ. Τὰ περισσότερα ἐθνικὰ ὀνόματα τῆς κατηγορίας αὐτῆς παραδίδονται μὲ παραγωγικὲς καταλήξεις (84%): πιὸ κοινὴ εἶναι ἡ κατάληξις -ινός /-ηνός (28%) καὶ ἀκολουθοῦν οἱ καταλήξεις -ίτης (21%) καὶ -ιώτης (14%).

Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς παραπάνω κατηγορίες ὀνομάτων, ἤδη ἀναφέρθηκαν καὶ ἄλλες ἐνόητες ἐπωνύμων ποὺ ὑποδηλώνουν γεωγραφικὴ προέλευση καὶ πρέπει νὰ συμπεριληφθοῦν στὰ ἐθνικὰ οἰκογενειακὰ ὀνόματα. Συγκεκριμένα πρόκειται γιὰ τὰ ἀκόλουθα ὀνόματα:

α) ὀνόματα ποὺ δείχνουν προέλευση ἀπὸ εὐρύτερη γεωγραφικὴ περιφέρεια ἢ καὶ ἐθνότητά². Ἀνήκουν σὲ κατηγορία ὀνομάτων, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ προσεγγίζονται μὲ μεγάλη προσοχή, γιὰτὶ δὲν εἶναι οὔτε εὐκόλο νὰ ὑποστηριχθεῖ ὅτι δηλώνουν ἄμεσα ἐθνικὴ καταγωγή, οὔτε νὰ ἐντοπισθεῖ χρονικὰ ἢ στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποία οἰκογένεια μὲ τὸ ὄνομα αὐτὸ μετανάστευσε στὴν Κρήτη. Ἀκόμη, δὲν εἶναι σίγουρον, ἂν πράγματι πρόκειται γιὰ μετανάστευση³. Τὰ ἐθνικὰ

1. Ἡ Ἰστρία ἦταν βενετικὴ κτῆσις ἀπὸ τὸν 13ο αἰῶνα καὶ ἡ Γαληνοτάτη ἔκανε κατὰ καιροὺς πολλὰς προσπάθειες γιὰ τὸν ἐποικισμὸ τῆς. Δύο εἶναι οἱ γνωστὲς μετοικεσίαι Κρητικῶν στὴν περιοχὴ τῆς Ἰστρίας: ἡ πρώτη τὸ 1570 ἀπὸ Κρητικὸς τοῦ Ρεθύμνου, οἱ ὁποῖοι μετέβησαν στὴν Πόλα μετὰ τὴ ληλασίαν τοῦ Ρεθύμνου ἀπὸ τὸν Οὐλουτση Ἀλῆ, βλ. Μαργ. Κωνσταντινίδης, *Ἡ ἄλλοτε ἐν Πόλα τῆς Ἰστρίας Ἑλληνικὴ Κοινότης καὶ οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῆς ἑλληνικοὶ συνοικισμοὶ (1540-1796)*, Ἑκκλησιαστικὸς Φάρος 12 (1913), σελ. 513. Ὁ δεῦτερος ἐποικισμὸς Κρητικῶν προσφύγων, ποὺ μεταφέρθηκαν ἐκεῖ ἀπὸ τὸν Μοροζίνη, χρονολογεῖται τὸ 1669, λίγο μετὰ τὴν πτώση τοῦ Χάνδακα στοὺς Τούρκους, βλ. τὸ ἄρθρον τοῦ P. Kandler, *Ultima colonia di Greci trasportata in Istria*, *Istria* 7 (1852), σελ. 60 (τὸ ὅποιο δὲν μπόρεσα νὰ ἐντοπίσω)· πρβλ. Ἀρτεμης Ξανόπουλου-Κυριακοῦ, *Εἰδήσεις γιὰ ἄγνωστη ἑλληνικὴ ἀποικία στὴν Ἰστρία τὸ 18ο αἰῶνα*, *Θησαυρίσματα* 10 (1973), σελ. 202 σημ. 3.

2. Βλ. στὸν πίνακα 1 τὴν κατηγορίαν ἐθνικῶν μὲ τὴν ἔνδειξιν «Ἄλλες ἐθνότητες».

3. Γιὰ τὰ προβλήματα τῆς ἐνόητας αὐτῆς τῶν ἐθνικῶν βλ. Λαίου, ὁ.π., σελ. 178.

οικογενειακά όνόματα τής ένότητας αὐτῆς πού έντοπίζονται στις πηγές τής βενετοκρατούμενης Κρήτης είναι τὰ ἐξῆς: Alamano, Anaticus, Armeni, Arvaniti καὶ Arvanitachi, Atingano, Catalano καὶ Catellanus, Frango καὶ Frangopulo, Greco καὶ Γραικός, Κουρσάρος, Latino, Levantinus, Romano καὶ Romaniti, Romeo καὶ Ρωμιόπουλος, Rosso καὶ Russeo, Sarachino, Saraxino καὶ Sarachinopulo, Sclavo, Sclavero καὶ Sclavopulo, Spagnolo, Spanopulo καὶ Σπανός, Surian καὶ Surianus, Teutonicus, Turcho, Τουρ-κάκης καὶ Turcopulo, Vlach, Vulgari, Bulgarus καὶ Βούλγαρης,

β) όνόματα πού προέρχονται ἀπὸ όνομασίες μὴ συγκεκριμένου γεωγραφικοῦ χώρου: Apanomeriti, Cambiti, Catomeriti, Noto, Στεριανοπούλλα, Xenon, Xenico καὶ Xenicopulo, Xomeriti,

γ) όνόματα, πού είναι πιθανότατα ἔθνικά, ἐξαιτίας τῶν χαρακτηριστικῶν ἔθνικῶν καταλήξεών τους. Είναι γνωστὸ ὅτι εἰδικὰ ἡ κατάληξη -ιώτης είναι σχεδὸν ἀποκλειστικά, γνώρισμα ἔθνικῶν όνομάτων· τὸ ἴδιο συμβαίνει, σὲ μικρότερο ἴσως βαθμὸ, καὶ μὲ τὶς ἄλλες καταλήξεις. Ἔτσι, ἔχουμε όνόματα πού πρέπει νὰ χαρακτηριστοῦν ὡς ἔθνικά, χωρὶς ὅμως νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ταύτισή τους μὲ όνομασίες συγκεκριμένων χωριῶν¹. Τὰ όνόματα τής ένότητας αὐτῆς είναι τὰ ἐξῆς: Abelachiano, Acriti, Archiote, Aspriote, Avamamaiti, Calidriote, Calosoniti, Camanoti, Caroniti/Gharoniti, Chalichioti, Cochianiti, Condolioti, Diminiti², Εὐγενιανός, Fluriotti, Geriti, Gialiti, Gulioti, Καταμαζανός, Labangiote³, Lendariothi, Limeniti, Magidiote/Magridote/Mυγιδιώτης, Marmachioti, Melandhiote, Meriti, Messopothamiti, Mettochiti, Paleormiti, Parathioti, Pithioti, Poloniat, Prichiati, Protocopiti, Remegnoti, Rezaniti, Sabiniti, Sarandino⁴, Scarmignoti, Sinastioti/Sinactiotti, Stiralioti, Ταρχανιώτης/Trachanioti⁵, Trulino/Τουρλινός, T(h)eria-

1. Ὁ Τριανταφυλλίδης, ὁ.π., σελ. 29 § 56, σημειώνει ὅτι ἡ ἀδυναμία ταύτισης ὀφείλεται στὸ γεγονός ὅτι εἴτε δὲν ξέρουμε πολλές φορές τὰ όνόματα μικρῶν συνοικισμῶν πού ἔχουν περιληφθεῖ σὲ μεγαλύτερη περιφέρεια, εἴτε τὰ τοπωνύμια ἔχουν μετονομαστεῖ, ἢ καὶ δὲν σώζονται.

2. Γιὰ τὴν πιθανή προέλευση τοῦ όνόματος ἀπὸ περιοχή Demenna τῆς Σικελίας βλ. Br. Lavagnini, *Demenna e Demenniti*, Βυζάντιον. Ἀφιέρωμα στὸν Ἀνδρέα Ν. Στράτο, τόμ. Α', Ἀθήνα 1986, σελ. 123-128.

3. Ἴσως εἶναι παραφθορὰ τοῦ Λαμπανισιώτης, τοῦ καταγόμενου δηλ. ἀπὸ τὴ Λαμπανίτσα, χωριὸ τῆς Παρραμυθιάς, ἀπὸ ὅπου καὶ ὁ γνωστὸς ἠπειρώτης λόγιος τοῦ 18ου αἰ. Πολυζῶης Λαμπανισιώτης (βλ. Π. Δ. Παναγιωτίδης, *Πολυζῶης ὁ Λαμπανισιώτης καὶ αἱ ἐκδόσεις αὐτοῦ*, ΕΦΣΚ 27 (1895-1899), σελ. 325 καὶ σημ. 3).

4. Δὲν ἀποκλείεται νὰ δηλώνει καταγωγή ἀπὸ τοὺς Ἁγίους Σαράντα τῆς Βορείου Ἡπείρου.

5. Ἴσως δηλώνει καταγωγή ἀπὸ τὸ χωριὸ Ταρχάνιον τῆς Θράκης (βλ. Κ. Ἀμάτω, *Πόθεν τὸ όνομα Ταρχανιώτης*, Ἑλληνικά 2 (1929), σελ. 435-436 (- *Γλωσσικά Μελέτηματα*, σελ. 319-320).— Δ. Ι. Πολέμη, *The Doukai. A Contribution to Byzantine Prosopography*, Λονδίνο 1968, σελ. 183).

no, Τραχανίτης, Vardhichiti, Vellayti, Vradiano, Zelaiti/Celaiti.

Ἡ ἔρευνα ποὺ ἐπιχειρήθηκε στὶς ἀρχαϊκὲς πηγὲς τῆς βενετοκρατούμενης Κρήτης, μὲ βάση τὶς μνεῖς τῶν ἐθνικῶν οἰκογενειακῶν ὀνομάτων ποὺ ἐπισημαίνονται στὸ νησί, μᾶς ἐπιτρέπει νὰ συμπεράνουμε ὅτι 1) τὰ μισὰ σχεδὸν ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ ὀνόματα προέρχονται ἀπὸ τοπωνύμια τοῦ ἴδιου τοῦ νησιοῦ, 2) ἓνας ἀρκετὰ μεγάλος ἀριθμὸς οἰκογενειῶν ἀπὸ τὴν Πελοπόννησο, τὰ νησιά τοῦ Αἰγαίου, τὴν ἰταλικὴ χερσόνησο, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ διάφορα ἄλλα μέρη μαρτυρεῖται νὰ ἔχει ἐγκατασταθεῖ στὴν Κρήτη κατὰ τὴν περίοδο αὐτή, καὶ 3) ἐνῶ τὰ ἐθνικὰ ὀνόματα δηλώνουν τὴν καταγωγὴ τῶν ἐποίκων, μὲ τὴν ἀδυναμία καθορισμοῦ, ἔστω καὶ κατὰ προσέγγιση, τοῦ χρόνου τῆς μετανάστευσης, ὑποβαθμίζεται ἡ ἱστορικὴ σημασία τοῦ ἴδιου τοῦ γεγονότος τῆς ἐποίκισης. Ἡ μελέτη, ὥστόσο, τῶν ἐθνικῶν οἰκογενειακῶν ὀνομάτων προσφέρει μιὰ γενικὴ εἰκόνα τόσο τῶν μετακινήσεων τῶν πληθυσμῶν ὅσο καὶ τῶν δεσμῶν ποὺ εἶχαν ἀναπτυχθεῖ ἀνάμεσα στὴν Κρήτη καὶ σὲ ὀρισμένες γεωγραφικὲς περιοχές.

Α. ΕΘΝΙΚΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΑ ΑΠΟ ΚΡΗΤΙΚΑ ΤΟΠΩΝΥΜΙΑ

1. Ἁγιώτης, ἀπὸ τὸ χωριὸ Ἁγιὰ Κυδωνίας

1536: ὁ μαῖστρο Παῦλος Agioti, ὁ γιὸς τοῦ Γεωργιλᾶς καὶ ὁ Θόδωρος Agioti μνημονεύονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν Χανιῶν¹.

2. Ἀγκαθαθέας, ἀπὸ τὴ μονὴ Ἀγκαράθου Πεδιάδας

1536: ὁ Γιάννης Angaratrea [Angarathia;] ἀναγράφεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ κάστρου Ἀποκορώνου².

3. Ἀμαθιανός, ἀπὸ τὸ χωριὸ Ἀμαθιανὰ Κυδωνίας (;)

τέλη 13ου αἰ.- α' δεκαετία 14ου αἰ.: ὁ Μιχαὴλ Amathiano μνημονεύεται ὡς δανειστὴς τοῦ παπα Νικόλα Periptas³.

1536: ὁ Νικολῶς Amantriano [Amathiano;] ἀναγράφεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Ἀρμένιοι⁴: ὁ Μιχαὴλ Amathiano, ὁ Μιχαὴλ Amatriano

1. Γ. Π λ ο υ μ ῖ δ η, *Κατάλογος στρατευσίμων Χανίων καὶ Ἀποκορώνου στὴν ἔκθεση τοῦ δέκτορα M. A. Bernardo (1536)*, Κρ. Χρ. 25 (1973), σελ. 306-307, 314.

2. Ὁ.π., σελ. 323.

3. Ζ. Ν. Τ σ ι ρ π α ν λ ῆ, «Κατάστιχο ἐκκλησιῶν καὶ μοναστηριῶν τοῦ Κοινοῦ» (1248-1548). *Συμβολὴ στὴ μελέτη τῶν σχέσεων Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας στὴ βενετοκρατούμενη Κρήτη*, Ἰωάννινα 1985, σελ. 151 ἔγγρ. 21.

4. Π λ ο υ μ ῖ δ η, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 324.

[Amathiano;] και ὁ Παῦλος Amatriano [Amathiano;] περιλαμβάνονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Κάινα¹. ὁ Γεωργιάδης Amathiano ἀναφέρεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Surro².

1590: ὁ Γεώργιος Ἀμαθιανὸς τοῦ ποτέ Νικόλα, ἀπὸ τὸ χ. Ἀμαθιανὰ, ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὸ ἔγγραφο τῶν Χανιωῶν, σχετικὸ μὲ τὸ μοναστήρι τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ τοῦ Ἀσπαλαθέα³.

1600: ὁ Νικολὸς Ἀμαθιανὸς τοῦ ποτέ Κωνσταντῆ ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ σύμβαση μαθητείας⁴.

4. Ἀμαρ(γ)ιανίτης, ἀπὸ τὸ χωριὸ Ἀμαριανὸ Πεδιάδας ἢ ἐνδεχομένως ἀπὸ τὸ Ἀμάρι

13ος αἰ.: τὸ ὄνομα Amorianitis μνημονεύεται στὰ κατάστιχα 18 καὶ 19 τοῦ Ἀρχείου τοῦ Δούκα τῆς Κρήτης⁵.

1488: ὁ Μανόλης Ἀμαριανίτης ἀναφέρεται σὲ διαθήκη⁶.

1554: ὁ καλόγερος Ἰωαννίκιος ἐπονομαζόμενος Ἀμαργιανίτης, ἀπὸ τὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου (ἢ Φανερωμένης) τοῦ χ. Φουρνὴ Μεραμπέλλου, παραγγέλλει εἰκονίσματα στὸ ζωγράφο Πέτρο Πολίτη⁷ (πρβλ. πῶς κάτω, σελ. 306, λ. Πολίτης).

1573: στὸν Κωνσταντῖνο Amargianiti, γιὸ τοῦ Ἰωακείμ, ἀπὸ τὸ Καστέλλι τῆς Φουρνῆς, χορηγεῖται ἄδεια νὰ μεταβεῖ στὰ Κύθηρα, γιὰ νὰ χειροτονηθεῖ παπάς· ἐγγυητὴς ὁ πατέρας του⁸.

1581: ὁ Κωνσταντῆς Amarianiti ἐκλέγεται *fante al peso del comun* στὴ θέση τοῦ Γιάκουμου Amarianiti⁹.

1. Ὁ.π., σελ. 329.

2. Ὁ.π., σελ. 335.

3. Ἀν. Π. Βουρδομπάκι, *Κρητικὰ ἔγγραφα ἐκ τῆς Ἐνετοκρατίας καὶ Τορκοκρατίας*, Χριστιανικὴ Κρήτη 2 (1913-15), σελ. 347-348 ἔγγρ. Π.

4. Μαρία Γ. Κωνσταντοδάκη, *Νέα ἔγγραφα γιὰ ζωγράφους τοῦ Χάνδακα (1577 αἰ.) ἀπὸ τὰ ἀρχεῖα τοῦ Λοῦκα καὶ τῶν νοταρίων τῆς Κρήτης*, Θεσσαυρίσματα 14 (1977), σελ. 195 ἔγγρ. Ζ'

5. Μαρία Κ. Χαϊρέτη, *Τὰ παλαιότερα Κατάστιχα τοῦ Ἀρχείου τοῦ Λοῦκα τῆς Κρήτης ὡς ἱστορικὰ πηγαί*, Κρ. Χρ. 21 (1969), σελ. 512 καὶ σημ. 36.

6. Κ. Ν. Σάθα, *Κρητικὰ διαθήκαι*, Μεσαιωνικὴ Βιβλιοθήκη, τόμ. ΣΤ', Βενετία 1877 (φωτοτ. ἀνατ. 1972), σελ. 658-659 ἔγγρ. 4.

7. Ἀθ. Δ. Παλιούρα, *Ἡ ζωγραφικὴ εἰς τὸν Χάνδακα ἀπὸ 1550-1600*, Θεσσαυρίσματα 10 (1973), σελ. 113.

8. Ν. Καραπιδάκη, *Administration et milieu administratifs en Crète vénitienne (XVe siècle)*, [Παρίσι 1983], Β, σελ. 105 ἀρ. 65 (=Περιλήψεις καὶ ἐκδοση τῶν ἐγγραφῶν τῶν registres A, B, C, D τῆς busta 55 τοῦ Ἀρχείου τοῦ Δούκα τῆς Κρήτης: στὸ ἐξῆς Καραπιδάκη, A, B, C, D).

9. Καραπιδάκη, C, σελ. 324 ἀρ. 111.

- 1583: ἡ Κατερίνα Amarianò καταβάλλει *livello* γιὰ σπίτια στὴν πόλη τοῦ Χάνδακα¹. ἡ Ἑλένη Amargianitissa καὶ ὁ Μανόλης Amargianiti περιλαμβάνονται στοὺς πακτωτὲς τοῦ Λασιθιοῦ².
- 1585: ὁ Νικολὸς Amarianiti ἐκλέγεται *fante del peso del comun* στὴ θέση τοῦ πατέρα του Κωνσταντῆ, τοῦ ὁποῦ ἐληξε ἡ θητεία³.
- 1612: ὁ μοναχὸς Ἀκάκιος Ἀμαργιανίτης τοῦ ποτὲ Ἰωαννικίου, παραχωρεῖ στὴ μονὴ Ἀρετίου τὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου στὸ Καρύδι, στὴν περιοχὴ τοῦ Καστελλιοῦ τῆς Φουρνῆς, τοῦ ὁποῦ εἶναι κτήτορας⁴.
- 1616: ὁ Κωνσταντῆς Ἀμαργιανίτης τοῦ Ἰωάννη ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ διαθήκη ποὺ συντάσσεται στὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου Σήμερσο⁵.
- 1630-1638: ὁ Γεώργιος Ἀμαργιανίτης, ἀπὸ τὸ χ. Καινούριο τῶν Καρῶν, δημόσιος νοτάριος, συντάσσει συμβολαιογραφικὲς πράξεις⁶.
- 1635: ὁ ἱερομόναχος Ἱερεμίας Ἀμαργιανίτης, ἀπὸ τὸ μοναστήρι τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τῆς Καρδαμούτζας, συντάσσει συμφωνητικὸ μοιρασιάς⁷.
- 1639: ὁ παπα Μανόλης Ἀμαργιανίτης, νοτάριος, ἀναφέρεται σὲ νοταριακὸ ἔγγραφο τοῦ μοναστηριοῦ τοῦ Ἀρετίου⁸.
- Στὶς παραπάνω μνεῖες ἄς προστεθοῦν καὶ οἱ ἀκόλουθες ποὺ ἀφοροῦν τὸ ἐθνικὸ ὄνομα Amur(g)iano, γιὰ τὸ ὁποῖο ἔμωσ δὲν γνωρίζω ἂν προέρχεται ἀπὸ τὸ χ. Ἀμαριανὸ ἢ ἂν δηλώνει καταγωγὴ ἀπὸ τὴν Ἀμοργὸ ἢ ἄλλο μέρος:
- 1304: ὁ ποτὲ Θωμάς de Porto, κάτοικος Χάνδακα, εἶχε νοικιάσει στὸν Ἐμμανουὴλ Amuriano, στὸν Ἰωάννη Gradonico, στὸν Πέτρο de Dragogna, στὸν Μιχαὴλ Barbo καὶ στὸν Μαρίνο Dragumano τὸ χωριὸ του Μακρυτοῦχος· τὴν ὥρην, ὁ γιὸς του Ἰωάννης de Porto ἀνανεώνει τὴν ἐνοικίαση τοῦ τμήματος ποὺ κατέχει ὁ Ἰωάννης Gradonico, κάτοικος τοῦ χ. Μακρυτοῦχος⁹.

1. Pietro Castrolifaca, *Descrittione del Regno di Candia*, cod. Marc. It. VI, 156 coll. 6005, φ. 45^r (στὸ ἐξῆς P. Castrolifaca). Οἱ παραπομπὲς γίνονται στὴ νέα φυλλομετρήσιμη τοῦ χειρογράφου.

2. "Ο.π., φ. 54^r, 56^v.— Σ τ. Γ. Σ π α ν ά κ η, *Συμβολὴ στὴν ἱστορίαν τοῦ Λασιθιοῦ κατὰ τὴ βενετοκρατίαν*, Ἡράκλειο 1957, σελ. 46, 61 ἔγγρ. 12, 128 σημ. 218 (στὸ ἐξῆς Σ π α ν ά κ η, *Λασιθι*).

3. Κ α ρ α π ι δ ά κ η, C, σελ. 429 ἀρ. 384.

4. Σ τ έ φ. Ξ α ν θ ο υ δ ί δ η, *Κρητικὰ συμβόλαια ἐκ τῆς Ἑνετοκρατίας*, *Χριστιανικὴ Κρήτη* 1 (1912), σελ. 46-47 ἔγγρ. XII καὶ σελ. 360.

5. "Ο.π., σελ. 56-57 ἔγγρ. XVI.

6. "Ο.π., σελ. 143-144 ἔγγρ. LIV, 196-197 ἔγγρ. LXXV, 201-202 ἔγγρ. LXXVII. Πρβλ. Σ π. Π. Θ ε ο τ ό κ η, *Εἰσαγωγή εἰς τὴν ἔρευναν τῶν μνημείων τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἰδίαν τῆς Κρήτης ἐν τῷ Κρατικῷ Ἀρχεῖω τοῦ Βενετικοῦ Κράτους*, Κέρκυρα [1926], σελ. 85.

7. Ξ α ν θ ο υ δ ί δ η, *Κρητικὰ συμβόλαια*, σελ. 182-183 ἔγγρ. LXIX.

8. "Ο.π., σελ. 225-227 ἔγγρ. LXXXVIII.

9. Pietro Pizolo, notaio in Candia, τόμ. Β' (1304-1305), ἔκδ. S. Carbono, Βενετία 1985, σελ. 32 ἔγγρ. 759 (στὸ ἐξῆς Pietro Pizolo, II).

- 1304: ὁ πρεσβύτερος M. Amurian ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὲς πράξεις¹.
- 1304: ὁ Μάρκος, γιὸς τοῦ ποτὲ Ἐμμανουὴλ Amuriano, κάτοικος τοῦ χ. Μακρυτοῦχος, νοικιάζει στὸν Γεώργιο Romano, κάτοικο τοῦ ἴδιου χωριοῦ, γῆ καὶ ἀμπέλια στὸ χωριὸ αὐτό².
- 1368-1369: τὸ 1368 ὁ Μιχαὴλ Amuriano ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τὴν ὑποχρέωση νὰ ἀπασχοληθεῖ σὲ ἀμπέλι στὸ χ. Σκαλάνι³. τὸ 1369 ὀφείλει νὰ παραιτηθεῖ ἀπὸ τὴν κατοχὴ σπιτιῶν στὸ χ. Μακρυτοῦχος⁴.
- 1391: ὁ Μιχάλης Amurgiano, ἐπονομαζόμενος Casiano, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα⁵.
- πρὶν ἀπὸ τὸ 1578: ὁ Θεοτόκης Ἀμουργιανὸς ἀναφέρεται στὰ κατάστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαὴλ Μαροῦ⁶.

5. Ἀμαρινίτης, πιθανότατα ἀπὸ τὸ Ἀμάρι

- 1540: ὁ Κωστής Amariniti ἐκλέγεται *scriba ponderis*, προκειμένου νὰ συμπληρωθεῖ ἡ θητεία τῶν τεσσάρων χρόνων τοῦ Ἰωάννη Paduin⁷ (πρβλ. πρὸ κάτω, σελ. 257, λ. Paduin).
- 1573: ὁ Μανόλης Amariniti ζητᾷ νὰ τὸν ἀντικαταστήσει ὁ γιὸς του Κωνσταντῖνος στὸ ἀξίωμα τοῦ *peso del Commun*⁸.
- 1577: ὁ Ἰάκωβος Amariniti τοῦ Κωνσταντίνου ἐκλέγεται *fante al peso del comun*, γιὰ τέσσερα χρόνια, στὴ θέση τοῦ Κωνσταντίνου Amariniti⁹.

6. Ἀπεζανιώτης, ἀπὸ τὴ μονὴ Ἀπεζανῶν Καινούργιου

- 1566-1584: ὁ ἱερομόναχος Ἰωνὰς Ἀπεζανιώτης, ἀπὸ τὸ μοναστήρι τῆς Παναγίας Γεθσημανῆ, ἀναφέρεται κτήτορας τοῦ Σιναϊτικοῦ κώδικα ἀρ. 309 (1586)¹⁰.

1. Ὁ.π., σελ. 39-41 ἔγγρ. 773-775.

2. Ὁ.π., σελ. 99-100 ἔγγρ. 906-907.

3. Elisabeth Santschi, *Régestes des Arrêts Civils et des Mémoires (1363-1399) des Archives du Duc de Crète*, Βενετία 1976, σελ. 10 ἀρ. 40.

4. Ὁ.π., σελ. 37 ἀρ. 161.

5. Ὁ.π., σελ. 302 ἀρ. 1358.

6. Κ. Δ. Μέρτζιου, *Σταχυολογήματα ἀπὸ τὰ κατάστιχα τοῦ νοταρίου Κρήτης Μιχαὴλ Μαροῦ (1538-1578)*, Πεπραγμένα Α' Διεθνoῦς Κρητολογικοῦ Συνεδρίου, τόμ. Β' (Κρ. Χρ. 15-16, 1961-62), σελ. 304.

7. Καραπιδάκη, Α, σελ. 68 ἀρ. 224.

8. Καραπιδάκη, Β, σελ. 99 ἀρ. 39.

9. Ὁ.π., σελ. 203 ἀρ. 255.

10. Μ. Ι. Μανούσακα, *Ἡ χειροτονία ἱερέων τῆς Κρήτης ἀπὸ τὸ μητροπολίτη Κορίνθου. (Ἐγγραφα τοῦ ΙΣΤ' αἰῶνα)*, ΔΧΑΕ περ. Δ' 4 (1964-1965), σελ. 326 σημ. 6-8.

7. *Ἀριώτης* καὶ *Ario*, ἀπὸ τὸ χωριὸ Vescovado d'Ario Ρεθύμνου

1299: ὁ Νικηφόρος Arioti, πρῶην βιλλάνος τοῦ μοναστηριοῦ τῆς Ἀγίας Βαρβάρας, περιλαμβάνεται στοὺς ἑκατὸ ἀπελευθέρους βιλλάνους, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα μνημονεύονται στὸν πρῶτο κατάλογο ποὺ συνοδεύει τὸ κείμενο τῆς συνθήκης μεταξὺ Βενετῶν καὶ Καλλέργη¹.

1405: ὁ Πέτρος Ario, ἀπὸ τὰ Χανιά, δὲν ἔχει κατηγορηθεῖ ποτὲ γιὰ ἀνθρωποκτονία².

8. *Ἀσίτης*, ἀπὸ τὸ χωριὸ Ἄσος τῆς Σητείας ἢ ἐνδεχομένως ἀπὸ τὴν Ἄσσο τῆς Μ. Ἀσίας³

1323: ὁ παπὰ Ἰωάννης Assiti ἀναγράφεται στὸν κατάλογο τῶν ἑκατὸν τριάντα Ἑλλήνων κληρικῶν ποὺ ὑπάγονται στὴ δικαιοδοσία τοῦ λατίνου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης⁴.

9. *Βαγιωνίτης*, ἀπὸ τὸ χωριὸ Βαγιονιά Μονοφατισίου

1378: ὁ Ἰάκωβος Vagioniti, κάτοικος τοῦ χ. Casou, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα⁵.

10. *Βαθιανός*, ἀπὸ τὸ χωριὸ Βάθεια (σημ. Βαθὺ Ἐλαιάς) Πεδιάδας

1280: ὁ Ἰωάννης Avathiano, κάτοικος βούργου Χάνδακα, ἔχει νοικιάσει ἀπὸ τὸν Ἰάκωβο Quirino τοῦ ποτὲ Πέτρου, κάτοικο Χάνδακα, γῆ στὸ χ. Ρουσοχώρια⁶.

1368: ὁ Σκορδίλης Vathiano ἔχει σὲ γονικὸ ἕναν κῆπο στὸ χ. Ἀνώγεια⁷.

1369: ὁ Ἐμμανουὴλ Vadiano [Vathiano;], *puer* τοῦ Δημητρέλου Mauroceno, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα⁸.

1. Κ. Δ. Μέρτζιου, *Ἡ συνθήκη Ἑνετῶν - Καλλέργη καὶ οἱ συνοδεύοντες αὐτὴν κατάλογοι*, Κρ. Χρ. 3 (1949), σελ. 276 ἀρ. 23.

2. Duca di Candia, Ducali e lettere ricevute (1358-1360, 1401-1405), ἔκδ. F. r. Thiri et, Βενετία 1978, σελ. 192 ἔγγρ. 188 (στὸ ἐξῆς Duca di Candia, Ducali).

3. Βλ. Τσικριτσῆ - Κατσανάκη, *Συμβολή*, σελ. 40.

4. Στερ. Γ. Σπανάκη, *Συμβολή στὴν ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία τῆς Κρήτης κατὰ τὴ Βενετοκρατία*, Κρ. Χρ. 13 (1959), σελ. 251 καὶ σημ. 25. Κατὰ τὸν Σπανάκη τὸ τοπωνύμιο Ἀσίτες προῆλθε ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ οἰκιστῆ τοῦ χωριοῦ Ἀσίτη. Πρβλ. Ζ. Ν. Τσιρπανάκη, *Νέα στοιχεῖα σχετικὰ μὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία τῆς βενετοκρατούμενης Κρήτης (13ος-17ος αἰ.) ἀπὸ ἀνέκδοτα βενετικὰ ἔγγραφα*, Ἑλληνικά 20 (1967), σελ. 77.

5. Santschi, *Régestes*, σελ. 205 ἀρ. 852.

6. Leonardo Marcello, notaio in Candia, 1278-1281, ἔκδ. M. Chiaudano καὶ A. Lombardo, Βενετία 1960, σελ. 95 ἔγγρ. 266 (στὸ ἐξῆς Leonardo Marcello).

7. Santschi, *Régestes*, σελ. 28 ἀρ. 120.

8. Ὁ π., σελ. 147 ἀρ. 390.

1379: ὁ Θεόδωρος Vatiano, κάτοικος τοῦ χ. Ἐπισκοπὴ Χερσονήσου, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα¹.

1390: ἡ Ἑλενα, σύζυγος τοῦ Νικολάου Vafiano [Vathiano;], κάτοικος κάστρου Τεμένους, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα².

1394: ὁ Μιχάλης Vatiano, *pecorarius* τοῦ Μιχαῆλ Molida, κατοίκου τοῦ χ. Ἐπισκοπὴ, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα³.

***11. Βραδιάρης⁴, ἀπὸ τὸ χωριὸ Βραδιάρης Τεμένους**

1268: οἱ κληρικοὶ Δημήτριος καὶ Ἰωάννης Vradhari συγκρατᾶντο τοὺς ἑκατὸν τριάντα Ἕλληνας κληρικούς, οἱ ὅποιοι ὑπάγονται στὴ δικαιοδοσίᾳ τοῦ λατίνου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης⁵.

1320: ὁ Ἀντώνιος Vradhiari δηλώνει ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἐξασκήσει ξανὰ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ κρεσπώλη⁶.

12. Γαλιφιανός, ἀπὸ τὸ χωριὸ Γαλίφα Ηεδιάδας

1300: γιὰ τὸν Κώστα, γιὸ τοῦ βιλλάνου Ἰωάννη Califiano, ἐγγυῶνται στὸν Ἰωάννη Capani, κάτοικο Χάνδακα, ἡ Plecti Fornaria καὶ ἡ κόρη τῆς Μαρία, γιὰγιά καὶ μητέρα τοῦ Κώστα, κάτοικοι Χάνδακα⁷.

1368: ὁ Στρατήγης Galifiano μνημονεύεται ὅτι τραυμάτισε τὸν Γιάννη Smurdi, κάτοικο τοῦ χ. Καρκαδιώτισσα⁸.

1374: ὁ Γιάννης Galifiano ὀρίζεται μάρτυρας σὲ ὑπόθεση διεκδίκησης βιλλάνου⁹.

1539: ὁ Μανόλης Galifiano ἐκλέγεται *comandator extraordinario senza sellario* στὴ θέση τοῦ Λινάρδου Vernando¹⁰.

1. Ὁ.π., σελ. 215 ἀρ. 944.

2. Ὁ.π., σελ. 292 ἀρ. 1324. Ἄν δὲν πρόκειται γιὰ παραφθορὰ τοῦ ὀνόματος, τότε πιθανότατα τὸ Vafiano νὰ προέρχεται ἀπὸ τὸ χ. Βαφές Ἀποκορώνου.

3. Ὁ.π., σελ. 354 ἀρ. 1642.

4. Ὁ Τσιρπανλῆς (*Νέα στοιχεῖα*, σελ. 73 σημ. 2) θεωρεῖ ὅτι τὸ ἐθνικὸ ὄνομα προέρχεται ἀπὸ τὸ τοπωνύμιο, ἐνῶ ἀντίθετα ἡ Κατσανάκη (*Συμβολή*, σελ. 31) σημειώνει ὅτι τὸ τοπωνύμιο προῆλθε ἀπὸ τὸ ἐπώνυμο.

5. Τσιρπανλῆς, *Νέα στοιχεῖα*, σελ. 73 καὶ σημ. 2, 87 ἔγγρ. Α'.—Τοῦ Ἰδίου, *Κατάστιχο*, σελ. 142 ἔγγρ. 7.

6. Duca di Candia, Bandi (1313-1329), ἔκδ. Paola Ratti-Vidulich, Βενετία 1965, σελ. 106 ἔγγρ. 287 (στὸ ἐξῆς Duca di Candia, Bandi).

7. Pietro Pizolo, notaio in Candia, τόμ. Α' (1300), ἔκδ. S. Carbono, Βενετία 1978, σελ. 220 ἔγγρ. 479 (στὸ ἐξῆς Pietro Pizolo, I).

8. Santschi, *Régestes*, σελ. 144 ἀρ. 361.

9. Ὁ.π., σελ. 193 ἀρ. 778.

10. Καρπαδάκης, Α, σελ. 51 ἀρ. 164.

1541: στη θέση του ποτέ Έμμανουήλ Galifiano εκλέγεται κήρυκας ό Μάρκος Berti¹.

*13. Γαριπού, από τó χωριό Γαρίπα Μονοφατίου

1368: ό Γεώργιος, γιός τής Έργίνας Garipu, κάτοικος Χάνδακα *ad Zangariam*, μνημονεύεται ότι θεραπεύτηκε από τραύμα².

14. Γανδιώζος και Γαβιδιώτης, από τή Γαῦδο

1271-1279: τó 1271 ό Ίωάννης Gaudioso έξουσιοδοτεί τόν Ματθαῖο Mudacius και τόν Μάρκο Geno, κατοίκους Χάνδακα, νά δώσουν έξοφλητική απόδειξη στόν Ματθαῖο Doto, κάτοικο τής συνοικίας του Άγίου Νικολάου τής Βενετίας³. τó 1279 ό Ίωάννης υπογράφει ως μάρτυρας σέ νοταριακές πράξεις⁴.

1280-1281: ό Νικόλαος Gaudioso υπογράφει ως μάρτυρας σέ νοταριακές πράξεις⁵. τó 1281 ό Νικόλαος Gaudioso, κάτοικος Χάνδακα, δανείζεται χρήματα από τήν Ίακωβίνα, χήρα του Νικολάου Gisi, κάτοικο Χάνδακα⁶.

13ος αί.: τó όνομα Gavidiotis αναφέρεται στα κατάστιχα 18 και 19 του Άρχείου του Δούκα τής Κρήτης⁷.

1304: ό Laudesius Barbi, κουρέας, κάτοικος κάστρου Ρεθύμνου, δίνει έξοφλητική απόδειξη στόν Νικόλαο Goro, κάτοικο Χάνδακα, επίτροπο τής ποτέ Μαρίας, συζύγου του ποτέ Σιμωνέτου Gaudioso, παπουτσή, για τήν *dimissoria* που ή Μαρία είχε αφήσει με τή διαθήκη της στήν ανεψιά της Φραντζέσκα, κόρη του Barbi⁸.

15. Γουρνιώτης και Γουρνάς, από χωριό Γουρνες (σέ διάφορα μέρη τής Κρήτης)

1300: ό Φραγκίσκος de Molino δίνει έξοφλητική απόδειξη στόν Άνδρέα de Raynaldo για χρέος του στόν Γεώργιο Gurnioti⁹.

1345: ό ποτέ Μιχαήλ Gorna, παπουτσή, είχε σπίτι στή *ruga magistra* που

1. "Ο.π., σελ. 89 άρ. 292.

2. S a n t s c h i, *Régestes*, σελ. 130 άρ. 211.

3. *Imbreviature di Pietro Scardon (1271)*, εκδ. A n t. L o m b a r d o, Τορίνο 1942, σελ. 51 έγγρ. 132 (στέ έξής Pietro Scardon).

4. Leonardo Marcello, σελ. 50-51 έγγρ. 132, 134-136, 52 έγγρ. 137, 53 έγγρ. 144.

5. "Ο.π., σελ. 57 έγγρ. 155, 58-59 έγγρ. 159, 81 έγγρ. 222, 114-115 έγγρ. 323-324, 132 έγγρ. 378, 136 έγγρ. 389, 150 έγγρ. 435.

6. "Ο.π., σελ. 184 έγγρ. 551.

7. Χ α ι ρ έ τ η, *Τά παλαιότερα Κατάστιχα*, σελ. 512 και σημ. 37.

8. Pietro Pizolo, II, σελ. 149-150 έγγρ. 1017.

9. Pietro Pizolo, I, σελ. 241 έγγρ. 455.

μετά τὸ θάνατό του εἶχε περιέλθει στὴ χήρα του Μαρία· τὸ κατέχει τώρα ἡ κόρη του Ἑλενα, χήρα τοῦ Λαυρεντίου Furlano, σιδηρουργοῦ¹ (πρβλ. πῶς κάτω, σελ. 242, λ. Furlano).

1373-1379: τὸ 1373 ὁ Μάρκος Gorna, κάτοικος Χάνδακα, μνημονεύεται ὅτι τραυμάτισε τὸν Γεώργιο Fariseo, *bordonarius*². τὸ 1379 κατηγορεῖται ὅτι τραυμάτισε τὸν Ἰωάννη, γιὸ τοῦ Δημήτρη de la Tore, ἀπὸ τὴν Ἀμμόχωστο, κάτοικο Χάνδακα³.

***16. Διαβατινός**, ἀπὸ τὸ χωριὸ Diavattini, στὴν περιοχὴ τοῦ Χάνδακα

1322: οἱ ἀδελφοὶ Ἰωάννης καὶ Διαβατινός, γιοὶ τοῦ Cusolei, κάτοικοι τοῦ χ. Στόλοι τοῦ εὐγενοῦς Πέτρου Venerio, κατηγοροῦνται ὅτι κινήθηκαν ἀρματομένοι ἐναντίον τῶν *servientes* τοῦ κάστρου Μονοφατισίου⁴. Ἐδῶ τὸ ἐθνικὸ χρησιμοποιοῖται ὡς βαπτιστικόν.

1391: ὁ Ἐμμανουὴλ Diavatino, ἐπονομαζόμενος Stravoiani, κάτοικος τοῦ χ. Mesochefalā, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα⁵.

17. Ἐμπαρίτης, ἀπὸ τὸ χωριὸ Ἐμπαρος Πεδιάδας

1363: ὁ Νικόλαος Embariti, βιλάνος, κάτοικος τοῦ χ. Παναγιά, παντρεύτηκε τὴν Ἀννίτζα, σκλάβα τοῦ Μιχαὴλ Beto, ἡ ὁποία εἶχε φύγει πρὶν ἀπὸ χρόνια· τὴν ὁ Beto τὴ διεκδικεῖ, καθὼς καὶ τὰ πέντε παιδιὰ πού ἔχει ἀποκτήσει στὸ μεταξύ μὲ τὸν Embariti⁶.

1583: ὁ Γιώργης Emtaritti [Embaritti;] μνημονεύεται μεταξύ τῶν πακτωτῶν τοῦ Λασιθιοῦ⁷.

***18. Θεωδορίκης**, ἀπὸ τὸ χωριὸ Todorici, στὴν περιοχὴ τοῦ Χάνδακα

1394: ὁ Πέτρος Todorici, κάτοικος τοῦ χ. Asprocorio, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα⁸.

1583: ὁ Μιχάλης Thodorici καταβάλλει *livello* γιὰ σπίτια στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα⁹.

1. Brunchilde Imhaus, *Les maisons de la Commune dans le district de Candie au XIVe siècle*, Θεσσαυρίσματα 10 (1973), σελ. 136 ἔγγρ. 2.

2. Santschi, *Régestes*, σελ. 171 ἀρ. 615.

3. Ὁ.π., σελ. 210 ἀρ. 899.

4. Duca di Candia, Bandi, σελ. 119-120 ἔγγρ. 319.

5. Santschi, *Régestes*, σελ. 313 ἀρ. 1405.

6. Ὁ.π., σελ. 97 ἀρ. 8.

7. P. Castrofilaca, φ. 54^v. — Σπανάκη, *Λασιθί*, σελ. 51 ἔγγρ. 12.

8. Santschi, *Régestes*, σελ. 352 ἀρ. 1629.

9. P. Castrofilaca, φ. 39^r.

19. Θραψανιώτισσα, από το χωριό Θραψανό Πεδιάδας

1644: ἡ Ἐλενέττα, κόρη τοῦ ποτὲ Μικέλε Demezo καὶ σύζυγος τοῦ Νικολό Barbarigo, ἀφήνει μὲ τὴ διαθήκη της στὴν Ἐργίνα Thrapsagnotissa πενήντα ὑπέρπυρα¹.

20. Ἱεραπετριτής, ἀπὸ τὴν Ἱεράπετρα

1369: ὁ Θωμάς Gerapetriti, κάτοικος τοῦ χ. Ἀντισκάρι, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραύματα².

21. Καβουσίνοσ καὶ Καβουσανός, ἀπὸ τὸ χωριὸ Καβούσι Μονοφατσίου (σημ. Ἱεράπετρας)

1301-1302: ὁ Νικολέτος Cavusinus, γιὸς τοῦ Cavusi, ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὲς πράξεις³.

1348: ἡ Ἐλενα, χήρα τοῦ Κυρίλλου Pantaleo, κάτοικος Χάνδακα, ἀφήνει μὲ τὴ διαθήκη της ἓνα ὑπέρπυρο στὴν Πόθα Cavusi⁴.

1558: ὁ Νικόλαος, γιὸς τοῦ Κωνσταντῆ Καβουσανοῦ τοῦ ποτὲ Γεώργη καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἰωάννη, κάτοικος τοῦ χ. Σελόπουλο, δέχεται νὰ παντρευτεῖ τὴν Ἀννούσα, κόρη τῆς Κατερίνας, κόρης τοῦ ποτὲ Λέου Μούντιλα, κατοικοῦ βούργου Χάνδακα, καὶ τοῦ ποτὲ Ἰωάννη Κορογόνη⁵.

22. Κακοδικιώτης, ἀπὸ τὸ χωριὸ Κακοδίκι Σελίνου

1536: ὁ Γιάννης Chachodichioti ἀναφέρεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν Χανιῶν⁶.

1. Γ. Κ. Μαυρομάτη, Ἑλληνικὰ ἔγγραφα (δωρητήριο καὶ διαθήκες) τῆς μητέρας, τῆς κόρης καὶ τῆς ἐγγονῆς τοῦ Βιτσέντζου Ἰακ. Κορνάρου, Θησαυρίσματα 16 (1979), σελ. 233 ἔγγρ. Γ'.

2. Sant'schi, *Régestes*, σελ. 150 ἀρ. 416.

3. Benvenuto de Brixano, notaio in Candia, 1301-1302, ἐκδ. R. Morozzo della Rocca, Βενετία 1962, σελ. 122-123 ἔγγρ. 335, 137 ἔγγρ. 378-379, 138 ἔγγρ. 381, 145-146 ἔγγρ. 403-404, 147 ἔγγρ. 406, 148 ἔγγρ. 410, 150 ἔγγρ. 416-417, 152-153 ἔγγρ. 423, 155 ἔγγρ. 430, 160 ἔγγρ. 443, 161 ἔγγρ. 446-447, 162-163 ἔγγρ. 451-452, 166-167 ἔγγρ. 462-464, 168-169 ἔγγρ. 468-469, 176 ἔγγρ. 490, 177-178 ἔγγρ. 495, 497, 179 ἔγγρ. 499-500, 181 ἔγγρ. 504, 182-183 ἔγγρ. 507-508, 184 ἔγγρ. 513, 185 ἔγγρ. 515, 186-187 ἔγγρ. 517-519, 196-197 ἔγγρ. 543-545, 198-199 ἔγγρ. 548-551, 200-201 ἔγγρ. 553-555, 202-203 ἔγγρ. 560-561, 206-208 ἔγγρ. 573-575, 211 ἔγγρ. 584 (στὸ ἐξῆς Benvenuto de Brixano).

4. A. F. van Gemert, Ὁ Στέφανος Σαχλίκης καὶ ἡ ἐποχὴ του, Θησαυρίσματα 17 (1980), σελ. 80 ἔγγρ. 1.1.

5. Ἰακ. Τ. Βισβίτζη, Τινὰ περὶ τῶν προικῶν ἐγγράφων κατὰ τὴν Βενετοκρατίαν καὶ τὴν Τονροκρατίαν, Ἐπετηρὶς τοῦ Κέντρου Ἑρεῦνης τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου 12 (1965), σελ. 97-101 ἔγγρ. 14-15.

6. Πλομιδῆ, Κατάλογος στρατευσίμων, σελ. 319.

23. Καλαμωνίτης, από τὸ χωριὸ Vescovado de Calamona (σημ. Μεγάλη Ἐπισκοπή) Ρεθύμνου

1299: ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Λέος Calamoniti, γιοὶ τοῦ ποτὲ Νικολάου, περιλαμβάνονται στοὺς ἀπελευθεροῦντες βιλλάνους, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα μνημονεύονται στὸν τρίτο κατάλογο ποῦ συνοδεύει τὸ κείμενο τῆς συνθήκης μεταξὺ Βενετῶν καὶ Καλλέργη¹.

1370: ὁ Θεολογίτης Calamoniti, κάτοικος τοῦ χ. Στάβιες, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα².

24. Καλεσιανός, ἀπὸ τὸ χωριὸ Καλέσια Μαλεβιζίου

1320: ὁ Γιάννης Calessiano, βιλλάνος τοῦ Κοινοῦ, ἔχει ξαναχτίσει, πρὶν ἀπὸ δύο-τρία χρόνια, τὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στὸ χ. Καλέσια, ποῦ ἦταν ἐρειπωμένη³.

1368: ὁ Κώστας Calessiano, ἐπονομαζόμενος Miliara, γιὸς τοῦ ποτὲ πρεσβυτέρου Ἐμμανουήλ, καὶ ὁ Νικόλαος Calessiano τοῦ ποτὲ Ἰωάννη θὰ πάρουν σὲ γονικὸ κῆπο στὸ χ. Καλέσια⁴ τὸν ἴδιο χρόνο ὁ Νικόλαος Calessiano δικαιώνεται σὲ δίκη σχετικὴ μὲ κατοχὴ σπιτιῶν στὸ χ. Καλέσια⁵.

1374: ὁ Μιχαὴλ Calessiano, ἀδελφὸς τοῦ καλόγερου Londachi, κάτοικος τοῦ χ. Καρκαδιώτισσα, μνημονεύεται ὅτι τραυμάτισε τὴ Μαριτζόλη Ghortaci, κάτοικο Χάνδακα στὸ Γλυφοκαρύδι⁶.

25. Καμαριώτης καὶ Καμαριανός, ἀπὸ χωριὸ Καμάρι ἢ Καμάρες (σὲ διάφορα μέρη τῆς Κρήτης)

1517: ὁ Κωνσταντῖνος Καμαριώτης τοῦ ποτὲ Ἀντωνίου, κάτοικος τοῦ χ. Ἁγιος Βλάσης, ὀφείλει στὸν μαῖστρο Πέτρο Mengula, ζωγράφου, πενήντα μίστατα κρασί⁷.

1541: στὸ διάκιο καὶ καλόγερο Camarioti, ἐπονομαζόμενο Condoleo, ποῦ κατοικεῖ στὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Βραχάσι, χορηγεῖται ἄδεια νὰ μεταβεῖ στὴν Κεφαλονιά, γιὰ νὰ χειροτονηθεῖ παπάς· ἐγγυητὴς ὁ Ἀλέξανδρος Curcumelli⁸.

1. Μέρτζιου, *Συνθήκη*, σελ. 280.

2. Sant'schi, *Régestes*, σελ. 157 ἀρ. 487ter.

3. Τσιρπανλῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 272 ἔγγρ. 2061-II.

4. Sant'schi, *Régestes*, σελ. 22 ἀρ. 95.

5. Ὁ.π., σελ. 20 ἀρ. 84.

6. Ὁ.π., σελ. 180 ἀρ. 695.

7. Μαρία Γ. Κωνσταντοπούδου, *Οἱ ζωγράφοι τοῦ Χάνδακος κατὰ τὸ πρῶτον ἡμισὶν τοῦ 16ου αἰῶνος, οἱ μαρτυρούμενοι ἐκ τῶν νοταριακῶν ἀρχείων*, *Θησαυρίσματα* 10 (1973), σελ. 337.

8. Καραπιδάκη, Α, σελ. 84 ἀρ. 263.

- 1548: ὁ παπα Ἐμμανουὴλ Camarioti, λειτουργὸς τῆς ἐκκλησίας τῆς Ὁδηγήτριας στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα, περιλαμβάνεται στὸν κατάλογο τῶν ἐνενήντα Ἑλλήνων κληρικῶν ποὺ ὑπάγονται στὴ δικαιοδοσία τοῦ λατίνου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης¹.
- 1571: ὁ Κωνσταντῆς Καμαριανὸς τοῦ Γεώργη, ἀπὸ τὸ χ. Διονύσι, ὑπόσχεται νὰ ὑπηρετεῖ τὴν Ἑλενα, σύζυγο τοῦ Σιμών Μαρκάντε, ποὺ τὸν ἐλευθέρωσε ἀπὸ τὴν ἀγγαρεία τῆς θάλασσας².
- 1644: ἡ οἰκογένεια Camarioti συγκαταλέγεται στοὺς nobili cretensi τοῦ Ρεθύμνου σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφὴ τοῦ Trivan³.

26. Καστρινός⁴, ἀπὸ τὸ Κάστρο τῆς Κρήτης (— Χάνδακα)

- 1380: ὁ Γεώργιος Castrino, κάτοικος τοῦ χ. Ἅγιος Θωμάς, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα⁵.
- 1536: ὁ Μιχελῆς Castrino καὶ ὁ Βασίλης Castrino μνημονεύονται μεταξὺ τῶν στρατευσίμων τῶν Χανιῶν⁶. ὁ Δημήτρης Castrinio [Castrino;] ἀναφέρεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Κόλαινα⁷. ὁ Βασίλης Castrimo [Castrino;], ὁ πατέρας του Νικόλας καὶ ὁ γιὸς του Γεώργης περιλαμβάνονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Cogna⁸.
- 1538: ὁ nobile cretense σερ Ἰζώρτζης Castrino ἐκλέγεται *nobile da pora*⁹.

27. Καστρίτης, ἀπὸ τὸ χωριὸ Καστρί Μυλοποτάμου

- 1536: ὁ μαῖστρο Νικόλας Castriti καὶ ὁ γιὸς του Γιάννης ἀναφέρονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν Χανιῶν¹⁰.

28. Κισαμίτης¹¹ καὶ Κίσαμος, ἀπὸ τὴν περιοχὴ Κισάμου τῶν Χανιῶν

- 1368: ὁ Μιχαὴλ Chissamiti διεκδικεῖ τὴν κατοχὴ ἀμπελιοῦ στὸ χ. Ἀθάνατοι¹².

1. Τσιρπανλῆ, *Νέα στοιχεῖα*, σελ. 82, 98 ἔγγρ. Ε'.

2. Θ. Ε. Δετοράκης, *Ἡ ἀγγαρεία τῆς θάλασσας στὴ Βενετοκρατούμενη Κρήτη*, Κρητολογία 16-19 (1983-1984), σελ. 120-121 ἔγγρ. 6.

3. Μ. Ι. Μανούσακας, *Ἡ παρὰ Trivan ἀπογραφὴ τῆς Κρήτης (1644) καὶ ὁ δῆθεν κατάλογος τῶν κρητικῶν οἰκῶν τῆς Κερκύρας*, Κρ. Χρ. 3 (1949), σελ. 56.

4. Βλ. Κοντοσόπουλου, *Les suffixes*, σελ. 122. — Τριανταφυλλίδης, ὅ.π., σελ. 24.

5. Sant'schi, *Régestes*, σελ. 222 ἀρ. 1006.

6. Πλουμίδης, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 310, 318.

7. Ὁ.π., σελ. 327.

8. Ὁ.π., σελ. 347.

9. Καραπιδάκης, Α, σελ. 9 ἀρ. 41.

10. Πλουμίδης, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 304.

11. Βλ. Κοντοσόπουλου, *Les suffixes*, σελ. 106.

12. Sant'schi, *Régestes*, σελ. 126-127 ἀρ. 179.

- 1373: ὁ Γεώργιος Chissamiti ἐνάγεται ἀπὸ τὴν παπαδιὰ Ἄγνη, χήρα καὶ ἐπίτροπο τοῦ πρεσβυτέρου Θωμᾶ Vidho· ὁ Μάρκος Kisamiti προτείνεται ὡς μάρτυρας¹.
- 1457: ὁ Ζαχαῖος Chissamen [Chissamiti;], χρυσοχόος, μνημονεύεται σὲ νοταριακὸ ἔγγραφο².
- 1503: ἡ Φραγκεσλίνα, χήρα τοῦ μαῖστορο Φραγκούλη Chissamiti, χρυσοχόου, κάτοικος βούργου Χάνδακα, πουλᾷ στὸν μαῖστορο Θωμᾶ Rizo τοῦ ποτὲ μαῖστορο Ἀνδρέα, ζωγράφου, κάτοικο βούργου Χάνδακα, ἀμπέλι κατεστραμμένο, πού βρίσκεται στὴ θέση Chinamo³.
- 1512: ὁ μαῖστορο Νικόλαος Chisamiti, ζωγράφος, γιὸς τοῦ μαῖστορο Μιχαήλ, κάτοικος βούργου Χάνδακα, εἰσπράττει χρήματα ὡς προπληρωμὴ γιὰ εἰσοδήματα ἀπὸ ἀμπέλι πού ἔχει στὸ χ. Μαραθίτης⁴.
- 1537: ὁ Μιχάλης Κισαμίτης ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξις, συνταγμένες στὸ χ. Μέση Ρεθύμνου⁵.
- 1575: ὁ Νικόλαος Κισαμίτης, караβοκύρης, φορτώνει ἐμπορεύματα ἀπὸ τὸ Ρέθυμνο γιὰ τὴν Τήνο⁶.
- 1583: ἡ ντόνα Κασσάνδρα Chissamiti καὶ ἡ Ἰζαμπέττα Chissaniti [Chissamiti;] καταβάλλουν *livello* γιὰ σπίτια στὸ βούργο τοῦ Χάνδακα⁷· ὁ Μανέας Chissamiti καταβάλλει *livello* γιὰ τὸ χ. Καλέσια⁸.
- 1644: ἡ οἰκογένεια Chissamo συγκαταλέγεται στοὺς cittadini τῶν Χανιωῶν σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφὴ τοῦ Trivan⁹.

29. Κισσώτης, ἀπὸ τὸ χωριὸ Κισσὸς Ἁγίου Βασιλείου

1569-1612: στὰ 1569-1604 ὁ παπα Γεώργιος Κισσώτης, νοτάριος, συντάσσει νοταριακὰ ἔγγραφα· τὸ 1610 ὀρίζεται στιμαδὸρος γιὰ τὴν ἐκτίμησι προί-

1. Ὁ.π., σελ. 192 ἀρ. 771.

2. N. Iorga, *Documents concernant les Grecs et les affaires d'Orient tirés des registres de notaires de Crète*, *Revue Historique du Sud-Est Européen* 14 (1937), σελ. 111.

3. M. Cattapan, *I pittori Pania, Rizo, Zafuri da Candia e Papadopulo dalla Canea*, *Θησαυρίσματα* 14 (1977), σελ. 219-220, 221-222 ἔγγρ. 1 (28)-2 (29), 222-223 ἔγγρ. 4 (31).

4. Κωνσταντουδάκη, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 329 ἀρ. 38.

5. Ἰω. Ε. Καλιτσουνάκι, *Ἀνέκδοτα Κρητικὰ συμβόλαια ἐν τῆς Ἐνετοκρατίας*, *Πρακτικὰ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν* 3 (1928), σελ. 486 ἔγγρ. 1, 488-489 ἔγγρ. 2, 491-492 ἔγγρ. 4.

6. Μέρτζιου, *Σταχυολογήματα*, σελ. 245.

7. P. Castrolifaca, φ. 37^v, 45^v.

8. Ὁ.π., φ. 40^v.

9. Μανούσακα, *Trivan*, σελ. 53.

- κας· τὸ 1611 νοικιάζει χωράφι στὴν καβαλλαρία τῆς Γένας· τὸ 1612 ἀκυρώνεται ἔγγραφο ποῦ ἔχει συντάξει¹.
- 1598: ἡ Μαρούσα Κισσωτοπούλα, σύζυγος τοῦ Γερώνιμου Βαρούχα, ὁ ὁποῖος προτίθεται νὰ γίνεῖ καλόγερος, συμφωνεῖ νὰ μένει στὸ σπίτι του, στὸ χ. Μοναστηράκι, καὶ νὰ τὸ φροντίζει².
- 1608: ὁ Μιχελῆς Κισιώτης τοῦ ποτὲ Γεώργη ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὲς πράξεις, συνταγμένες στὸ χ. Μοναστηράκι Ἀμαρίου³.
- 1609: ὁ Νικολὸς Κισσώτης ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη, συνταγμένη στὸ χ. Κλησίδι Ρεθύμνου⁴.
- 1609: ὁ Φανούργι(ο)ς, γιὸς τοῦ Ἰωάννη Κισσώτη τοῦ ποτὲ Γεώργη, συμφωνεῖ νὰ παντρευτεῖ τὴν Ἀννίτζα, κόρη τοῦ Γεώργη Καβαδάτου τοῦ ποτὲ Φανούργιου· τὸ προικοσύμφωνο ἔχει συνταχθεῖ στὸ χ. Ἀσώματος⁵.

***30. Κουλουρίδης, ἀπὸ τὸ χωριὸ Culuridha Μονοφατσίου**

- 1280: ὁ Λεωνῆς Culoridhy, βιλλάνος τῶν Σιναϊτῶν, κάτοικος τοῦ χ. Βραδιάρης, ὑπενοικιάζει ἀπὸ τὸν Δομήνικο Taliapetra, κάτοικο Χάνδακα, γῆ στὸ χ. Φοινικιά⁶.
- 13ος αἰ.: τὸ ὄνομα Culuridi ἀναφέρεται στὰ κατὰστιχα 18 καὶ 19 τοῦ Ἀρχείου τοῦ Δούκα τῆς Κρήτης⁷.
- 1329: στοὺς κατηγορουμένους ἀδελφοὺς Κώστα καὶ Ἐμμανουήλ Culuridi, κατοίκους τοῦ χ. Κεραμούτσι, δίνεται προθεσμία γιὰ ν' ἀπολογηθοῦν⁸.
- 1536: ὁ μαῖστρο Γιάννης Culuridi καὶ ὁ Γεώργης Culuridi μνημονεύονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν Χανιῶν⁹.

31. Κουμνιακός, ἀπὸ χωριὸ Cumnia ἢ Cumia Ρεθύμνου

- 1299: ὁ Γιάννης Cumniaco, γιὸς τοῦ ποτὲ Θεοδώρου Cumiacο, περιλαμβάνεται στοὺς ἀπελευθέρους βιλλάνους, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα μνημονεύον-

1. Μανόλης Βαρούχας, νοταριακὲς πράξεις. Μοναστηράκι Ἀμαρίου (1597-1613), ἔκδ. W. B a k k e r – A. v a n G e m e r t, Ρέθυμνο 1987, σελ. 91 ἔγγρ. 73, 132-133 ἔγγρ. 119, 275-276 ἔγγρ. 288, 344-345 ἔγγρ. 369, 599 ἔγγρ. 692, 606 ἔγγρ. 702, 665-666 ἔγγρ. 766 (στὸ ἐξῆς Μανόλης Βαρούχας).

2. Ὁ.π., σελ. 58-59 ἔγγρ. 39.

3. Ὁ.π., σελ. 448-449 ἔγγρ. 498-499.

4. Ὁ.π., σελ. 524-525 ἔγγρ. 595.

5. Ὁ.π., σελ. 534-535 ἔγγρ. 609.

6. Leonardo Marcello, σελ. 76 ἔγγρ. 209.

7. Χ α ι ρ ἔ τ η, *Τὰ παλαιότερα Κατὰστιχα*, σελ. 513 καὶ σημ. 43.

8. Duca di Candia, Bandi, σελ. 200 ἔγγρ. 485.

9. Π λ ο υ μ ῖ δ η, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 311.

ται στὸν τρίτο κατάλογο ποὺ συνοδεύει τὸ κείμενο τῆς συνθήκης μεταξύ Βενετῶν καὶ Καλλέργη¹.

1323: ὁ Μιχαήλ, γιὸς τοῦ ποτὲ παπα Ἀντωνίου Cumen(sis), περιλαμβάνεται στοὺς ἑκατὸν τριάντα Ἑλληνες κληρικούς ποὺ ὑπάγονται στὴ δικαιοδοσία τοῦ λατίνου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης².

1374: ἡ Εὐδοκία Cumniachena ὀρίζεται μάρτυρας σὲ δικαστικὴ ὑπόθεση³.

32. Κρασσώτης, ἀπὸ χωριὸ Κράσι Πεδιάδας ἢ Καινούργιου

1583: ὁ Κώστας Crassoti Zungri, ὁ Φραντζέσκος Crassoti, ὁ Γιώργης Crassoti Muazzo, ὁ Γιώργης Crassoti Grignoso καὶ ὁ Μιχαῆλ Crassoti τοῦ ποτὲ Γιάννη περιλαμβάνονται στοὺς πακτωτὲς τοῦ Λασιθιοῦ⁴.

33. Κρητικός⁵, ἀπὸ τὴν Κρήτη

1368: στὸν καπετάνιο/ἔμπορο Στρατὴ Κρητικὸ χορηγεῖται ἄδεια νὰ μεταβεῖ ἀπὸ τὸ Χάνδακα στὴν Κορώνη, μὲ πλοῖο ποὺ μεταφέρει προϊόντα⁶.

1394: ὁ παπα Νικόλαος Critico τοῦ ποτὲ παπα Μιχαῆλ εἶχε δικαιώματα στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Μουγλινοῦ, στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα, τὰ ὁποῖα μεταβιβάζονται τώρα στὴ Μαρία Marcello, χήρα τοῦ Νικολάου⁷.

1422: «Πέτρος Κρητικὸς ὁ ἐκ Ρηθύμνης πόλεως», κωδικογράφος⁸.

1554-1567: «Μακάριος εὐτελής καὶ ἀμαρτωλὸς ἱερομόναχος ὁ Κρητικὸς», κωδικογράφος⁹.

1577-1589: τὸ 1577 ὁ Φανούριος Critico ἀντικαθιστᾷ τὸν Ἄγγελο Monferati τοῦ Ἰακώβου στὸ ἀξίωμα τοῦ *commandor*, ἐπειδὴ ὅμως φεύγει χωρὶς ἄδεια, ἀντικαθίσταται ἀπὸ τὸν Νικολὸ Papadopullo τοῦ Κωνσταντί-

1. Μέρτζιου, *Συνθήκη*, σελ. 285.

2. Σπανάκη, *Συμβολή*, σελ. 255. Πρβλ. Τσιρπανλῆ, *Νέα στοιχεία*, σελ. 78.

3. Sant'schi, *Régestes*, σελ. 193 ἀρ. 783.

4. P. Castrolifaca, φ. 53^v, 54^r, 54^v, 56^r.— Σπανάκη, *Λασιθι*, σελ. 43, 46, 47, 49, 59 ἔγγρ. 12.

5. Βλ. Κοντοσόπουλου, *Les suffixes*, σελ. 107 καὶ σημ. 5.

6. Χ. Γάσπαρη, *Ἡ ναυτιλιακὴ κίνηση ἀπὸ τὴν Κρήτη πρὸς τὴν Πελοπόννησο κατὰ τὸν 14ο αἰῶνα*, Τὰ Ἱστορικὰ τχ. 9 (1988), σελ. 302 πίν. 3γ.

7. Τσιρπανλῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 218-219 ἔγγρ. 128.

8. Marie Vogel - V. Gardthausen, *Die griechischen Schreiber des Mittelalters und der Renaissance*, Λιψία 1909 (φωτοτ. ἀνατ. Hildesheim 1966), σελ. 384-385.— E. Gamillscheg - D. Harlfinger, *Repertorium der griechischen Kopisten 800 - 1600*. I Teil. *Handschriften aus Bibliotheken Grossbritanniens*, Βιέννη 1981, σελ. 180 ἀρ. 352.

9. Vogel - Gardthausen, *ὁ.π.*, σελ. 271.

νου¹. τὸ 1579 ὁ Φανούριος, ποὺ ἔχει τὸ ἀξίωμα *della justitia*, ἐκλέγεται *comandor delle corte* στὴ θέση τοῦ Λορέντζο Buratin· τὸ 1589 λόγω ἀσθενείας δὲν μπορεῖ πιά νὰ ἐξασκεῖ τὰ καθήκοντά του².

1583: ὁ μαῖστρο Γιώργης Criticò, μαραγκός, καταβάλλει *livello* γιὰ σπίτια στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα³.

34. Κριτζώτης καὶ Κριτσαῖος, ἀπὸ τὸ χωριὸ Κριτσά Μιραμπέλλου

1643: ὁ Κωνσταντῆς Κριτζώτης τοῦ ποτὲ Νικολό, κάτοικος Χάνδακα, θέλει νὰ παντρέψει τὴν κόρη του Καλίτζα· ὡς μάρτυρας ὑπογράφει καὶ ὁ Γιακουμῆς Κριτζώτης τοῦ ποτὲ μαῖστρο Γιώργη⁴.

1644: ἡ οἰκογένεια Griceo [ἀπὸ τὴν Κριτσά;] συγκαταλέγεται στοὺς *cittadini* τῶν Χανιῶν σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφή τοῦ Trivan⁵.

*35. Κυδώνης, ἀπὸ τὴν Κυδωνία (= Χανιά)

1346: ὁ Γουλιέλμος Sanuto, ποὺ κατοικεῖ στὸ Ξώπορτο τοῦ Χάνδακα, μαζὶ μὲ τὸν ἀδελφὸ του Νικολέτο, ἀφοῦ ἔκλεψε τὴ Μαρούλα, σύζυγο τοῦ Κώστα Κυδώνη, προσπάθησε νὰ τὴ βιάσει καὶ τελικὰ τὴ σκότωσε· καταδικάζεται σὲ φυλάκιση ἑνὸς χρόνου καὶ διαπόμευση⁶.

1600: ἡ κερα παπαδιά, λεγόμενη Κυδωνοπούλα, χήρα τοῦ ποτὲ παπα Γεώργη Τζαγγαρόπουλου, εἶχε κληροδοτήσει στὴν κόρη της Ἐργίνα Τζαγγαροπούλα, χήρα τοῦ ποτὲ Ἰωάννη Καλοσυνᾶ ἕνα λιβέλλο, τὸ ὁποῖο τώρα ἡ Ἐργίνα πουλάει στὸν Τζουάννε Βαρούχα Ἀνέστο τοῦ ποτὲ μισερ Νικολό⁷.

1644: ἡ οἰκογένεια Chidoni συγκαταλέγεται στοὺς *cittadini* τῶν Χανιῶν σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφή τοῦ Trivan⁸.

36. Λαγκαδιώτης καὶ Λαγκαδίτης, ἀπὸ χωριὸ Λαγκά περιοχῆς Ρεθύμνου

1328-1333: τὸ 1328 ὁ Γρηγόριος Λαγκαδιώτης ἐγγυᾶται γιὰ τὴ μετάβαση τοῦ καπετάνιου/ἐμπόρου Φραγκίσκου Ἀλεξανδρινοῦ ἀπὸ τὸ Χάνδακα στὴ Μονεμβασία, μὲ πλοῖο ποὺ μεταφέρει προϊόντα⁹. τὸ 1333 νοικιάζει τὸ

1. Κ α ρ α π ι δ ἄ κ η, Β, σελ. 211 ἀρ. 271.

2. Ὁ.π., σελ. 257 ἀρ. 416.

3. P. Castrolifaca, φ. 47^v.

4. Β ι σ β ῖ ζ η, *Προικῶα*, σελ. 109-110 ἔγγρ. 21.

5. Μ α ν ο ὄ σ α κ α, *Trivan*, σελ. 54.

6. v a n G e m e r t, *Σαχλίης*, σελ. 63.

7. Μανόλης Βαρούχας, σελ. 84-85 ἔγγρ. 65.

8. Μ α ν ο ὄ σ α κ α, *Trivan*, σελ. 53.

9. Γ ἄ σ π α ρ η, *Ναυτιλιακὴ κίνηση*, σελ. 295 πίν. 3.

πατριαρχικό χωριό Catosparcides για πέντε χρόνια¹.
1536: ὁ Ἀντώνιος Longadhiti [Langadhiti;] μνημονεύεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν Χανίων².

37. Λαμνωίτης, ἀπὸ τὸ χωριὸ Λαμνῶνι Σητείας

1310: ὁ παπᾶς Lamnomiti [Lamnoniti;] δανείζεται χρήματα ἀπὸ τὸν Ἰωάννη Malasacha³.
1368-1391: τὸ 1368 ὁ παπα Δαυὶδ Λαμνωίτης, ἀπὸ τὸ Μεγαχωριὸ τῆς Ἱεράπετρας, ἐξουσιοδοτεῖ τὸν Στέφανο Σαχλίτη γιὰ μιὰ ὑπόθεσή του στὸ Χάνδακα⁴. τὸ 1371 ὁ παπα Δαυὶδ Lamnoniti, κάτοικος Χάνδακα, διορίζεται νοτάριος *in scriptura greca*⁵. τὸ 1374 καὶ 1390-1391 συντάσσει ἔγγραφα χειραφεσίας⁶.
1373: ὁ Σίδερος Lamnoniti, ἀπὸ τὸ κάστρο Νονο, εἶναι χρεώστης τοῦ ποτὲ Φραγκίσκου de Molino⁷.
1583-1587: τὸ 1583 ὁ σερ Γιάννης Lamnoniti τοῦ ποτὲ Γιώργη ἐκλέγεται *comandor* στὴ θέση τοῦ Ματθαίου Vlachos, ποὺ ἔχει πεθάνει⁸. τὸ 1587 ἐκλέγεται ἔκτακτος *comandor* στὴ θέση τοῦ ποτὲ Πιέρου Venier⁹.
1599: ἡ Εὐδοκία Λ(λ)αμνωίτ[αινα], σύζυγος τοῦ Ἀντώνη Λ(λ)αμνωίτη, ὀρίζεται στιμαδῶρισα σὲ προικοσύμφωνο¹⁰.

38. Λασιθιώτης καὶ Λασιθης, ἀπὸ τὸ Λασιθί

13ος αἰ.: ἐπώνυμο Lasithiotis ἀναφέρεται στὰ κατάστιχα 18 καὶ 19 τοῦ Ἀρχείου τοῦ Δούκα τῆς Κρήτης¹¹.

1. Ζ. Ν. Τσιρπανλῆ, *Τὸ κληροδότημα τοῦ καρδινάλιου Βησσαρίωνος γιὰ τοὺς φιλενωτικούς τῆς βενετοκρατούμενης Κρήτης (1439 - 17ος αἰ.)*, Θεσσαλονίκη 1967, σελ. 215.

2. Πλουμίδης, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 304.

3. Τσιρπανλῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 154 ἔγγρ. 33.

4. van Gemert, *Σαχλίτης*, σελ. 48 σημ. 54, 53 σημ. 79.

5. Sant'schi, *Régestes*, σελ. 65 ἀρ. 257.

6. Μ. Ι. Μανούσακας, *Ἑλληνικὰ νοταριακὰ ἔγγραφα (1374-1446) ἀπὸ τὰ «Atti Antichi» τοῦ ἀρχείου τοῦ Δούκα τῆς Κρήτης*, Θεσσαλονίκη 3 (1964), σελ. 75, 77, 88 ἔγγρ. Α', 91 ἔγγρ. ΣΤ'-Ζ'.

7. Sant'schi, *Régestes*, σελ. 74 ἀρ. 290.

8. Καρπιδάκης, C, σελ. 394-395 ἀρ. 288.

9. Ὁ.π., σελ. 460 ἀρ. 482.

10. Βισβίτζη, *Προικῶνα*, σελ. 107-108 ἔγγρ. 19. Πρβλ. Χρύσας Α. Μαλτέζου, *Ἡ παρουσία τῆς γυναίκας στὶς νοταριακὲς πράξεις τῆς περιόδου τῆς βενετοκρατίας*, Κρητολογία 16-19 (1983-1984), σελ. 67.

11. Χαϊρέτη, *Τὰ παλαιότερα Κατάστιχα*, σελ. 512.

1380: ὁ Bonomus Lassithi, ἀπὸ τὸ κάστρο Novo, μνημονεύεται ὅτι τραυματίσε τὸν Κώστα Castissi, ἀπὸ τὸ ἴδιο κάστρο¹.

39. Λιβαδιώτης, ἀπὸ χωριὸ Λιβάδια (σὲ διάφορα μέρη τῆς Κρήτης)

1567: ὁ Μάρκος Λιβαδιώτης ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη².

*40. Λιγόρτηνη, ἀπὸ τὸ χωριὸ Λιγόρτυνος Μονοφατσίου

1320: ἡ Νικολέτα Ligortini κατέχει, ἔξω ἀπὸ τὸν παλαιὸ βουῦργο τοῦ Χάνδακα, ἓνα οἰκόπεδο, πάνω στὸ ὁποῖο πρὶν ἀπὸ ἑπτὰ χρόνια ὁ Δημητρέλος Messita εἶχε κτίσει τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Διασορίτη³· ἡ ἴδια ἢ Νικολέτα εἶχε κτίσει πρὶν ἀπὸ ὀκτὼ χρόνια, μὲ δικὰ τῆς ἔξοδα, τὴν ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας τῆς Λουλουδιανῆς, ἔξω ἀπὸ τὸν παλαιὸ βουῦργο τοῦ Χάνδακα, σὲ χῶρο νοικιασμένο ἀπὸ τὸ Κοινό⁴.

41. Μαδιώτης καὶ Μαδέ, ἀπὸ τὸ χωριὸ Μαδὲ Μονοφατσίου

1502: στὰ μέρη τοῦ Νικολάου Mandioti, στὸ χ. Στεργιανό, ὑπάρχει ἀμπέλι, γιὰ τὸ ὁποῖο ὁ ζωγράφος Ἀνδρέας Ραβία πρέπει νὰ πληρώσει χρήματα στὸν Γιάννη Paleologo⁵.

1503: ὁ σερ Ἀντώνιος Madioti ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη⁶.

1503-1516: Πέτρος Madiotti, νοτάριος Χάνδακα⁷.

1522-1560: Βίκτωρ Madiotti, νοτάριος Χάνδακα⁸· τὸ 1537 εἶναι μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων ποὺ θὰ συνοδεύσουν τὴν πρεσβείαν τῶν Κρητικῶν στὴ Βενετία⁹.

1538: στὴ θέση τοῦ Τζώρτζη Madiota, *deputato al datio*, διορίζεται ὁ Νικολὸς Paulino τοῦ Νικήτα¹⁰.

1538: στὸν τόπο τοῦ Πέρου Μαϊδιώτη βρίσκεται μέρος χωραφιοῦ, τὸ ὁποῖο ἢ Μαρία, χήρα τοῦ ποτὲ Ἰωάννη Βουνοῦ, κάτοικος τοῦ χ. Ἀμπρούσα, δωρίζει στὸ μοναστήρι τῆς Ἀγκαράθου¹¹.

1. Santschi, *Régestes*, σελ. 223 ἀρ. 1020.

2. Μέριτζιου, *Σταχυολογήματα*, σελ. 298-299 ἔγγρ. XLIII.

3. Τσιρπανλῆ, *Κληροδότημα*, σελ. 198 σημ. 8.—Τοῦ ἴδιου, *Κατάστιχο*, σελ. 244 ἔγγρ. 166.

4. Τσιρπανλῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 244-245 ἔγγρ. 167.

5. Cattapan, *I pittori Ravia*, σελ. 216 ἔγγρ. 17.

6. Κωνσταντουδάκη, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 360 ἔγγρ. Α'.

7. Θεοτόκη, *Εἰσαγωγή*, σελ. 81.—Ἐρ. Μοάτσου, *Ἀνέκδοτος κατάλογος νοταρίων τῆς Κρήτης*, Μνημόσυνο Σοφίας Ἀντωνιάδη, Βενετία 1974, σελ. 305.

8. Θεοτόκη, *Εἰσαγωγή*, σελ. 81.—Μοάτσου, *Ἀνέκδοτος κατάλογος*, σελ. 305.

9. Καραπιδάκη, Α, σελ. 7 ἀρ. 31.

10. Ὁ.π., σελ. 13 ἀρ. 63.

11. Μέριτζιου, *Σταχυολογήματα*, σελ. 248-249 ἔγγρ. III.

- 1541: ὁ σερ Τζώρτζης Maidioti, ἔχοντας ὑπηρετήσει ἐπὶ δεκαοκτὼ χρόνια στὶς δημόσιες ὑπηρεσίες, ἀποχωρεῖ λόγῳ γήρατος καὶ ζητᾷ ἀπὸ τὶς ἀρχὲς νὰ τὸν διαδεχθεῖ ὡς νοτάριος στὴ θέση του στὴν καργελλαρία ὁ ἀνεψιὸς του Τζαννάκης Madioti τοῦ Βίκτορα¹.
- 1561-1564: ὁ Ἰωάννης Μαϊδιώτης, νοτάριος Χάνδακα, ἀναφέρεται στὰ κατὰ-στιχα τοῦ νοταρίου Μιχαήλ Μαρᾶ².
- 1575: ὁ Αὐγουστής Maidioti καὶ ὁ Τζώρτζης Maidioti μνημονεύονται μετὰξὺ τῶν cittadini, ποὺ ἔχουν συγκεντρωθεῖ, προκειμένου νὰ συζητήσουν σχετικὰ μὲ τὴ διάθεση σιταριοῦ³.
- 1583: ἡ Ἐλενα Madiotti καταβάλλει *livello* γιὰ τὴν κατοχὴ τῆς Papadhu-liotissa καὶ τοῦ Ἁγίου Βλάση, στὸ Χάνδακα⁴. ὁ Ἀντώνιος Madiotti καταβάλλει *livello* γιὰ τὴν κατοχὴ τοῦ [Ἁγίου] Βλάση⁵. ὁ Τζώρτζης Madiotti καταβάλλει *livello* γιὰ σπίτια καὶ ἀποθήκη, καὶ ὁ σερ Στέφανος Madioti γιὰ σπίτια, στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα⁶. ὁ Ἰερώνυμος Madioti εἶναι χρεωφειλέτης τοῦ δημοσίου ταμείου τοῦ Χάνδακα⁷. ὁ σερ Giestè Madè εἶναι χρεωφειλέτης τοῦ δημοσίου ταμείου τῶν Χανιῶν⁸.

***42. Μαλαβίτζης, ἀπὸ τὸ Μαλεβίτζι**

- 1548: ὁ παπα Ἀντώνιος Malavisi, λειτουργὸς τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Μάρκου στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα, περιλαμβάνεται στοὺς ἐνεήντα Ἑλληνας κληρικούς ποὺ ὑπάγονται στὴ δικαιοδοσία τοῦ λατίνου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης⁹.

43. Μαλλιιώτης καὶ Maglia, ἀπὸ τὸ χωριὸ Μάλλια Πεδιάδας ἢ ἐνδεχομένως ἀπὸ τὸ χωριὸ Μάλλες Σητείας

- 1368: ὁ Σταματίνος καὶ ὁ Κώστας Malioti, κάτοικοι τοῦ χ. Ξιδάς, μνημονεύεται ὅτι τραυμάτισαν τὸν Σταματίνο Vlasto τοῦ ποτὲ Μιχαήλ, κάτοικο τοῦ χ. Selemie¹⁰.
- 1379: ὁ Μιχαήλ Malioti, γιὸς τοῦ Βασίλη, μνημονεύεται ὅτι τραυμάτισε τὸν πρεσβύτερο Ἰωάννη Zangaropulo, κάτοικο τοῦ χ. Ξιδάς¹¹.

1. Κ α ρ α π ι δ ά κ η, Α, σελ. 78 ἀρ. 243.

2. Μ έ ρ τ ζ ι ο υ, Σ τ α χ ν ο λ ο γ ή μ α τ α, σελ. 234 ἀρ. 62.

3. Κ α ρ α π ι δ ά κ η, Β, σελ. 153 ἀρ. 151.

4. P. Castrolifaca, φ. 37^v.

5. "Ο.π., φ. 41^v.

6. "Ο.π., φ. 40^r, 47^v.

7. "Ο.π., φ. 50^r.

8. "Ο.π., φ. 138^r.

9. Τ σ ι ρ π α ν λ ή, Νέα στοιχεῖα, σελ. 83, 99 ἔγγρ. Ε'.

10. S a n t s c h i, Régestes, σελ. 143 ἀρ. 349.

11. "Ο.π., σελ. 210 ἀρ. 900.

1427: ὁ Ἰωάννης Maghioti [Maglioti;] μνημονεύεται σὲ νοταριακὴ πράξι¹.
1577: ὁ Νικολὸς Maglia θὰ ἀντικαταστήσει τὸν Γιώργη Franco στὸ ἀξίωμα τοῦ *comandor*².

44. Μαραθίτης, Μαράθης καὶ Μάραθος, ἀπὸ τὸ Μαράθι τῶν Χανιῶν³

1268: ὁ Λέος Marathiti, κληρικός, περιλαμβάνεται στοὺς ἑκατὸν τριάντα "Ἕλληνες κληρικούς ποὺ ὑπάγονται στὴ δικαιοδοσία τοῦ λατίνου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης⁴.
13ος αἰ.: τὸ ὄνομα Marathi ἀναφέρεται στὰ κατὰστιχα 18 καὶ 19 τοῦ Ἄρχιείου τοῦ Δούκα τῆς Κρήτης⁵.
1379: ὁ Γεώργιος Marathiti μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα⁶.
1604: ὁ ποτὲ Μανόλης Μάραθος εἶχε πουλήσει ἐλιές στὸν ποτὲ Κωνσταντῆ Βαρούχα Μακρυμάλλη· τώρα γίνεται νέα ἐκτίμηση τῶν ἐλιῶν γιὰ λογαριασμὸ τῶν παιδιῶν τοῦ Μάραθου, Μαρίας καὶ Ἀνέζας⁷.

45. Μαρουλιανός, ἀπὸ τὸν Μαρουλά τοῦ Χάνδακα ἢ ἀπὸ τὸ χωριὸ Μαρουλάς Ρεθύμνου

1326: ὁ Νικόλαος Maruliano, βιλλάνος τοῦ Φιλίππου Karavello, κάτοικος τοῦ χ. Φουρνῆ, κατηγορεῖται ὅτι τραυμάτισε τὸν Ἰωάννη Grisoli⁸.
1538-1555: ὁ Ἱερώνυμος Μαρουλιανός, νοτάριος Χάνδακα, ἀναφέρεται στὰ κατὰστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαὴλ Μαρά⁹. τὸ 1545 ὁ Ἱερώνυμος Maruliano, νοτάριος, ἔχει συντάξει νοταριακὴν πράξιν, ποὺ μνημονεύεται σὲ ἔγγραφο τοῦ 1546¹⁰.
1558-1564: ὁ Ἰωάννης Μαρουλιανός, νοτάριος Χάνδακα, ἀναφέρεται στὰ κατὰστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαὴλ Μαρά¹¹.

1. I o r g a, *Documents*, σελ. 99.

2. Κ α ρ α π ι δ ά κ η, Β, σελ. 203-204 ἀρ. 258.

3. Ἡ Κατσανάκη (*Συμβολή*, σελ. 62) θεωρεῖ ὅτι τὸ χ. Μαραθίτης προέρχεται ἀπὸ τὸ πατριδωνυμικὸ Μαραθίτης, αὐτὸς δηλ. ποὺ κατάγεται ἀπὸ τὸ χ. Μάραθος Μαλεβιζίου ἢ Μαράθι Κυδωνίας.

4. Τ σ ι ρ π α ν λ ῆ, *Νέα στοιχεῖα*, σελ. 75, 88 ἔγγρ. Α'.— Τ ο ὕ ἴ δ ι ο υ, *Κατάστιχο*, σελ. 143 ἔγγρ. 7.

5. Χ α ι ρ έ τ η, *Τὰ παλαιότερα Κατάστιχα*, σελ. 513.

6. S a n t s c h i, *Régestes*, σελ. 213 ἀρ. 923.

7. Μανόλης Βαρούχας, σελ. 214-215 ἔγγρ. 209.

8. Duca di Candia, Bandi, σελ. 160 ἔγγρ. 402.

9. Μ έ ρ τ ζ ι ο υ, *Σταχνολογήματα*, σελ. 233 ἀρ. 50.

10. Μ α ρ ί α ς Γ. Κ ω ν σ τ α ν τ ο υ δ ά κ η, *Ἀνέκδοτα ἔγγραφα γιὰ τὸ ζωγράφο τοῦ 16ου αἰ. Ἰωάννη Γρισιώτη*, *Θησαυρίσματα* 13 (1976), σελ. 292 ἔγγρ. Β' καὶ 294 σχόλια.

11. Μ έ ρ τ ζ ι ο υ, *Σταχνολογήματα*, σελ. 234 ἀρ. 65.

- 1572: ὁ Μανόλης Μαρουλιανὸς ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξι, συνταγμένη στὸ χ. Πρασούς¹.
- 1583: ὁ Νικολὸς Marugliano καὶ ὁ Μιχαὴλ Marugliana καταβάλλουν *livello* γιὰ σπίτια στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα². ὁ Θεόδωρος Marugliano καὶ ὁ Φραντζέσκος Marugliano εἶναι χρεωφειλέτες περασμένων ἐτῶν τοῦ δημοσίου ταμείου τοῦ Χάνδακα· ὁ σερ Νικολὸς Maralian [Maruliano;] εἶναι χρεωφειλέτης τοῦ δημοσίου ταμείου τῶν Χανιῶν³.
- 1593: μετὰ τὸ θάνατο τοῦ ἱερομονάχου σερ Ἀθανασίου Marugliano, ἐνὸς ἀπὸ τοὺς καθολικοὺς ἱερεῖς ποὺ ἔπαιρναν χρήματα ἀπὸ τὸ κληροδότημα τοῦ καρδινάλιου Βησσαρίωνος, ἐκλέγεται στὴ θέση του ὁ καθολικὸς ἱερέας Γιώργης Gallano⁴.
- 1612, 1638: ὁ Ἰωάννης Μαυριανὸς (Μαρουλιανὸς) τοῦ ποτὲ Γεώργη, λεγόμενος Καβούλιος, ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴς πράξεις⁵.
- 1644: Ἀγγελὴς Marugliano τοῦ ποτὲ Κωνσταντῆ, ζωγράφος Χάνδακα⁶.

46. Μαχαιριώτης, ἀπὸ τὸ χωριὸ Μαχαιροὶ Ἀποκορώνου

- 1255-1263: ὁ Κώστας Macheriote, γιὸς τῆς Clinarato, εἶναι βιλλάνος τῆς λατινικῆς ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης⁷.
- 1299: ὁ Βασίλης Macheriote, γιὸς τοῦ ποτὲ Θεοδώρου Macheriote, περιλαμβάνεται στοὺς ἀπελεύθερους βιλλάνους, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα μνημονεύονται στὸν τρίτο κατάλογο ποὺ συνοδεύει τὸ κείμενο τῆς συνθήκης μεταξὺ Βενετῶν καὶ Καλλέργη⁸.
- 1536: ὁ Gustin Machenoti [Macheriote;], 30 χρονῶν, ὁ Νικολὸς Mechariote [Macheriote;], ὁ Μάνος Macheriote, ὁ μαῖστρο Τζαννῆς Macheriote καὶ ὁ Σήφης Machiriote μνημονεύονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν Χανιῶν⁹.
- 1569: ὁ Μανόλης Μαχαιριώτης, ζωγράφος, γιὸς τοῦ μαῖστρο Σήφη καὶ τῆς ποτὲ Πετρονέλας, κόρης τοῦ ποτὲ Μιχέλε Ἀνδρονικόπουλου, ὀρίζει πλη-

1. Κ. Δ. Μέρτζιου, *Κρητικὰ συμβόλαια τῶν χρόνων τῆς Ἐνετοκρατίας*, Κρ. Χρ. 19 (1965), σελ. 114 ἀρ. XV.

2. P. Castrolifaca, φ. 37^r, 39^v.

3. Ὁ.π., φ. 49^r, 50^r, 138^r.

4. Κ α ρ α π ι δ ά κ η, D, σελ. 476 ἀρ. 17.

5. Ξ α ν θ ο υ δ ί δ η, *Κρητικὰ συμβόλαια*, σελ. 73-74 ἔγγρ. XXIII, 75 σημ., 201-202 ἔγγρ. LXXVII, 212-214 ἔγγρ. LXXXI.

6. Μ α ρ ί α ς Κ α ζ α ν ά κ η - Δ ά π π α, *Οἱ ζωγράφοι τοῦ Χάνδακα κατὰ τὸν 17ο αἰῶνα. Εἰδήσεις ἀπὸ νοταριακὰ ἔγγραφα*, *Θησαυρίσματα* 18 (1981), σελ. 223 ἀρ. 48 καὶ σημ. 192.

7. Τ σ ι ρ π α ν λ ῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 147 ἔγγρ. 12.

8. Μ έ ρ τ ζ ι ο υ, *Συνθήκη*, σελ. 280.

9. Π λ ο υ μ ί δ η, *Κατάλογος στρατευσίμων*. σελ. 298, 303, 306, 308.

ρεξούσιό του τὸν ἀδελφὸ του μαῖστρο Ἰωάννη Μαχαιριώτη, τζαγγάρη¹. πρὶν ἀπὸ τὸ 1578: ὁ Θεοτόκης Μαχαιριώτης ἀναφέρεται στὰ κατὰστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαὴλ Μαρά².

1583: ὁ σερ Τζουάννε Machieroti εἶναι λιμενάρχης στὸ ναύσταθμο τῶν Χανιῶν³.

1637: ὁ Γεώργης Maghergioti καὶ ὁ Ἀντώνιος Clapattara κατέχουν τὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στὸ χ. Στέρνες⁴. ὁ παπα Γεώργης Maghergioti, ἀπὸ τὸ χ. Aspra Spitia, κατέχει τὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου⁵.

1644: ἡ οἰκογένεια Macheriotti συγκαταλέγεται στοὺς cittadini τῶν Χανιῶν σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφή τοῦ Trivan⁶.

47. Μεσαρίτης καὶ Μεσαράς, ἀπὸ τὴ Μεσαρά

1271: ὁ Νικόλας Messariti, κάτοικος τοῦ χ. Πενταμόδι, ὀφείλει νὰ παραδώσει κρᾶσι στὸν Rucerino Tervisano, κάτοικο Χάνδακα, μὲ τὴν ἔγκριση τοῦ κυρίου του, Μάρκου Vido⁷ (πρβλ. πρὶν κάτω, σελ. 266, λ. Tervisano).

1536: ὁ Ἀνδρέας Messariti καὶ ὁ γιός του Παῦλος περιλαμβάνονται στοὺς στρατευσίμους τοῦ χ. Δράμια⁸, ἐνῶ ὁ Βασίλης Messara στοὺς στρατευσίμους τοῦ χ. Zizifea Santa Lutra⁹.

*48. Μιλτάς, ἀπὸ τὸ χωριὸ Μίλατος Μιραμπέλλου

1399: στὸν Νικήτα Milata, γιὸ τοῦ Μάρκου, κάτοικο τοῦ χ. Λιγόρτυνος, χορηγεῖται ἄδεια νὰ ταξιδέψει ἔξω ἀπὸ τὴν Κρήτη γιὰ νὰ χειροτονηθεῖ ἱερέας, μετὰ ἀπὸ αἴτηση τοῦ Φραγκίσκου Coratio¹⁰.

1584: τὸν Μιχελὴ Milata, πρωτοψάλτη Μιραμπέλλου, ποὺ ἔχει πεθάνει τὸν διαδέχεται ὁ Μιχελὴς Tutu τοῦ Γιωργιλᾶ¹¹.

1. Μέρτζιου, *Σταχνολογήματα*, σελ. 257 ἀρ. 22, 283-284 ἔγγρ. XXX.— Η αλιούρα, *Ἡ ζωγραφικὴ*, σελ. 120 ἀρ. 33.

2. Μέρτζιου, *Σταχνολογήματα*, σελ. 304.

3. P. Castofilaca, φ. 134^v.

4. Μαρία Κ. Χαριέτη, *Ἡ ἀπογραφή τῶν ναῶν καὶ τῶν μονῶν τῆς περιοχῆς Χανιῶν τοῦ ἔτους 1637*, ΕΕΒΣ 36 (1968), σελ. 345 ἀρ. 10.

5. "Ο.π., σελ. 347 ἀρ. 28.

6. Μανούσακα, *Trivan*, σελ. 54.

7. Pietro Scardon, σελ. 57 ἔγγρ. 149.

8. Πλουμίδης, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 327.

9. "Ο.π., σελ. 339.

10. Sant'schi, *Régestes*, σελ. 382 ἀρ. 1765.

11. Καρπιδάκη, C, σελ. 412 ἀρ. 335.

49. Μυλοποταμίτης, από τὸ Μυλοπόταμο

- 1357: ὁ Plumari Milopotamiti, Ἑβραῖος, κάτοικος κάστρου Novo, παρίσταται σὲ νοταριακὴ πράξη ὡς ἐγγυητὴς τοῦ Lingiacus Piro, κατοίκου τοῦ ἴδιου κάστρου¹.
- 1536: ὁ μαῖστρο Ἀλέξης Milopotamiti, ὁ σερ Τζώρτζης Milopotamiti, ὁ παπα Γιάννης Milopotamiti καὶ ὁ γιὸς του Γεώργης ἀναφέρονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν Χανιῶν². ὁ Ligia Milopotamiti, ὁ Crusso Milopotamiti, ὁ Διάκος Milopotamiti μὲ τοὺς γιούς του Crusso καὶ Liachi, καθὼς καὶ ὁ Cana Milopotamiti περιλαμβάνονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῆς Zudecha τῶν Χανιῶν³.
- 1571: ὁ Ἰωάννης Μυλοποταμίτης ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη⁴.
- 1583: ὁ Τζώρτζης Milopotamiti καταβάλλει *livello* γιὰ σπίτια στὸ βουῦργο τοῦ Χάνδακα⁵ καὶ ἡ Ἀσημινού Milopotamiti γιὰ γῆ στὸ Grastopidhima⁶. ὁ σερ Νικολὸς Milopotamiti καταβάλλει *livello* γιὰ σπίτια στὸν Σωτήρα, στὰ Χανιά⁷.
- 1616: ἡ Κατερούτσα Κορνάρου, κόρη τοῦ Βιτζέντζου Κορνάρου καὶ σύζυγος τοῦ Μικέλε Ντεμέτζο, ἀφήνει μὲ τὴ διαθήκη της στὴ «φαμέγια» της Καλὴ Μυλοποταμίτισσα ἓνα τσεκίνι⁸.
- 1628-1638: τὸ 1628 ὁ Ἰππόλυτος Μυλοποταμίτης, ἡγούμενος τοῦ μοναστηριοῦ τῆς Κυρίας τῆς Πρασᾶς, νοικιάζει δύο περιβόλια, ποὺ ἔχει τὸ μοναστήρι στὸ χ. Καρτερός, σὲ χωρικούς· τὸ 1629 ὁ Ἰππόλυτος καὶ ὁ πατέρας Νικηφόρος Σιλιγάρδος διευθετοῦν ὑπόθεση τοῦ μοναστηριοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου στὸ Καβούσι· τὸ 1638 ὁ Μυλοποταμίτης παραιτεῖται ἀπὸ ἡγούμενος τῆς Πρασᾶς, γιὰτὶ θέλει ν' ἀποσυρθεῖ στὸ μοναστήρι τῆς Ἁγίας Τριάδας τοῦ Ἀρετίου⁹.

50. Μυριοκεφαλίτης, ἀπὸ τὸ χωριὸ Μυριοκέφαλα Ρεθύμνου

- 1397: στὸν Ἰωάννη Mirochiafaliti, ἀπὸ τὸ Ρέθυμνο, χορηγεῖται ἄδεια ἀπὸ

1. Zaccaria de Fredo, notaio in Candia (1352-1357), ἐκδ. A. Lombardo, Βενετία 1968, σελ. 91-92 ἔγγρ. 129 (στὸ ἐξῆς Zaccaria de Fredo).

2. Πλουμίδης, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 302, 311, 315.

3. "Ο.π., σελ. 320.

4. Μέρτζιου, *Σταχολογήματα*, σελ. 284-285 ἔγγρ. XXXI.

5. P. Castofilaca, φ. 43^Γ.

6. "Ο.π., φ. 46^Γ.

7. "Ο.π., φ. 131^Γ.

8. Μαυρομάτη, *Ἑλληνικὰ ἔγγραφα*, σελ. 223 ἔγγρ. Β'.

9. Μαρίας Καζανάκη, *Ἐκκλησιαστικὴ ξυλογλυπτικὴ στὸ Χάνδακα τὸ 17ο αἰώνα. Νοταριακὰ ἔγγραφα (1606-1642)*, Θεσσαυρίσματα 11 (1974), σελ. 282 σημ. 9.

- τῆ βενετικῆ Γερουσία νὰ νοικιάσει δημόσια κτήματα στὸ χ. Μυριοκέφαλα, ὡς ἀνταμοιβή γιὰ τὶς ὑπηρεσίες του πρὸς τὴ Βενετία¹.
- 1536: ὁ Νικολὸς Mirgio Chefaliti ἀναφέρεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν Χανιωῶν².
- 1560-1567: Μιχαὴλ Μυριοκεφαλίτης (= Μυροκεφαλίτης), κωδικογράφος, ἀπὸ τὴν Κυδωνία³.
- 1583: ὁ Μιχαὴλ Miriochieffaliti καταβάλλει *livello* γιὰ σπίτια στὴ *ruga maistra* τῶν Χανιωῶν καὶ εἶναι χρεωφειλέτης τοῦ δημοσίου ταμείου τῆς ἴδιας πόλης⁴. ὁ σερ Νικολὸς Miriochieffaliti εἶναι χρεωφειλέτης τοῦ δημοσίου ταμείου τῶν Χανιωῶν⁵.

51. Πάλλας, ἀπὸ τὸ χωριὸ Palla Τεμένους

- 1395: ὁ Θεοτόκης Pallas, κάτοικος τοῦ χ. Pallas, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα⁶.

52. Παναγιανός, ἀπὸ χωριὸ Παναγιὰ (σὲ διάφορα μέρη τῆς Κρήτης)

- 1378: ὁ Γιάννης Panagiano μαζί μὲ ἄλλους, κατοίκους τοῦ χ. Σαμπάς, μνημονεύεται ὅτι τραυμάτισαν τὸν Γεώργιο Cuzuro, βιλλάνο τοῦ Δομηνίκου Delphyno, κάτοικο τοῦ ἴδιου χωριοῦ⁷.
- 1560: ὁ Ἄντρέας Παναγιανός, ράφτης, ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὲς πράξεις⁸.

53. Παρθενίτης, ἀπὸ τὸ χωριὸ Παρθένι Μονοφατσίου

- 1614: ὁ Γεώργιος Παρθενίτης, λεγόμενος Τροχάρης, τοῦ ποτὲ Νικολῆ, ἀπὸ τὸ χ. Καινούριο τῆς Πεδιάδας, συμφωνεῖ μὲ τὸ θεῖο του Μανόλη Χρυσό, τοῦ

1. Noiret, *Documents*, σελ. 87-88 — Μ. Ι. Μανούσακα, *Ἡ ἐν Κρήτῃ συνομοσία τοῦ Σήφη Βλαστοῦ (1453-1454) καὶ ἡ νέα συνομοτικὴ κίνησις τοῦ 1460-1462*, Ἀθήνα 1960, σελ. 62 σημ. 5.

2. Πλουμίδης, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 316.

3. Vogel-Gardthausen, ὅ.π., σελ. 315 σημ. 9, 316.— Χ. Γ. Πατρινέλης, *Ἑλληνες κωδικογράφοι τῶν χρόνων τῆς Ἀναγεννήσεως*, Ἐπετηρὶς τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἀρχείου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν 8-9 (1958-1959), σελ. 99.— G a m i l l s c h e g - H a r l f i n g e r, ὅ.π., σελ. 153-154 ἀρ. 284.

4. P. Castrolifaca, φ. 131^v, 138^r.

5. Ὁ.π., φ. 137^v.

6. S a n t s c h i, *Régestes*, σελ. 377 ἀρ. 1740.

7. Ὁ.π., σελ. 208 ἀρ. 883.

8. Μέρτζιον, *Σταχνολογήματα*, σελ. 261 ἔγγρ. IX.— Θ. Ε. Δετοράκη, *Διδασκαλικὲς καὶ βιβλιογραφικὲς συμβάσεις στὴ βενετοκρατούμενη Κρήτη*, Κρητολογία 10-11 (1980), σελ. 239 ἔγγρ. 2.

ποτέ Νικολῆ, λεγόμενο Παμπάκη, ἀπὸ τὸν Μαρουλά, νὰ τὸν ἀντικαταστήσει, ὡς ἀντισκάρως, στὴν ἀγγραεὶα τῆς θάλασσας· ἀντὶ χρηματικῆς ἀμοιβῆς ὁ Χρυσὸς θὰ τοῦ μεταβιβάσει ἓνα ἀμπέλι¹.

54. Πατσιδιώτης, ἀπὸ τὸ χωριὸ Πατσίδες Πεδιάδας (σημ. Τεμένους)

13ος αἰ.: τὸ ὄνομα Patsidiotis ἀναφέρεται στὰ κατάστιχα 18 καὶ 19 τοῦ Ἄρχείου τοῦ Δούκα τῆς Κρήτης².

1319: ὁ Ἄγαπητὸς Pacidioti, κάτοικος τοῦ χ. Μακρυτοῖχος (Marantico), καὶ ἡ σύζυγός του Πόθα, ζητοῦν νὰ υἱοθετήσουν ἓνα παιδί πὺ εἶχαν βρεῖ ἐγκαταλελειμένο μπροστὰ στὴν πόρτα τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μάρκου³.

1553-1567: ὁ Παπαγεώργης Πατσιδιώτης, λεγόμενος Μανιακός, νοτάριος Χάνδακα, ἀναφέρεται στὰ κατάστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαὴλ Μαροῦ⁴.

1564: ὁ Μιχαὴλ Πατσιδιώτης, νοτάριος Χάνδακα, ἀναφέρεται στὰ κατάστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαὴλ Μαροῦ⁵.

1567: ὁ Κωνσταντῖνος Πατζιδιώτης ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ πληρεξούσιο ἔγγραφο⁶.

1575: ὁ Ἰωάννης Πατζιδιώτης, ἀπὸ τὸ χ. Ἀστρίτζι, ὀρίζεται πληρεξούσιος τοῦ ζωγράφου Ἰάκουμου Πασπαλαῖ, γιοῦ τοῦ Γεώργη, κατοίκου Χάνδακα⁷.

1581: στὴ Θέση τοῦ Κωνσταντῖνου Pacidiotti, ἐκτιμητῆ (*estimatore*) τοῦ κάστρου Μιραμπέλλου, πὺ πέθανε τὸ 1580, ἐκλέγεται ὁ ἀδελφός του παπα Γιάννης Pacidioti⁸.

1622-1668: Ματθαῖος Pacidioti, νοτάριος Χάνδακα⁹.

55. Πεδιώτης καὶ Πεδιαδίτης, ἀπὸ τὴν Πεδιάδα

1278: ὁ πρεσβύτερος Κωνσταντῖνος Peditoti ἔχει καταδικαστεῖ ἀπὸ τοὺς δικαστὲς *presorū* νὰ καταβάλει στὸν Γεώργιο Sarandino δέκα ὑπέρπυρα, πὺ ἀντιστοιχοῦν στὴν ἀξία εἴκοσι προβάτων¹⁰.

1. Δετοράκη, Ἄγγραεὶα, σελ. 135-136 ἔγγρ. 12.

2. Χαϊρέτη, Τὰ παλαιότερα Κατάστιχα, σελ. 512.

3. Duca di Candia, Bandi, σελ. 83 ἔγγρ. 227. Πρβλ. Χρυσῶς Α. Μαλτέζου, Τὸ παιδί στὴν κοινωμία τῆς βενετοκρατούμενης Κρήτης, Κρ. Χρ. 27 (1987), σελ. 221.

4. Μέρτζιου, Σταχολογήματα, σελ. 234 ἀρ. 84.

5. Ὁ.π., σελ. 234 ἀρ. 81.

6. Ὁ.π., σελ. 263 ἔγγρ. XI.

7. Ὁ.π., σελ. 286 ἔγγρ. XXXIII.

8. Καραπιδάκη, C, σελ. 314 ἀρ. 80.

9. Θεοτόκη, Εἰσαγωγή, σελ. 82 καὶ Μοάτσου, Ἀνέκδοτος κατάλογος, σελ. 306 (ἔπυ ἀντὶ Pacidioti ἀναγράφεται Paridioti).— Μαρίας Γ. Κωνσταντοῦ-δάκη, Μαρτυρῆς ζωγραφικῶν ἔργων στὸ Χάνδακα σὲ ἔγγραφα τοῦ 16ου καὶ 17ου αἰῶνα, Θεσσαυρίσματα 12 (1975), σελ. 42 σημ. 19.

10. Τσιροπυλῆ, Κατάστιχο, σελ. 152 ἔγγρ. 26.

- 1301: ὁ Κώστας PEDIADITI, κάτοικος κάστρου Νονο, δανείζεται χρήματα ἀπὸ τὸν Γεώργιο Ναισο, κάτοικο τοῦ ἴδιου κάστρου¹.
- 1304: ὁ Λέος PEDIHOTI καὶ ὁ Gandianus de Roma, κάτοικοι τοῦ Casalino τοῦ Benedicto, παίρνουν χρήματα ἀπὸ τὴν Ἀναστασία, χήρα τοῦ Ἐβραίου Sambathi, κάτοικο Χάνδακα, μετὴν ὑποχρέωση νὰ τῆς ἐπιστρέψουν σὲ καθορισμένο χρόνο ποσότητα σιταριοῦ καὶ μούστου².
- 1320: ὁ παπὰ Μιχάλης PEDIOTI ἔχει κτίσει ἐδῶ καὶ πέντε χρόνια τὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Γοργοῦ, ἔξω ἀπὸ τὸν παλαιὸ βουργο τοῦ Χάνδακα, ἐπάνω σὲ οἰκόπεδο τοῦ Κοινοῦ, νοικιασμένο ἀπὸ τὸν Μάρκο Ανογαρίο³.
- 1508: ὁ παπὰ Ἐμμανουὴλ PEDIOTI τοῦ ποτὲ παπὰ Μιχαήλ, πρώην πρωτοπαπᾶ, ἀπὸ τὸ χ. Κάτω Φουρνὴ Μιραμπέλλου, ἐκλέγεται δεῦτερος πρωτοπαπάς στὴ μισὴ περιφέρεια τοῦ Μιραμπέλλου⁴.
- 1541: στὸ διάκο Γιάννη PADIOTI, γιὸ τοῦ παπὰ Γιώργη, ἀπὸ τὸ χ. Λατσιάδα, χορηγεῖται ἄδεια νὰ μεταβεῖ στὴν Κεφαλονιά, γιὰ νὰ χειροτονηθεῖ παπάς ἐγγυητῆς ὁ πατέρας του⁵.
- 1575: ὁ μοναχὸς Ἀρσένιος Πεδιώτης τοῦ ποτὲ Λέου νοικιάζει ἀπὸ τὸν Πέρο Ἀμπραμο ἓνα χωράφι στὴν περιοχὴ Σκουρά, στὸ Κάτω Χωριὸ τῆς Φουρνῆς⁶.
- 1580: ὁ Κώστας Πεδιώτης τοῦ ποτὲ Μιχαήλ Πεδιώτη παίρνει χρήματα ἀπὸ τὰ ξαδέλφια του τοὺς μοναχοὺς Ἰωαννίκιο καὶ Ἀρσένιο Πεδιώτη, τοῦ ποτὲ Λέου, καὶ ἐξαγοράζει τὶς ἐλιές ποὺ τὶς εἶχε πουλήσει ὁ πατέρας του στὸν Πέρο Μπαρμπάρη, μετὴν ὅρο τὸ ἓνα τρίτο τῶν ἐλαιῶν νὰ ἀνήκει στὸ μοναστήρι τοῦ Τιμίου Προδρόμου στὸ Σκουρέα⁷.
- 1583: ὁ Νικολὸς καὶ ὁ Μιχελῆς Πεδιώτης, ἀδελφοὶ τοῦ Κώστα, πουλοῦν τὸ μεριδιό τους ἀπὸ τὶς ἐλιές τοῦ Σκουρᾶ στοὺς ξαδέλφους τοὺς Ἰωαννίκιο καὶ Ἀρσένιο Πεδιώτη, ἀπὸ τὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Σκουρέα, στὴ Φουρνὴ⁸· στὴν ἴδια πράξῃ προβαίνει λίγο ἀργότερα καὶ ὁ ἀδελφός τους Κωνσταντῆς Πεδιώτης τοῦ ποτὲ Μιχαήλ⁹.
- 1583: ὁ Κωνσταντῆς PEDIOTTI CONDOPÒ καὶ ὁ Γιώργης PEDIHOTI τοῦ Μανόλη περιλαμβάνονται στοὺς πακτωτὲς τοῦ Λασιθιοῦ¹⁰.

1. Benvenuto de Brixano, σελ. 156-157 ἔγγρ. 434.

2. Pietro Pizolo, II, σελ. 118 ἔγγρ. 948.

3. Τ σ ι ρ π α ν λ ῆ, Κατάστιχο, σελ. 243 ἔγγρ. 1641.

4. "Ο.π., σελ. 340-341 ἔγγρ. 286.

5. Κ α ρ α π ι δ ᾶ κ η, Α, σελ. 87 ἀρ. 279.

6. Ξ α ν θ ο υ δ ῖ δ η, Κρητικὰ συμβόλαια, σελ. 17 ἔγγρ. I, 370.

7. "Ο.π., σελ. 21 ἔγγρ. II.

8. "Ο.π., σελ. 23-24 ἔγγρ. III.

9. "Ο.π., σελ. 25 ἔγγρ. IV.

10. P. Castrolifaca, φ. 53^v, 54^v.— Σ π α ν ᾶ κ η, Λασιθι, σελ. 43, 49 ἔγγρ. 12, 124 σημ. 143.

- 1584: ὁ παπα Μιχάλης Pedioti, ἀπὸ τὸ χ. Ἐπάνω Φουρνή, ἐκλέγεται πρωτοπαπὰς Μιραμπέλλου στὴ θέση τοῦ Ἐμμανουὴλ Gazzara, ποῦ ἔχει πεθάνει¹.
- 1587: στὸν Τζουάννε Pedioti τοῦ παπα Τζώρτζη, ἀπὸ τὸ χ. Φουρνή, χορηγεῖται ἄδεια νὰ μεταβεῖ στὴ Ζάκυνθο ἢ στὴν Κεφαλονιά, γιὰ νὰ χειροτονηθεῖ παπὰς ἐγγυητῆς ὁ σερ Σταυριανὸς Ligo, δημόσιος νοτάριος².
- 1590: ὁ ἱερομόναχος Ἰωαννίκιος Πεδιώτης τοῦ ποτὲ Λέου, κάτοικος τοῦ μοναστηριοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου στὸ Σκουρᾶ, συντάσσει τὴ διαθήκη του, ὀρίζοντας ἐκτελεστὴ τὸν ἀδελφὸ του Ἀρσένιο³.
- 1608-1646: στὰ 1608-1641 ὁ παπα Γεώργιος Πεδιώτης, νοτάριος, συντάσσει ἀρκετὰ ἀπὸ τὰ ἐγγραφα ποῦ σώζονται στὴ μονὴ Ἀρετίου⁴ σὲ ἐγγραφο τοῦ 1636 μνημονεύεται συμβόλαιο συνταγμένο ἀπὸ τὸ νοτάριο παπα κυρ Γεωργάκη Πεδιώτη, ἀπὸ τὸ χ. Ἀμπραμοχώρι τῆς Φουρνῆς⁵ τοῦ Γεωργίου Pedioti, νοταρίου Χάνδακα, σώζονται κατὰστιχα τῶν χρόνων 1643-1646⁶.
- 1614: ὁ μισερ Μανέας Πεδιώτης, σπετζιέρης, τοῦ ποτὲ κυρ Τζαννῆ, ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ σύμβαση ἀντισκάρου⁷.
- 1621: ὁ παπα Ἀνδρέας Δρόσος τοῦ ποτὲ Κωνσταντῆ ἀφήνει μὲ τὴ διαθήκη του εἰκόνας στὸν Μάρκο Πεδιώτη⁸.
- 1621-1642: τὸ 1621 ὁ Νικολὸς Πεδιώτης, δημόσιος νοτάριος, συντάσσει ἐγγραφο τῆς μονῆς Ἀρετίου⁹ τοῦ Νικολὸ Pedioti, νοταρίου Χάνδακα, σώζονται κατὰστιχα τῶν χρόνων 1629-1642¹⁰.
- 1621: ὁ Νικολὸς Πεδιώτης τοῦ ποτὲ Μιχελῆ, ἀπὸ τὸ Λασίθι, μετόχι Μεγιογιάννη, βρίσκεται στὸ χ. Κάτω Φουρνή, ἐξουσιοδοτημένος ἀπὸ τὴν Ἐργίνα Ἀβραδοπούλα, χήρα τοῦ Μιχελῆ Πεδιώτη¹¹.

1. Κραπίδακη, C, σελ. 401 ἀρ. 307.

2. Ὁ.π., σελ. 462 ἀρ. 489.

3. Ξανθοῦδίδη, *Κρητικὰ συμβόλαια*, σελ. 32-34 ἐγγρ. VII

4. Ὁ.π., σελ. 43-45 ἐγγρ. XI, 54-55 ἐγγρ. XV, 75-79 ἐγγρ. XXIV-XXV, 84-91 ἐγγρ. XXVII-XXX, 99-103 ἐγγρ. XXXV-XXXVII, 108-110 ἐγγρ. XL, 118-119 ἐγγρ. LIV, 122-124 ἐγγρ. XLVI, 127-129 ἐγγρ. XLVIII, 137-138 ἐγγρ. LI, 141-142 ἐγγρ. LIII, 148-159 ἐγγρ. LVI-LX, 165-173 ἐγγρ. LXIII-LXV, 179-181 ἐγγρ. LXVIII, 191-195 ἐγγρ. LXXIII-LXXIV, 215-216 ἐγγρ. LXXXII, 236-239 ἐγγρ. XCII, 251-253 ἐγγρ. XCVII, 258-262 ἐγγρ. XCIX-CI, 265-266 ἐγγρ. CIII.

5. Ὁ.π., σελ. 190-191 ἐγγρ. LXXII.

6. Θεοτόκη, *Εἰσαγωγή*, σελ. 82, 85 — Μοάτσου, *Ἀνέκδοτος κατάλογος*, σελ. 306.

7. Δετοράκη, *Ἀγγραφαί*, σελ. 135-136 ἐγγρ. 12.

8. Κωνσταντοῦδακη, *Μαρτυρίες*, σελ. 37 σημ. 4.

9. Ξανθοῦδίδη, *Κρητικὰ συμβόλαια*, σελ. 8, 81-82 ἐγγρ. XXVI, 83 σημ.

10. Θεοτόκη, *Εἰσαγωγή*, σελ. 83, 85.— Μοάτσου, *Ἀνέκδοτος κατάλογος*, σελ. 306.

11. Ξανθοῦδίδη, *Κρητικὰ συμβόλαια*, σελ. 78-79 ἐγγρ. XXV.

- 1622: οί ἄδελφοὶ Ἰωάννης, Ἀντώνης καὶ Νικόλας Πεδιώτες, γιοὶ τοῦ ποτὲ Πέτρου, καθὼς καὶ ὁ Ἰωάννης Πεδιώτης τοῦ ποτὲ Παύλου παραχωροῦν ἀγαλτὲρ στὸ μοναστήρι τοῦ Ἀρετίου, τὸ περιβόλι πού ἔχουν στὴν κουτζουκλή ἐλιά, στὸ Σκουρά¹.
- 1622-1633: ὁ Ἀντώνης Πεδιώτης Τζανακουλόπουλος κρατᾶ μιὰ ζευγαρά τοῦ εὐγενοῦς Τζουάννε Πανιγέτου τοῦ Φραντζέσκου, κατοικοῦ τοῦ χ. Φουρνὴ Κάτω Ἀμπραμοχώρι².
- 1623: ὁ Γεώργιος Πεδιώτης τοῦ ποτὲ Μανόλη ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ διαθήκη³.
- 1623: ὁ ἱερέας Δημήτριος Πεδιώτης, νοτάριος τῆς ἀποστολικῆς ἐξουσίας, συντάσσει ἔγγραφα τῆς μονῆς Ἀρετίου⁴.
- 1623-1641: τὸ 1623 ὁ καλόγερος Θεοδόσης Πεδιώτης τοῦ ποτὲ Μανόλη, ἀπὸ τὸ μοναστήρι τοῦ Μεγάλου Ἡλία, μετόχι Καρύδι, νοικιάζει ἀπὸ τὸν ἀφέντη Ἀβονάλε τοῦ ποτὲ Γιακουμῆ, ἀπὸ τὸ χ. Ἀπάνω Φουρνὴ, ἓνα χωράφι, πού βρίσκεται ἀπέναντι ἀπὸ τὸ μοναστήρι⁵. τὸ 1640 ὁ ἴδιος Θεοδόσης Πεδιώτης, λεγόμενος Χαρόπουλος, ἀφιερώνει στὴ μονὴ Ἀρετίου τὸ μοναστήρι του, τὸν Μέγα Ἡλία στὸ μετόχι Καρύδι⁶. τὸ 1641 ὁ ἡγούμενος τοῦ Ἀρετίου ρυθμίζει μὲ τὸν Ἀβονάλε τὸ ζήτημα τῆς διαφορᾶς τοῦ λιβελλοῦ πού ἔδινε στὸν τελευταῖο ὁ Θεοδόσης Πεδιώτης⁷.
- 1631: ὁ παπα Δημήτρης Πεδιώτης τοῦ ποτὲ παπα Ἰωάννη χρωστᾶ στὸν Κουρῆνο Ντομένεγο σιτάρι κουμουλάρι⁸.
- 1631: ὁ παπα Μανουὴλ Πεδιώτης Παπαδημητρόπουλος χρωστᾶ στὸν Τζουάννε Πανιγέτο τοῦ ποτὲ Φραντζέσκου σιτάρι κουμουλάρι⁹.
- 1632: ὁ Μανόλης Πεδιώτης τοῦ ποτὲ Λαμπριανοῦ, ἀπὸ τὸ Κάτω Χωριὸ τῆς Φουρνῆς, κρατᾶ χωράφια τοῦ Τζουάννε Πανιγέτου, τὰ ὁποῖα ἀγοράζει ὁ δάσκαλος Μανουὴλ Τζὲς τοῦ ποτὲ Γεωργίου¹⁰.
- 1635: ὁ Μανόλης Ντοναδόπουλος Πεδιώτης πληρώνει λιβελλο γιὰ τὰ χωράφια τοῦ Τζουάννε Πανιγέτου, κάτω στὸ ἀκρωτήρι¹¹.
- 1635: ὁ καλόγερος Γιαννίτης (=Ἰωαννίκιος) Πεδιώτης Μοσχάτος καλεῖται

1. "Ο.π., σελ. 88-89 ἔγγρ. XXIX.

2. "Ο.π., σελ. 99-101 ἔγγρ. XXXVI, 165-167 ἔγγρ. LXIII.

3. "Ο.π., σελ. 112 ἔγγρ. XLI.

4. "Ο.π., σελ. 104-107 ἔγγρ. XXXVIII-XXXIX, 114-115 ἔγγρ. XLII. Πρβλ. Θεο-
τόκος η, Εἰσαγωγή, σελ. 85.

5. Ξανθοῦ διδῆ, Κρητικὰ συμβόλαια, σελ. 122-124 ἔγγρ. XLVI.

6. "Ο.π., σελ. 243-244 ἔγγρ. XCIV.

7. "Ο.π., σελ. 245-246 ἔγγρ. XCV.

8. "Ο.π., σελ. 148-149 ἔγγρ. LVI.

9. "Ο.π., σελ. 150-152 ἔγγρ. LVII.

10. "Ο.π., σελ. 156-159 ἔγγρ. LX.

11. "Ο.π., σελ. 179-181 ἔγγρ. LXVIII.

- νά ρυθμίσει, με συμβιβασμό, περιουσιακά θέματα του Κωνσταντή Ἀμπράμου με συγγενείς του¹.
- 1638-1640: ἡ Ἐργίνα Πεδιωτοπούλα, σύζυγος τοῦ δασκάλου Μανόλη Τζέ, ἀναφέρεται σὲ ἔγγραφο τῆς μονῆς Ἀρετίου².
- 1640-1641: ὁ Μανόλης Πεδιώτης, λεγόμενος Ἀσπρίτζης, ἀναφέρεται σὲ ἔγγραφο σχετικὰ μετὴν πληρωμῆ τοῦ χρέους τοῦ δασκάλου Μανόλη Τζέ πρὸς τὴ μονὴ Ἀρετίου³.
- 1644: ἡ Ἐλενέττα, κόρη τοῦ ποτὲ Μικέλε Demezo καὶ σύζυγος τοῦ Νικολò Barbarigo, ἀφήνει μετὴ διαθήκη της στὴ Φρατζοῦ Pedhiotopula ἔξι δουκάτα⁴.
- 1644: ἡ οἰκογένεια Pedioti συγκαταλέγεται στοὺς cittadini τοῦ Χάνδακα σύμφωνα μετὴν ἀπογραφή τοῦ Trivan⁵.
- 1648: ὁ Τζώρτζης Πεδιώτης, χρυσοχόος, τοῦ ποτὲ παπα Ἰωάννη, ἐκτιμᾷ τὴν προίκα τῆς Ντιάνας Νταπορτοπούλας τοῦ ποτὲ εὐγενῆ Τζώρτζη, κατοικοῦ Χάνδακα, ἡ ὁποία παντρεύεται τὸν Γιακουμὴ ντε Ματέι τοῦ Τζώρτζη, κάτοικο Χάνδακα⁶.
- μετὰ τὸ 1669: ὁ Δημήτριος Πεδιώτης, ὁ Τζώρτζης Πεδιώτης καὶ ὁ Τζουάννες Πεδιώτης μνημονεύεται μεταξὺ τῶν Κρητικῶν προσφύγων ποὺ πῆγαν στὴ Ζάκυνθο, μετὰ τὴν πτώση τοῦ Χάνδακα στοὺς Τούρκους⁷.

56. Πενταμοδίτης, ἀπὸ τὸ χωριὸ Πενταμόδι (Μαλεβιζίου - Μονοφατσίου)

- 1281: ὁ Κώστας Pendamodati, κάτοικος τοῦ χ. Συλλοῦς, δανείζεται σιτάρι ἀπὸ τὸν Ἀντώνιο Lombardo, κάτοικο Χάνδακα⁸ (πρβλ. πῶς κάτω, σελ. 244, λ. Lombardo).
- 1299: ὁ Ἰωάννης Pentamoditi, γιὸς τοῦ ποτὲ Γεωργίου Pentamoditi, περιλαμβάνεται στοὺς ἀπελεύθερους βιλλάνους, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα μνημονεύονται στὸν τρίτο κατάλογο ποὺ συνοδεύει τὸ κείμενο τῆς συνθήκης μεταξὺ Βενετῶν καὶ Καλλέργη⁹.
- 13ος αἰ.: τὸ ὄνομα Pendamoditis ἀναφέρεται στὰ κατάστιχα 18 καὶ 19 τοῦ Ἀρχείου τοῦ Δούκα τῆς Κρήτης¹⁰.

1. Ὁ.π., σελ. 182-183 ἔγγρ. LXIX.

2. Ὁ.π., σελ. 207-208 ἔγγρ. LXXIX, 215-216 ἔγγρ. LXXXII, 231-234 ἔγγρ. XCI.

3. Ὁ.π., σελ. 231-234 ἔγγρ. XCI, 258-259 ἔγγρ. XCIX, 260-261 ἔγγρ. C.

4. Μαυρομάτη, Ἑλληνικὰ ἔγγραφα, σελ. 232 ἔγγρ. Γ'.

5. Μανούσασκα, Trivan, σελ. 50.

6. Κωνσταντοῦδάκη, Μαγυρίες, σελ. 127-130 ἔγγρ. ΙΑ'.

7. Α. Χ. Ζώη, Κρήτες πρόσφυγες τοῦ 1667, Κρ. Χρ. 10 (1956), σελ. 346.

8. Leonardo Marcello, σελ. 168 ἔγγρ. 498.

9. Μέριτσιου, Συνθήκη, σελ. 281.

10. Χαϊρέτη, Τὰ παλαιότερα Κατάστιχα, σελ. 512.

57. Πισκοκεφαλιανός, από τὸ χωριὸ Πισκοκέφαλο Σητείας

1616: ἡ Κατερούτσα Κορνάρου, κόρη τοῦ Βιτζέντζου Κορνάρου καὶ σύζυγος τοῦ Μικέλε Ντεμέτσο, ἀφήνει μὲ τὴ διαθήκη της στὸν ἀλογάρη της Κωσταντὴ Πισκοκεφαλιανὸ ἕνα τσεκίσι¹.

***58. Πλιτιάς**, ἀπὸ τὸ χωριὸ Plitheia, στὴν περιοχὴ τοῦ Χάνδακα

1373: ἡ Μαρία, σύζυγος τοῦ Μαρίνου Plitia, καλαφάτη, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα².

***59. Πρινέας**, ἀπὸ τὸ χωριὸ Prinea (σὲ διάφορα μέρη τῆς Κρήτης)

1516: ὁ Ἄνδρέας Πρινέας, πλοιοκτήτης, κάτοικος Χάνδακα, συμβάλλεται μὲ τὸ ζωγράφο Ἰωάννη Σακελλάριο³.

60. Ρεθεμνιώτης⁴, ἀπὸ τὸ Ρέθυμνο

1379: ὁ Κώστας Rethemnioti, κάτοικος Χάνδακα στὸν Ἅγιο Ἰωάννη Θεολόγο, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραύματα⁵.

1536: ὁ Φραντζέσκος Rethemnioti ἀναφέρεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν Χανιῶν⁶.

***61. Ροδιωπός**, ἀπὸ τὸ χωριὸ Ροδιωπὸς Κισάμου

1598: ὁ Νικόλας Ροδιωπὸς ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη, συνταγμένη στὸ χ. Ψιγιά Ρεθύμνου⁷.

1600: ὁ Ἰωάννης Ροδιωπὸς Παρδακούρης ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη, συνταγμένη στὸ χ. Ψιγιά Ρεθύμνου⁸.

1602: ὁ Νικολὸς Ροδιωπὸς τοῦ ποτὲ Γεώργη καὶ ὁ Ἰωάννης Ροδιωπὸς ὑπογράφουν ὡς μάρτυρες σὲ νοταριακὲς πράξεις, συνταγμένες στὸ χ. Ψιγιά Ρεθύμνου⁹.

1612: ὁ Νικολὸς Βαρούχας Μακρυμάλλης τοῦ ποτὲ Κωνσταντῆ εἶχε ὑποσχεθεῖ νὰ δώσει στὴ Μαρία Ροδιωποπούλα διακόσια ὑπέρπυρα· τώρα ἡ Μαρία

1. Μαυρομάτη, *Ἑλληνικά ἔγγραφα*, σελ. 223 ἔγγρ. Β'.

2. Santschi, *Régestes*, σελ. 170 ἀρ. 605.

3. Κωνσταντουδάκη, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 309.

4. Βλ. Κοντοσόπουλου, *Les suffixes*, σελ. 108 καὶ σημ. 10.

5. Santschi, *Régestes*, σελ. 215 ἀρ. 943.

6. Πλουμίδη, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 303.

7. Μανόλης Βαρούχας, σελ. 47-48 ἔγγρ. 28.

8. Ὁ.π., σελ. 106-107 ἔγγρ. 91.

9. Ὁ.π., σελ. 182-183 ἔγγρ. 172, 179-180 ἔγγρ. 169.

δέχεται να παραιτηθεῖ ἀπὸ ἓνα μέρος τοῦ ποσοῦ, μὲ τὸν ὄρο νὰ δώσει ἀρ-
γότερα τὰ χρήματα στὴν κόρη τῆς Ζαμπέτα, τὴν ὁποία ἔχει ἀποκτήσει
μαζὶ του¹.

***62. Σελόπουλος, ἀπὸ τὸ χωριὸ Selopulo Τεμένους**

1281: οἱ ἀδελφοὶ Νικόλας καὶ Γεώργιος Silopulo, κάτοικοι τοῦ χ. Gaiaffa,
νοικιάζουν ἀπὸ τὸν Bartholotus Alivrando, κάτοικο Χάνδακα, γῆ καὶ
ἀμπέλια στὸ χ. Χερσόνησος².

1318: ὁ Νικόλας Selopulo ἔχει νοικιάσει γῆ στὰ χωριά Ambrusia καὶ Ἅγιος
Γεώργιος Καλλέργης, ἀπὸ τὸν Φραγκίσκο de Molino τοῦ ποτὲ Μαρίνου³.

1320: ὁ Κώστας Selopullo δηλώνει ὅτι στὸ χ. Ambrusia ὑπάρχει παλαιὰ
ἐκκλησία τῆς Παναγίας, ποῦ εἶχε καταστραφεῖ ἀπὸ τὸ σεισμὸ καὶ χτιστεῖ
ἀπὸ τοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ πρὶν ἀπὸ δεκαοκτὼ χρόνια, ἄλλη ἐκκλη-
σία ὁ Ἅγιος Ἰωάννης, τὴν ὁποία εἶχε κτίσει ὁ Ἰάκωβος Condefero πρὶν
ἀπὸ ὀκτὼ-ἐννέα χρόνια καὶ ἄλλη ὀνομαζόμενη Ἅγιος Ἰωάννης, κατεστραμ-
μένη, τῆς ὁποίας φαίνονται τὰ θεμέλια⁴.

1352: μὲ φυτέα τοῦ Στεφάνου Selopulo στὸ χ. Ambrussia συνορεύει γῆ τοῦ
Ἄντωνίου Gradonico, κατοίκου βούργου Χάνδακα⁵.

1356: ὁ Μοσχολέος Σελόπουλος, χρυσοχόος, ἐγγυᾶται γιὰ τὴ μετὰβαση στὴν
Κορώνη τοῦ καπετάνιου/ἐμπόρου Ἰωάννη Ψυχιδιανοῦ, ἀπὸ τὴν Κορώνη,
μὲ πλοῖο ποῦ μεταφέρει προϊόντα⁶.

1368: ὁ Γεώργιος Selopulo, χρυσοχόος, ἔχει ἀγοράσει ἀμπέλι ἀπὸ τὴν Ἐλενα
Quirino, ἐπίτροπο τῆς ποτὲ Μαριτζόλης Corario, ἀδελφῆς τῆς⁷.

63. Σητειακός, Στειακός⁸, Σηθειακός καὶ Σηθειακόπουλος, ἀπὸ τὴ Σητεία

13ος αἰ.: τὸ ἐπώνυμο Sיתיaco ἀναφέρεται στὰ κατάστιχα 18 καὶ 19 τοῦ Ἄρ-
χείου τοῦ Δούκα τῆς Κρήτης⁹.

1300: ὁ Μοσχολέος Sythyaco, κάτοικος βούργου Χάνδακα, δανεῖζει σιτάρι
καὶ κριθάρι στὸν Ἰωάννη Maro καὶ στὸν Ἰωάννη Bello, κατοίκους τοῦ χ.
Βάθεια¹⁰.

1. Ὁ.π., σελ. 659-660 ἔγγρ. 759.

2. Leonardo Marcello, σελ. 174 ἔγγρ. 518.

3. Duca di Candia, Bandi, σελ. 72-73 ἔγγρ. 200.

4. Τσιρπανλῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 286 ἔγγρ. 227IV-VI.

5. Zaccaria de Fredo, σελ. 43-44 ἔγγρ. 59.

6. Γάσπαρη, *Ναυτιλιακὴ κίνηση*, σελ. 298 πίν. 3α.

7. Santschi, *Régestes*, σελ. 30 ἀρ. 128.

8. Βλ. Κοντοσόπουλου, *Les suffixes*, σελ. 107.

9. Χαϊρέτη, *Τὰ παλαιότερα Κατάστιχα*, σελ. 512.

10. Pietro Pizolo, I, σελ. 57 ἔγγρ. 116.

- 1300: ὁ Νικόλαος Sytiacho, κάτοικος βούργου Χάνδακα, δανείζει σιτάρι καὶ κριθάρι στὸν Ἰωάννη Duracinus, κάτοικο κάστρου Μονοφατσίου¹ (πρβλ. πῶς κάτω, σελ. 289, λ. Duracinus).
- 1319: ὁ Μιχάλης Sitiaco ἔπαθε ζημιὰς ἀπὸ τὰ ὑποζύγια τοῦ παπα Γιάννη de lo Caronissi, ὁ ὁποῖος καταδικάζεται σὲ καταβολὴ προστίμου².
- 1320-1323: ὁ Γεώργιος Sitiaco ἔχει κτίσει, μετὰ τὸ σεισμὸ τοῦ 1303, μὲ ἄδεια τοῦ Ἀντωνίου Psiruchi, τὴν ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας τῆς Περιβλέπτου, ἔξω ἀπὸ τὸν παλαιὸ βούργο τοῦ Χάνδακα, σὲ οἰκόπεδο πὺ ἔχει νοικιάσει ὁ γιὸς τοῦ Psiruchi, Νικόλαος³. τὸ 1323 ἡ ἐκκλησία ὑπάγεται στὴ δικαιοδοσία τοῦ λατίνου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης⁴.
- 1342: ὁ Ἰωάννης Sitiaco ἔχει νοικιάσει σπῖτι πὺ ἀνήκει στὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγίου Ἐλευθερίου, στὸν διευρυμένο βούργο τοῦ Χάνδακα⁵, καὶ κατέχει τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου de lo Parati στὸ Χάνδακα, τὴν ὁποία εἶχε κτίσει πρὶν ἀπὸ εἰκοσιτέσσερα χρόνια σὲ οἰκόπεδο τοῦ Κοινοῦ, πὺ ἔχουν νοικιάσει μέλη τῆς οἰκογένειας Geno⁶.
- 1368: ὁ Μιχαὴλ Sitiaco, κάτοικος τοῦ χ. Κάτω Ἀκρια, κατηγορεῖται ὅτι τραυμάτισε τὸν Κώστα Boni, κάτοικο τοῦ χ. Ἅγιος Ἰωάννης Χάρακας⁷.
- 1536: ὁ Γιάννης Stiacho ἀναφέρεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ κάστρου Ἀποκορώνου⁸.
- 1548: ὁ παπα Ἰωάννης Stiaco, λειτουργὸς τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἀρχιστρατήγου στὸ βούργο τοῦ Χάνδακα, περιλαμβάνεται στοὺς ἐνεήντα Ἑλλήνες κληρικούς πὺ ὑπάγονται στὴ δικαιοδοσία τοῦ λατίνου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης⁹.
- 1583: ὁ παπα Ἀλέξης Stiacò, ὁ Ἀλέξης Stiacò Volta, ὁ Γιώργης Stiacò καὶ ὁ Γιάννης Stiacho Gialuri περιλαμβάνονται στοὺς πακτωτὲς τοῦ Λασιθιοῦ¹⁰.
- 1613-1625: Ἰωάννης Sitia ((da) Scittia), νοτάριος Χάνδακα¹¹.
- 1622: ὁ Περογληγόρης Σηθαικόπουλος ἀναφέρεται σὲ νοταριακὴ πράξη τῆς μονῆς Ἀρετίου¹².

1. Ὁ.π., σελ. 83 ἔγγρ. 169.

2. Τσιρπανλῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 164 ἔγγρ. 67.

3. Ὁ.π., σελ. 232 ἔγγρ. 151Π.

4. Σπανάκη, *Συμβολή*, σελ. 261.

5. Τσιρπανλῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 224 ἔγγρ. 138I.

6. Ὁ.π., σελ. 267 ἔγγρ. 200.

7. Santsechi, *Régestes*, σελ. 139 ἀρ. 300.

8. Πλουμίδη, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 324.

9. Τσιρπανλῆ, *Νέα στοιχεία*, σελ. 85, 99 ἔγγρ. E'.

10. P. Castrolifaca, φ. 53^r, 54^r, 55^r — Σπανάκη, *Λασιθι*, σελ. 41, 47, 51 ἔγγρ. 12.

11. Θεοτόκη, *Εἰσαγωγή*, σελ. 83. — Μοάτσου, *Ἀνέκδοτος κατάλογος*, σελ. 307.

12. Ξανθοουδίδη, *Κρητικὰ συμβόλαια*, σελ. 99-104 ἔγγρ. XXXVI.

1635: ἡ χήρα τοῦ ποτέ Ἰωάννη Σηθειακοῦ, Πριάδα Χωριατοπούλα, ἀπὸ τὸ χ. Καστέλλι τῆς Φουρνῆς, παραχωρεῖ στὴ μονὴ Ἀρετίου χωράφι στὴ θέση Σήμερσο¹.

1640: ὁ Μιχελῆς Σηθειακὸς τοῦ ποτέ Νικολὸ ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ ἔγγραφο συμβιβασμοῦ τῆς μονῆς Ἀρετίου².

64. Σιλαμίτης, ἀπὸ τὸ χωριὸ Σίλαμος Τεμένους

1268: ὁ παπα Ἰωάννης Silamiti, ποὺ κατοικεῖ στὴ Σίλαμο, περιλαμβάνεται στοὺς ἑκατὸν τριάντα Ἑλληγες κληρικούς ποὺ ὑπάγονται στὴ δικαιοδοσία τοῦ λατίνου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης³.

1323: ὁ Μιχαήλ, γιὸς τοῦ ποτέ Νικόλα Silamiti, ὁ Ἐμμανουήλ, γιὸς τοῦ Ἰωάννη Silamiti, ὁ Ἀντώνιος Papadopulo, γιὸς τοῦ Ἐμμανουήλ Silamiti, καθὼς καὶ ὁ ἀδελφός του Ἰωάννης περιλαμβάνονται στοὺς ἑκατὸν τριάντα Ἑλληγες κληρικούς ποὺ ὑπάγονται στὴ δικαιοδοσία τοῦ λατίνου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης⁴.

1380: ὁ Βασίλης Silamuti [Silamiti;] κατηγορεῖται ὅτι τραυμάτισε τὸν Ἰωάννη Scotlamarra, κάτοικο τοῦ χ. Ἐπισκοπὴ Χερσονήσου⁵.

1393: ὁ Ἐμμανουήλ Silamiti, κάτοικος τοῦ χ. Mudasco Castello, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα⁶.

65. Σκαλιώτης, ἀπὸ τὸ χωριὸ Scaglià Σητείας

1543: ὁ Μιχελῆς Σκαλιώτης τοῦ ποτέ Γεώργη, ἀπὸ τὸ χ. Βρακουλιάρης, πληρώνει τὸν Γεώργη Βούλγαρη τοῦ ποτέ Μανόλη, ἀπὸ τὸ χ. Καβάλου, γιὰ νὰ τὸν ἀντικαταστήσει, ὡς ἀντισκάρος, στὴν ἀγγαρεία τῆς θάλασσας⁷.

66. Σκλαβοχωρίτης⁸, ἀπὸ τὸ χωριὸ Σκλαβεροχώρι Πεδιάδας

1279: ὁ Γεώργιος Selavochoriti, κάτοικος Χάνδακα, δανεῖζεται κρασί ἀπὸ τὸν Βαρθολομαῖο Benedicto, κάτοικο Χάνδακα⁹.

1. Ὁ.π., σελ. 177-178 ἔγγρ. LXVII καὶ σελ. 372.

2. Ὁ.π., σελ. 241-242 ἔγγρ. XCIII.

3. Τ σ ι ρ π α ν λ ῆ, *Νέα στοιχεῖα*, σελ. 75, 88 ἔγγρ. Α'.— Τ ο ὕ Ἰ δ ι ο ὕ, *Κατάστιχο*, σελ. 143 ἔγγρ. 7.

4. Σ π α ν ά κ η, *Συμβολή*, σελ. 254, 255. Πρβλ. Τ σ ι ρ π α ν λ ῆ, *Νέα στοιχεῖα*, σελ. 79.

5. S a n t s c h i, *Régestes*, σελ. 221 ἀρ. 1002.

6. Ὁ.π., σελ. 316 ἀρ. 1415.

7. Δ ε τ ο ρ ά κ η, *Ἀγγαρεία*, σελ. 108-109 ἔγγρ. 1. Σύμφωνα μὲ τὸν Δετοράκη, τὸ ἐπώνυμο προέρχεται ἀπὸ τὸ σινηθισμένο τοπωνύμιο Σιάλα ἢ Σκαλιὰ ἢ ἀπὸ τὸ χωριὸ Σκαλωτή.

8. Βλ. Τ σ ι κ ρ ι τ σ ῆ, *Συμβολή*, σελ. 81.

9. Leonardo Marcello, σελ. 27-28 ἔγγρ. 63.

1280: ὁ Γεώργιος Sclavochoriti καὶ ὁ γιός του Ἰωάννης, κάτοικοι τοῦ χ. Ρουσοχωρία, νοικιάζουν ἀπὸ τὸν Ἰάκωβο Quirino, κάτοικο Χάνδακα, γῆ καὶ ἀμπέλι, ὀνομαζόμενο Archelea, στὸ παραπάνω χωριό¹.

67. Σπηλιώτης, ἀπὸ χωριὸ Σπηλιὰ ἢ Σπῆλι (σὲ διάφορα μέρη τῆς Κρήτης)

13ος αἰ.: τὸ ὄνομα Spilioti ἀναφέρεται στὰ κατάστιχα 18 καὶ 19 τοῦ Ἀρχείου τοῦ Δούκα τῆς Κρήτης².

1365-1376: τὸ 1365 ὁ παπα Γεώργιος Spilioti, κάτοικος Χανιῶν, διορίζεται νοτάριος *in scriptura greca*³. τὸ 1376 συντάσσει νοταριακὸ ἔγγραφο, τὸ ὁποῖο μνημονεύεται σὲ ἔγγραφο διακανονισμοῦ τοῦ 1377⁴.

πρὶν ἀπὸ τὸ 1578: ὁ Γεώργιος Σπηλιώτης, λεγόμενος Ψάρδος, μνημονεύεται στὰ κατάστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαὴλ Μαρά⁵.

1583: ἡ Balassù Spiglioti ὀφείλει *sovention da viver* στὸ δημόσιο ταμεῖο τοῦ Χάνδακα· ἡ Ἐργίνα Spigliotti καταβάλλει *livello* γιὰ σπίτια στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα⁶.

1608: ὁ Γεώργιος Σπηλιώτης τοῦ ποτὲ Ἰωάννη δωρίζει, μὲ νοταριακὴ πράξη συνταγμένη στὸ χ. Πισταγὴ Ρεθύμνου, στὸν παπα Γεώργη Λαγκουβάρδο ἓνα ἀμπέλι, γιὰ νὰ μνημονεῦει τὴ μητέρα του κερα Μανολέσα⁷ (πρβλ. πιδὸ κάτω, σελ. 252, λ. Λαγκουβάρδος).

1609: ὁ Κωνσταντῆς Σπηλιώτης τοῦ ποτὲ Νικολὸ ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη, συνταγμένη στὸ χ. Πισταγὴ Ρεθύμνου⁸.

68. Στιρονιώτης, ἀπὸ τὸ χωριὸ Στίρονας Μονοφατσίου

1373: ὁ Μανόλης Stironioti κατηγορεῖται ὅτι τραυμάτισε, μαζὶ μὲ ἄλλους κατοίκους τοῦ χ. Στίρονας, τὸν Θεόδωρο Sclavo, ἀπὸ τὸ ἴδιο χωριό⁹.

69. Στροβλιώτης καὶ Στροβλιώτης, ἀπὸ τὸ χωριὸ Στροβλὲς Σελίνου

1299: ὁ Γεώργιος καὶ ὁ Γιάννης Strovalioti, γιοὶ τοῦ ποτὲ Μιχαὴλ Strovaliotu, περιλαμβάνονται στοὺς ἀπελεύθερους βιλλάνους, τῶν ὁποίων τὰ

1. Ὁ.π., σελ. 95-96 ἔγγρ. 267.

2. Χαιρέτη, *Τὰ παλαιότερα Κατάστιχα*, σελ. 513 καὶ σημ. 49.

3. Μαρίας Χαιρέτη, *Διοριστήριο ἔγγραφο Ἑλλήνα νοταρίου τῆς Κρήτης (1365)*, *Θησαυρίσματα* 3 (1964), σελ. 66-72. Πρβλ. Santschi, *Régestes*, σελ. 7 ἀρ. 28.

4. Χαιρέτη, *Διοριστήριο*, σελ. 66 σημ. 3.

5. Μέρτζιου, *Σταχνολογήματα*, σελ. 236.

6. P. Castrofilaca, φ. 18^r, 42^r.

7. Μανόλης Βαρούχας, σελ. 461-462 ἔγγρ. 515.

8. Ὁ.π., σελ. 543-544 ἔγγρ. 622.

9. Santschi, *Régestes*, σελ. 169-170 ἀρ. 598.

ὀνόματα μνημονεύονται στὸν τρίτο κατάλογο ποὺ συνοδεύει τὸ κείμενο τῆς συνθήκης μεταξύ Βενετῶν καὶ Καλλέργη¹.

- 1536: ὁ Γεώργιος Strevlioti, ὁ Γεώργιος Stravlioti καὶ ὁ γιὸς τοῦ Βασίλης, καθὼς καὶ ὁ Καμίλος Strevliothi περιλαμβάνονται στοὺς στρατευσίμους τοῦ κάστρου Ἀποκορώνου². ὁ Γεώργιος Strevlioti ἀναφέρεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Crussopoli³. ὁ Ἀθανάσης Strevlioti, ὁ Νικόλας Strevlioti, ὁ Γεώργιος Strevlioti, ὁ Μανόλης Strevlioti, οἱ ἀδελφοὶ Jorgia καὶ Νικόλας Strevlioti, ὁ Μανόλης Strevlioti καὶ ὁ ἀδελφός του Μιχάλης, ὁ Δημήτρης Strevlioti, ὁ Νικόλας Strevlioti, ὁ Μανόλης Strevlioti, ὁ Γεώργιος Strevlioti καὶ οἱ ἀδελφοὶ του Φίλιππος καὶ Γαβρίλης, καθὼς καὶ ὁ Γαβριλᾶς Strevlioti περιλαμβάνονται στοὺς στρατευσίμους τοῦ χ. Asogeromuri⁴. ὁ Βασίλης Strevlioti ἀναφέρεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Κεφαλᾶς⁵. ὁ Γαβρίλης Strovlioti μνημονεύεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Pomogna Zancarolo⁶.
- 1560: ὁ Γεώργιος Στραβλιώτης καὶ ὁ μαῖστρο Γεώργιος Βεστιάριτης, ζωγράφος, προκαλοῦν ἀπόφαση τοῦ Δούκα τῆς Κρήτης, μὲ τὴν ὁποία ἀπαγορεύεται στὸν μαῖστρο Γεώργη Ψαρομήλιγγο καὶ στὸν Νικόλα Γερακάρη νὰ ἀναμιχθοῦν στὴ σπορὰ χωραφιοῦ, ποὺ βρίσκεται στὴ θέση Πενεράντι⁷.
- 1583: ἡ Κατερίνα Strevliotissa καταβάλλει *livello* γιὰ σπίτια στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα⁸.
- 1607-1610: ὁ Σταμάτης Στρεβλιώτης Τζοῦκος τοῦ ποτὲ Τζώρτζη ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὲς πράξεις, συνταγμένες στὸ μετόχι τῶν Μαυριάκων στὴ Λούτρα, καὶ στὸ χ. Μοναστηράκι Ρεθύμνου⁹.

70. Συβριταῖος, ἀπὸ τὴ Σύβριτο

- 1300: ὁ Μιχαὴλ Sivriteo, βιλλάνος, κάτοικος κάστρου Συβρίτου, νοικιάζει γῆ ἀπὸ τὸν Ἀνδρέα Cornarius τοῦ ποτὲ Μάρκου, κάτοικο Χάνδακα¹⁰.
- 1369: ἡ Σοφία Sivritea, κάτοικος Χάνδακα, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα¹¹.

1. Μέρτζιου, *Συνθήκη*, σελ. 283.

2. Πλουμίδη, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 321, 322.

3. Ὁ.π., σελ. 341.

4. Ὁ.π., σελ. 341-342.

5. Ὁ.π., σελ. 343.

6. Ὁ.π., σελ. 350.

7. Κωνσταντοδάκη, *Νέα ἔγγραφα*, σελ. 165.

8. P. Castrolifaca, φ. 46^r.

9. Μανόλης Βαρούχας, σελ. 415-417 ἔγγρ. 455-456, 588 ἔγγρ. 678.

10. Pietro Pizolo, I, σελ. 61 ἔγγρ. 126.

11. Sant'schi, *Régestes*, σελ. 150 ἀρ. 415.

- 1380: ὁ Ἰωάννης Sivriteo, κάτοικος τοῦ χ. Ἀπόστολοι, κατηγορεῖται ὅτι τραυμάτισε τὸν Γεώργιο Canachi, κάτοικο τοῦ ἴδιου χωριοῦ¹.
- 1380: ὁ Γεώργιος Sivriteo καὶ ὁ ἀδελφός του Μιχαήλ, ἐπονομαζόμενος Poiniro, κάτοικοι τοῦ χ. Psomopula, κατηγοροῦνται ὅτι τραυμάτισαν τὸν Νικήτα Saxo, κάτοικο τοῦ χ. Rimagha².
- 1536: ὁ Γεώργιος Sivireto [Sivriteo;] περιλαμβάνεται στοὺς στρατευσίμους τῶν Χανιωῶν³.
- 1581: ὁ Ἰωάννης Συβριταῖος τοῦ Νικήτα, ὁ Νικόλαος Συβριταῖος τοῦ ποτὲ Γεωργίου, ὁ Νικήτας Συβριταῖος, ὁ Βασίλειος Συβριταῖος τοῦ ποτὲ Νικολάου, καθὼς καὶ ὁ Ἰωάννης Συβριταῖος τοῦ ποτὲ Μανόλη, ἀπὸ τὸ χ. Χανδρά, συμβάλλονται μὲ τὸν εὐγενῆ ἄρχοντα Ἀνδρέα Κορνάρο τοῦ ποτὲ Φραντζέσκου. στὸ ὄνομα τῶν παιδιῶν του⁴.

71. Σφακιώτης, ἀπὸ τὰ Σφακιά Σελίνου

- 13ος αἰ.: τὸ ὄνομα Sfakiotis ἀπαντᾶται στὰ κατάστιχα 18 καὶ 19 τοῦ Ἀρχείου τοῦ Δούκα τῆς Κρήτης⁵.
- 1323: ὁ Νικηφόρος Sfachioti κατηγορήθηκε, μαζὶ μὲ ἄλλους κατοίκους τοῦ χ. Stami, γὰρ ἐπίθεση ἐναντίον τοῦ Πέτρου Rubeo καὶ τοῦ σκλάβου του Γεωργίου Ligisso, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ τοὺς σκοτώσουν⁶.
- 1391: ὁ Μιχάλης Sfachioti, κάτοικος τοῦ χ. Στάβιες, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα⁷.
- 1536: ὁ Γιάννης Sfachioti ἀναγράφεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Surro⁸.
- 1566: ὁ Ἰωάννης Σφακιώτης, λεγόμενος Τεμενιώτης, ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη⁹.
- 1574-1587: τὸ 1574 ὁ σερ Τζουάν Sfachioti ἐκλέγεται *deputato alla beccario* στὴ θέση τοῦ Πανταλέο Daniel¹⁰. τὸ 1575 παρίσταται σὲ συνάντηση τῶν cittadini σχετικὴ μὲ τὶς στρατιωτικὰς κατοικίαις στὴν πόλη τοῦ Χάνδακα καθὼς καὶ μὲ τὴ διάθεση σιταριοῦ¹¹. τὸ 1582 εἶναι ὑποψήφιος γιὰ τὸ ἀξίωμα

1. Ὁ.π., σελ. 219 ἀρ. 981.

2. Ὁ.π., σελ. 223 ἀρ. 1022.

3. Π λ ο υ μ ῖ δ η, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 315.

4. Μ έ ρ τ ζ ι ο υ, *Κρητικὰ συμβόλαια*, σελ. 118 ἀρ. XXIX.

5. Χ α ι ρ έ τ η, *Τὰ παλαιότερα Κατάστιχα*, σελ. 512.

6. Duca di Candia, Bandi, σελ. 125 ἔγγρ. 333.

7. S a n t s c h i, *Régestes*, σελ. 313 ἀρ. 1403.

8. Π λ ο υ μ ῖ δ η, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 335.

9. Δ ε τ ο ρ ά κ η, *Ἀγγαρεία*, σελ. 116-117 ἔγγρ. 4.

10. Κ α ρ α π ι δ ά κ η, Β, σελ. 119 ἀρ. 92.

11. Ὁ.π., σελ. 151 ἀρ. 148, 153 ἀρ. 151.

τοῦ νοταρίου τῆς καγκελλαρίας¹. τὸ 1584 ὁ σερ Τζουάν Sfachioti τοῦ πο-
τῆ Μάρκου ἐκλέγεται *scrivan alle contradictorie*, στὴ θέση τοῦ Ἀντω-
νίου Stactea τοῦ Τζουάννε² καὶ τὸ 1587 ζητᾷ νὰ ἀντικατασταθεῖ, ἀδυνα-
τώντας νὰ ἐξασκεῖ τὰ καθήκοντά του, ἀπὸ τὸν Μιχαήλ Grullogulato τοῦ
Τζουάννε³.

1583: ὁ Τζουάν Sfachioti καταβάλλει *livello* γιὰ τὸ χ. Plithia καὶ ἡ Μαθία
Sfachiotena γιὰ σπίτια στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα⁴. ὁ κολονέλλος Τζουάν
Sfachioti ἀνήκει στὴν ἐλληνικὴ φρουρὰ τῆς πόλης τοῦ Χάνδακα⁵. ὁ Κώ-
στας Sfachiotti, ὁ Γιώργης Sfachiotti καὶ ὁ Μιχαὴλ Sfachioti τοῦ Κώ-
στα περιλαμβάνονται στοὺς πακτωτῆς τοῦ Λασιθιοῦ⁶.

72. Τεμενιώτης, ἀπὸ τὰ Τεμένια Σελίνου

1536: ὁ Μανόλης Temegnoti, *fante* τοῦ μισέρ Φραντζέσκου Zancharolo, 20
χρονῶν, ὁ Ἀλέξης Temegnoti, *fante* τοῦ μισέρ Demezo, 36 χρονῶν, ὁ
Γεώργιος Temegnoti καὶ ὁ μαῖστρο Βασίλης Temegnoti περιλαμβάνον-
ται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν Χανιῶν⁷.

1583: ὁ Στυλιανὸς Temegnoti καταβάλλει *livello* γιὰ σπίτια στὸ βοῦργο τοῦ
Χάνδακα⁸. ὁ Νικολὸς Temegnoti καταβάλλει *livello* γιὰ σπίτια στὰ Χανιά
καὶ ἡ Μαρία Temegnotissa γιὰ σπίτια στὸ Χιλογιοφίρο στὰ Χανιά⁹.

1637: ὁ καλόγερος Μακάριος Themegnoti εἶναι ἡγούμενος στὸ μοναστήρι τοῦ
Ἁγίου Γεωργίου στὸ Κεφαλάκι, ποῦ ἀνήκει στὴν οἰκογένεια Chioza¹⁰ (πρβλ.
πίδ κάτω, σελ. 237, λ. Chioza): ὁ καλόγερος Στυλιανὸς Themegnoti, ἀπὸ
τὸ χ. Piscopi S. Elia, λειτουργεῖ τὴν ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας Patichena,
στὸ ἴδιο χωριό¹¹.

1644: ἡ οἰκογένεια Temenioti συγκαταλέγεται στοὺς cittadini τῶν Χανιῶν
σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφὴ τοῦ Trivan¹².

1. Κ α ρ α π ι δ ά κ η, C, σελ. 358-359 ἀρ. 195.

2. "Ο.π., σελ. 405 ἀρ. 316.

3. "Ο.π., σελ. 454 ἀρ. 460.

4. P. Castrofilaca, φ. 39^r, 45^r.

5. "Ο.π., φ. 78^v — Ἁ γ. Ξ η ρ ο υ χ ά κ η, Ἡ Βενετοκρατομένη Ἀνατολή. Κρήτη
καὶ Ἑπτάνησος, Ἀθήνα 1934, σελ. 61 καὶ σημ. 3.

6. P. Castrofilaca, φ. 53^v, 54^r, 55^v.— Σ π α ν ά κ η, Λασιθι, σελ. 43, 47, 56 ἔγγρ.
12, 124 σημ. 151.

7. Π λ ο υ μ ί δ η, Κατάλογος στρατευσίμων, σελ. 297, 301, 314, 317.

8. P. Castrofilaca, φ. 46^r.

9. "Ο.π., φ. 130^v, 131^v.

10. Χ α ι ρ έ τ η, Ἀπογραφὴ, σελ. 364 ἀρ. 257.

11. "Ο.π., σελ. 369 ἀρ. 321.

12. Μ α ν ο ύ σ α κ α, Trivan, σελ. 55.

1647: ὁ μαῖστρο Ἀντώνης Τεμενιώτης τοῦ ποτὲ Τζουάννε, φουρνάρης, κά-
τοικος Χάνδακα, ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη¹.

73. Τραπεζόντης καὶ Τραπεζονταῖος, ἀπὸ τὴν Τραπεζόντα² Σητείας

1486: ὁ σερ Γιάννης Trapasondeo ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη³.

1536: ὁ Γιάννης Trapasodi περιλαμβάνεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ
χ. Curcurioti⁴.

1583: ὁ Γιάννης Trapasondeo καταβάλλει *livello* γιὰ τὴν κατοχὴ τοῦ Caza-
ban, ὁ Μιχάλης Trapasondeo καὶ ἡ Ἐργίνα Trapasondeo καταβάλλουν
livello γιὰ σπίτια στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα⁵.

1597: ὁ μαῖστρο Γεώργης Τραπεζονταῖος τοῦ ποτὲ κυρ Νικολὸ ὑπογράφει ὡς
μάρτυρας σὲ στίμα προικοσυμφώνου⁶.

1641: ἡ Εὐγενία Τραπεζοντεπούλα, μοναχὴ στὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη
Μεσαμπελίτη ἔξω ἀπὸ τὸ Χάνδακα, ἐξοφλεῖ τὸ ζωγράφο Φραντζέσκο Κα-
βερτζὰ τοῦ ποτὲ Παύλου, γιὰ μιὰ εἰκόνα τῆς Δευτέρας Παρουσίας πού τῆς
ζωγράφησε⁷.

74. Φιλιππιανός, ἀπὸ τὸ χωριὸ Φίλιππος Ἀποκορώνου

1536: ὁ Μιχελῆς Philipiano ἀναφέρεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν
Χανιῶν⁸ καὶ ὁ Γιάννης Philipiano στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ.
Surro⁹.

1620: ὁ μαῖστρο Νικολὸς Fillipiano τοῦ σερ Γιάννη, σχεδιαστὴς κασελῶν,
συμβάλλεται μὲ τὸν μαῖστρο Μαρή Cloza τοῦ ποτὲ σερ Τζαννῆ, κατα-
σκευαστὴ κασελῶν· ὁ Νικολὸς ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωση νὰ σχεδιάζει
κασέλες, γιὰ ἓνα χρόνο, ὅταν τὶς χρειάζεται ὁ Cloza¹⁰ (πρβλ. πιδὲ κάτω,
σελ. 237, λ. Cloza).

1. Κωνσταντουδάκη, *Μαρτυρίες*, σελ. 121-123 ἔγγρ. Γ'.

2. Σχετικὰ μὲ τὴν ἐποικίση τοῦ χωριοῦ ἀπὸ πρόσφυγες τῆς μικρασιατικῆς Τραπε-
ζούνας, βλ. Στ. Ἀλεξίου, *Πρόσφυγες ἀπὸ τὴ Μικρὰ Ἀσία στὴ μεσαιωνικὴ Κρήτη*,
Μελετήματα στὴ μνήμη Βασιλείου Λαούρδα, Θεσσαλονίκη 1975, σελ. 307-308

3. Cattapan, *I pittori Pavia*, σελ. 212-213 ἔγγρ. 10.

4. Πλουμίδη, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 331.

5. P. Castrolifaca, φ. 38^v, 40^r, 44^v.

6. Βισβίτζη, *Προικοῦα*, σελ. 104-105 ἔγγρ. 17.

7. Κωνσταντουδάκη, *Μαρτυρίες*, σελ. 75 καὶ σημ. 301, 118-120 ἔγγρ. Θ'.—
Καζανάκη-Λάππα, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 195 σημ. 47, 237. Πρβλ. Ματτέζου,
Ἡ παρουσία τῆς γυναίκας, σελ. 77.

8. Πλουμίδη, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 305.

9. Ὁ.π., σελ. 335.

10. Κωνσταντουδάκη, *Μαρτυρίες*, σελ. 112-113 ἔγγρ. Ε'.

75. Φυλακιώτης², από τὸ χωριὸ Φυλακὴ Ἀποκορώνου

1536: ὁ Νικόλας Filaciotti, 22 χρονῶν, *fante* τοῦ μισέρ Τζώρτζη Zancharolo τοῦ ποτέ μισέρ Τζουάννε, περιλαμβάνεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν Χανιῶν¹.

76. Χαντακίτης², Ντεκάντια καὶ Καντιανός, ἀπὸ τὸ Χάνδακα

1248: ὁ Κωνσταντῖνος Chandachiti κατέχει τὸ χ. Κρούσωνας ποῦ εἶναι «αὐτοκρατορικό»³.

1300-1304: τὸ 1300 οἱ ἀδελφοὶ Στρατηγὸς καὶ Ἀνδρόνικος Ghandachiti, κάτοικοι Χάνδακα, δανείζονται χρήματα ἀπὸ τὴ Μαρία Scuradhena, κάτοικο Χάνδακα⁴. τὸν ἴδιο χρόνο ὁ Στρατηγὸς δανείζεται χρήματα ἀπὸ τὸ νόθο Ματθαῖο Tairapetra, κάτοικο Χάνδακα⁵. τὸ 1301 ὁ Ἀνδρόνικος δανείζεται χρήματα ἀπὸ τὸν Πέτρο Cauco τοῦ ποτέ Ἀγγέλου Cauco, κάτοικο Χάνδακα⁶. τὸ 1304 οἱ ἀδελφοὶ Στρατηγὸς καὶ Ἀνδρόνικος Ghandachiti, κάτοικοι τοῦ χ. Chaiafa, συμφωνοῦν νὰ παντρέψουν τὴν ἀδελφή τους Σοφία μὲ τὸν Νικήτα Muntuani, κάτοικο βούργου Χάνδακα, καὶ νὰ τοῦ δώσουν προίκα⁷.

1304: ὁ Μιχάλης Ghandachiti, κάτοικος Χάνδακα, πουλᾷ στὸν Ἰάκωβο Gambello, ἀπὸ τὴ συνοικία τῆς Παναγίας Iubanici τῆς Βενετίας, μιὰ σκλάβα ρώσα ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Μαύρης θάλασσας, ποῦ ὀνομάζεται Μαρία⁸.

1304: ὁ Ἰωάννης Ghandachiti, ὁ Γεώργιος Surian καὶ ὁ Μαρίνος Cornarius, ράφτης, κάτοικοι Χάνδακα, συνάπτουν *colleganza* μὲ τὸν Γεώργιο de Gaifas καὶ τὸν Ἀντώνιο Ialina, γιὸ τοῦ ποτέ Μιχάλη Ialina, κατοίκους Χάνδακα⁹.

1. "Ο.π., σελ. 301.

2. Πιθανότατα νὰ σχετίζεται μὲ τὸ Χάνδακα καὶ τὸ ἐθνικὸ οἰκογενειακὸ ὄνομα Χανδακηνός: ὁ Ἰωάννης Χανδακηνός, διάκονος καὶ δευτερεύων τῆς μητροπόλεως Λακεδαιμονίας, εἶναι ὁ γραφέας τοῦ κώδικα ΠΙΒ-1 τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Νάπολης, τοῦ 1440, βλ. Σπ. Π. Λάμπρου, *Τὰ τεύχη τοῦ ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου*, ΝΕ 2 (1905), σελ. 472-473.—Τοῦ Ἰδίου, *Λακεδαιμόνιοι βιβλιογράφοι καὶ κτήτορες κωδίκων κατὰ τοὺς μέσους χρόνους καὶ ἐπὶ Τουρκοκρατίας*, ΝΕ 4 (1907), σελ. 185 ἀρ. 14.—Vogel-Gardthausen, ὁ.π., σελ. 200, 473.—S. G. Mercati, *Di Giovanni Simeonachis protopara di Candia*, Miscellanea Giovanni Mercati, τόμ. Γ', Βατικανὸν 1946, σελ. 316-317.

3. Τσιρπηνλῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 193 ἔγγρ. 105VIII.

4. Pietro Pizolo, I, σελ. 211 ἔγγρ. 456.

5. "Ο.π., σελ. 318 ἔγγρ. 701.

6. Benvenuto de Brixano, σελ. 95 ἔγγρ. 255. Πρβλ. Γ. Κ. Παπάζογλου, *Ἰωσήφ Φιλάρης ἢ Φιλάρης*, Θεσσαλονίκη 1978, σελ. 56 σημ. 20.

7. Pietro Pizolo, II, σελ. 23-24 ἔγγρ. 742.

8. "Ο.π., σελ. 28 ἔγγρ. 753.

9. "Ο.π., σελ. 49-50 ἔγγρ. 796-797, 59-60 ἔγγρ. 817-818.

- 1320: ὁ Ἀδὰμ Chandachiti, κάτοικος τοῦ χ. Μακρυτοῖχος, καταθέτει ὅτι δὲν γνωρίζει πότε ξαναχτίστηκαν οἱ ἐκκλησίες τοῦ χωριοῦ οὔτε ἂν πληρώνουν εἰσφορά στὸ λατίνου ἀρχιεπίσκοπο¹.
- 1320: ὁ Γεώργιος καὶ ὁ Νικόλας Chandachiti, κάτοικοι τοῦ χ. Caiafa, καταθέτουν ὅτι ὑπάρχει στὸ χωριὸ μιὰ παλαιὰ ἐκκλησία τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, ποὺ εἶχε ξαναχτιστεῖ ἀπὸ τοὺς κατοίκους πρὶν ἀπὸ δεκαπέντε χρόνια· ὁ Νικόλας προσθέτει ὅτι σώζονται ἀκόμη οἱ ἐκκλησίες τῆς Παναγίας καὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου².
- 1323: ὁ Ἰωάννης, γιὸς τοῦ ποτὲ παπα Κωνσταντίνου Candachiti, περιλαμβάνεται στοὺς ἑκατὸν τριάντα Ἕλληνες κληρικούς ποὺ ὑπάγονται στὴ δικαιοδοσία τοῦ λατίνου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης³.
- 1325: ὁ Παῦλος Candachiti Specapre ἔχει χάσει τὸ σκλάβο του Θεόδωρο· ὁποῖος τὸν ἔχει, ὀφείλει νὰ τοῦ τὸν παραδώσει⁴.
- 1348: ἡ Ἑλενα, χήρα τοῦ Κυρίλλου Pantaleo, κάτοικος Χάνδακα, ἀφήνει μὲ τὴ διαθήκη της στὴν Καλή, χήρα τοῦ Ἰωάννη Ghandachyti, δέκα ὑπέροπρα⁵.
- 1352: ὁ παπα Γεώργιος Condiano [Candiano;], κάτοικος κάστρου Τεμένους, δανεῖζεται ἄτοκα χρήματα ἀπὸ τὸν Γεώργιο Turcopulo, κάτοικο τοῦ ἴδιου κάστρου⁶.
- 1357: οἱ ἀδελφοὶ Γεώργιος καὶ Νικήτας Candachiti, κάτοικοι βούργου Χάνδακα, νοικιάζουν στὸν Ἰωάννη Cortaci, κάτοικο βούργου Χάνδακα, ἓνα φούρνο στὸ βούργο⁷.
- 1361/2: ὁ Ἰωάννης Φιλάργιος ἀντιγράφει τοὺς κώδικες Lond. Burn. 50A καὶ 50B γιὰ λογαριασμὸ τοῦ Γεωργίου Χαντακίτη⁸.
- 1367: ὁ Ἀλέξης Chandachiti, ἐπονομαζόμενος Paraiani, καὶ ὁ Νικόλαος Chandachiti, δάσκαλοι τοῦ Μιχαλέτου καὶ τοῦ Δημητρίου, γιῶν τοῦ ποτὲ Γεωργίου Chandachiti, ἐπονομαζόμενου Paraiani, διεκδικοῦν γιὰ λογαριασμὸ τῶν μαθητῶν τους ἓναν ἀνεμόμυλο στὸ Χάνδακα⁹.

1. Τ σ ι ρ π α ν λ ῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 268 ἀρ. 202II.

2. Ὁ.π., σελ. 286-287 ἔγγρ. 228I, IV-VI.

3. Σ π α ν ά κ η, *Συμβολή*, σελ. 253. Πρβλ. Τ σ ι ρ π α ν λ ῆ, *Νέα στοιχεία*, σελ. 79.— Π α π ά ζ ο γ λ ο υ, ὁ.π., σελ. 56 σημ. 20.

4. Duca di Candia, Bandi, σελ. 158 ἔγγρ. 397. Πρβλ. Π α π ά ζ ο γ λ ο υ, ὁ.π., σελ. 56 σημ. 20.

5. v a n G e m e r t, *Σαχλίκης*, σελ. 80 ἔγγρ. 1.1.

6. Zaccaria de Fredo, σελ. 57 ἔγγρ. 81.

7. Ὁ.π., σελ. 82-83 ἔγγρ. 117. Πρβλ. Π α π ά ζ ο γ λ ο υ, ὁ.π., σελ. 57 σημ. 21.

8. Βλ. V o g e l - G a r d t h a u s e n, ὁ.π., σελ. 202.— G a m i l l s c h e g - H a r l f i n g e r, ὁ.π., σελ. 110-111 ἀρ. 187. Πρβλ. Π α π ά ζ ο γ λ ο υ, ὁ.π., σελ. 39, 49 σημ. 10, 57 σημ. 20, 58 σημ. 21.

9. S a n t s c h i, *Régestes*, σελ. 117 ἀρ. 109. Πρβλ. Π α π ά ζ ο γ λ ο υ, ὁ.π., σελ. 58 σημ. 21.

- 1367: ὁ Νικόλαος Caucho τοῦ ποτέ Λέου, κάτοικος τοῦ χ. Caiafa, καὶ ἡ νύφη του Κεράννα Caucho ἀντιδικοῦν γιὰ σπίτια τὰ ὁποῖα ἔχουν νοικιάσει στὸ χωριὸ αὐτὸ ἀπὸ τὸν καλόγερο Γεράσιμο Chandachiti¹.
- 1368-1379: τὸ 1368 ὁ Ἐμμανουήλ Chandachiti ὀφείλει νὰ ἐπιστρέψει στὴ σύζυγό του Εἰρήνη τὴν προίκα τῆς καὶ νὰ τῆς πληρώσει τριάντα ὑπέρπυρα τὸ μῆνα². τὸ 1379 ὁ Ἐμμανουήλ Chandachiti καὶ ὁ Μάρκος Quirini τοῦ ποτέ Ἀγγέλου μνημονεύονται ὡς ἀντίδικοι σὲ δικαστικὴ ὑπόθεση ποῦ ἀφορᾷ γῆ τοῦ Γεωργίου Candachiti στὸ χ. Cayaffa³.
- 1370: στὸν Σταματῖνο Chandachiti παραχωρεῖται γῆ ἀπὸ τὸ Κοινό, σὲ ἀντάλλαγμα τῶν σπιτιῶν ποῦ τοῦ εἶχαν ἀφαιρεθεῖ, προκειμένου νὰ χτιστεῖ τὸ παλάτι τοῦ Καπετάνιου τῆς Κρήτης⁴.
- 1370: ἡ Ἰακωβίνα, χήρα καὶ ἐπίτροπος τοῦ Γεωργίου Chandachiti, κάτοικος τοῦ χ. Caiafa, δικαιούται νὰ διαχειρίζεται τὴν περιουσία τῆς ὅσο ζεῖ, μαζὶ μὲ τὸ γιό τῆς Νικόλαο⁵.
- 1373: ὁ Ἰωάννης Candachiti, κάτοικος τοῦ χ. Mires, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα⁶.
- 1386: παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Νικόλαος Chandachiti εἶχε ὀρίσει μὲ τὴ διαθήκη του τέσσερις ἐπιτρόπους, ἡ χήρα του Μαριτζόλη, χωρὶς τὴν ἔγκριση τῶν ἄλλων τριῶν, νοίκιασε (1383) στὸν Μιχαήλ Scordili, ἐπονομαζόμενο Malafara, γῆ στὸ χ. Caiafa· τώρα ὁ Ἀγγελος Quirino τοῦ ποτέ Μάρκου, ἐγγονὸς τοῦ Chandachiti, ζητᾷ τὴν ἀκύρωση τῆς ἐνοικίασης, τὴν ὁποία ὅμως τὸ δικαστήριον τὴν ἐπικυρώνει⁷.
- 1388: ἡ Ἀντωνία, χήρα τοῦ Νικολάου Chandachiti, καὶ ἡ πεθερά τῆς Σταμάτα de Francesco, ἐπίτροποι τοῦ ποτέ Νικολάου, εἶχαν συμφωνήσει νὰ παντρευτεῖ ἡ Κατερούτσα de Francesco, κόρη τοῦ Νικολάου, τὸν Πέτρο Paulo τοῦ Μάρκου τοῦ ποτέ Πέτρου· ἐπειδὴ διαφώνησαν ὡς πρὸς τὴν καταβολὴ τῆς προίκα, δεδομένου ὅτι τὸ κορίτσι καὶ τὸ ἀγόρι ἦταν 8 καὶ

1. Santschi, *Régestes*, σελ. 123 ἀρ. 159. Πρβλ. Παπάζογλου, ὁ.π., σελ. 58 σημ. 23.

2. Santschi, *Régestes*, σελ. 15 ἀρ. 62-63. Πρβλ. Παπάζογλου, ὁ.π., σελ. 57 σημ. 20.

3. Santschi, *Régestes*, σελ. 196-197 ἀρ. 805-806. Πρβλ. Παπάζογλου, ὁ.π., σελ. 57 σημ. 20.

4. Santschi, *Régestes*, σελ. 49 ἀρ. 211. Πρβλ. Παπάζογλου, ὁ.π., σελ. 57 σημ. 20.

5. Santschi, *Régestes*, σελ. 50 ἀρ. 214. Πρβλ. Παπάζογλου, ὁ.π., σελ. 58 σημ. 21.

6. Santschi, *Régestes*, σελ. 170 ἀρ. 602. Πρβλ. Παπάζογλου, ὁ.π., σελ. 55 σημ. 20.

7. Santschi, *Régestes*, σελ. 255 ἀρ. 1165. Πρβλ. Παπάζογλου, ὁ.π., σελ. 58 σημ. 21.

9 χρονῶν ἀντίστοιχα, προσφεύγουν στὸ δικαστήριον γιὰ τὴν ἐπίλυση τοῦ θέματος¹.

1394-1420: τὸ 1394 ὁ Mascolius (= Μοσχολέος) Chandachiti καὶ ὁ Turylus (– Troylus) Capello μνημονεύονται ὡς ἀντίδικοι². τὸ 1395 ὁ Μοσχολέος καὶ ὁ Ἰωάννης Chandachiti ἀναφέρονται σὲ δικαστικὴ ὑπόθεση³. τὸ 1403 στὸν Μοσχολέο Chandachiti καὶ τοὺς ἀδελφούς του Ἰωάννη καὶ Στέφανο παραχωρεῖται μισὴ καβαλλαρία ἔναντι τῶν ὑπηρεσιῶν τους πρὸς τὴ Βενετία⁴. τὸ 1415 καὶ 1418 στὸν Στέφανο Chandachiti καὶ στὸν ἀδελφὸ του Ἰωάννη, ἐμπόρους, κατοίκους Χάνδακα, μεταβιβάζεται μετὰ ἀπὸ πλειστηριασμὸ ἢ κυριότητα περιοχῆς στὸ Τέμενος, καθὼς καὶ σπιτιῶν στὸ Χάνδακα⁵. τὸ 1420 ὁ σερ Τζάν καὶ ὁ σερ Στέφανος Ghandachiti μνημονεύονται ὡς δανειστὲς τοῦ Γεωργίου Ἀργυρόπουλου, ποὺ εἶχε πτωχεύσει⁶.

1394: ὁ Ἐμμανουὴλ Candachiti, κάτοικος τοῦ χ. Μαδέ, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα⁷.

1398-1399: ὁ Ἰωάννης Condachiti ἀπεῖχε ἀπὸ τὰ καθήκοντά του ὡς γραφέας τῆς camera τῆς Κρήτης, λόγῳ ἀσθενείας· τώρα ποὺ ἡ ὑγεία του ἔχει ἀποκατασταθεῖ πρέπει νὰ ἐπανατοποθετηθεῖ στὴ θέση του ἢ νὰ τοῦ δοθεῖ ἄλλη ἀντίστοιχη⁸. τὸ 1399 τοῦ ἀπονέμεται ὁ τίτλος τοῦ γραφέα τοῦ κάστρου Novo, τῆς Πεδιάδας ἢ τοῦ Μονοφατσίου⁹.

1398-1428: Γεώργιος Candachiti (Candacleti), νοτάριος Χάνδακα¹⁰.

1414-[1420]: τὸ 1414 καὶ 1415 ὁ Ἐμμανουὴλ Χανδακίτης, χρυσοκόμος, κά-

1. Santschi, *Régestes*, σελ. 264-265 ἀρ. 1202. Πρβλ. Παπάζογλου, ὁ.π., σελ. 58 σημ. 21.

2. Santschi, *Régestes*, σελ. 332 ἀρ. 1508. Πρβλ. Παπάζογλου, ὁ.π., σελ. 57 σημ. 20.

3. Santschi, *Régestes*, σελ. 369-370 ἀρ. 1707. Πρβλ. Παπάζογλου, ὁ.π., σελ. 55, 57 σημ. 20.

4. Duca di Candia, Ducali, σελ. 70 ἔγγρ. 77, 74-75 ἔγγρ. 79.

5. Τσιρπανλῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 208-209 ἔγγρ. 114-115.

6. Μ. Ι. Μανούσακα, *Νέα ἀνέκδοτα βενετικά ἔγγραφα (1386-1420) περὶ τοῦ Κρητὸς ποιητοῦ Λεονάρδου Ντελλαπόρτα*, Κρ. Χρ. 12 (1958), σελ. 426 ἔγγρ. 14. Πρβλ. Παπάζογλου, ὁ.π., σελ. 55-56 σημ. 20.

7. Santschi, *Régestes*, σελ. 339 ἀρ. 1571. Πρβλ. Παπάζογλου, ὁ.π., σελ. 57 σημ. 20.

8. Noiret, *Documents*, σελ. 96 καὶ σημ. 3. Πρβλ. Παπάζογλου, ὁ.π., σελ. 55 σημ. 20.

9. Noiret, *Documents*, σελ. 102 καὶ σημ. 2. Πρβλ. Παπάζογλου, ὁ.π., σελ. 55 σημ. 20.

10. Θεοτόκη, *Εἰσαγωγή*, σελ. 80.—Μοάτσου, *Ἀνέκδοτος κατάλογος*, σελ. 303.—Τσιρπανλῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 253 ἔγγρ. 177Α, 254-255 ἔγγρ. 178-179. Τοῦ Γεωργίου Candachin (Mandachiti κατὰ τὸν Cecchetti), νοταρίου Χάνδακα, σώζονται κατάστιχα τῶν χρόνων 1408-1450, βλ. Θεοτόκη, *Εἰσαγωγή*, σελ. 81.—Μοάτσου, *Ἀνέκδοτος κατάλογος*, σελ. 303. Μήπως πρόκειται γιὰ τὸν ἴδιον νοτάριο;

- τοικος βούργου Χάνδακα, έγγραται για τή μετάβαση τῶν καπετάνιων/ἐμπόρων Λέου Κανάκη καὶ Λέου Λάσκαρου στὸ Ναύπλιο, μὲ πλοῖα ποὺ μεταφέρουν προϊόντα¹. τὸ 1420 (;) ὁ Μανουὴλ Χαντακίτης, χρυσοχός, γράφει ἀπὸ τὴν ἐξορία ποὺ βρίσκεται στὸν πατέρα του καὶ παραπονεῖται γιὰ τὴν ἀποριά του².
- 1414: ὁ Κωνστάντιος Χαντακίτης ἐγγραται γιὰ τή μετάβαση τοῦ καπετάνιου/ἐμπόρου Γεωργίου Ρεμούδου στὴν Κορώνη καὶ Μεθώνη, μὲ πλοῖο ποὺ μεταφέρει προϊόντα³.
- 1477: στὸν Ἀντώνιο Ghandachiti τοῦ ποτὲ Ἰωάννη παραχωρεῖται ἐκκλησία στὸ βούργο τοῦ Χάνδακα⁴.
- 1529: ὁ Ἀντώνιος καὶ ὁ Νικόλαος Χαντακίτης ἔχουν διαφορὲς μὲ τὸν Νικόλαο Καραρά, ἐπονομαζόμενος Θεοδόση, τοῦ ποτὲ Μιχαῆλ, ἀπὸ τὸ χ. Μίλατος, ὡς πρὸς τὴν κυριότητα μετοchioῦ στὸ ἴδιο χωριό, στὴ θέση στ' Ἀνώγεια⁵.
- 1560: ὁ μαῖστρο Γληγόρης Χαντακίτης, μουράρος, ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη⁶.
- 1574: οἱ nobili cretensi Τζουάν καὶ Μάρκος Condachiti τοῦ Νικολὸ τοῦ Τζουάννε ἐκλέγονται *avocatarelli piccoli della corte inferior*⁷.
- 1582: ὁ Τζουάν καὶ ὁ Μιχαῆλ Chandachi [= Chandachiti] τοῦ Πιέρου ἐκλέγονται *avocatarelli*⁸.
- 1583: ὁ Πιέρος Candachiti καταβάλλει *livello* γιὰ σπίτια καὶ κατάστημα στὴ ρούγα τοῦ Χάνδακα, ὁ Νικολὸς Candachitti καὶ ἡ Λαμπρὴ Candachitopulla *livello* γιὰ σπίτια στὸ βούργο τοῦ Χάνδακα, ὁ Κωνσταντῆς Candachiti *livello* γιὰ σπίτι στὸ βούργο καὶ ἄδεια γῆ στὸ Χάνδακα, ὁ σερ Τζουάν Candachitti *livello* γιὰ κατάστημα στὴ ρούγα καὶ ὁ σερ Νικολὸς Candachitti *livello* γιὰ σπίτια στὴ ρούγα τοῦ Χάνδακα⁹. τὸν ἴδιο χρόνον ὁ σερ Πιέρος Candachiti τοῦ ποτὲ σερ Μιχαῆλ περιλαμβάνεται στοὺς φεουδάρχες τῆς Σητείας, οἱ ὁποῖοι εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ συντηροῦν ὑποζύγια¹⁰.

1. Γάσπαρη, *Ναυτιλιακὴ κίνηση*, σελ. 304 πίν. 3ε.

2. Μ. Γ. Μανούσκα, "Ἐνα παλιὸ (1420;) ἰδιωτικὸ γράμμα σὲ κρητικὴ διάλεκτο. Τὰ παράπονα τοῦ ξενιτεμένου Μανουὴλ Χαντακίτη γιὰ τὴν ἀποριά τοῦ πατέρα του, Κρητικὴ Πρωτοχρονιά 2 (1962), σελ. 35-39. Πρβλ. Παπάζογλου, ὁ.π., σελ. 56 σημ. 20.

3. Γάσπαρη, *Ναυτιλιακὴ κίνηση*, σελ. 304 πίν. 3ε.

4. Τσιρπανλῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 310 ἔγγρ. 245.

5. Κωνσταντοῦδάκη, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 348.

6. Μέρτζιου, *Σταχνολογήματα*, σελ. 270-271 ἔγγρ. XVIII.

7. Καραπιδάκη, Β, σελ. 127 ἄρ. 110.

8. Καραπιδάκη, C, σελ. 343 ἄρ. 155.

9. P. Castrolilaca, φ. 40^r, 42^r, 44^v, 46^r, 47^r.

10. "Ο.π., φ. 92^r.—Α. Γ. Ξηροῦχάκη, *Ἱστορικὰ σημεῖωματα καὶ στατιστικαὶ*

- 1584-1588: τὸ 1584 ὁ Ἀντώνιος Chandachiti τοῦ Νικολοῦ παρίσταται σὲ συνάντηση φεουδαρχῶν¹. τὸ 1588 ἐγγυᾶται γιὰ τὴ μετάβαση τοῦ Γιακομου Piri τοῦ ποτὲ Μανόλη, ἀπὸ τὸ χ. Μοχός, στὴ Ζάκυνθο ἢ τὴν Κεφαλονιά γιὰ νὰ χειροτονηθεῖ παπάς².
- 1628: ὁ Μανόλης Ντεκάντια ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ πληρεξούσιο ἔγγραφο³.
- 1644: ἡ οἰκογένεια Candachiti, μὲ καταγωγή ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη, συγκαταλέγεται στοὺς nobili cretensi τοῦ Χάνδακα σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφή τοῦ Trivan⁴.
- 1653: ὁ παπὰ Νικόλαος Χανδακίτης, ἐφημέριος τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Κάστρου, ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ ἔγγραφο σχετικὸ μὲ τὸν Φραγκίσκο Zeno, βικάριο τοῦ λατίνου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης Ἰωάννη Quirino⁵.

77. Χανιώτης, ἀπὸ τὰ Χανιά

- 1346-1376: τὸ 1346 ἡ Καλὴ Chaniotissa, ταβερνιάρισα, καὶ ἡ Καλὴ Rosa, ἀπὸ τὸ χ. Ἁγιος Ἰωάννης Χάρακας, καταδικάζονται γιὰ ἀπόπειρα ψευδομαρτυρίας· τὸ 1371 καὶ 1376 μιὰ Καλὴ Χανιώτισσα, κάτοικος Εὐπορτου τοῦ Χάνδακα, ἀναφέρεται σὲ νοταριακὲς πράξεις· πιθανότατα ταυτίζεται μὲ τὴν «πολιτικὴ» Καλὴ Χανιώτισσα, ἡ ὁποία ἀναφέρεται στὰ ποιήματα τοῦ Στεφάνου Σαχλίκη⁶.
- 1368: ἡ Μαρία Chaniotissa κατέχει ἀμπέλι στὸ χ. Δαφνές, ποὺ τὸ ἔχει νοικιάσει σὲ γονικὸ ὁ Ἰωάννης Moro⁷.
- 1368: ὁ Ἰωάννης Chanioti, γιὸς τοῦ Κώστα, κρεοπώλης, κάτοικος Χάνδακα στὸν Ἅγιο Γεώργιο Μουγλινό, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα⁸.

πληροφορίαι περὶ τῆς Κρήτης κατὰ τὸν Καστροφύλακα, Κρητικά 1 (1930), σελ. 124.— [Ν. Παπαδάκη], *P. Castrolilaca περὶ Σητείας*, Μύσων 2 (1933), σελ. 253 καὶ σημ. 1.

1. Καρπιδάκη, C, σελ. 417 ἀρ. 347.

2. Ὁ.π., σελ. 468 ἀρ. 510.

3. Θ. Ε. Δετοράκη, *Νοταριακὲς πληροφορίες γιὰ Ρεθεμνιώτικα μοναστήρια*, Προμηθεὺς ὁ Πυρφόρος 8 (1984), σελ. 333 ἔγγρ. 3 (στὸ ἐξῆς Δετοράκη, *Νοταριακὲς πληροφορίες*).

4. Μανούσακκα, *Trivan*, σελ. 48. Πρβλ. Παπάζογλου, ὁ.π., σελ. 57 σημ. 20.

5. Π. Δ. Μαστροδημήτρη, *Ἐπιγράμματα ἱερέων τοῦ Χάνδακος εἰς ἔπαινον τοῦ δούκα τῆς Κρήτης Giovanni-Battista Grimani*, Κρ. Χρ. 23 (1971), σελ. 393 (=Ἑλληνικὲς λόγιοι (ΙΕ'-ΙΘ' αἰ.). Μελέτες καὶ κείμενα, τόμ. 1, Ἀθήνα 1979, σελ. 128). Πρβλ. Παπάζογλου, ὁ.π., σελ. 58 σημ. 23.

6. van Gemert, *Σαχλίκη*, σελ. 67, 70, 121 ἔγγρ. Β.5, 122 σημ. 2.— Μ. Ι. Μανούσακκα—Α. F. van Gemert, *Ὁ δικηγόρος τοῦ Χάνδακα Στέφανος Σαχλίκης ποιητὴς τοῦ ΙΑ' καὶ ὄχι τοῦ ΙΕ' αἰώνα*, Πραγματὸν Δ' Διεθνῶς Κρητολογικοῦ Συνεδρίου, τόμ. Β', Ἀθήνα 1981, σελ. 225 καὶ σημ. 36.

7. Sant'schi, *Régestes*, σελ. 24 ἀρ. 107.

8. Ὁ.π., σελ. 145 ἀρ. 364.

- 1369-1370: στη Σταματίνη, κόρη του ποτέ Νικολάου Sterioni και σύζυγο του Μάρκου Chanioti, ἀνήκει τὸ χ. Υποlichno, ἔπου ὁ θεῖος της Κλάδος Sterioni εἶχε κτίσει ἕνα μύλο· προσφεύγουν στὰ δικαστήρια γιὰ νὰ λύσουν τὴ διαφορά τους¹.
- 1374: ὁ Γεώργιος Chanioti καὶ ἡ οἰκογένεια Bono μνημονεύονται ὡς ἀντίδικοι².
- 1379: ἡ Ἀννίτζα Chaniotissa, *curialis*, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα³.
- 1380: ὁ Γεώργιος Cuxino, γιὸς τοῦ Ἰωάννη Chanioti, κάτοικος τοῦ χ. Caçamba, κατηγορεῖται ὅτι τραυμάτισε τὸν Ἰωάννη Marça, *barilarius*⁴.
- 1382: ὁ Μιχαὴλ Chanioti ἐνάγει τὸν Γαβριὴλ Venerio, γιὸ τοῦ ποτέ Γεωργίου Venerio, γιὰ ὑπόθεση σχετικὴ μὲ τὴν κυριότητα ἑνὸς μύλου στὸ χ. Caçamba⁵.
- 1565: ὁ Κωνσταντῆς Χανιώτης, τοῦ ποτέ Νικολάου, ἀνεψιὸς τοῦ ἱερομονάχου Γερασίμου Νοταρᾶ, κατοικοῦ τοῦ χ. "Ἄγιος Βλάσιος, μπαίνει μαθητευόμενος στὸν Μανουὴλ Σιλιγάρδο, ψάλτη, γιὰ νὰ μάθει τὴν ψαλτικὴ⁶.
- 1583: ὁ Μιχαὴλ Cagnoti καταβάλλει *livello* γιὰ *canena* στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα· ὁ Σταμάτης Cagnoti τοῦ ποτέ Μιχαὴλ περιλαμβάνεται στοὺς πακτωτῆς τοῦ Λασιθιοῦ⁷.

78. Χαρακιώτης, ἀπὸ χωριὸ Χαρακι (σὲ διάφορα μέρη τῆς Κρήτης)

- 1419: ὁ Μανόλης Χαρακιώτης καὶ ὁ γιὸς του Γεώργιος, κάτοικοι Γληγοριᾶς, νοικιάζουν ἀπὸ τὸν Ἰωάννη Κορνάρο Βλάχο γῆ στὸ χ. Μαγαρικάρη, *pro metacherissi*⁸.

79. Χερσονίτης, ἀπὸ τὸ χωριὸ Χερσόνησος Πεδιάδας

- 1370: ἡ Ἑβραία Καλή, κόρη τοῦ Ligia Chersoniti, κάτοικος κάστρου Νονο, εἶχε παντρευτεῖ τὸν Ἑβραῖο Peres, γιὸ τοῦ Σαμουὴλ Stamati, ἀπὸ τὸ ἴδιο κάστρο, σύμφωνα μὲ τὰ ἑβραϊκὰ ἔθιμα· ὅμως, ὁ Peres, ἰσχυριζόμενος ὅτι ὁ γάμος εἶχε ἀκυρωθεῖ, παντρεύτηκε στὴ συνέχεια μιὰ Ἑβραιοπούλα

1. "Ο.π., σελ. 37-38 ἀρ. 165, 51 ἀρ. 218.
 2. "Ο.π., σελ. 177 ἀρ. 671.
 3. "Ο.π., σελ. 212 ἀρ. 915.
 4. "Ο.π., σελ. 218 ἀρ. 974.
 5. "Ο.π., σελ. 81-82 ἀρ. 316.
 6. Δετοράκη, *Διδασκαλικὲς καὶ βιβλιογραφικὲς συμβάσεις*, σελ. 241-242 ἔγγρ. 3.
 7. P. Castrofilaca, φ. 47v, 57v.—Σπανᾶκη. *Λασιθι*, σελ. 67 ἔγγρ. 12.
 8. Χρυσᾶς Α. Μαλτέζου, "Ὁ ὄρος «metacherissi» στὶς ἀγροτικὲς μισθώσεις τῆς βενετοκρατούμενης Κρήτης, Δώρημα στὸν Γ. Καραγιαννόπουλο (Βυζαντινὰ 13), Θεσσαλονίκη 1985, σελ. 1142-1144 ἀρ. 1-2.

ἑπτὰ περίπου χρονῶν: ἡ Καλὴ διεκδικεῖ τὴ θέσιν τῆς νόμιμης συζύγου¹.
1373: ὁ Ἑβραῖος Mathagia Chiersoniti, κάτοικος κάστρου Νονο, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα².

Β. ΕΘΝΙΚΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΟΠΩΝΥΜΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΑΔΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ

1. Ἁγιομανρίτης, ἀπὸ τὴν Ἁγία Μαύρα (= Λευκάδα)

1583: ὁ Μανόλης Agiomavriti καὶ ὁ Μάρκος Agiomavriti εἶναι χρεωφειλέτες περασμένων ἐτῶν τοῦ δημοσίου ταμείου τοῦ Χάνδακα³.

2. Ἀθηναῖος⁴, ἀπὸ τὴν Ἀθήνα

1369: ὁ Μιχάλης Athineo, *mensurator*, ἀπολύεται ὀριστικά⁵.

1377: οἱ ἐπίτροποι τοῦ Σταμάτη Athineo ἐνάγονται ἀπὸ τὸν πρεσβύτερο Μιχαήλ Dramitino⁶ (πρβλ. πιδὲ κάτω, σελ. 286, λ. Dramitino).

1393: ὁ Θεοτόκης Attineo μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραύματα⁷.

1422: ὁ Φραγκούλης Athineo βρίσκεται στὴ φυλακῆ⁸.

1536: ὁ Μιχελῆς Atino [Atineo;] ἀναφέρεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ κάστρου Ἀποκορώνου⁹ καὶ ὁ Γεώργης Atineo στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Καλύβες¹⁰.

3. Ἀμοργινός¹¹, ἀπὸ τὴν Ἀμοργὸ

1320: ὁ Ἰωάννης Amurgino ἔχει νοικιάσει κῆπο, ποὺ ἀνήκει στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Δορυανοῦ, στὸν παλαιὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα¹² καὶ

1 Santschi, *Régestes*, σελ. 51 ἀρ. 217.

2. Ὁ π., σελ. 171 ἀρ. 614.

3. P. Castrolilaca, φ. 49^v, 50^r.

4. Βλ. Στεφάνου Βυζαντίου, ὁ π., σελ. 34.—Ἀνδριώτη, ὁ π., σελ. 187—Κοντοσόπουλου, *Les suffixes*, σελ. 106 καὶ σημ. 3, 108—Τριανταφυλλίδη, ὁ π., σελ. 27.

5. Santschi, *Régestes*, σελ. 149 ἀρ. 411.

6. Ὁ π., σελ. 195 ἀρ. 794.

7. Ὁ π., σελ. 317 ἀρ. 1420.

8. Iorga, *Documents*, σελ. 94.

9. Πλουμίδη, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 321.

10. Ὁ π., σελ. 334.

11. Βλ. Στεφάνου Βυζαντίου, ὁ π., σελ. 86.—Κοντοσόπουλου, *Les suffixes*, σελ. 110 σημ. 14.

12. Τσιρπανλῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 213-214 ἔγγρ. 1231.

- ὁ Κώστας Amurgino σπίτι, πού ἀνήκει στὴν ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, στὸν διευρυμένο βοῦργο τοῦ Χάνδακα¹.
- 1352: ὁ Νικόλαος Amurgino, κάτοικος τοῦ χ. Assomato, νοικιάζει γῆ πού ἀνήκει στὸ χ. Φοινικιά².
- 1390: ὁ Κώστας Amurgino κατεῖχε ἓνα ἀμπέλι, πού εἶχε περιέλθει στὴν κόρη του Καλή· ὁ ἄνδρας τῆς Zanino Spatharo, κάτοικος τοῦ χ. Ἀπάνω Σταυράκι, τὸ ἀγοράζει τώρα σὲ γονικὸ ἀπὸ τὸν Στέφανο Sachliqi, κάτοικο Χάνδακα, πού τὸ πουλάει στὸ ὄνομα τῆς Καλῆς³.
- 1428: ὁ Γιάννης Amorgino περιλαμβάνεται στοὺς τριανταεξι φτωχοὺς Κρητικὸς τοξότες, γιὰ τοὺς ὁποίους ἀποφασίστηκε ἡ ἐκπτώση τῶν ὀφειλῶν τους σὲ Ἑβραίους⁴.

4. Ἀναπλιώτης⁵ καὶ Ἀναπολιτιανός, ἀπὸ τὸ Ναύπλιο

- 1320: ἡ Ἑλενα Anaplea ἔχει νοικιάσει σπίτι, πού ἀνήκει στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Δορυανθοῦ, στὸν παλαιὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα⁶.
- 1395: ὁ Σταμάτης Anaplioti, ναυτικός, μνημονεύεται ὅτι θεράπευτηκε ἀπὸ τραῦμα⁷.
- 1536: ὁ Θεόδωρος Anaplioti ἀναγράφεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν Χανιωῶν⁸. ὁ Μανόλης Anapolitano ἀναφέρεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Surro⁹. ὁ Μανόλης Anapolitano, ὁ Γέρος Anapolitano, ὁ Νικολός Anapolitano, ὁ Μανόλης Anapolitano, ὁ Σταμάτης Anapolitano καὶ ὁ Νικολός Anapolitano περιλαμβάνονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. D. Dacha miegano¹⁰.
- 1572: ὁ Νικολός Ἀναπλιώτης ὀφείλει νὰ δώσει στὸ ζωγράφο Πιέρο Πολίτη ἓνα κρεμαστὸ κόσμημα καθὼς καὶ τὸ ἀντίτιμο μιᾶς εἰκόνας, πού πῆρε ἀπὸ τὸ ἐργαστήρι του¹¹.

1. Ὁ.π., σελ. 226-227 ἔγγρ. 1441.

2. Zaccaria de Fredo, σελ. 54-56 ἔγγρ. 77-78.

3. van Gemert, *Σαχλίκις*, σελ. 102 ἔγγρ. 7.3.

4. Noiret, *Documents*, σελ. 323.

5. Βλ. Κοντοσόπουλου, *Les suffixes*, σελ. 113 καὶ σημ. 22-23.—Τριανταφυλλίδης, *δ.π.*, σελ. 26.

6. Τσιρπανλή, *Κατάστιχο*, σελ. 213-214 ἔγγρ. 1231.

7. Santsehi, *Régestes*, σελ. 369 ἀρ. 1706.

8. Πλουμίδης, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 318.

9. Ὁ.π., σελ. 335.

10. Ὁ.π., σελ. 336-337.

11. Κωνσταντοπούδακη, *Νέα ἔγγραφα*, σελ. 174.

5. Ἀνδριώτης¹, ἀπὸ τὴν Ἄνδρο

1427: ὁ Μανόλης Andrioti ἀναφέρεται σὲ νοταριακὸ ἔγγραφο².

1536: ὁ Vechio Adrioti ἀναφέρεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Surro³: ὁ Δημήτρης Drioti [Andrioti;], ὁ Θεόδωρος Drioti [Andrioti;], ὁ Μανόλης Drioli [Andrioti;] καὶ ὁ Παῦλος Drioti [Andrioti;] περιλαμβάνονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Κεφαλάς⁴.

1579: ὁ μαῖστρο Μικελὴν Ἀνδριώτης, ράφτης, ὑποχρεώνεται νὰ ἀδειάσει τὸ σπίτι, ἔπου κατοικεῖ, γιατί ὁ μαῖστρο Κοσμάς Βλάχος τὸ εἶχε ἀγοράσει ἀπὸ τὸν μαῖστρο Πιέρο Πολίτη, ζωγράφος⁵.

1583: οἱ γιοὶ τοῦ ποτὲ Νικολὸ Andriotti καταβάλλουν *livello* γιὰ ἄδεια γῆ στὸ Χάνδακα⁶: ὁ Μανουῖσος Andriotti καὶ ὁ Μιχελῆς Andrioti τοῦ ποτὲ Κοκόλη περιλαμβάνονται στοὺς πακτωτὲς τοῦ Λασιθιοῦ⁷.

6. Ἀργίτης καὶ Ἀργιώτης⁸, ἀπὸ τὸ Ἄργος

1415: ὁ Γεώργιος Ἀργίτης, κάτοικος βούργου Χάνδακα, ἐγγυᾶται γιὰ τὴ μεταβίβαση τοῦ καπετάνιου/ἐμπόρου Γεωργίου Ρεμουόδου στὸ Ναύπλιο, μὲ πλοῖο ποὺ μεταφέρει προϊόντα⁹.

1536: ὁ Γιώργης Argiotti καὶ ὁ Δημήτρης Argiotti περιλαμβάνονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Surro¹⁰.

1586: στὸν καλόγερο Γεράσιμο Arghiotti (μοναχὸ Γεώργιο) χορηγεῖται ἄδεια νὰ μεταβεῖ στὴ Ζάκυνθο ἢ τὴν Κεφαλονιά, γιὰ νὰ χειροτονηθεῖ παπάς: ἐγγυητὴς ὁ παπα Νικολὸς Megaloconomo¹¹.

7. Ἀργοστόλης, ἀπὸ τὸ Ἄργοστόλι

1644: ἡ οἰκογένεια Argostoli συγκαταλέγεται στοὺς cittadini τοῦ Χάνδακα σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφή τοῦ Trivan¹².

1. Βλ. Κο ν τ ο σ ὀ π ο υ λ ο υ, *Les suffixes*, σελ. 108.

2. I o r g a, *Documents*, σελ. 98.

3. Π λ ο υ μ ῖ δ η, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 336.

4. Ὁ.π., σελ. 343.

5. Κ ω ν σ τ α ν τ ο υ δ ἄ κ η, *Νέα ἔγγραφα*, σελ. 174.

6. P. Castrophilaca, φ. 47^v.

7. Ὁ.π., φ. 56^r, 56^v.— Σ π α ν ἄ κ η, *Λασιθι*, σελ. 60, 62 ἔγγρ. 12.

8. Βλ. Στεφάνου Βυζαντίου, ὁ.π., σελ. 113.

9. Γ ἄ σ π α ρ η, *Ναυτιλιακὴ κίνηση*, σελ. 304 πίν. 3ε.

10. Π λ ο υ μ ῖ δ η, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 335.

11. Κ α ρ α π ῖ δ ἄ κ η, C, σελ. 446-447 ἄρ. 435.

12. Μ α ν ο ῦ σ α κ α, *Trivan*, σελ. 49.

8. Ἀστουπαλιώτης¹, ἀπὸ τὴν Ἀστυπάλαια

1368: ἡ Μαρία Astupaliotissa, κάτοικος Χάνδακα, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα ποῦ τῆς εἶχε προξενήσει ὁ σύζυγός της Ἰωάννης Συριανο². Ἴσως ταυτίζεται μετὰ τὴν «πολιτικὴ» Μαρία Ἀστουπαλιώτισσα, ποῦ ἀναφέρεται στὰ ποιήματα τοῦ Στεφάνου Σαχλίκη³.

1604: ὁ Νικόλαος Στουπαλιώτης τοῦ ποτὲ Γιακουμέλη, ἀπὸ τοὺς Μαγαρίτες, ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ διαθήκη, συνταγμένη στὸ γ. Μοναστηράκι Ρεθύμνου⁴.

9. Γλαρεντσιάνος, ἀπὸ τὴ Γλαρέντσα

1357: ὁ Πέτρος Clarencianus, κάτοικος βούργου Χάνδακα, καὶ ὁ Μιχαὴλ Carvuni, Ἑβραῖος, γιὸς τοῦ ποτὲ Μωυσῆ Carvuni, κάτοικος Χάνδακα, ιδρύουν ἐταιρεία⁵. τὸν ἴδιο χρόνο ὁ Clarencianus ἔχει συνεταιρικὰ μετὰ τὸν Γεώργιο Cutaioti, κάτοικο βούργου Χάνδακα, ἓνα ἀμπέλι στὸ γ. Φοινικιά, καὶ νοικιάζει ἀπὸ αὐτὸν μισὸ ἀμπέλι, στὸ παραπάνω χωριὸ⁶ (πρβλ. πρὸ κάτω, σελ. 300, λ. Cutaioti).

1390: ἡ Καλὴ Clarencena μνημονεύεται σὲ νοταριακὴ πράξη· ἴσως ταυτίζεται μετὰ τὴν «πολιτικὴ» Κλαρέντζενα, ποῦ ἀναφέρεται στὰ ποιήματα τοῦ Στεφάνου Σαχλίκη⁷.

10. Γριπιώτης καὶ Εὐδοπιώτης, ἀπὸ τὴ Χαλκίδα

1310-1320: ὁ Νικόλαος Gripioti ἔχει νοικιάσει δύο σπίτια, ποῦ ἀνήκουν στὸ μοναστήρι τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα⁸.

1311: ὁ Ἰωάννης Gripioti μνημονεύεται ὡς δανειστής τοῦ παπα Γιάννη, κτίστη⁹.

1374: ὁ Γιάννης Gripioti δρίζεται μάρτυρας σὲ ὑπόθεση διεκδίκησης βιλλάνου¹⁰.

1. Βλ. Κοντοσόπουλου, *Les suffixes*, σελ. 108 σημ. 9.

2. Santschi, *Régestes*, σελ. 136 ἀρ. 277.

3. van Gemert, *Σαχλίκης*, σελ. 67, 70, 123 ἔγγρ. Β. 7 καὶ σημ. 2.—Μανούσακα – van Gemert, Ὁ δικηγόρος, σελ. 225 καὶ σημ. 35.—Ν. Μ. Παναγιωτάκη, *Μελετήματα περὶ Σαχλίκη*, Κρ. Χρ. 27 (1987), σελ. 23 καὶ σημ. 4, 24, 27, 28.

4. Μανόλης Βαρούχας, σελ. 255-256 ἔγγρ. 262.

5. Zaccaria de Fredo, σελ. 68-69 ἔγγρ. 94.

6. Ὁ.π., σελ. 78-79 ἔγγρ. 109-110.

7. van Gemert, *Σαχλίκης*, σελ. 66.—Μανούσακα – van Gemert, Ὁ δικηγόρος, σελ. 225 καὶ σημ. 38.

8. Τσιρπανλή, *Κατάστιχο*, σελ. 206-207 ἔγγρ. 113III.

9. Ὁ.π., σελ. 163 ἔγγρ. 63.

10. Santschi, *Régestes*, σελ. 193 ἀρ. 781.

- 14ος αί.: ἡ «πολιτικὴ» Ἑγριπιώτισσα ἢ Γριπιώτισσα ἀναφέρεται στὰ ποιήματα τοῦ Στεφάνου Σαχλίκη¹.
- 1420: ὁ Γιάννης Gripioti μνημονεύεται ὡς δανειστής τοῦ Ξένου Μορφηνοῦ Φιλοκάνναβου ποῦ εἶχε πτωχεύσει².
- 1491-1525: μαῖστρο Νικόλαος Gripioti, ζωγράφος, γιὸς τοῦ Μαρίνου, χρυσοκόου, κάτοικος βούργου Χάνδακα³.
- 1505: ὁ Ἀκάκιος Γριπιώτης, ὡς οἰκονόμος τοῦ μοναστηριοῦ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης τῶν Σιναϊτῶν στὸ Χάνδακα, ἐκμισθώνει στὸν Κωνσταντῖνο Run-canato, γιατρό, κάτοικο Χάνδακα, ἔκταση γῆς στὴ θέση Βραδιάρη⁴.
- 1506: ἡ Φραγκισκίνα, κόρη τοῦ ζωγράφου Νικολάου Γριπιώτη καὶ τῆς Μαρίας, ἀδελφῆς τοῦ Ἀρσενίου Ἀποστόλη, ἀρχιεπισκόπου Μονεμβασίας, πρόκειται νὰ παντρευτεῖ τὸν Ματθαῖο de Mediolano τοῦ ποτὲ σερ Πέτρου⁵.
- 1516-1569: μαῖστρο Ἰωάννης (Γζουάν ἢ Γζαννῆς) Gripioti, ζωγράφος, κάτοικος βούργου Χάνδακα, γιὸς τοῦ ζωγράφου Νικολάου Gripioti καὶ ἀνεψιὸς τοῦ Ἀρσενίου Ἀποστόλη, ἀρχιεπισκόπου Μονεμβασίας⁶. τὸ 1538 ὁ Gripioti, *deputato al datio delli mistati*, ζητᾷ τὴν ἄδεια νὰ μεταβεῖ στὴ Βενετία γιὰ προσωπικὲς του ὑποθέσεις καὶ κατὰ τὴν ἀπουσία του νὰ τὸν ἀντικαθιστᾷ ὁ Τζώρτζης Sculudi⁷.
- 1532-1538: στὰ χρόνια 1532-1534 ἡ Μαρία, χήρα τοῦ ζωγράφου Νικολάου Γριπιώτη καὶ ὁ γιὸς τῆς Ἰωάννης, ὡς πληρεξούσιοι τοῦ ἀδελφοῦ καὶ θείου τους Ἀρσενίου Ἀποστόλη, ἀρχιεπισκόπου Μονεμβασίας, βεβαιώνουν ὅτι παρέλαβαν τὸ ἐτήσιο ἐπίδομα τοῦ Ἀρσενίου, καθὼς καὶ χρήματα ἀπὸ ἐνοίκιο τοῦ χ. Κάτω Πατσιδές⁸. τὸ 1538 ἡ Μαρία ὡς κληρονόμος τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Ἀρσενίου Ἀποστόλη, ἐξουσιοδοτεῖ τὸ γιό της ζωγράφο Ἰωάννη Γριπιώτη νὰ διεκδικήσῃ τὰ δικαιώματά της στὴ Βενετία καὶ στὸ Χάνδακα⁹.

1. van Gemert, *Σαχλίης*, σελ. 67.

2. Μανούσακα, *Νέα ἀνέκδοτα*, σελ. 430 ἔγγρ. 15.

3. M. Cattapan, *Nuovi documenti riguardanti pittori cretesi dal 1300 al 1500*, Πεπραγμένα Β' Διεθνῶς Κρητολογικῆς Συνεδρίου, τόμ. Γ', Ἀθήνα 1968, σελ. 39 ἀρ. 109.—Τοῦ Ἰδίου, *Nuovi elenchi e documenti dei pittori in Creta dal 1300 al 1500*, *Θησαυρίσματα* 9 (1972), σελ. 208 ἀρ. 117, 211-212 ἔγγρ. 6-7, 215.—Κωνσταντουδάκη, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 294, 305-307 ἀρ. 6, 361 ἔγγρ. Β', 364 ἔγγρ. Ε'.—Τῆς Ἰδίας, *Ἀνέκδοτα ἔγγραφα*, σελ. 284-285.

4. Κωνσταντουδάκη, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 313.

5. Κωνσταντουδάκη, *Ἀνέκδοτα ἔγγραφα*, σελ. 285 σημ. 4.

6. Μέρτζιου, *Σταχυολογήματα*, σελ. 256 ἀρ. 10, 258, 260-261 ἔγγρ. VIII, 276-277 ἔγγρ. XXII-XXIII, 292.—Παλιούρα, *Ἡ ζωγραφικὴ*, σελ. 104 σημ. 17, 105, 118 ἀρ. 14.—Κωνσταντουδάκη, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 306, 307, 330-336 ἀρ. 44, 377 ἔγγρ. ΙΣΤ'—Τῆς Ἰδίας, *Ἀνέκδοτα ἔγγραφα*, σελ. 284-296.

7. Καραπιδάκη, Α, σελ. 15 ἀρ. 79.

8. Κωνσταντουδάκη, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 332-333.

9. Ὁ.π., σελ. 335.

- 1554: ὁ Ὀρέστης Εὐριπιώτης, ζωγράφος Χάνδακα, ἕσως γιὸς τοῦ ζωγράφου Ἰωάννη Γριπιώτη, μνημονεύεται στὰ κατὰστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαήλ Μαρά¹.
 1579: στὸ διάκο Τζουάννε Gripioti τοῦ παπα Μιχαήλ, ἀπὸ τὸ χ. Γερακάρι, χορηγεῖται ἄδεια νὰ μεταβεῖ στὴ Ζάκυνθο ἢ τὴν Κεφαλονιά, γιὰ νὰ χειροτονηθεῖ παπάς· ἐγγυητὴς ὁ ἀδελφὸς Βλάσης Sirigo² (πρβλ. πιὸ κάτω, σελ. 229, λ. Sirigo).
 1583: ὁ Νικολὸς Grippioti εἶναι χρεωφειλέτης τοῦ δημοσίου ταμείου τοῦ Χάνδακα γιὰ τὸ 1578³.

11. Ζητούνης⁴, ἀπὸ τὴ Λαμῖα

- 1328: ὁ Μιχάλης Situni μαζὶ μὲ ἄλλους βιλάνους τοῦ Νικολάου Gradonico, ὅλοι κάτοικοι τοῦ χ. Megali Eclisia τοῦ Gradonico, κατηγοροῦνται γιὰ κλοπὴ⁵.
 1380: ὁ Στέφανος Situni κατηγορεῖται ὅτι τραυμάτισε τὸν Γεώργιο Sitrini, κάτοικο τοῦ χ. Mellanies⁶.
 1583: ὁ Γιώργης Situni εἶναι χρεωφειλέτης τοῦ δημοσίου ταμείου γιὰ τὸ Μιραμπέλλο⁷: ὁ Γιώργης Stuni Cazzulopullo, ὁ Γιώργης Situni τοῦ Μιχελῆ, ὁ Μανόλης Situni τοῦ Μιχελῆ, ὁ Μιχελῆς Situni τοῦ ποτὲ Γ. καὶ ὁ Σάββας Situni τοῦ ποτὲ Γιάννη περιλαμβάνονται στοὺς πακτωτὲς τοῦ Λασιθιοῦ⁸.
 1605: ὁ Ἀντώνης Σιτούνης τοῦ ποτὲ Γεώργη, ἀπὸν τι *Καμάρα του Λάδι*, ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη, συνταγμένη στὸ χ. Βιζάρι Ρεθύμνου⁹.

12. Καλαμάτας¹⁰ καὶ Καλαματιανός, ἀπὸ τὴν Καλαμάτα

- 1380: ἡ Μαρία, κόρη τοῦ Ἰωάννη Calamata, ἕξι χρονῶν, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα¹¹.

1. Μέρτζιου, *Σταχνολογήματα*, σελ. 256 ἀρ. 11.— Παλιούρα, *Ἡ ζωγραφική*, σελ. 105, 118 ἀρ. 13.

2. Καραπιδάκη, Β, σελ. 253 ἀρ. 403.

3. P. Castrofilaca, φ. 51^v.

4. Βλ. Κοντοσόπουλου, *Les suffixes*, σελ. 123.

5. Duca di Candia, Bandi, σελ. 189 ἔγγρ. 463.

6. Santschi, *Régestes*, σελ. 219 ἀρ. 982.

7. P. Castrofilaca, φ. 51^l.

8. Ὁ.π., φ. 54^r, 54^v, 55^v, 56^r, 57^r.— Σπανάκη, *Λασιθί*, σελ. 48, 49, 57, 58, 66 ἔγγρ. 12.

9. Μανόλης Βαρούχας, σελ. 275-276 ἔγγρ. 288.

10. Βλ. Ἀνδριώτη, ὁ.π., σελ. 194.— Κοντοσόπουλου, *Les suffixes*, σελ. 110.— Τριανταφυλλίδη, ὁ.π., σελ. 26.

11. Santschi, *Régestes*, σελ. 218 ἀρ. 966. Πρβλ. Μαλτέζου, *Τὸ παιδὶ στὴν κοινωνία*, σελ. 225.

- 1499: ὁ Λέος Calamatiano, κάτοικος βούργου Χάνδακα, παίρνει ἄδεια νὰ χειροτονηθεῖ παπάς· ὑπόσχεται ὑπακοή στὴν Καθολικὴ Ἐκκλησία καὶ τὸν Πάπα¹.
- 1536: ὁ Γεώργης Calamati καὶ ὁ Μιχάλης Calamati περιλαμβάνονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν Χανιῶν², ὁ Δημήτρης Calamati στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Μαχαιροῖ³ καὶ ὁ Διάκος Calamati στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Βαφές⁴.
- 1548: ὁ παπα Γεώργιος Calamathiano, λειτουργὸς τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Xarchopulo στὸ βούργο τοῦ Χάνδακα, περιλαμβάνεται στοὺς ἐνενήντα Ἑλληγες κληρικούς ποὺ ὑπάγονται στὴ δικαιοδοσία τοῦ λατίνου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης⁵.
- 1583: ὁ παπα σερ Μιχαήλ Calamatiano καταβάλλει *livello* γιὰ κήπους στὸ βούργο τοῦ Χάνδακα⁶.
- 1586: στὸ διάκο Τζώρτζη Calamatiano τοῦ παπα Μιχαήλ, ἀπὸ τὸ Χάνδακα, χορηγεῖται ἄδεια νὰ μεταβεῖ στὴ Ζάκυνθο ἢ τὴν Κεφαλονιά, γιὰ νὰ χειροτονηθεῖ παπάς· ἐγγυητὴς ὁ πατέρας του⁷.
- 1644: ἡ οἰκογένεια Callamatiano συγκαταλέγεται στοὺς cittadini τοῦ Χάνδακα σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφὴ τοῦ Trivan⁸.

13. Καλυμναῖος καὶ Καλυμνιός, ἀπὸ τὴν Κάλυμνο

- 1271: ὁ Θεόδωρος Calimeneo συμβάλλεται μὲ τὸν κύριό του Μάρκο Corner⁹.
- 1300: ἡ Σοφία, χήρα τοῦ Θεοδώρου Calimneo, κάτοικος Χάνδακα, δανεῖζει κρασί στὸν Ἰωάννη de Riço, κάτοικο Χάνδακα¹⁰.
- 1320: ὁ Γεώργιος Calimneo καὶ κάποια Calimnea ἔχουν νοικιάσει σπίτια ποὺ ἀνήκουν στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Βαπτιστῆ, στὸν διευρυμένο παλαιὸ βούργο τοῦ Χάνδακα¹¹.
- 1348: ἡ Ἑλενα, χήρα τοῦ Κυρίλλου Pantaleo, κάτοικος Χάνδακα, ἀφήνει μὲ τὴ διαθήκη της στὴν Εἰρήνη Calimnedhene τέσσερα ὑπέρπυρα¹².

1. Τ σ ι ρ π α ν λ ἦ, *Κατάστιχο*, σελ. 337 ἔγγρ. 281.

2. Π λ ο υ μ ἰ δ ἦ, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 312, 318.

3. Ὁ.π., σελ. 331.

4. Ὁ.π., σελ. 347.

5. Τ σ ι ρ π α ν λ ἦ, *Νέα στοιχεῖα*, σελ. 81 καὶ σημ. 4, 100 ἔγγρ. Ε'.

6. P. Castrolifaca, φ. 43V.

7. Κ α ρ α π ι δ ἄ κ η, C, σελ. 433 ἀρ. 401.

8. Μ α ν ο ὑ σ α κ α, *Trivan*, σελ. 49.

9. Pietro Scardon, σελ. 81 ἔγγρ. 215.

10. Pietro Pizolo, I, σελ. 44 ἔγγρ. 83. Πρβλ. Μ α λ τ έ ζ ο υ, *Ἡ παρουσία τῆς γυναικας*, σελ. 76.

11. Τ σ ι ρ π α ν λ ἦ, *Κατάστιχο*, σελ. 230 ἔγγρ. 145I.

12. v a n G e m e r t, *Σαχλίκης*, σελ. 80 ἔγγρ. 1.1.

14. Καριώτης¹, από την Ίκαρία

1300: ὁ Μαρίνος Cornario, ράφτης, κάτοικος Χάνδακα, δίνει ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξη στὴ σύζυγό του Μαρία, κόρη τοῦ Λεωνῆ Carioti, γιὰ τὴν προίκα ποὺ ἔλαβε².

1370: ἡ Καλὴ Cariotissa, ὑπηρέτρια τοῦ Arismollo de Milano, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα³.

1583: ὁ Ἀνδρέας Cariotti καὶ οἱ ἀδελφοὶ του Μανοῦσος καὶ Κωνσταντῆς, ὁ Κωνσταντῆς Cariotti Russo, ὁ Κωνσταντῆς Carioti Maurizzo, ὁ Κωνσταντῆς Cariotti Brizogiani, ὁ Κωνσταντῆς καὶ ὁ Γιώργης Cariotti Brezogiani, ὁ Γιώργης Carioti Cegeorgi, ὁ Γιώργης Cariotti Pitarulli, ὁ Γιώργης Cariotti Condalachero, ὁ Γιάννης καὶ ὁ Steg. Cariotti, ὁ Γιάννης Cariotti τοῦ ποτὲ Ἀγιάννη, ὁ Μιχελῆς Cariotti Brezogiani, ὁ Μιχελῆς Carioti Brezogiani, ὁ Μιχελῆς Carioti Bizzarulli ἢ ἡ χήρα του Καλὴ, ὁ Μιχελῆς Cariotti τοῦ Μανόλη, ὁ Μανοῦσος Carioti τοῦ ποτὲ Γ., ὁ Νικόλας Carioti Precegiorgi τοῦ Γ., ὁ Νικόλας Carioti Pitharuli, ὁ Νικόλας Cariotti, καὶ ὁ Πιέρος Cariotti Brezzogiani περιλαμβάνονται στοὺς πακτωτὲς τοῦ Λασιθιοῦ⁴.

1599: σὲ προικοσύμφωνο συνταγμένο στὸ Κάτω Χωριὸ Ἱεράπετρας ἀναφέρονται τρεῖς ἐλιές ἡστου Καριοτη⁵.

1605: ὁ Μανόλης Καριώτης τοῦ ποτὲ Τζανίν, ἀπὸ τὸ χ. Ἀμαριανὸ Πεδιάδας, διορίζει πληρεξούσιό του τὸν Τζώρτζη Ντεκάργη⁶.

1635: ὁ Καριώτης τοῦ Θωμᾶ ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη⁷.

1638: ὁ Ἰωάννης Καριώτης τοῦ ποτὲ Κώστα ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη⁸.

1640: ὁ Νικολέτος Καριώτης, ὡς ἐμπειρογνώμων, καθορίζει τὰ ὄρια ἐνὸς περιβολιοῦ πρὸς πώληση, στὸ μετόχι Σκουρά⁹.

15. Καρπαθιώτης, Καρπάθιος¹⁰ καὶ Scarpantheus, ἀπὸ τὴν Κάρπαθο

1299: ὁ Μιχαήλ, ὁ Κώστας καὶ ὁ Γεώργιος Carpathio, γιοὶ τοῦ ποτὲ Βασίλη

1. Τριανταφυλλίδη, ὁ.π., σελ. 36 § 67.
2. Pietro Pizolo, I, σελ. 224 ἔγγρ. 489.
3. Sant'schi, *Régestes*, σελ. 159 ἀρ. 505.
4. P. Castofilaca, φ. 52^v, 53^v, 54^v, 55^r, 56^r, 56^v, 57^r.— Σπανάκη, *Λασιθι*, σελ. 41, 43, 44, 48, 49, 52, 53, 58, 59, 61, 63, 64, 65 ἔγγρ. 12, 122 σημ. 122.
5. Βισβίτζη, *Προικῶα*, σελ. 106-107 ἔγγρ. 18.
6. Μέρτζιου, *Κρητικὰ συμβόλαια*, σελ. 145 ἀρ. CIII.
7. Ξανθοουδίδη, *Κρητικὰ συμβόλαια*, σελ. 182-183 ἔγγρ. LXIX.
8. Ὁ.π., σελ. 212-214 ἔγγρ. LXXXI.
9. Ὁ.π., σελ. 236-239 ἔγγρ. XCII.
10. Βλ. Στεφάνου Βυζαντίου, ὁ.π., σελ. 361.— Κοντοσόπουλου, *Les suffixes*, σελ. 108.

- Carpathio, περιλαμβάνονται στους άπελεύθερους βιλλάνους, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα μνημονεύονται στὸν τρίτο κατάλογο ποῦ συνοδεύει τὸ κείμενο τῆς συνθήκης μεταξύ Βενετῶν καὶ Καλλέργη¹.
- 13ος αἰ.: τὸ ὄνομα Carpathiotis ἀναγράφεται στὰ κατάστιχα 18 καὶ 19 τοῦ Ἀρχείου τοῦ Δούκα τῆς Κρήτης².
- 1320: ὁ Θεόδωρος Carpathio ἔχει νοικιάσει σπίτι, ποῦ ἀνήκει στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἀγίου Ἰωάννη τοῦ Βαπτιστῆ, στὸν διευρυμένο παλαιὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα³.
- 1370: ὁ Θεόδωρος Dondi, ἀπὸ τὸ χ. Μουλιανά, εἶναι νόθος γιὸς τοῦ ποτὲ Νικολάου Dondi, κατοικοῦ Χάνδακα, καὶ συνεπῶς δὲν εἶναι βιλλάνος· ἡ μητέρα του Μαρία Carpathopula, τὴν ὁποία ὁ Νικόλαος εἶχε ὑπηρέτρια ὅταν βρισκόταν στὴ Σητεία, εἶχε παντρευτεῖ, μετὰ τὴ γέννησή του, τὸ βιλλάνο Μιχαὴλ Theofilacto, κάτοικο τοῦ χ. Τουρτοῦλοι Σητείας⁴.
- 1370: ὁ Κώστας Carpath[...] κατηγορεῖται ὅτι τραυμάτισε τὸν Ἀντώνιο Bellamore, *bordonarius*⁵.
- 1378: ὁ Χαρὰ Charpathio, κάτοικος τοῦ χ. Perati, κατηγορεῖται ὅτι τραυμάτισε τὸν Γιάννη Talassino, κάτοικο Χάνδακα στὴν Ὀδηγήτρια⁶.
- 1394: ὁ Βασίλειος Carpatho, κάτοικος τοῦ χ. Ξιδάς, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα⁷.
- 1442: ὁ Λέος Carpathio ὀφείλει νὰ ἐπιστρέψει σύντομα στὸ λιμάνι τοῦ Χάνδακα⁸.
- 1445: ὁ Μανόλης Καρπάθιος, κάτοικος τοῦ χ. Ἅγιος Θωμάς, καθιστᾷ αὐτοδύναμο οἰκονομικὰ τὸ γιό του Γεώργιο⁹.
- 1548: ὁ παπα Λέος Scarpantheus, λειτουργὸς τῶν ἐκκλησιῶν Ἅγιος Ἰωάννης Δαμασκηνός, Κεραχωστή, Ἀρχιστράτηγος, Ἅγιος Γεώργιος τοῦ Cavura καὶ Ἅγιος Κωνσταντῖνος, στὸ Χάνδακα, περιλαμβάνεται στους ἐνενήντα Ἑλληγες κληρικούς ποῦ ὑπάγονται στὴ δικαιοδοσία τοῦ λατίνου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης¹⁰.
- 1554: ὁ Μανόλης Καρπάθιος, ζωγράφος Χάνδακα, ἀναγράφεται στὰ κατάστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαὴλ Μαρεῶ¹¹.

1. Μέρτζιου, *Συνθήκη*, σελ. 282.

2. Χαϊρέτη, *Τὰ παλαιότερα Κατάστιχα*, σελ. 512.

3. Τσιρπανλή, *Κατάστιχο*, σελ. 230 ἔγγρ. 1451.

4. Sant'schi, *Régestes*, σελ. 43-44 ἀρ. 184.

5. Ὁ.π., σελ. 162 ἀρ. 528.

6. Ὁ.π., σελ. 210 ἀρ. 894.

7. Ὁ.π., σελ. 341 ἀρ. 1585.

8. Iorga, *Documents*, σελ. 103.

9. Μανουσάκας, *Ἑλληνικὰ νοταριακὰ ἔγγραφα*, σελ. 96-97 ἔγγρ. ΙΔ'.

10. Τσιρπανλή, *Νέα στοιχεία*, σελ. 85, 97 ἔγγρ. Ε'.

11. Μέρτζιου, *Σταχνολογήματα*, σελ. 257 ἀρ. 19.— Παλιούρα, *Ἡ ζωγραφική*, σελ. 119 ἀρ. 19.

1554: ὁ Ἰωάννης Καρπάθιος, ζωγράφος Χάνδακα, ἀναγράφεται στὰ κατάστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαὴλ Μαρά¹.

1627: ἡ Ἀνέζα Καρπαθοπούλα συντάσσει τὴ διαθήκη της².

16. Κάροστος καὶ Καρυστινός³, ἀπὸ τὴν Κάροστο

1300: ὁ Θεόδωρος Caristo, κάτοικος κάστρου Carehariotise, νοικιάζει βόδια ἀπὸ τὸν παπα Νικηφόρο Ialina, κάτοικο Χάνδακα⁴.

1590: ὁ Τζώρτζης Καρυστηνός τοῦ ποτὲ μισερ Ἀντρέα παραχωρεῖ ἓνα χωράφι στὴ θέση Σήμερσο τῆς Φουρνῆς γιὰ νὰ χτιστεῖ τὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου⁵.

1595-1622: τὸ 1595 ἡ Μπέλα Καρυστηνοπούλα, σύζυγος τοῦ Γεωργίου Τζέ καὶ ἀδελφὴ τοῦ Τζώρτζη Καρυστηνοῦ, κάτοικος τοῦ χ. Φουρνῆ Μιραμπέλλου, ἐνίσταται γιὰ τὴν παραχώρηση χωραφιοῦ ἀπὸ τὸν ἀδελφὸ της, γιὰ νὰ χτιστεῖ τὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου⁶. τὸ 1622 ἡ Μπέλα, χήρα τῶρα τοῦ Γεώργη Τζέ, ἀπὸ τὸ χ. Καινούργιο τῶν Καρῶν, εἰσπράττει ἀπὸ τὸν ἡγούμενο τῆς μονῆς Ἀρετίου πενήντα ὑπέρπυρα⁷.

17. Κορίνθιος⁸, ἀπὸ τὴν Κόρινθο

1548: ὁ παπα Ἰωάννης Corinthius, λειτουργὸς τῆς ἐκκλησίας τῆς Νέας Μονῆς στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα, περιλαμβάνεται στοὺς ἐνεήντα Ἑλληνες κληρικούς ποὺ ὑπάγονται στὴ δικαιοδοσία τοῦ λατίνου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης⁹.

1557: παπα Γιάννης Corinthio, ζωγράφος Χάνδακα¹⁰.

1574: στὴ θέση τοῦ σερ Τζουάν Corinthio, *deputato alla porta*, ἐκλέγεται ὁ σερ Τζουάν Chrusso¹¹.

1575: ὁ αἰδεσιμότατος σερ Γιάννης Corinthio μνημονεύεται μεταξὺ τῶν cittadini ποὺ ἔχουν συγκεντρωθεῖ, προκειμένου νὰ συζητήσουν σχετικὰ μὲ τὴ διάθεση σιταριοῦ¹².

1. Παλιούρα, *Ἡ ζωγραφικὴ*, σελ. 119 ἀρ. 18.

2. Καζανάκη - Λάππα, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 243.

3. Βλ. Τριανταφυλλίδη, ὅ.π., σελ. 27.

4. Pietro Pizolo, I, σελ. 321-322 ἔγγρ. 708.

5. Ξανθοδίδη, *Κρητικὰ συμβόλαια*, σελ. 30-31 ἔγγρ. VI.

6. Ὁ.π., σελ. 38-39 ἔγγρ. IX.

7. Ὁ.π., σελ. 93-94 ἔγγρ. XXXII.

8. Βλ. Στεφάνου Βυζαντίου, ὅ.π., σελ. 374.— Κοντοσόπουλου, *Les suffixes*, σελ. 108.

9. Τσιροπανάη, *Νέα στοιχεῖα*, σελ. 82 σημ. 4, 98 ἔγγρ. Ε'.

10. Cattapan, *Nuovi elenchi*, σελ. 233 ἀρ. 3.

11. Καραπιδάκη, Β, σελ. 119 ἀρ. 92.

12. Ὁ.π., σελ. 152 ἀρ. 151.

- 1583: ἡ Γληγορία Corinthio ὀφείλει *sovention da viver* στὸ δημόσιο ταμεῖο τοῦ Χάνδακα¹. ὁ Τζουάν Corinthio καταβάλλει *livello* γιὰ σπίτια στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα². ὁ παπα Γιάννης Corinthio καταβάλλει *livello* γιὰ σπίτια στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα³.
- 1611-1623: Ἐμμανουήλ Cor(r)intio, νοτάριος Χάνδακα⁴.
- 1630-[1631]: τὸ 1630 στὸν Τζώρτζη Κορίνθιο, ντοτόρε, εἶχαν κατακυρωθεῖ «νιβέλα καὶ στεκούμενα» ποὺ πλειστηρίασε τὸ μοναστήρι τοῦ Ἀρετίου, τὰ ὁποῖα τὸ [1631] τὰ ἔχουν ὁ Γεώργιος Κυνηγὸς τοῦ ποτε Δημήτρη καὶ ὁ... Κυνηγὸς τοῦ ποτε Ἰωάννη, ἀπὸ τὸ χ. Καινούργιο τῶν Καρῶν⁵.

18. Κορφιώτης⁶, Κουρφιάτης καὶ Ντακόρφης, ἀπὸ τὴν Κέρκυρα

- 1299: ὁ Μιχαήλ Corfioti, πρῶην βιλλάνος τοῦ Ρωμαίου Grini *de millicie de Corphū*, περιλαμβάνεται στοὺς ἀπελεύθερους βιλλάνους, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα μνημονεύονται στὸν πρῶτο κατάλογο ποὺ συνοδεύει τὸ κείμενο τῆς συνθήκης μεταξὺ Βενετῶν καὶ Καλλέργη⁷. ὁ Νικήτας Corfioti, γιὸς τοῦ ποτε Κώστα Corfioti, καὶ ὁ Ἰωάννης Corfioti, γιὸς τοῦ ποτε Κώστα Corfioti, περιλαμβάνονται στοὺς ἀπελεύθερους βιλλάνους, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα μνημονεύονται στὸν τρίτο κατάλογο ποὺ συνοδεύει τὸ κείμενο τῆς παραπάνω συνθήκης⁸.
- 1386: ὁ Γεώργιος Corfioti τοῦ ποτε Μιχαήλ διεκδικεῖται ἀπὸ τὸν Ἱερώνυμο Fradello τοῦ Νικολάου, ὡς βιλλάνος στὸ φέουδο Metaxari⁹.
- 1485: ἡ Μαρία Corphyotissa, κάτοικος Χάνδακα, ἀναφέρεται σὲ νοταριακὸ ἔγγραφο¹⁰.
- 1502: ἡ Τζουάννα, κόρη τοῦ Γεούργα τοῦ Κουρφιάτη, ὅταν παντρευεῖ θὰ κληρονομήσει χρήματα ἀπὸ τὴ Νεράτα, σύζυγο τοῦ Κωνσταντίνου Κορωναίου Σαρτούρου, κάτοικο Χάνδακα¹¹.
- 1536: ὁ μαῖστρο Γεωργιλᾶς Corfiutti ἀναφέρεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν Χανιῶν¹². ὁ Κωνσταντῆς Corfioti, ὁ Γιάννης Corfiotti καὶ ὁ

1. P. Castrolilaca, φ. 18^r.

2. "Ο.π., φ. 42^r.

3. "Ο.π., φ. 42^v.

4. Θεοτόκη, *Εἰσαγωγή*, σελ. 80.—Μοάτσου, *Ἀνέκδοτος κατάλογος*, σελ. 303.

5. Ξανθοῦδίδη, *Κρητικὰ συμβόλαια*, σελ. 146-147 ἔγγρ. LV, 154-155 ἔγγρ. LVIII.

6. Βλ. Τριανταφυλλίδη, ὁ.π., σελ. 25, 33.

7. Μέρτζιου, *Συνθήκη*, σελ. 276 ἀρ. 29.

8. "Ο.π., σελ. 284.

9. Santsehi, *Régestes*, σελ. 254 ἀρ. 1163.

10. Iorga, *Documents*, σελ. 114.

11. Σάθα, *Κρητικαὶ διαθήκαι*, σελ. 682-683 ἔγγρ. 18.

12. Πλουμίδη, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 311.

- Κωνσταντῆς Corfioti περιλαμβάνονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Κουρνάς¹: ὁ Παῦλος Corphioti, ὁ Γεώργης Corphioti καὶ ὁ Θεόδωρος Corphioti ἀναφέρονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Φυλακῆ².
- 1549: ὁ καλόγερος Μάξιμος Ντακόρφης, τοῦ ποτὲ Γιουρταῆ, κάτοικος τοῦ μοναστηριοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ἀβδελακιώτη, βάζει τὸ γιό του Ἀλοῖζε μαθητὴ στὸν μαῖστρο Κωνσταντῆ Μαυριανό, παρμπέρη καὶ ἰατρὸ τζιρόικο, γιὰ πέντε χρόνια³.
- 1564-1608: μαῖστρο Ἰωάννης Ντακορφούς, ζωγράφος Χάνδακα⁴. τὸ 1543 ὁ σερ Τζουάν Dacorfu ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη· πιθανότατα ταυτίζεται μὲ τὸν ὁμώνυμο ζωγράφο⁵.
- 1599: χωράφι στὴν καβαλλαρία τοῦ Ἀλεσσάντρο Καλλέργη, ποὺ συνορεύει μὲ ἀμπέλι τοῦ ποτὲ Γεώργη Κορφιώτη, ἀνταλλάσσεται μὲ ἄλλο⁶.
- 1605-1608: τὸ 1605 ὁ Ἰωάννης Κορφιώτης καὶ ἡ ἀδελφή του Ἑλένη τοῦ ποτὲ Γεώργη, ἀπὸ τὸ χ. Ἀμάρι, πουλοῦν μιὰ ρίζα βελανιδιὰ στὸν Τζουάννε Μπουστρουὶ καὶ μιὰ ρίζα ἐλιά στὸν Χριστόδουλο Καλομενόπουλο⁷. στὰ χρόνια 1606 καὶ 1608 ὁ Ἰωάννης ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὲς πράξεις, συνταγμένες στὸ χ. Ἀμάρι καὶ στὸ μετόχι τῶν Μαυριάκων στὴ Λούτρα⁸. τὸ 1607 δέχεται νὰ παντρευτεῖ τὴν Καλή, κόρη τοῦ Μανόλη Δραγανίγου, λεγόμενου Μαύρου, τοῦ ποτὲ Μιχάλη, ποὺ κατοικεῖ στὸ μετόχι τῶν Μαυριάκων στὴ Λούτρα, καὶ τὸ 1608 παραλαμβάνει ἀπὸ τὸν πεθερὸ του τὴν προίκα ποὺ τοῦ εἶχε τάξει⁹.
- 1611: ἡ ποτὲ Μαρία Κορφιωτοπούλα καὶ ὁ ἄνδρας της Γεώργης Κουτζουρούμπης, ἀπὸ τὸ χ. Βρύσες, εἶχαν πουλήσει στὴ Μαρίνα, σύζυγο τοῦ Μανολίτζη Σκορδᾶ, ποὺ κατοικεῖ στὸ Καστέλλι Ἀμάρι, ἓνα σπίτι στὸ Καστέλλι αὐτό· μετὰ τὸ θάνατο τῆς Μαρίας, τὸ σπίτι ἐπανεκτιμᾶται καὶ ὁ Κουτζουρούμπης εἰσπράττει τὴν πρόσθετη ἀξία¹⁰.

1. Ὁ.π., σελ. 325, 326.

2. Ὁ.π., σελ. 330.

3. Ι. Π. Κι σ κ ή ρ α, *Σύμβαισις μαθητείας ἐν τῇ βενετοκρατούμενῃ Κρήτῃ. (Μετ' ὑπεκδότων ἐγγράφων ἐκ τοῦ Archivio di Stato τῆς Βενετίας)*, Ἀθήνα 1968, σελ. 16-17 ἔγγρ. Δ'.

4. Μ έ ρ τ ζ ι ο υ, *Σταχυολογήματα*, σελ. 257 ἀρ. 26.— Πα λ ι ο ῦ ρ α, *Ἡ ζωγραφική*, σελ. 121 ἀρ. 37.— Κ α ζ α ν ἄ κ η - Λ ἄ π π α, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 224 ἀρ. 52.

5. Κ ω ν σ τ α ν τ ο υ δ ἄ κ η, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 355 ἀρ. 85.

6. Μανόλης Βαρούχας, σελ. 63-64 ἔγγρ. 43.

7. Ὁ.π., σελ. 284 ἔγγρ. 298, 289 ἔγγρ. 304.

8. Ὁ.π., σελ. 375-376 ἔγγρ. 403, 436 ἔγγρ. 484.

9. Ὁ.π., σελ. 415-416 ἔγγρ. 455, 462-463 ἔγγρ. 516.

10. Ὁ.π., σελ. 609-610 ἔγγρ. 706.

19. Κορωναῖος¹ καὶ Κορωνιός, ἀπὸ τὴν Κορώνη

1324: ὁ Γεώργιος de la Porta ἐθεωρεῖτο γιὸς τοῦ ποτὲ Coronei, κατοίκου βούργου Χάνδακα, βιλλάνου τοῦ Κοινοῦ· ὁ Γεώργιος ὅμως ἀπέδειξε ὅτι εἶναι νόμιμος γιὸς τοῦ ποτὲ Λεονάρδου Delaporta καὶ τῆς νόμιμης συζύγου του Κεράννας².

1355-1356: τὸ 1355 καὶ 1356 ὁ Γιάννης Κορωναῖος, ζυγιστής, κάτοικος Χάνδακα, ἐγγυᾶται γιὰ τὴν μετάβαση ἀπὸ τὸ Χάνδακα στὴν Κορώνη, τοῦ καπετάνιου/ἐμπόρου Βασίλη Καλονᾶ, ἀπὸ τὴν Κορώνη, μὲ πλοῖα ποῦ μεταφέρουν προϊόντα³. τὸ 1356 ἐγγυᾶται γιὰ τὴν μετάβαση στὴ Μεθώνη τοῦ καπετάνιου/ἐμπόρου Βασιλείου ἀπὸ τὴν Μεθώνη, καὶ στὴν Κορώνη τοῦ καπετάνιου/ἐμπόρου Θεοδώρου Κορασιανοῦ, ἀπὸ τὴν Κορώνη, μὲ πλοῖα ποῦ μεταφέρουν προϊόντα⁴.

1369: ἡ Μαρία Coronea θὰ ἀφήσει τὸ σπίτι της στὸ Χάνδακα, ποῦ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ φέουδο Astracu τοῦ Ἰωάννη de Freganeseo, ὅταν ὁ τελευταῖος τῆς πληρώσει τὰ ἔξοδα τῆς ἐπισκευῆς τοῦ σπιτιοῦ⁵.

1370: ἡ Καλή, σύζυγος τοῦ Σταμάτη Coronei, κάτοικος τοῦ χ. Βραδιάρης, μνημονεύεται ὅτι θεράπευτηκε ἀπὸ τραῦμα⁶.

1371: ὁ ποτὲ Γεώργιος Coroneo εἶχε νοικιάσει (1349) ἀπὸ τοὺς ἐπιτρόπους τοῦ ποτὲ Ἰωάννη Potami μισὸ κῆπο στὸ Χάνδακα, τὸν ὁποῖο τώρα ἡ χήρα του Μαρία Coronea ἔχει μισθώσει στὸν Ἰωάννη Francisco· ἡ Μαρία ὅμως δὲν εἶχε δικαίωμα νὰ τὸν νοικιάσει, ἔτσι, ὁ Francisco ὀφείλει νὰ ἀφήσει τὸν κῆπο, καὶ νὰ τὸν παραλάβει ἡ Cecilia, κόρη τοῦ ποτὲ Γεωργίου Coroneo⁷.

1441: ὁ Γεώργιος Coroneo ἀναγράφεται σὲ νοταριακὴ πράξη⁸.

1452: ὁ Γεώργιος Coroneo, ἀπὸ τὴ Σκόπελα, ἀναφέρεται σὲ νοταριακὴ πράξη⁹.

1491-1500: Ἰωάννης Coroneo, μαθητευόμενος ζωγράφος, κάτοικος Χάνδακα¹⁰.

1. Βλ. Στεφάνου Βυζαντίου, ὁ.π., σελ. 378.—'Α ν δ ρ ι ὶ τ η, ὁ.π., σελ. 191.—'Τ ρ ι α ν τ α φ υ λ λ ῖ δ η, ὁ.π., σελ. 27.

2. Μ. Ι. Μ α ν ο ῦ σ α κ α — Α. F. v a n G e m e r t, 'Ανέκδοτα ἔγγραφα (1324-1435) γιὰ τὸν Κρητικὸ ποιητὴ Λεονάρδο Ντελλαπόρτα καὶ τὴν οἰκογένειά του, Κρ. Χρ. 27 (1987), σελ. 95 ἔγγρ. 1.

3. Γ ἄ σ π α ρ η, *Ναυτιλιακὴ κίνηση*, σελ. 297 καὶ 298 πίν. 3α.

4. "Ο.π., σελ. 298 πίν. 3α.

5. S a n t s c h i, *Régestes*, σελ. 37 ἄρ. 163.

6. "Ο.π., σελ. 159 ἄρ. 506.

7. "Ο.π., σελ. 66 ἄρ. 263.

8. I o r g a, *Documents*, σελ. 102.

9. "Ο.π., σελ. 107.

10. C a t t a r a n, *Nuovi documenti*, σελ. 40 ἄρ. 111.—'Τ ο ῦ ἴ δ ι ο υ, *Nuovi elenchi*, σελ. 208 ἄρ. 129, 217 ἄρ. 28, 223 ἔγγρ. 23.

- 1502: ἡ Νεράτα, σύζυγος τοῦ Κωνσταντίνου Κορωναίου Σαρτούρου, κάτοικος Χάνδακα, συντάσσει τὴ διαθήκη της¹.
- 1530-1577: τὸ 1530 ὁ Δημήτρης ἰατρός τζιρόικος Κορωναῖος ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ διαθήκη². στὰ κατάστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαὴλ Μαρχᾶ ἀπαντᾶται ὡς γιαντρός «τζιρόικος» στὰ χρόνια 1553-1577³.
- 1536: ὁ Κοντογιάννης Coroneo, ὁ μαῖστρο Γιάννης Coroneo, ὁ Μαυράτζης Coroneo, ὁ σερ Καλαμάτος Coroneo, ὁ παπα Γιαννίσσης Coroneo, ὁ Ἀκρίτης Coroneo καὶ ὁ γιός του Νικολός, ὁ Tilli Coroneo, ὁ Νικολός Coroneo, ὁ Στρατήγης Coroneo καὶ ὁ παπα Μεγαλοκονόμος Coroneo περιλαμβάνονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν Χανιῶν⁴. ὁ Maratha Coroneo ἀναφέρεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῆς Zudecha τῶν Χανιῶν⁵.
- 1554-1575: ὁ μαῖστρο Γεώργης Κορωναῖος, γιαντρός «τζιρόικος», ἀναφέρεται στὰ κατάστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαὴλ Μαρχᾶ⁶.
- πρὶν ἀπὸ τὸ 1578: ὁ νοτάριος Μανόλης Κορωνιός, λεγόμενος Πασπαλάς, καὶ ὁ Θεοτόκης Κορωναῖος μνημονεύονται στὰ κατάστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαὴλ Μαρχᾶ⁷.
- 1583: ὁ Δημήτρης Coroneo καταβάλλει *livello* γιὰ τὸ χ. Lacanà⁸. ὁ Γιώργης Coroneo, ἐπονομαζόμενος Cogliò, καὶ ὁ Μιχελῆς Coroneo τοῦ ποτὲ Κοκόλη περιλαμβάνονται στοὺς πακτωτὲς τοῦ Λασιθιῶ⁹.
- 1599: ὁ Τζαννῆς Κορωνιός ὀρίζεται γενικὸς πληρεξούσιος τῆς γυναίκας τοῦ Ἀτζολέτας Καφατοπούλας¹⁰.
- 1676: ὁ Δράκος Κορωνιός, ἀπὸ τζη Βεδέρας, ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη, συνταγμένη στὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Ἡλίας, στὸ χ. Ρούστικα¹¹.

20. Λευκαδιώτης, ἀπὸ τὴ Λευκάδα

- 1497: ὁ Ἀνδρόνικος Λευκαδιώτης, ἰατρός, ὀρίζεται ἀπὸ τὸν Γεώργιο de Ci-

1. Σάθλα, *Κρητικαὶ διαθήκαι*, σελ. 682-683 ἔγγρ. 18.

2. W. F. Bakker – A. F. van Gemert, *Οἱ διαθήκες τοῦ κρητικοῦ νοταρίου Ἀντωνίου Γιαλέα (1529-1532)*, *Κρητολογία* 6 (1978), σελ. 53-54 ἔγγρ. 15 (16).

3. Μέρτζιου, *Σταχολογήματα*, σελ. 237 ἀρ. 14.

4. Πλουμιδῆ, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 309, 310, 311, 312, 313, 314, 318, 319.

5. Ὁ.π., σελ. 319.

6. Μέρτζιου, *Σταχολογήματα*, σελ. 237 ἀρ. 16.

7. Ὁ.π., σελ. 237, 304.

8. P. Castrolifala, φ. 37V.

9. Ὁ.π., φ. 54V, 56r.— Σπανάκης, *Λασιθί*, σελ. 50, 60 ἔγγρ. 12.

10. Μανόλης Βαρούχας, σελ. 72-73 ἔγγρ. 52.

11. Βουρδομπάκι, *Κρητικὰ ἔγγραφα*, σελ. 401-402 ἔγγρ. XXVII.

pris, γιό του ποτέ Ἰωάννη, κάτοικο Χάνδακα, ἐκτελεστής τῆς διαθήκης του¹.

21. Μαλέας, ἀπό τὸ ἀκρωτήριο Μαλέας τῆς Λακωνίας

1497: ὁ Μιχαήλ Maleas, ἀπὸ τὸ χ. Κάτω Ποταμιές Πεδιάδας, παίρνει ἄδεια νὰ χειροτονηθεῖ παπάς².

1536: ὁ σερ Δημήτρης Malea καὶ ὁ Γιάννης Malea μνημονεύονται στὸν κατάλογο στρατευσίων τῶν Χανίων³.

1566: ἡ Ἑλενα, χήρα τοῦ ποτέ Ἀτζιμούλη Μαλέα, ἀπὸ τὸ χ. Κάτω Ποταμιές, ζητᾷ ἀπὸ τὸν Μιχαήλ Καβαλαρίτζη καὶ τὸν Γεώργιο Παπαδόπουλο νὰ ἐγγυηθοῦν γιὰ τὴν ἀποφυλάκιση τοῦ γιοῦ τῆς Νικολῆ Μαλέα, ὁ ὁποῖος εἶχε φυλακιστεῖ, γιὰτὶ ὅταν κληρώθηκε κωπηλάτης δὲν παρουσιάστηκε⁴.

1583: ὁ Γιακουμῆς Malea εἶναι χρεωφειλέτης τοῦ δημοσίου ταμείου τοῦ Χάνδακα γιὰ τὸ 1579⁵.

1587: ὁ Νικολὸς Malea, *comandator*, κοινοποιεῖ στὸν ἱερομόναχο Ἰωαννίκιο Siganò, ἀντιπρόσωπο τοῦ ἐπισκόπου Καρπάθου, τὴ διαταγὴ νὰ παραλάβει ἀπὸ τὸ ζωγράφο Γιώργη Κλόντζα τὶς εἰκόνες ποὺ ὁ τελευταῖος εἶχε ζωγραφίσει μὲ παραγγελία τοῦ ἐπισκόπου⁶.

22. Μανιάτης⁷, ἀπὸ τὴ Μάνη

1373: ὁ Ἰωάννης Magnati κατηγορεῖται ὅτι τραυμάτισε τὸν Ἰωάννη de Calentia de Francavilla, συγγενὴ τοῦ Badelucius de Marca⁸.

1395: ὁ Νικόλαος Magnati, κάτοικος τοῦ χ. Διονύσι, κατηγορεῖται ὅτι τραυμάτισε τὸν Θεοτόκη Selavo, κάτοικο τοῦ χ. Ἀκάματος⁹.

1416-1451: Μιχαήλ Magnati τοῦ Νικολάου, ζωγράφος, κάτοικος βούργου Χάνδακα¹⁰.

1416: Ἰωάννης Magnati τοῦ Νικολάου, μαθητευόμενος ζωγράφος, κάτοικος βούργου Χάνδακα, ἀδελφὸς τοῦ ζωγράφου Μιχαήλ Magnati¹¹.

1. Σάθα, *Κρητικαὶ διαθήκαι*, σελ. 664-668 ἔγγρ. 9.

2. Τσιρπανλή, *Κατάστιχο*, σελ. 336 ἔγγρ. 276.

3. Πλουμίδη, *Κατάλογος στρατευσίων*, σελ. 303, 313.

4. Δετοράκη, *Ἀγγαρεία*, σελ. 116-117 ἔγγρ. 4.

5. P. Castofilaca, φ. 51^r.

6. Κωνσταντουδάκη, *Νέα ἔγγραφα*, σελ. 193-194 ἔγγρ. ΣΤ'.

7. Βλ. Τριανταφυλλίδη, *ὁ.π.*, σελ. 25.

8. Sant'schi, *Régestes*, σελ. 169 ἄρ. 595.

9. Ὁ.π., σελ. 377 ἄρ. 1736.

10. Cattapan, *Nuovi documenti*, σελ. 38 ἄρ. 46.— Τοῦ ἴδιου, *Nuovi elenchi*, σελ. 205 ἄρ. 46.

11. Cattapan, *Nuovi documenti*, σελ. 40 ἄρ. 3.— Τοῦ ἴδιου, *Nuovi elenchi*, σελ. 217 ἄρ. 7.

- 1470: οί αδελφοί Γεώργιος και Μιχαήλ Μανιάτης συμβάλλονται με τόν Ματθαῖο Σκλέντζα, ἀδελφὸ τοῦ ποιητῆ Ἄνδρέα Σκλέντζα¹.
- 1499: ὁ Νικολὸς Magnati ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ σύμβαση μαθητείας².
- 1536: ὁ Βασίλης Magnati, 40 χρονῶν, ὁ Χριστόφορος Magnati, ὁ μαῖστρο Πιέρρος Magnati, ὁ Παῦλος Magniati, ὁ Γιώργης Magnati και ὁ μαῖστρο Μάνος Magnati περιλαμβάνονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν Χανιῶν³.
- 1561-1569: Γεώργιος Magnati, νοτάριος Χάνδακα⁴.
- 1583: ὁ Νικολὸς Magnati και ὁ Μάρκος Magnati καταβάλλουν *livello* γιὰ σπίτια στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα⁵. ὁ Κοκόλης Magnoti, ὁ Γιώργης Magnati Candili, ὁ Γιάννης Mognati Candili και ὁ Νικόλας Magnoti Candiilli περιλαμβάνονται στοὺς πακτωτὲς τοῦ Λασιθιοῦ⁶. ὁ Μάνος Magnati και ὁ Σταμάτης Magnati, *scolari per bombardieri*, εἶναι ἐγγεγραμμένοι στὴ *Scuola* τῆς Ἁγίας Βαρβάρας στὰ Χανιά⁷.
- 1637: ὁ παπα Γιάννης Magnati, ἀπὸ τὰ Χανιά, λειτουργεῖ τὴν ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς στὸ χ. Πλατανιάς· ὁ ἴδιος κατέχει και λειτουργεῖ τὴν ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς στὰ Χανιά και ἔχει ἐπίσης στὴν ἰδιοκτησία του μοναστήρι, ποὺ ὀνομάζεται Ἁγιος Ἰωάννης Πρόδρομος⁸.

23. Μηλιός⁹, Μηλιώτης, Νταμίλο και Melo, ἀπὸ τὴ Μῆλο

- 1320: ὁ Στέφανος Mileo, ὁ Μιχάλης Mileo και ὁ Νικόλας Mileo ἔχουν νοικιάσει σπίτια ποὺ ἀνήκουν στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Σαμψών, στὸν διευρυμένο βοῦργο τοῦ Χάνδακα¹⁰.
- 1420: ὁ Μιχαήλ Meloti ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ προικοσύμφωνο¹¹.
- 1536: ὁ Κωνσταντῆς Melo ἀναγράφεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν Χανιῶν¹².

1. A. F. van Gemert, *Ο κρητικὸς ποιητὴς περ Ἀντρέας Σκλέντζας*, *Cretan Studies* 1 (1988), σελ. 107 σημ. 34.

2. Cattaran, *Nuovi elenchi*, σελ. 222 ἔγγρ. 20.

3. Πλουμίδη, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 299, 308, 310, 318, 319.

4. Θεοτόκη, *Εἰσαγωγή*, σελ. 81.—Μοάτσου, Ἄνεκδοτος κατάλογος, σελ. 305.

5. P. Castrolilaca, φ. 44^r, 47^v.

6. Ὁ.π., φ. 53^v, 54^r, 55^r, 57^r.—Σπανάκη, *Λασιθί*, σελ. 44, 47, 52, 64 ἔγγρ. 12.

7. P. Castrolilaca, φ. 151^v.

8. Χαριέτη, Ἐπογραφή, σελ. 351 ἀρ. 77-78, 87.

9. Βλ. Στεφάνου Βυζαντίου, ὁ.π., σελ. 450.—Κοντοσόπουλου, *Les suffixes*, σελ. 108.—Τριανταφυλλίδη, ὁ.π., σελ. 27.

10. Τσιρπανλή, *Κατάστιχο*, σελ. 225 ἔγγρ. 140.

11. M. Cattaran, *I pittori Andrea e Nicola Rizo da Candia*, *Θησαυρίσματα* 10 (1973), σελ. 254-255 ἔγγρ. 1.

12. Πλουμίδη, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 306.

- 1538: ὁ σερ Νικόλαος Melloti τοῦ ποτὲ Γληγορίου ἐκλέγεται γραφέας τοῦ κάστρου Μιραμπέλλου *pro prima muta*¹.
- 1539-1540: τὸ 1539 ὁ Νικολὸς Damillo, παλιὸς ναυτικός, ἐκλέγεται *scrivano de pesatori delle farine*, στὴ θέση τοῦ ποτὲ Τζώρτζη Logotheti². τὸ 1540 πεθαίνει καὶ τὸν ἀντικαθιστᾷ ὁ Γιάννης Rixomandi³.
- 1575-1576: τὸ 1575 ὁ Τζουάν Damilo παρίσταται στὴ συνάντηση τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Κρητικῶν καὶ τὴν ψηφοφορία γιὰ τὴν ἐκλογή ἐκπροσώπου, πού θὰ παρουσιαστεῖ στὸν Γενικὸ Προβλεπτῆ⁴. τὸ 1576 ἐγγυᾶται γιὰ τὴ μετάβαση τοῦ Νικόλα Asgudhi τοῦ Γιώργη, ἀπὸ τὸ χ. Sapelle τῆς Πεδιάδας, στὰ Κύθηρα γιὰ νὰ χειροτονηθεῖ παπάς⁵.
- 1577: ὁ Ἰωάννης Μηλιὸς τοῦ παπα Σταμάτη, κάτοικος τοῦ χ. Πυργού, μὲ ἐγγυητὴ τὸν ἀδελφὸ του Ἀθανάσιο Μηλιό, μοναχὸ στὸ μοναστήρι τῆς Χρυσοπηγῆς, στὸ ἴδιο χωριό, δέχεται νὰ ἀντικαταστήσει ὡς ἀντισκάρως στὴν ἀγγαρεία τῆς θάλασσας, τὸ συγχωριανό του Ἰωάννη Καλομάτη τοῦ ποτὲ Μιχαήλ⁶.
- 1583: ὁ Γιώργης Migliotti (Migliion) εἶναι πλοίαρχος (*parono*) στὶς ἕκτακτες γαλέρες τοῦ Ρεθύμνου⁷.
- 1590: στὸν Τζουάν Νταμίλο τοῦ ποτὲ Βασίλη, πού βρίσκεται στὸ Χάνδακα, παραχωρεῖται μὲ ἐμφύτευση ἀπὸ τὸ μαῖστορο Δημήτρη Χαλκιόπουλο τοῦ ποτὲ Γιάννη, ζωγράφου, κάτοικο Χάνδακα, χωράφι στὴ θέση Ρουσές⁸.
- 1644: ἡ οἰκογένεια Miglioti συγκαταλέγεται στοὺς cittadini τοῦ Ρεθύμνου σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφή τοῦ Trivan⁹.
- 1645: ὁ Νεόφυτος ἱερομόναχος Μηλιώτης ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξι¹⁰.

24. Μοθωναῖος, ἀπὸ τὴ Μεθώνη

- 13ος αἰ.: τὸ ἐπώνυμο Mothoneos ἀναγράφεται στὰ κατάστιχα 18 καὶ 19 τοῦ Ἀρχείου τοῦ Δούκα τῆς Κρήτης¹¹.

1. Κ α ρ α π ι δ ά κ η, Α, σελ. 21 ἀρ. 83.
2. "Ο.π., σελ. 48 ἀρ. 152.
3. "Ο.π., σελ. 59-60 ἀρ. 190.
4. Κ α ρ α π ι δ ά κ η, Β, σελ. 148 ἀρ. 147.
5. "Ο.π., σελ. 171 ἀρ. 195.
6. Δ ε τ ο ρ ά κ η, Ἀγγαρεία, σελ. 128-129 ἔγγρ. 10 καὶ σημ. 2.
7. Ρ. Castrolilaca, φ. 103^r.— Ξ η ρ ο υ χ ά κ η, Ἡ Βενετοκρατομένη Ἀνατολή, σελ. 75.
8. Κ ω ν σ τ α ν τ ο υ δ ά κ η, Νέα ἔγγραφο, σελ. 181-182.
9. Μ α ν ο ύ σ α κ α, Trivan, σελ. 56.
10. Β ο υ ρ δ ο υ μ π ά κ ι, Κρητικὰ ἔγγραφο, σελ. 364-365 ἔγγρ. IX.
11. Χ α ρ έ τ η, Τὰ παλαιότερα Κατάστιχα, σελ. 512 καὶ σημ. 38.

- 1417: ὁ σερ Ἀνδρέας Mathono [Mothono;], δικηγόρος, ἐκπροσωπεῖ τὴ Μαρία ἢ Ἀναστασία, σκλάβα τοῦ πρωτοπαπᾶ Χάνδακα Ἰωάννη Συμειωνάκη, σὲ δικαστικὴ ὑπόθεσή της¹.
- 1500: ὁ Ἀντώνιος Modoni ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ σύμβαση μαθητείας².
- 1558: ὁ παπα Γεώργιος Mothoneo, λειτουργὸς τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στὸ χ. Κράσι, περιλαμβάνεται στοὺς σαράντα Ἑλληνες κληρικούς ἀπὸ χωριὰ τοῦ διαμερίσματος τοῦ Χάνδακα, ποὺ ὑπάγονται στὴ δικαιοδοσία τοῦ λατίνου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης³.
- 1583: ὁ Γιάννης Mothoneo περιλαμβάνεται στοὺς πακτωτὲς τοῦ Λασιθιοῦ⁴.
- 1644: ἡ οἰκογένεια Mothoneo συγκαταλέγεται στοὺς cittadini τῶν Χανίων σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφή τοῦ Trivan⁵.

25. Μονοβασιώτης, Μονοβάσιος καὶ Μαλβαζιώτης, ἀπὸ τὴ Μονεμβασία

- 1299: ὁ Γαβριήλ Malvasioto, γιὸς τοῦ ποτὲ Νικολὸ Malvasioto, περιλαμβάνεται στοὺς ἀπελευθεροῦντες βιλλάνους, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα μνημονεύονται στὸν τρίτο κατάλογο ποὺ συνοδεύει τὸ κείμενο τῆς συνθήκης μεταξὺ Βενετῶν καὶ Καλλέργη⁶.
- 1320: ὁ Ἰωάννης Monovasienssis καὶ ὁ Γεώργιος Peleccano ἔχουν κτίσει ἐδῶ καὶ εἴκοσι χρόνια τὴν ἐκκλησία τῆς Παναγίας στὸ χ. Apolena⁷.
- 1333: στὸν καπετάνιο/ἐμπορο Θεόδωρο Μονοβασιώτη χορηγεῖται ἄδεια νὰ μεταβεῖ ἀπὸ τὸ Χάνδακα στὴ Μονεμβασία, μὲ πλοῖο ποὺ μεταφέρει προϊόντα⁸.
- 1355: στὸν καπετάνιο/ἐμπορο Κωνσταντῖνο Μονοβασιώτη χορηγεῖται ἄδεια νὰ μεταβεῖ στὴ Μονεμβασία, μὲ πλοῖο ποὺ μεταφέρει προϊόντα⁹.
- 1356-1415: τὸ 1356 ὁ Νικόλαος Μονοβασιώτης, δερματᾶς, κάτοικος βούργου Χάνδακα, ἐγγυᾶται γιὰ τὴ μετάβαση τοῦ καπετάνιου/ἐμπόρου Ἀνδρέα Μονοβασιώτη ἀπὸ τὸ Χάνδακα στὴ Μονεμβασία, μὲ πλοῖο ποὺ μεταφέρει προϊόντα¹⁰. τὸ 1415 ἐγγυᾶται γιὰ τὴ μετάβαση τῶν καπετάνιων/ἐμπόρων

1. Μ. Ι. Μανούσακα, *Βενετικά ἔγγραφα ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν τῆς Κρήτης τοῦ 14ου-16ου αἰῶνος. (Πρωτοπαπάδες καὶ πρωτοπάλται Χάνδακος)*, ΔΙΕΕ 15 (1961), σελ. 175-176 ἔγγρ. 8 καὶ σημ.

2. Cattapan, *Nuovi elenchi*, σελ. 224 ἔγγρ. 25.

3. Τσιρπανλῆ, *Νέα στοιχεία*, σελ. 84, 106 ἔγγρ. Ζ'.

4. Ρ. Castrolifaca, φ. 55^r.— Σπανάκη, *Λασιθί*, σελ. 53 ἔγγρ. 12, 127 σημ. 194.

5. Μανούσακα, *Trivan*, σελ. 54.

6. Μέρτζιου, *Συνθήκη*, σελ. 280.

7. Τσιρπανλῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 292 ἔγγρ. 2361V.

8. Γάσπαρη, *Ναυτιλιακὴ κίνηση*, σελ. 296 πίν. 3.

9. Ὁ.π., σελ. 297 πίν. 3α.

10. Ὁ.π., σελ. 299 πίν. 3α.

- Γεωργίου Rosso, από την Κορώνη, και Έμμανουήλ Σουριανοῦ στην Κορώνη, με πλοῖα πού μεταφέρουν προϊόντα¹.
- 1369: στην Ἀννίτζα Monovassiolissa ὀφείλει ὁ Ἰάκωβος Paradiso νὰ πληρώνει τὸ μῆνα δύο ὑπέρπυρα, ὡς διατροφή τῆς νόθου κόρης του².
- 1370: ὁ Θεόδωρος Monovassioti, κάτοικος Χάνδακα στὸν Παντοκράτορα, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα³.
- 1375: ὁ Δημήτριος Monovassioti, κάτοικος Χάνδακα στὴν Ὁδηγήτρια, ἔχει ἓνα σκλάβο Τάρταρο, τὸν Ἰωάννη, ὁ ὁποῖος μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα⁴.
- 1377: ὁ Γεώργιος Monovassio ὀρίζεται μάρτυρας σὲ δικαστικὴ ὑπόθεση⁵.
- 1379: ὁ Γεώργιος Monovassioti, κάτοικος τοῦ χ. Γάζι, κατηγορεῖται ὅτι τραυμάτισε τὸν Γεώργιο Furovasila, κάτοικο τοῦ ἴδιου χωριοῦ⁶.
- 1420: ἡ Σοφία, χήρα τοῦ Ἀνδρέα Monovassioti, κάτοικος βούργου Χάνδακα, παντρεύει τὴν κόρη της Ἐργίνα Monovassioti με τὸν Νικόλαο Rizo, γιὸ τοῦ Φραγκίσκου, κήρυκα, κάτοικο Χάνδακα⁷.
- 1536: ὁ Γεώργιος Monovassioti, ὁ nobile cretense σερ Ἄγγελος Malvasioti καὶ ὁ Γιώργιος Monovassioti Arabaguni περιλαμβάνονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν Χανιῶν⁸. ὁ Μάρκος Monovassioti ἀναφέρεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Ἀρμένιοι⁹.
- 1558: ὁ μαῖστρο Ἀντώνης Μονοβασιώτης, «γναφέος», ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξι¹⁰.
- 1564: ὁ Ἰωάννης Ἀντώνιος Μονεμβασιώτης, ὡς ἐπίτροπος τοῦ ποτὲ Λεωνίνου Σέρβου, παρουσιάζεται στὴν καγκελλαρία τοῦ ρέκτορα Χανιῶν, Σεβαστιανοῦ Gritti, καὶ καταγγέλλει τὸν ἱερομόναχο Νεόφυτο ἀπὸ τὴν Πάτμο, ὅτι σκοπεύει νὰ κατασκευάσει σαγματοποιεῖο στὸ μοναστήρι τῆς Ἁγίας Φωτιᾶς στὰ Χανιά¹¹.
- 1583: ὁ μισέρ Γαβριήλ Malvesi (Malvozzi) εἶναι χρεωφειλέτης στὸ δημόσιο

1. Ὁ.π., σελ. 304 πίν. 3ε.

2. Santsehi, *Régestes*, σελ. 36 ἀρ. 157.

3. Ὁ.π., σελ. 160 ἀρ. 508.

4. Ὁ.π., σελ. 182 ἀρ. 708.

5. Ὁ.π., σελ. 195 ἀρ. 791.

6. Ὁ.π., σελ. 216 ἀρ. 950.

7. Cattapan, *Nuovi documenti*, σελ. 32.—Τοῦ ἴδιου, *I pittori*, σελ. 248, 254-255 ἔγγρ. 1.

8. Πλουμίδης, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 306, 309, 317.

9. Ὁ.π., σελ. 323.

10. Δετοράκη, *Νοταριακὲς πληροφορίες*, σελ. 337-338 ἔγγρ. 7.

11. Χρῦσας Α. Μαλτέζου, Ὁ ναὸς τῆς Ἁγίας Φωτιᾶς στὰ Χανιά καὶ ἡ πρόσδοξ του στὴ μονὴ τῆς Πάτμου, Ἀφιέρωμα στὸ Νίκο Σβορώνο, τόμ. Β', Ρέθυμνο 1986, σελ. 126.

- ταμείο του Χάνδακα για το 1579 και το 1580¹. ή Έλενα και ο Νικολός Monovassioti καθώς και η Πόθα Monovassioti καταβάλλουν *livello* για σπίτια στο βουργο του Χάνδακα². ο Νικολός Monovassioti καταβάλλει *livello* για σπίτια, και ο σερ Τζουάν Αντώνιος Monovassioti για άδεια γή στα Χανιά³. ο σερ Αντώνιος Monovassioti είναι χρεωφειλέτης στο δημόσιο ταμείο των Χανιών⁴. ο Νικολός Monovassioti, *scolaro per bombardieri*, είναι έγγεγραμμένος στη *Scuola* της Αγίας Βαρβάρας στα Χανιά, και ο Μάνος Malvassiotto, από τη Σούδα, *scolaro per bombardieri*, είναι έγγεγραμμένος στην ίδια *Scuola*⁵.
- 1585-1587: το 1585 ο σερ Τζώρτζης Monoscassoti (Monovassoti) εκλέγεται *essator delle angarie* για την περιοχή των Χανιών, στη θέση του Άθανασίου Ralli⁶. το 1587 λήγει η θητεία του και στη θέση του εκλέγεται ο σερ Θεωρήης Cavalista του ποτε Μάρκου⁷.
- 1637: ο ιερομόναχος Άθανάσιος Monovassioti λειτουργεί την εκκλησία των Αγίων Αποστόλων, στη θέση Λαγγά, που ανήκει στην οικογένεια Morgante⁸.
- 1644: η οικογένεια Monovassioti, με καταγωγή από το Ναύπλιο, συγκαταλέγεται στους *nobili cretensi* των Χανιών σύμφωνα με την απογραφή του Trivan⁹.

26. Μοραΐτης¹⁰, από το Μοριά (= Πελοπόννησο)

- 1393: ο Μιχαήλ Morayti φυλακίζεται με την κατηγορία ότι τραυμάτισε τον Νικόλαο Trachanioti από την Κέρκυρα, κάτοικο Χάνδακα κοντά στην ταβέρνα του Cacili¹¹.
- 1427: ο Γεώργιος Moraiti αναφέρεται σε νοταριακή πράξη¹².
- 1455: ο Θεόδωρος Morayti μνημονεύεται σε νοταριακή πράξη¹³.

1. P. Castrolilaca, φ. 34^v, 35^v.

2. "Ο.π., φ. 40^v, 43^v.

3. "Ο.π., φ. 130^v, 132^v.

4. "Ο.π., φ. 137^v.

5. "Ο.π., φ. 151^v.

6. Κ α ρ α π ι δ ά κ η, C, σελ. 429 άρ. 383.

7. "Ο.π., σελ. 462 άρ. 492.

8. Χ α ι ρ έ τ η, Άπογραφή, σελ. 351 άρ. 82.

9. Μ α ν ο ύ σ α κ α, Trivan, σελ. 53.

10. Βλ. Κ ο ν τ ο σ ό π ο υ λ ο υ, *Les suffixes*, σελ. 106, 108 και σημ. 9, 113.— Τ ρ ι α ν τ α φ υ λ λ ί δ η, ό.π., σελ. 25.

11. S a n t s c h i, *Régestes*, σελ. 326 άρ. 1472.

12. I o r g a, *Documents*, σελ. 99.

13. "Ο.π., σελ. 111.

- 1486: ἡ Ἰζαμπέτα Moratissa ἀναφέρεται σὲ νοταριακὸ ἔγγραφο¹.
 1553: ὁ Ἰωάννης, γιὸς τοῦ μαῖστορο Γεωργίτζη Μοραΐτη,μποτέρη, μπαίνει μαθητευόμενος στὸν παπα Ἀντώνη Ναθαναήλ τοῦ ποτὲ Νικολάου, κάτοικο βούργου Χάνδακα².
 1579: στὸν Γιώργη Moraiti τοῦ Νικολό, ἀπὸ τὸ χ. Πετροκέφαλο, χορηγεῖται ἄδεια νὰ μεταβεῖ στὴ Ζάκυνθο ἢ τὴν Κεφαλονιά, γιὰ νὰ χειροτονηθεῖ παπάς· ἐγγυητὴς ὁ Τζώρτζης Avonal³.

27. Μυκονιάτης⁴, ἀπὸ τὴ Μύκονο

- 1322: ὁ Μιχάλης Michoniati καὶ ὁ Μιχάλης Dramatino, βαρκάρηδες, κατηγοροῦνται μαζὶ μὲ ἄλλους, ὅτι παρέλαβαν καὶ πούλησαν σιτάρι τοῦ Κοινοῦ, ποὺ κατευθυνόταν ἀπὸ τὸ Ρέθυμνο στὸ Χάνδακα⁵ (πρβλ. πιὸ κάτω, σελ. 286, λ. Dramatino).
 1583: ἡ Μακαρία Nicognati [Micognati;] καταβάλλει *livello* γιὰ σπίτια στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα⁶.

28. Μυτιληναῖος⁷, ἀπὸ τὴ Μυτιλήνη

- 1427: ὁ Μιχάλης Mitillineo, κάτοικος τοῦ χ. Ἐπισκοπὴ Χερσονήσου, πληροφοροεῖ τὸν Νικόλαο Caneanigo, ἐπίσκοπο Κορώνης (Choron;), κάτοικο Χάνδακα, γιὰ ἓνα βιλλάνο ποὺ ἔφυγε⁸.
 1490: ὁ Νικόλαος Μυτιληναῖος ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ διαθήκη⁹.
 1491: Διάκος Mitilino, ζωγράφος, κάτοικος βούργου Χάνδακα¹⁰.
 1505: ἡ Μαργέτα, σύζυγος τοῦ μαῖστορο Γεωργίου Metilino, ψάλτη καὶ ζωγράφου, συντάσσει τὴ διαθήκη της¹¹.
 1536: ὁ σερ Τζώρτζης Mitileneo μὲ τοὺς γιούς του Θεωδωρή, Δημήτρη καὶ Ἀντώνιο, ὁ σερ Τζώρτζης Mitileneo, ὁ Γιάννης Mitilino μὲ τὸ γιό του

1. Ὁ.π., σελ. 114.

2. Δετοράκη, *Διδασκαλικὲς καὶ βιβλιογραφικὲς συμβάσεις*, σελ. 236-237 ἔγγρ. 1.

3. Καρπιδάκη, Β, σελ. 258 ἀρ. 426.

4. Βλ. Κοντοσόπουλου, *Les suffixes*, σελ. 106.—Τριανταφυλλίδη, ὁ.π., σελ. 25.

5. Duca di Candia, Bandi, σελ. 125 ἔγγρ. 332.

6. P. Castrolilaca, φ. 39^v.

7. Βλ. Στεφάνου Βυζαντίου, ὁ.π., σελ. 465.—Κοντοσόπουλου, *Les suffixes*, σελ. 108, 113 καὶ σημ. 23.—Τριανταφυλλίδη, ὁ.π., σελ. 27.

8. Iorga, *Documents*, σελ. 99.

9. Σάθα, *Κρητικαὶ διαθήκαι*, σελ. 659-660 ἔγγρ. 5.

10. Cattapan, *Nuovi elenchi*, σελ. 208 ἀρ. 118.

11. Κωνσταντοῦδάκη, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 318 ἀρ. 19.

- Μάρκο, και ὁ Θεωδωρὸς Metelincho [Metelineo;] περιλαμβάνονται στὸν κατάλογο στρατευομένων τῶν Χανιωῶν¹.
- 1541: στὸν Γιάννη Midilinei, γιὰ τοῦ παπα Φανούρη, ἀπὸ τὸ χ. Ποταμιές, χορηγεῖται ἄδεια νὰ μεταβεῖ στὴν Κεφαλονιά, γιὰ νὰ χειροτονηθεῖ παπάς· ἑγγυητὴς ὁ Μάρκος Bromiro².
- 1582: στὸν Γιάννη Mitilineo τοῦ παπα Γιώργη, ἀπὸ τὸ χ. Arida στὸ Χάνδακα, χορηγεῖται ἄδεια νὰ μεταβεῖ στὴ Ζάκυνθο ἢ τὴν Κεφαλονιά, γιὰ νὰ χειροτονηθεῖ παπάς· ἑγγυητὴς ὁ Μανέας Pantaleo³.
- 1583: ὁ Γιάννης Metilineo περιλαμβάνεται στοὺς πακτωτὲς τοῦ Λασιθιοῦ⁴. ὁ σερ Μάρκος Mitilineo εἶναι χρεωφειλέτης τοῦ δημοσίου ταμείου τῶν Χανιωῶν καὶ ὁ Μιχαὴλ Mitilineo, *scolaro per bombardieri*, εἶναι ἑγγεγραμμένος στὴ *Scuola* τῆς Ἁγίας Βαρβάρας στὰ Χανιά⁵.
- 1586: ὁ Μιχαὴλ Micilinea τοῦ ποτὲ παπα Γιάννη ἐκλέγεται γραφέας τοῦ κάστρου Μονοφατσίου⁶.
- 1644: ἡ οἰκογένεια Mitilineo συγκαταλέγεται στοὺς cittadini τῶν Χανιωῶν σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφή τοῦ Trivan⁷.

29. Ναξιώτης, Νιξιώτης καὶ Ἀξιώτης⁸, ἀπὸ τὴ Νάξο

- 1268: ὁ Λέος Tunixioti [τοῦ Νιξιώτη;], κληρικός, περιλαμβάνεται στοὺς ἑκατὸν τριάντα Ἑλληγες κληρικούς, ποὺ ὑπάγονται στὴ δικαιοδοσία τοῦ λατίνου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης⁹.
- 13ος αἰ.: τὰ ἐπώνυμα Nixiotis καὶ Axiotis ἀναφέρονται στὰ κατάστιχα 18 καὶ 19 τοῦ Ἀρχείου τοῦ Δούκα τῆς Κρήτης¹⁰.
- 1320: ὁ Λέος Naxioti ἔχει νοικιάσει σπίτι, ποὺ ἀνήκει στὴν ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, στὸν διευρυμένο βοῦργο τοῦ Χάνδακα¹¹.
- 1573: στὸν Κωνσταντῖνο Axioti τοῦ ποτὲ παπα Γιάννη, ἀπὸ τὸ χ. Ἀπάνω Ἀστρακοί, χορηγεῖται ἄδεια νὰ μεταβεῖ στὰ Κύθηρα, γιὰ νὰ χειροτονηθεῖ παπάς· ἑγγυητὴς ὁ παπα Ἐμμανουὴλ [Vurnicha]¹².

1. Πλουμίδη, *Κατάλογος στρατευομένων*, σελ. 302, 303, 307, 313.
2. Καραπιδάκη, Α, σελ. 85 ἀρ. 271.
3. Καραπιδάκη, C, σελ. 367 ἀρ. 223.
4. P. Castrolifaca, φ. 55^v.— Σπανάκη, *Λασιθι*, σελ. 54 ἔγγρ. 12.
5. P. Castrolifaca, φ. 137^v, 151^v.
6. Καραπιδάκη, C, σελ. 438 ἀρ. 408.
7. Μανούσακα, *Trivan*, σελ. 54.
8. Βλ. Τριανταφυλλίδη, ὁ.π., σελ. 31.
9. Τσιρπανλῆ, *Νέα στοιχεῖα*, σελ. 76, 87-88 ἔγγρ. Α'.— Τοῦ Ἰδίου, *Κατάστιχο*, σελ. 142 ἔγγρ. 7.
10. Χαρέτη, *Τὰ παλαιότερα Κατάστιχα*, σελ. 512.
11. Τσιρπανλῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 226-227 ἔγγρ. 141I.
12. Καραπιδάκη, B, σελ. 104 ἀρ. 60.

1575: ὁ Νικολὸς Νίχια παρίσταται σὲ συνάντηση φεουδαρχῶν σχετικὴ μὲ τις στρατιωτικὲς κατοικίες στὴν πόλη τοῦ Χάνδακα¹.

1624: ὁ Παπαμανέας Ἀξιώτης ὑπογράφει σὲ εὐχαριστήριον ἔγγραφο τοῦ στέλλουν οἱ κληρικοὶ τοῦ Χάνδακα στὸ λατίνον ἀρχιεπίσκοπον Παροναξίας Σεβαστιανὸν Κουρίνο².

30. Νιώτης³, ἀπὸ τὴν Ἴο

1297: ὁ Πέτρος Νιοτί, πρῶτον πρεσβύτερος στὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἁγίας Μαργαρίτας, νοτάριος, συντάσσει νοταριακὴν πράξιν τοῦ μνημονεύεται σὲ ἔγγραφο τοῦ 1306⁴.

31. Παριανός, ἀπὸ τὴν Πάρο

1583: ὁ Γεώργιος Appariano εἶναι πλοίαρχος (*parono*) στὶς ἔκτακτες γαλέρες τοῦ Ρεθύμνου⁵.

32. Πατρινός⁶, ἀπὸ τὴν Πάτρα

1395: ὁ Μιχαὴλ Patrino τοῦ ποτὲ Ἰωάννη, κάτοικος τοῦ χ. Chera Rodea, μνημονεύεται ὅτι θεράπευτηκε ἀπὸ τραῦμα⁷.

1538: ἡ Ἀνέζα, σύζυγος τοῦ Θεοδωρῆ Πατρινοῦ, ἀπὸ τὸ Ἐξώπορτο τοῦ Χάνδακα, βάζει τὴν κόρη της Κυριακὴ μαθήτρια, γιὰ δύο χρόνια, σὲ μαστόρισσα γιὰ νὰ τῆς μάθει τὴν ἀνυφαντικὴν τοῦ μεταξοῦ⁸.

33. Ρόδιος⁹, Ροδίτης καὶ Νταρόδο, ἀπὸ τὴν Ρόδο

13ος αἰ.: τὸ ὄνομα Rodios ἀναγράφεται στὰ κατάστιχα 18 καὶ 19 τοῦ Ἀρχείου τοῦ Δούκα τῆς Κρήτης¹⁰.

1300: ὁ Γεώργιος Rodhio, κάτοικος Χάνδακα, δανείζεται χρήματα ἀπὸ τὸν Στέφανο Giselo, κάτοικο Χάνδακα¹¹.

1. Ὁ.π., σελ. 150 ἀρ. 148.

2. Κ. Δ. Μέρτζιος, *Χειρόγραφοι ἐκ Χάνδακος Κρήτης τοῦ ἔτους 1624*, Κρ. Χρ. 6 (1952), σελ. 272.

3. Βλ. Τριανταφυλλίδη, ὁ.π., σελ. 31.

4. Τσιριπανλῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 169 ἔγγρ. 82.

5. Ρ. Castrolifaca, φ. 103^r.— Ξηροουχάκη, *Ἡ Βενετοκρατομένη Ἀνατολή*, σελ. 75.

6. Βλ. Moritz, ὁ.π., σελ. 39.

7. Santsehi, *Régestes*, σελ. 356 ἀρ. 1652.

8. Μαλέζου, *Ἡ παρουσία τῆς γυναίκας*, σελ. 75.

9. Βλ. Στεφάνου Βυζαντίου, ὁ.π., σελ. 546.— Κοντοσόπουλου, *Les suffixes*, σελ. 108 καὶ σημ. 9.

10. Χαϊρέτη, *Τὰ παλαιότερα Κατάστιχα*, σελ. 512.

11. Pietro Pizolo, I, σελ. 77 ἔγγρ. 155.

- 1300: ὁ Γεώργιος Rodhio καὶ ὁ Ριγέτος, γιὸς τοῦ ποτὲ Perinçoli, κρεσπώλη, κάτοικοι Χάνδακα, δανείζονται χρήματα ἀπὸ τὸν Νικόλαο Tairapetra, ἐπονομαζόμενο Musia, κάτοικο βούργου Χάνδακα¹. τὸν ἴδιο χρόνο ὁ Rodhio συνάπτει *colleganza* μὲ τὸν Ἰωάννη Signolo καὶ τὸν Δαμιανὸ Aprino, κατοίκους Χάνδακα² (πρβλ. πιδὲ κάτω, σελ. 283, λ. Aprino).
- 1300-1304: τὸ 1300 ὁ Μάρκος Karavello, κάτοικος Χάνδακα, βάζει μαθητευόμενο, γιὰ ἕξι χρόνια, στὸν Μάρκο Lambardo, κτίστη, κάτοικο Χάνδακα, τὸν Μιχάλη, γιὸ τοῦ Ἰωάννη Rodhio, βιλλάνο του³ (πρβλ. πιδὲ κάτω, σελ. 246, λ. Lambardo). τὸ 1304 ὁ Karavello, σὲ ἀντικατάσταση τοῦ Μιχαήλ, βάζει τὸν ἀδελφὸ του Γεώργιο Rodhio, μαθητευόμενο στὸν Βαρθολομαῖο, γιὸ τοῦ Στέφανου Murarii, κάτοικο Χάνδακα, γιὰ τὸ ὑπολειπόμενο χρονικὸ διάστημα⁴.
- 1320: ὁ Γεώργιος Rodhio ἔχει νοικιάσει σπίτι, ποὺ ἀνήκει στὴν ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, στὸν διευρυμένο βούργο τοῦ Χάνδακα⁵.
- 1367: ὁ Λέος Rodio ἐνάγεται ἀπὸ τὸν πρεσβύτερο Ἐμμανουήλ Petropulo⁶.
- 1368: ὁ Βασίλης Darodo εἶναι πιστωτὴς τοῦ ποτὲ Μαρίνου⁷.
- 1368, 1380: ὁ Ἰωάννης Rodio, κρεσπώλης στὸ Χάνδακα, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραύματα⁸.
- 1371-1389: τὸ 1371 ἡ Μαρία Rodena κερδίζει δικαστικὴ ὑπόθεση⁹. τὸ 1389 ἡ Μαρία Rodena, φυλακισμένη γιὰ χρέη καὶ ἐγγυήτρια τοῦ Γιάννη Catalacti, κατοίκου Χανιῶν, ζητᾶ νὰ παραχωρηθεῖ ἡ ἐγγυήσὴ της στοὺς δανειστὲς της, ὥστε νὰ ἀποφυλακιστεῖ¹⁰.
- 1376: τὸν Κώστα Varucha διεκδικοῦν ὡς βιλλάνο οἱ ἐπίτροποι τοῦ Ἰωάννη Cornario τοῦ ποτὲ Πέτρου, οἱ ὁποῖοι τὸν ἀποκαλοῦν Κώστα Rodio, νόθο γιὸ τοῦ ποτὲ Ἰωάννη Varucha καὶ τῆς παλλακίδας του Μαρίας¹¹.
- 1394: στὸν Γιάννη Rodio, ἐπονομαζόμενο Stassi, κάτοικο τοῦ χ. Μεσοχώρι, χορηγεῖται ἄδεια νὰ ταξιδέψει ἔξω ἀπὸ τὴν Κρήτη, γιὰ νὰ χειροτονηθεῖ ἱερέας, μετὰ ἀπὸ αἴτηση τοῦ κυρίου του Πέτρου Dono¹².

1. "Ο.π., σελ. 89 ἔγγρ. 185.

2. "Ο.π., σελ. 147 ἔγγρ. 312, 262 ἔγγρ. 569.

3. "Ο.π., σελ. 298-299 ἔγγρ. 656.

4. Pietro Pizolo, II, σελ. 177-178 ἔγγρ. 1083.

5. Τ σ ι ρ π α ν λ ῆ, Κατάστιχο, σελ. 226-227 ἔγγρ. 1411.

6. S a n t s c h i, Régestes, σελ. 121 ἀρ. 143.

7. "Ο.π., σελ. 128 ἀρ. 188.

8. "Ο.π., σελ. 132 ἀρ. 236, 222 ἀρ. 1008.

9. "Ο.π., σελ. 165 ἀρ. 557.

10. "Ο.π., σελ. 277-278 ἀρ. 1262.

11. "Ο.π., σελ. 194 ἀρ. 786.

12. "Ο.π., σελ. 338 ἀρ. 1559.

- 1394: ὁ Μιχάλης Rodo, κάτοικος τοῦ χ. Ἀπάνω Βιάννας, κατηγορεῖται ὅτι τραυμάτισε τὸν Ἐμμανουήλ Rughelo γιὰ τοῦ Μιχαήλ, ἀπὸ τὸ ἴδιο χωριό¹.
- 1395: ὁ Γεώργιος Roditi, ποὺ κατοικεῖ στὸ μύλο τοῦ Caramba, μνημονεύεται ὅτι Θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα².
- 1428: ὁ Μιχαήλ Rodi, ἀπὸ τὸ χ. Κούρτες, περιλαμβάνεται στοὺς τριανταεξι φτωχοὺς Κρητικοὺς τοξότες, γιὰ τοὺς ὁποίους ἀποφασίστηκε μείωση τῶν χρεῶν τους σὲ Ἑβραίους³.
- 1459: ὁ Γεώργιος Rodhio ἀναφέρεται σὲ νοταριακὴ πράξη⁴.
- 1497: ὁ Γεώργιος Rodios, ἀπὸ τὸ χ. Κάστελλος, παίρνει ἄδεια νὰ χειροτονηθεῖ ἱερέας· ὑπόσχεται πίστη στὴν Καθολικὴ Ἐκκλησία καὶ στὴ Σύνοδο τῆς Φλωρεντίας⁵.
- 1521: ὁ «Θεοδόσιος μοναχὸς τὸ κατὰ κόσμον Θεόδωρος Ρόδιος», κάτοικος στὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου ἐπιλεγομένου Γαλίνας, συντάσσει τὴ διαθήκη του καὶ ἀφήνει στὸν ἀδελφὸ του Γιαννά Ρόδιο, τὰ ἐργαλεῖα τῆς τέχνης του τῆς τεκτονικῆς, νὰ τὰ δώσει στὸ παιδί του⁶.
- 1522: ὁ Γιακουμῆς Νταρόδο τοῦ ποτὲ Λέου καὶ ὁ Ἰωάννης Νταρόδο τοῦ ποτὲ Δημήτρη, κάτοικοι βούργου Χάνδακα, νοικιάζουν ἀπὸ τὸ ζωγράφου Γεώργιο Στριλίτζα τοῦ Βερνάρδου, ὡς ἀντιπρόσωπο τοῦ μοναστηριοῦ τῆς Παναγίας τοῦ Βαρσαμονέρου, ἓνα ἐργαστήριο στὸ Χάνδακα, στὴ συνοικία τῶν σιδηρουργῶν⁷.
- 1536: ὁ σερ Νικολὸς Rodeo, ὁ μαῖστρο Μάρκος Rodeo, ὁ Πέρος Rodeo, ὁ Ἄνδρέας Roditi, ὁ Μανόλης Rodeo καὶ ὁ Νικολὸς Rodeo περιλαμβάνονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν Χανιῶν⁸. ὁ μαῖστρο Γεώργης Rhoditti, ὁ Γιάκομος Roditti καὶ ὁ Γιάννης Rhoditti ἀναγράφονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ κάστρου Ἀποκορώνου⁹.
- 1543: ὁ μαῖστρο Μιχαήλ Ροδίτης, (ἀντζήγγανος), ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ σύμβαση ἀντισκάρου¹⁰.
- 1548: ὁ παπα Τζαννάκης Rhodius, λειτουργὸς τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Νέου, στὸ βούργο τοῦ Χάνδακα, καὶ ὁ παπα Condi Rhodius, λειτουργὸς τῆς ἐκκλησίας τῆς Παναγίας Γαζανῆς, στὸ χ. Γάζι, πε-

1. Ὁ.π., σελ. 353 ἀρ. 1634.

2. Ὁ.π., σελ. 366 ἀρ. 1688.

3. Noiret, *Documents*, σελ. 322.

4. Iorga, *Documents*, σελ. 113.

5. Τσιρπανλή, *Κατάστιχο*, σελ. 335 ἔγγρ. 274.

6. Δετοράκη, *Νοταριακὲς πληροφορίες*, σελ. 336 ἔγγρ. 6.

7. Κωνσταντοῦδάκη, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 321.

8. Πλουμιδῆ, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 305, 308, 311, 312, 315.

9. Ὁ.π., σελ. 322, 323.

10. Δετοράκη, *Ἀγγραφεῖα*, σελ. 108-109 ἔγγρ. 1 καὶ σελ. 112 σημ.

- ριλαμβάνονται στους ενενήντα Έλληνες κληρικούς, που υπάγονται στη δικαιοδοσία του λατίνου αρχιεπισκόπου Κρήτης¹.
- 1556-1591: μαίστρο Λαμπριανός Darodo του Ίωάννη, ζωγράφος Χάνδακα².
- 1567: ό Νικολός Νταρόδο του Γιώργη, μαραγκός, νοικιάζει σέ γονικό άπό τόν Δανιήλ Καλαφάτη του ποτέ Νικολό, κάτοικο Χανιών που βρίσκεται στό Χάνδακα, και ιδιοκτήτη τής εκκλησίας του Αγίου Αντωνίου, έξω άπό τά τείχη του Χάνδακα, ένα οικόπεδο που ανήκει στην εκκλησία αυτή, και βρίσκεται στην πλατεία στράτα. στην ένορία τής Παναγίας Θαλασσομάχισσας³.
- 1567: ό παπα Πέτρος Ρόδιος αναφέρεται σέ νοταριακή πράξη⁴.
- 1568: μαίστρο Νικολός da Rodo, ζωγράφος Χάνδακα⁵.
- 1571: ό μαίστρο Ίωάννης Νταρόδος, ζωγράφος Χάνδακα, αναγράφεται στά κατάστιχα του νοταρίου Μιχαήλ Μαρά⁶.
- 1571: ό μαίστρο Μιχαήλ Ρόδιος υπογράφει ως μάρτυρας σέ σύμβαση μαθητείας⁷.
- 1573: στον Γεώργιο Rodio, άπό τό χ. Καστέλλι Πεδιάδας, χορηγείται άδεια νά μεταβεί στά Κύθηρα, για νά χειροτονηθεί παπάς: έγγυητής ό Μανόλης Dacipri⁸ (πρβλ. πιό κάτω, σελ. 302, λ. Dacipri).
- 1576: ό ιερέας Πέτρος Ρόδιος άφορίζεται, έπειδή έμποδίζει τους έξάρχους του πατριαρχείου τής Κωνσταντινουπόλεως, οι όποιοι έχουν έλθει στην Κρήτη, νά συλλέξουν τις εισφορές υπέρ του πατριαρχείου⁹.
- 1577: ό Νικόλαος Ρόδιος, δάσκαλος, υπογράφει ως μάρτυρας σέ νοταριακή πράξη¹⁰.
- πριν άπό τό 1578: ό Θεοτόκης Ρόδιος αναφέρεται στά κατάστιχα του νοταρίου Μιχαήλ Μαρά¹¹.
- 1583: ό Γιώργης Rodhio Baghò, ό Μανόλης Roditti, ό Μανόλης Roditti

1. Τσιρπανλϊ, *Νέα στοιχεΐα*, σελ. 99 και 101 έγγρ. Ε'.

2. Κωνσταντουδάκη, *Νέα έγγραφα*, σελ. 158-159, 163-164 άρ. 6, 189-190 έγγρ. Β' και σχόλια.

3. "Ο.π., σελ. 165-166 και σημ. 29.

4. Μέρτζιου, *Σταχολογήματα*, σελ. 263 έγγρ. XI.

5. Cattarano, *Nuovi elenchi*, σελ. 233 άρ. 8.— Κωνσταντουδάκη, *Νέα έγγραφα*, σελ. 171 άρ. 19.

6. Μέρτζιου, *Σταχολογήματα*, σελ. 257 άρ. 25.— Παλιούρα, *Η ζωγραφική*, σελ. 121 άρ. 38.

7. Δετοράκη, *Διδασκαλικές και βιβλιογραφικές συμβάσεις*, σελ. 246 έγγρ. 5.

8. Καραπιδάκη, Β, σελ. 97 άρ. 30.

9. Ν. Β. Τομαδάκη, *Λουκάρεια. Νικόλαος (ιερέας) - Νικηφόρος (ιερομόναχος) Ρόδιος, Κρής και ή προς τόν έν Ένετία Λούκαριν άλληλογραφία του*, *Θησαυρίσματα* 16 (1979), σελ. 278 και σημ. 2-4.

10. Μέρτζιου, *Σταχολογήματα*, σελ. 255.— Τομαδάκη, *Λουκάρεια*, σελ. 279-293. Πρβλ. Δετοράκη, *Διδασκαλικές και βιβλιογραφικές συμβάσεις*, σελ. 233.

11. Μέρτζιου, *Σταχολογήματα*, σελ. 304.

- τοῦ Νικόλα καὶ ὁ Νικόλας Roditti τοῦ ποτὲ Γ. περιλαμβάνονται στοὺς πακτωτῆς τοῦ Λασιθιοῦ¹.
- 1584: ὁ Μάρκος Rodio τοῦ ποτὲ παπα Πιέρου ἐκλέγεται *terminista al presorio*, στὴ θέση τοῦ Κωνσταντῆ Drasino².
- 1585: στὸν Ἰωάννη Rhodio τοῦ παπα Πιέρου, ἀπὸ τὸ Χάνδακα, χορηγεῖται ἄδεια νὰ μεταβεῖ στὴ Ζάκυνθο ἢ τὴν Κεφαλονιά, γιὰ νὰ χειροτονηθεῖ παπάς· ἐγγυητὴς ὁ Ἀντώνιος Pantaleo³.
- 1586: ὁ Μαθιὸς Rhodio τοῦ παπα Πιέρου ἐκλέγεται γραφέας τοῦ κάστρου Novo *seconda muda*⁴.
- 1614: ἡ Ἐργίνα, κόρη τοῦ ποτὲ Νικολάου Ροδίτη καὶ χήρα τοῦ Γιώργη Μαργίρη, συντάσσει τὴ διαθήκη της⁵.
- 1627: τὰ παιδιὰ τῆς Μαρίας Ροδίτη καὶ τοῦ ζωγράφου Τζαννῆ Λαμπάρδου, Νικολός, Σταμάτης, Ἀγνή, Τζωρτζίνα καὶ Μανόλης, ἀπὸ τὸ Ρέθυμνο κάτοικοι Χάνδακα, ὡς κληρονόμοι τῆς μητέρας τους ὀρίζουν γενικὸ ἐπίτροπὸ τους στὸ Ρέθυμνο τὸ θεῖο τους μαῖστρο Νικολὸ Ροδίτη τοῦ ποτὲ Σταμάτη, ἀπὸ τὸ Ρέθυμνο⁶.
- 1647: ὁ εὐγενὴς Τζουάννης Ροδίτης τοῦ Μικέλε, «ντοτόρες μετηκος φησκος», προκειμένου νὰ ταξιδέψῃ στὴ Συρία, κάνει ἀπογραφή τῆς κινητῆς περιουσίας του⁷.
- 1653: ὁ παπα Ἰωάννης Νταρόδος, ἐφημέριος τοῦ ναοῦ τῆς Κυρίας Πιστευχιώτισσας στὸ Χάνδακα, ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ ἔγγραφο σχετικὸ μὲ τὸν Φραγκίσκο Zenο, βικάριο τοῦ λατίνου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης Ἰωάννη Quirino⁸.

34. Σαλονικιὸς⁹ καὶ Σαλονικαῖος, ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη

- 1320: ἡ Μαρία Salonichea ἔχει νοικιάσει σπίτι, ποὺ ἀνήκει στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, στὸν παλαιὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα¹⁰.
- 1352: ὁ Sambathus Salonichio, Ἑβραῖος, κάτοικος Χάνδακα, μνημονεύεται

1. Ρ Castrofilaca, φ. 54^v, 55^v, 56^r, 56^v.— Σ π α ν ά κ η, *Λασιθί*, σελ. 49, 56, 58, 63 ἔγγρ. 12, 126 σημ. 179.

2. Κ α ρ α π ι δ ά κ η, C, σελ. 405 ἀρ. 316.

3. "Ο.π., σελ. 431 ἀρ. 394.

4. "Ο.π., σελ. 438 ἀρ. 408.

5. Κ α ζ α ν ά κ η - Λ ά π π α, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 224.

6. "Ο.π., σελ. 218-219

7. Κ ω ν σ τ α ν τ ο υ δ ά κ η, *Μαρτυρίες*, σελ. 121-126 ἔγγρ. Γ'.

8. Μ α σ τ ρ ο δ η μ ή τ ρ η, *Ἐπιγράμματα ἱερέων*, σελ. 393 (= "Ελληνες λόγιοι, σελ. 129).

9. Βλ. Κ ο ν τ ο σ ό π ο υ λ ο υ, *Les suffixes*, σελ. 109.

10. Τ σ ι ρ π α ν λ ή, *Κατάστιχο*, σελ. 212 ἔγγρ. 1221.

- σὲ νοταριακὴ πράξις ὡς ἐγγυητῆς τοῦ Ἑβραίου Ξένου Malotus, γιοῦ τοῦ ποτὲ Ἡλία ἀπὸ τὸ Μυστρά, ποὺ βρίσκεται τώρα στὸ Χάνδακα¹.
- 1387: ὁ Γιάννης Salonicheo καὶ ἡ ἀδελφὴ του Εἰρήνη, σύζυγος τοῦ Στεφάνου Pandechni, παπουτσῆ, θὰ κατέχουν ἐναλλάξ κάθε δύο χρόνια τὸ μοναστήρι καὶ τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς στὸ χ. Casamba, ποὺ τοὺς ἔχει ἀφήσει ἐξ ἡμισείας μετὰ τὴ διαθήκη του ὁ καλόγερος Ianuchius Exotrocho².
- 1393: ἡ παπαδιὰ Καλὴ Salonichea μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα³.
- 1427: ὁ Σαμουὴλ Salonicho, Ἑβραῖος, κάτοικος Χάνδακα, μνημονεύεται σὲ νοταριακὴ πράξις⁴.

35. Σαμοθράκης⁵, ἀπὸ τὴ Σαμοθράκη

- 1577: ὁ Νικόλαος Σαμοθράκης ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξις⁶.
- 1583: ὁ Στέφανος Samathraci εἶχε διατελέσει πρῶτος *essator delle angarie*, κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ προβλεπτῆ Foscarini· τώρα στὴ θέση αὐτὴ ἐκλέγονται, γιὰ δύο χρόνια, ὁ Ἀντώνιος Surian τοῦ Ἀνδρέα γιὰ τὸ Ρέθυμνο καὶ ὁ Ἀθανάσιος Ralli τοῦ Τζουάννε γιὰ τὰ Χανιά, μετὰ τοὺς ἴδιους ὄρους, μετὰ τοὺς ὁποίους εἶχε διοριστεῖ ὁ Samathraci⁷.
- 1583: ὁ Μανούσος καὶ ὁ Στεφανὴς Samatrachi καταβάλλουν *livello* γιὰ σπιτία στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα⁸· ὁ Δημήτρης Samathraci καὶ ὁ Τζαννάκης Samathraci περιλαμβάνονται στοὺς πακτωτὲς τοῦ Λασιθιοῦ⁹.

36. Σερφιώτης¹⁰, ἀπὸ τὴ Σέριφο

- 1368: ὁ Γεώργιος Serfioti εἶχε νοικιάσει γῆ στὸ χ. Καλέσια ἀπὸ τὸν Πέτρο Quirino· τώρα τὴν κατέχει ὁ Παῦλος Gretolo, ἐκτελεστῆς τῆς διαθήκης τοῦ ποτὲ Δονάτου Gretolo¹¹.
- 1368: ἡ Καλὴ Serifiotisa, κάτοικος Χάνδακα κοντὰ στὸν Ἅγιο Φραγκίσκο, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα¹².

1. Zaccaria de Fredo, σελ. 44-45 ἔγγρ. 61.

2. Santschi, *Régestes*, σελ. 259-260 ἀρ. 1186.

3. Ὁ.π., σελ. 326 ἀρ. 1475.

4. Iorga, *Documents*, σελ. 99.

5. Βλ. Ἀνδριώτη, ὁ.π., σελ. 192.—Τριανταφυλλίδη, ὁ.π., σελ. 33.

6. Μέττιου, *Σταχυολογήματα*, σελ. 290-291 ἔγγρ. XXXIX.

7. Καραπιδάκη, C, σελ. 372 ἀρ. 241.

8. P. Castrolifaca, φ. 43^r.

9. Ὁ.π., φ. 54^r, 57^v.—Σπανιάκη, *Λασιθί*, σελ. 46, 68 ἔγγρ. 12.

10. Βλ. Τριανταφυλλίδη, ὁ.π., σελ. 31.

11. Santschi, *Régestes*, σελ. 19 ἀρ. 83.

12. Ὁ.π., σελ. 127 ἀρ. 183.

37. *Σκόπελος*, από τῆ Σκόπελο ἢ ἐνδεχομένως ἀπὸ τὸ χ. Σκόπελα Πεδιάδας
 1320: ὁ Johanninus Scopello ἔχει ξαναχτίσει, ἐδῶ καὶ εἰκοσιτέσσερα χρό-
 νια, τὴν ἐκκλησία τοῦ Προφήτη Ἡλία στὸ χ. Βασιλιές¹.
 1374: ἡ Καλὴ Scopeletena ὀρίζεται μάρτυρας σὲ δικαστικὴ ὑπόθεση².
38. *Συριανός*³, ἀπὸ τῆ Σύρο ἢ ἀπὸ τῆ Συρία⁴
 1311: ὁ Μικελλίνος Syriano κακοποιήθηκε ἀπὸ τὸ διάκο Μιχάλη, πού ὑπο-
 χρεώνεται νὰ πληρώσει πρόστιμο⁵.
 1314: ἀπὸ τὸ σπῆτι τοῦ Μάρκου Siriani καὶ τοῦ Guillielmi, Ἑλλήνων ταβερ-
 νιάρηδων, κατοίκων τοῦ κάστρου Novo, κατηγορεῖται ὅτι ἔκλεψε κρασί
 ὁ Νικόλας Burgondione, *tektor*, κάτοικος τοῦ ἴδιου κάστρου⁶.
 1315: ὁ Μάρκος Siriano μνημονεύεται ὡς δανειστής τοῦ παπα Ἐμμανουήλ⁷.
 1323: ὁ Ἰωάννης Syrianus, κάτοικος τοῦ χ. Κώμη τοῦ Πέτρου Doni, κατη-
 γορεῖται ὅτι βίασε τὴν Σοφία, κόρη τοῦ ποτε Ἐμμανουήλ Simoní, ἀπὸ
 τὸ χ. Potice⁸.
 1536: ὁ Γεωργιλάς Siriano, ὁ Πιέρος Seriani καὶ ὁ γιός του μαιστρο Ἀντώ-
 νιος, ὁ Ἀκίνδυνος Siriano, ὁ Μαρῆς Sirgiano καὶ ὁ Γιάννης Sirgiano πε-
 ριλαμβάνονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν Χανιῶν⁹. ὁ Γιάννης Si-
 riano καὶ ὁ Γεώργης Siriano ἀναγράφονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων
 τοῦ κάστρου Ἀποκορώνου¹⁰.
 1573: στὸν Μιχάλη Seriano, γιὸ τοῦ ποτε Γιάννη, ἀπὸ τὸ χ. Κριτζὰ Μιραμπέλ-
 λου, χορηγεῖται ἄδεια νὰ μεταβεῖ στὰ Κύθηρα, γιὰ νὰ χειροτονηθεῖ πα-
 πὰς ἐγγρητῆς ὁ Στέφανος Mandracari¹¹.
 1574: στὸν Γιώργη Siriano τοῦ Γιάννη χορηγεῖται ἄδεια νὰ μεταβεῖ στὰ
 Κύθηρα, γιὰ νὰ χειροτονηθεῖ παπάς¹².

1. Τσιρπανλῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 284 ἔγγρ. 225I, IV.
 2. Santschi, *Régestes*, σελ. 193 ἀρ. 783.
 3. Βλ. Κοντοσόπουλου, *Les suffixes*, σελ. 106.—Τριανταφυλλίδη,
 ὁ.π., σελ. 26.
 4. Βλ. Τσικριτσῆ-Κατσανάκη, *Striano - Suriano - Siriano*, σελ. 4-7,
 ὅπου ἡ συγγραφέας διακρίνει τὰ ὀνόματα: Suriano ἀπὸ τῆ Συρία καὶ Siriano ἀπὸ τῆ Σύρο.
 5. Τσιρπανλῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 165 ἔγγρ. 73.
 6. Duca di Candia, Bandi, σελ. 11 ἔγγρ. 15.
 7. Τσιρπανλῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 155 ἔγγρ. 35.
 8. Duca di Candia, Bandi, σελ. 128 ἔγγρ. 338.
 9. Πλουμίδη, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 302, 304, 309, 317.
 10. Ὁ.π., σελ. 322.
 11. Καρπιδάκη, Β, σελ. 104 ἀρ. 63.
 12. Ὁ.π., σελ. 111 ἀρ. 77².

- 1583: ὁ Κωνσταντῆς Siriano τοῦ παπα Γιάννη, ὁ Γιώργης Sijriano τοῦ παπα Μανόλη, ὁ παπα Γ. Sijriano τοῦ παπα Γιάννη, ὁ παπα Μιχάλης Siriano τοῦ ποτέ παπα Μανόλη, ὁ παπα Γιάννης Siriano τοῦ ποτέ παπα Γ. καὶ ὁ Ζαχαρίας Siriano περιλαμβάνονται στοὺς πακτωτῆς τοῦ Λασιθιοῦ¹. ὁ Μάρκος Siriano, *scolaro per bombardieri*, εἶναι ἐγγεγραμμένος στὴ *Scuola* τῆς Ἁγίας Βαρβάρας στὰ Χανιά².
- 1644: ἡ οἰκογένεια Sirigianò συγκαταλέγεται στοὺς cittadini τῶν Χανιῶν σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφή τοῦ Trivan³.

39. Συρίγος⁴, Τσυρίγος καὶ Κυθηριώτης, ἀπὸ τὰ Κύθηρα

- 1271: ὁ Νικήτας Sirigo, κάτοικος Χάνδακα, ὀφείλει νὰ παραδώσει στὸν Ἰωάννη de Raynaldo, κάτοικο Χάνδακα, ἐμπορεύματα σὲ συμφωνημένη τιμῆ⁵.
- 1300: ὁ Βαρθολομαῖος Sirigo, κάτοικος Χάνδακα, συνάπτει *colleganza* μὲ τὸν Ἰάκωβο Corferri καὶ τὸν Ἐμμανουήλ Verino, κατοίκους Χάνδακα⁶.
- 1365-1367: ὁ Μοσχολέος Sirigo ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὲς πράξεις⁷.
- 1368: ὁ Δημήτριος Seriga εἶναι μετὰξὺ ἐκείνων, ποὺ ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τὴν ὑποχρέωση περιπόλου, ἐπειδὴ ἔχουν ἀναλάβει νὰ σηκώνουν κάθε Τρίτη τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας⁸.
- 1368: ὁ Φραγκίσκος Serigo ἐκπροσωπεῖ τὸν Νικόλαο Sanuto, δούκα τοῦ Ἀρχιπελάγους, σὲ ἀντιδικία του μὲ τὸν Πέτρο Bolani καὶ τὸν Θωμὰ Mocenigo⁹.
- 1368: ὁ Νικόλαος Serigo τοῦ ποτέ Λαυρεντίου εἶχε ὑπογράψει συμβόλαιον (1359) γιὰ τὴν ἐμίσθωση σπιτιοῦ στὸ Χάνδακα, τὸ ὁποῖο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν καβαλλαρία τῆς Ἀκρίας· τὸ σπίτι μοιράζεται τώρα στοὺς δικαιοῦχους, ἀλλὰ ὁ Νικόλαος διατηρεῖ τὰ δικαιώματά του σ' αὐτό¹⁰.
- 1372-1391: τὸ 1372 ὁ Aytton Serigo ἐνάγει τὸν Ἰωάννη Dandolo¹¹. τὸ 1375

1. P. Castrolifaca, φ. 53^v, 54^r, 57^r, 57^v.— Σπανάκη, *Λασιθί*, σελ. 45, 47, 65, 66, 68 ἔγγρ. 12. Πρβλ. Τσικριτσῆ-Κατσανάκη, *Striano-Suriano-Siriano*, σελ. 6.

2. P. Castrolifaca, φ. 151^v.

3. Μανούσακα, *Trivan*, σελ. 54. Πρβλ. Τσικριτσῆ-Κατσανάκη, *Striano-Suriano-Sirianó*, σελ. 6.

4. Βλ. Ἀνδριώτη, ὁπ., σελ. 197 καὶ σημ. 9.

5. Pietro Scardon, σελ. 158 ἔγγρ. 427.

6. Pietro Pizolo, I, σελ. 174-175 ἔγγρ. 374-375, 177-178 ἔγγρ. 382.

7. Μανούσακα-van Gemert, *Ἀνέκδοτα ἔγγραφα*, σελ. 128-129 ἔγγρ. 27.— van Gemert, *Σαχλίχης*, σελ. 97-98 ἔγγρ. 6.1.

8. Sant'schi, *Régestes*, σελ. 138 ἀρ. 298.

9. Ὁπ., σελ. 16 ἀρ. 67.

10. Ὁπ., σελ. 22 ἀρ. 97.

11. Ὁπ., σελ. 168 ἀρ. 585.

- ὀφείλει στὸν Φωκά Scordalo, καλόγερο, τὴν ἀξία ἑνὸς βοδιοῦ καὶ ἑνὸς ἡμιόνου, ποῦ τοῦ εἶχαν κληροδοτηθεῖ κατὰ λάθος μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Ἡλία, γιοῦ τοῦ Φωκά¹. τὸ 1391 ἐνάγει τὸν Ἀνδρέα de Ripra, λιμενάρχη τοῦ Χάνδακα, προκειμένου νὰ ρυθμιστοῦν ζητήματα σχετικά μὲ τὴν προίκα τῆς κόρης τοῦ Κατερούτσας².
- 1378: ὁ Νικόλαος Serigo ἐνάγεται ἀπὸ τὸν Ἰωάννη Massari προκειμένου νὰ ρυθμιστεῖ ζήτημα σχετικὸ μὲ μερίδιο ἀπὸ τὴν ἀγορὰ παστῶν ψαριῶν³.
- 1386-1388: τὸ 1386 ἡ Μαρούλα, κόρη καὶ ἐπίτροπος τοῦ ποτὲ Νικολάου Serigo καὶ σύζυγος τοῦ Ἰακωβέλου Venetando, ἀντιδικεῖ μὲ τὸν Γεώργιο Paulopulo, δεῦτερο σύζυγο τῆς μητέρας τῆς Μαργαρίτας, ἐπιτρόπου καὶ αὐτῆς τοῦ Νικολάου, γιὰ περιουσιακὰ θέματα⁴. τὸ 1387 τὸ ἀμπέλι ποῦ κατεῖχε ὁ Νικόλαος Serigo στὸ χ. Γεράνι κατακυρώνεται στὸν Γεώργιο Paulopulo, πρωτοψάλτη⁵. τὸ 1388 ἡ Μαργαρίτα, ἐπίτροπος τοῦ ποτὲ Νικολάου Serigo καὶ σύζυγος τοῦ Γεωργίου Paulopulo, ἀντιδικεῖ μὲ τὸν Ἑβραῖο Jecuda τοῦ ποτὲ Μωυσῆ, γιὰ χρέη τοῦ Serigo⁶.
- 1399: ὁ Δονάτος Serigo καὶ ἄλλοι ἐνοικιαστῆς τοῦ χ. Καμάρι διαμαρτύρονται, ἐπειδὴ ὁ Ἀνδρέας Cornaro τοῦ ποτὲ Φιλίππου κατέστρεψε δρόμο στὸ χωριὸ Κεραμούτσι, στὴ θέση Nefita⁷.
- 1459: ἡ ἀδελφὴ Ἑργίνα Syriogo, ἡγουμένη τοῦ μοναστηριοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Φαρδουλάρη, ἀναφέρεται σὲ νοταριακὴ πράξη⁸.
- 1460: ὁ Νικόλαος Sirigo καὶ ὁ Λορέντζος Delfino ἔχουν νοικιάσει γῆ τοῦ Κοινοῦ ποῦ ὀνομάζεται Καμάρι· γιὰ νὰ λυθεῖ ἡ διαφορά τους ὡς πρὸς τὴ διανομὴ τῆς περιοχῆς αὐτῆς ὀρίζονται ἐκτιμητές⁹.
- 1501: ὁ Ἀνδρέας Κυθηριώτης ἀναφέρεται στὴ διαθήκη τοῦ Τζαννῆ Γραδενίγου τοῦ ποτὲ Νικολάου¹⁰.
- 1503: ὁ πρεσβύτερος Φραγκίσκος Sirigo, νοτάριος Χάνδακα, ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ σύμβαση μαθητείας¹¹.
- 1503-1504: τὸ 1503 ἡ Βαρβάρα, σύζυγος τοῦ ποτὲ Μοσχολέου Συρίγου, κάτοικος Χάνδακα, συντάσσει τὴ διαθήκη τῆς· τὸ 1504 συντάσσει δεύτερη διαθήκη¹².

1. Ὁ.π., σελ. 200 ἀρ. 826.

2. Ὁ.π., σελ. 302-303 ἀρ. 1362.

3. Ὁ.π., σελ. 195-196 ἀρ. 798.

4. Ὁ.π., σελ. 252 ἀρ. 1154-1155.

5. Ὁ.π., σελ. 257 ἀρ. 1175.

6. Ὁ.π., σελ. 270 ἀρ. 1222.

7. Ὁ.π., σελ. 393-394 ἀρ. 1843.

8. Iorga, *Documents*, σελ. 113-114.

9. Τσιρπανλή, *Κατάστιχο*, σελ. 330-331 ἔγγρ. 267.

10. Σάθα, *Κρητικαὶ διαθήκαι*, σελ. 677-679 ἔγγρ. 15.

11. Κωνσταντοδάκη, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 361 ἔγγρ. Β'.

12. Σάθα, *Κρητικαὶ διαθήκαι*, σελ. 687-688 ἔγγρ. 21, 691-692 ἔγγρ. 24.

- 1507: ὁ Γεώργιος Συρίγος τοῦ ποτὲ Ἰωάννη, κάτοικος Χάνδακα, ἐκμισθώνει στὸν μαῖστρο Γεώργιο Σωτήρη, ζωγράφο, κάτοικο βούργου Χάνδακα, καὶ στὸν Κοκολιὸ Σομανίτη, κάτοικο κάστρου Νονο, ἐκτάσεις γῆς στὶς περιοχὲς Βλατιὰ καὶ Μουρνέα¹.
- 1536: ὁ Δημήτρης Zirigho καὶ ὁ Μανόλης Zirigo Coroneo μνημονεύονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν Χανιῶν².
- 1539: ὁ nobile cretense σερ Βισσέντζος Sirigo τοῦ ποτὲ Τζουάννε ἐκλέγεται *nobil da ropa* στὴ γαλέρα Zena τοῦ σερ Νικολάου³.
- 1539: ὁ nobile cretense Μανέας Sirigo τοῦ Ἀγγέλου ἐκλέγεται *nobile a rope* στὴ γαλέρα τοῦ εὐγενοῦς Πιέρου Mudatio⁴.
- 1539: ὁ nobile cretense σερ Νικόλαος Sirego τοῦ Ἀγγέλου ἐκλέγεται *advocatus parvulus curiarum pro muta presente*⁵.
- 1540: ὁ σερ Ἀντώνιος Sirigo ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη, συνταγμένη στὸ Ρέθυμνο⁶.
- 1541: ὁ Ἰωάννης Sirigo ἐγγυᾶται γιὰ τὴ μετάβαση τοῦ Γιάννη Misilina, ἀπὸ τὸ κάστρο Μονοφάτσι, στὴν Κεφαλονιά γιὰ νὰ χειροτονηθεῖ παπάς⁷.
- 1548: ὁ παπα Λέος Citherici, λειτουργὸς τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ στὸ βούργο τοῦ Χάνδακα, περιλαμβάνεται στοὺς ἐνεήντα Ἑλληνας κληρικούς ποὺ ὑπάγονται στὴ δικαιοδοσία τοῦ λατίνου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης⁸.
- 1550: ὁ μαῖστρο Γεωργιάς Συρίγος ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη, συνταγμένη στὸ Ρέθυμνο⁹.
- 1550-1562: τὸ 1550 ὁ Ἀνδρέας Συρίγος τοῦ ποτὲ Φραγκίσκου συμφωνεῖ νὰ παντρευτεῖ ἢ κόρη του Αἰκατερίνη τὸν Γεώργιο Βεστιαρίτη τοῦ Σταυριανοῦ τοῦ ποτὲ Ἰωάννη, ζωγράφο στὸ Χάνδακα¹⁰. τὸ 1562 ἡ Κατερίνα, ἡ κόρη τοῦ ποτὲ Ἀνδρέα Συρίγου καὶ χήρα τοῦ ποτὲ μαῖστρο Γεώργη Βιστιαρίτη, κάτοικος Ἐξώπορτας τοῦ Χάνδακα, πουλᾷ στὸν μαῖστρο Μιχαὴλ Μπονή, ἐπονομαζόμενον Μυκονιάτη, τοῦ ποτὲ Πέρου, ἓνα ἀμπέλι¹¹.
- 1553-1567: ὁ Μανοῦσος Συρίγος, ἀββοκάτος, ἀναφέρεται στὰ κατάστιχα τοῦ

1. Κωνσταντοπούδακη, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 322-323.
 2. Πλουμίδη, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 308, 312.
 3. Καραπιδάκη, Α, σελ. 27 ἀρ. 109.
 4. Ὁ.π., σελ. 45 ἀρ. 140.
 5. Ὁ.π., σελ. 47 ἀρ. 148.
 6. Μ. Ι. Μανούσακα, *Ἐγγραφα ἀγνώστων νοταρίων τοῦ Ρεθύμνου (1535-1550)*, Κρ. Χρ. 22 (1970), σελ. 290-291 ἔγγρ. Β'.

7. Καραπιδάκη, Α, σελ. 82 ἀρ. 254
 8. Τσιρπανλῆ, *Νέα στοιχεῖα*, σελ. 83, 100 ἔγγρ. Ε'.

9. Μανούσακα, *Ἐγγραφα ἀγνώστων νοταρίων*, σελ. 295-296 ἔγγρ. Β'.

10. Κωνσταντοπούδακη, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 356-357.
 11. Μέρτζιου, *Σταχνολογήματα*, σελ. 282-283 ἔγγρ. XXIX.

- νοταρίου Μιχαήλ Μαρᾶ¹: τὸ 1554 ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὲς πράξεις².
- 1555: ὁ Ἀντώνης Συρίγος τοῦ ποτὲ κυρ Πόλο ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη³.
- 1562: ὁ Νικόλαος Συρίγος. ἀββοκάτος, ἀναγράφεται στὰ κατάστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαήλ Μαρᾶ⁴.
- 1572: ὁ ἱερομόναχος Μητροφάνης Τζυρίγος τοῦ ποτὲ Γεώργη, ποὺ κατοικεῖ στὸ μοναστήρι τοῦ Χριστοῦ, ὀνομαζόμενος Ἀρκάδι, δωρίζει σ' αὐτὸ — ποὺ γίνεται κοινόβιο— τὴν περιουσία του⁵.
- 1573: οἱ nobili cretensi Δονάτος Serigo τοῦ Ἀνδρέα, Τζουάν καὶ Νικολὸς Serigo (Cerigo) τοῦ Δονάτου εἶναι ὑποψήφιοι γιὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ πρεσβευτῆ ποὺ θὰ μεταφέρει τὰ «καπίτουλα» στὴ Γαληνοτάτη καθὼς καὶ τοῦ συντάκτη τους⁶.
- 1577-1578: τὸ 1577 ἡ χήρα τοῦ ποτὲ Ἀνδρέα Συρίγου, Πετροῦ Νεγροπούλα, ἀναγνωρίζεται ὡς ἰδιοκτήτρια χωραφιοῦ στὴ θέση Κακὰ Πηλά, τὸ ὅποιο κρατοῦσε ὁ μαῖστρο Τζαννέτος Σκλάβος, ζωγράφος· τὸ 1578 ἡ ἀπόφαση αὐτὴ ἀναστέλλεται, μετὰ ἀπὸ ἐνέργειες τοῦ Τζουάν Ντάντολο, ἀντιπροσώπου τοῦ Νικολὸ Συρίγου, κηδεμόνα τοῦ Τζαννάκη, γιοῦ τοῦ ποτὲ Ἀνδρέα⁷.
- πρὶν ἀπὸ τὸ 1578: ὁ Ἀνδρέας Συρίγος, λεγόμενος Ἀετός, ἀναφέρεται στὰ κατάστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαήλ Μαρᾶ⁸.
- 1579: ὁ ἀδελφὸς Βλάσης Sirigo ἐγγυᾶται γιὰ τὴ μετάβαση τοῦ διάκου Τζουάννε Gripioti τοῦ παπα Μιχαήλ, ἀπὸ τὸ χ. Γερακάρι, στὴ Ζάκυνθο ἢ τὴν Κεφαλονιά γιὰ νὰ χειροτονηθεῖ παπάς⁹ (πρὸβλ. πῦρ πάνω, σελ. 202, λ. Gripioti).
- 1580: ὁ Ἀνδρέας Sirigo τοῦ Ἰωάννη ἐκλέγεται ἑκτακτος ἀναπληρωτῆς¹⁰.
- 1583: ὁ μισέρ Ζαχαρίας Sirigo τοῦ ποτὲ Zuan Antonio, ὁ μισέρ Τζώρτζης Sirigo τοῦ ποτὲ Φραντζέσκου, ὁ Τζώρτζης Sirigo τοῦ ποτὲ Ἀντωνίου, οἱ γιοὶ τοῦ σερ Τζουάν Sirigo, τοῦ σερ Νικολὸ Sirigo καὶ τοῦ σερ Πόλο Sirigo, ὁ Λουνάρδος Sirigo, ὁ Τζουάν Sirigo. ὁ Μάρκος Sirigo, καὶ ὁ

1. Ὁ.π., σελ. 241 ἀρ. 52.

2. Ἀθ. Δ. Παλιούρα, Ὁ ζωγράφος Γεώργιος Κλόντζας (1540 ci.-1608) καὶ αἱ μικρογραφίαι τοῦ κώδικος αὐτοῦ, Ἀθήνα 1977, σελ. 31-32 ἔγγρ. II, 33-34 ἔγγρ. III.

3. Θ. Ε. Δετοράκη, Νοταριακὲς πληροφορίες γιὰ τὸ μοναστήρι τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ τῆς Χαλέπας, Προμηθεὺς ὁ Πυρφόρος 6 (1982), σελ. 311-312 ἔγγρ. 2.

4. Μέρτζιου, Σταχνολογήματα, σελ. 241 ἀρ. 50.

5. Ὁ.π., σελ. 251-253 ἔγγρ. V.

6. Καραπιδάκη, Β, σελ. 106-108 ἀρ. 67-68.

7. Κωνσταντουδάκη, Νέα ἔγγραφα, σελ. 170-171.

8. Μέρτζιου, Σταχνολογήματα, σελ. 236.

9. Καραπιδάκη, Β, σελ. 253 ἀρ. 403.

10. Καραπιδάκη, C, σελ. 285 ἀρ. 40.

Ἄνδρέας Cirigo καταβάλλουν *livello* γιὰ τὴν *abbatia della Fraschia*¹. ὁ Νικολὸς Sirigo καταβάλλει *livello* γιὰ σπίτια στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα². ὁ Κωνσταντῆς Cerigo εἶναι πηδαλιούχος (*peolo*) στὶς ἕκτακτες γαλέρες τοῦ Χάνδακα³.

1585-1663: Μελέτιος Συρίγος, ἐπιφανῆς Κρητικὸς λόγιος⁴.

1586: ὁ Ἀντώνιος Sirigo, «πρῶτος» (= ἀρχιτεχνίτης) τῶν χρυσοχόων τοῦ Ρεθύμνου, ἐκτιμᾷ τὴν προίκα τῆς Ἀνδριάνας, κόρης τοῦ Φραντζέσκου Lombardo, *condotier*, ποῦ παντρεύεται τὸ γιαιτρὸ Δανιὴλ Forlano, κάτοικο Ρεθύμνου⁵.

1644: ἡ Ἐλενέττα, κόρη τοῦ ποτῆ Μικέλε Demezo καὶ σύζυγος τοῦ Νικολὸ Barbarigo, ἀφήνει μὲ τὴ διαθήκη της σαράντα ρεάλια στὸν Φραντζέσκο Sirigo, γιὸ τοῦ Νικολό, τὸν ὁποῖο ἀνατρέφει ὁ βικάριος Ἄγγελος Sirigo⁶.

1644: ἡ οἰκογένεια Cerigo συγκαταλέγεται στοὺς *cittadini* τῶν Χανιῶν σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφὴ τοῦ Trivan⁷.

40. Τσάκωνας, ἀπὸ τὴν Τσακωνιά

1583: ὁ Τζουάννε Zacona εἶναι *comito* στὶς ἕκτακτες γαλέρες τοῦ Χάνδακα⁸.

41. Χιώτης⁹, ἀπὸ τὴ Χίο

1320: ἡ Εὐδοκία Chotissa ἔχει νοικιάσει σπίτια, ποῦ ἀνήκουν στὴν ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Δορυανοῦ, στὸν παλαιὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα¹⁰ καὶ ἡ Εἰρήνη Chiotissa σπίτι, ποῦ ἀνήκει στὴν ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Σαμψών, στὸν διευρυμένο βοῦργο τοῦ Χάνδακα¹¹.

1. P. Castrolilaca, φ. 36^v, 40^v, 42^r, 42^v, 45^r.

2. Ὁ.π., φ. 44^v.

3. Ὁ.π., φ. 80^r.— Ξηροῦχάκη, Ἡ Βενετοκρατομένη Ἀνατολή, σελ. 73 καὶ σημ. 5.

4. Ν. Β. Τωμαδάκη, Τὰ ἔτη τῆς γεννήσεως καὶ τοῦ θανάτου Μελετίου ἱερομονάχου Συρίγου τοῦ Κρητῆς (1585-1663), Μνημόσυνο Σοφίας Ἀντωνιάδου, Βενετία 1974, σελ. 276-278. Γιὰ τὸν Συρίγο καὶ τὸ ἔργο του βλ. Δ. Β. Γιόνη, Μελετίου Συρίγου, Μαρτύριον, ἀκολουθία καὶ παρακλητικὸς κανὼν εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Νέον τὸν ἐν Λευκοπόλει (c. + 1330), Ἀθήνα 1984.

5. Μ. Ι. Μανούσακα, Δανιὴλ Φουρλάνος (1550ci.-1592), ἓνας λησμονημένος λόγιος τοῦ Ρεθύμνου, Πεπραγμένα Γ' Διεθνoῦς Κρητολογικοῦ Συνεδρίου, τόμ. Β', Ἀθήνα 1974, σελ. 191, 205-206 ἔγγρ. Γ'.

6. Μαυρομάτη, Ἑλληνικὰ ἔγγραφα, σελ. 231 ἔγγρ. Γ'.

7. Μανούσακα, Trivan, σελ. 53.

8. P. Castrolilaca, φ. 80^r.— Ξηροῦχάκη, Ἡ Βενετοκρατομένη Ἀνατολή, σελ. 72.

9. Βλ. Τριανταφυλλίδου, ὁ.π., σελ. 26.

10. Τσιρπανλῆ, Κατάστιχο, σελ. 213-214 ἔγγρ. 1231.

11. Ὁ.π., σελ. 225 ἔγγρ. 140.

1571: ὁ Στέφανος Χιώτης, παπλωματάρης, γιὸς τοῦ Μιχαήλ, κάτοικος Χάνδακα, δέχεται νὰ ἀντικαταστήσει, ὡς ἀντισκάρος στὴν ἀγγαρεία τῆς θάλασσης, τὸν Μιχελὴ Καζάνη, λεγόμενο Φωσχαρή¹.

Γ. ΕΘΝΙΚΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΟΠΩΝΥΜΙΑ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΥ²

1. *Angoni*, ἀπὸ τὴν Ἰγκώνα

1422: ὁ Ἰωάννης Dancona, ἐπωνομαζόμενος Cundi, κάτοικος κάστρου Γεμένους, κατέχει γῆ στὴν περιοχὴ αὐτῆ³.

1536: ὁ σερ Πιέρος Angoni, 36 χρονῶν, καὶ ὁ μαῖστρο Γαβριήλ Dancona περιλαμβάνονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν Χανιῶν³.

2. *Bariti* καὶ *Barioti*, πιθανότατα ἀπὸ τὸ Μπάρι⁴

1379: ὁ Νικόλαος Bariti, κάτοικος τοῦ χ. Pandia, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα ποῦ τοῦ προξένησε ὁ Zaninus Venecian, ἀπὸ τὸ ἴδιο χωριὸ⁵ (πρβλ. πῶς κάτω, σελ. 278, λ. Venecian).

1536: ὁ Μιχελὴς Barioti καὶ ὁ Κώστας Barioti ἀναγράφονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν Χανιῶν⁶.

3. *Calavro* καὶ *Καλαβρός*⁷, ἀπὸ τὴν Καλαβρία

1427: ὁ Γαβριήλ Calavro ἀναφέρεται σὲ νοταριακὴ πράξη⁸.

1583: ὁ Στέφανος Calavro καὶ ὁ Μάρκος Calavro καταβάλλουν *livello* γιὰ σπίτια στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα⁹. ὁ Κοκόλης Calavro, ὁ Τομάζος Calavro καὶ ὁ Τζώρτζης Calavro εἶναι χρεωφειλέτες περασμένων ἐτῶν τοῦ δημοσίου ταμείου τοῦ Χάνδακα¹⁰.

1. Δετοράκη, Ἰγγαρεία, σελ. 127 ἔγγρ. 9.

2. Τσιρπανλῆ, Κατάστιχο, σελ. 253 ἔγγρ. 177Α.

3. Πλουμίδη, Κατάλογος στρατευσίμων, σελ. 301, 313.

4. Ἐκτὸς ἀν τὸ ὄνομα Bariti καὶ Barioti δηλώνει καταγωγὴ ὄχι ἀπὸ τὸ Μπάρι, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν Πάρο (Parioti) Barioti).

5. Sant'schi, *Régestes*, σελ. 214 ἀρ. 931.

6. Πλουμίδη, Κατάλογος στρατευσίμων, σελ. 315, 318.

7. Βλ. Κοντοσόπουλου, *Les suffixes*, σελ. 107 καὶ σημ. 3.

8. Iorga, *Documents*, σελ. 99.

9. P. Castrofilaca, φ. 38^γ, 38^ν.

10. Ὁ.π., φ. 49^γ.

- 1586: στὸν Θόδωρο Calavro τοῦ Μιχαήλ, ἀπὸ τὸ Χάνδακα, χορηγεῖται ἄδεια νὰ μεταβεῖ στὴ Ζάκυνθο ἢ τὴν Κεφαλονιά, γιὰ νὰ χειροτονηθεῖ παπάς· ἐγγυητὴς ὁ παπα Γιάννης Mussi¹.
- 16ος αἰ.: ὁ Νικόλαος Καλαβρός μπορεῖ νὰ χειροτονηθεῖ παπάς, σύμφωνα μὲ τὴ μαρτυρία τοῦ πνευματικοῦ Μαλαχία, τῆς μονῆς τοῦ Ἁγίου Νικολάου Μαραθίου².
- 1609: μαῖστρο Γιακουμῆς Calavro τοῦ ποτὲ Γιάννη, κατασκευαστὴς κασελῶν, κάτοικος Χάνδακα³.

4. *Cataneo* καὶ *Cattani*, ἀπὸ τὴν Κατάνη

- 1583: ὁ σερ Νικολὸς Dicattani καὶ ὁ σερ Πιέρος Cattani εἶναι χρεωφειλέτες τοῦ δημοσίου ταμείου τῶν Χανιῶν⁴.
- 1637: ἡ οἰκογένεια Cattani κατέχει τὴν ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Ἄννας στὰ Χανιά, τὴν ὁποία λειτουργεῖ ὁ ἱερομόναχος Grimani⁵· ὁ *dottore* Τομάζος Catani ἔχει στὴν ἰδιοκτησία του τὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Νικολάου στὸ χ. Scutellona Cornaro⁶.
- 1644: ἡ οἰκογένεια Cattani, ποὺ χαρακτηρίζεται *casa nova*, συγκαταλέγεται τόσο στοὺς *nobili cretensi* τῶν Χανιῶν ὅσο καὶ στοὺς *cittadini* τῆς ἴδιας πόλης σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφή τοῦ Trivan⁷.

5. *Cloza* καὶ *Κλόντζας*, ἀπὸ τὴν Chioggia⁸

- 1320: κάποιος ὀνομαζόμενος Clugia εἶχε κτίσει πρὶν ἀπὸ εἰκοσιπέντε περίπου χρόνια τὴν ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Κυριακῆς στὸ χ. Μακρυτοῦχος⁹.
- 1373: ὁ Δομήνικος Cloza, κάτοικος τοῦ χ. Ἁγία Φωτιά, κατηγορεῖται ὅτι τραυμάτισε τὸν Μιχαήλ Vaiano τοῦ ποτὲ Κώστα, ἀπὸ τὸ χ. Τσαγκαράκι¹⁰.
- 1375: ὁ Μιχαήλ Cloza, κάτοικος τοῦ χ. Ἁγιος Σύλλας, κατηγορεῖται ὅτι τραυμάτισε τὸν Γεώργιο Venerio, ἀπὸ τὸ ἴδιο χωριό¹¹.

1. Καρπαδιάκη, C, σελ. 439 ἀρ. 409.

2. Μανούσακα, *Χειροτονία*, σελ. 326-327 ἔγγρ. Β'.

3. Κωνσταντοῦδάκη, *Μαρτυρίες*, σελ. 114 σχόλια.

4. P. Castrolifaca, φ. 137^v.

5. Χαϊρέτη, *Ἀπογραφή*, σελ. 347 ἀρ. 37.

6. Ὁ.π., σελ. 351 ἀρ. 84.

7. Μανούσακα, *Trivan*, σελ. 52, 54.

8. Cattarano, *I pittori*, σελ. 239.— Παλιούρα, Ὁ ζωγράφος Γεώργιος Κλόντζας, σελ. 28 σημ. 1.

9. Τσιρπανλή, *Κατάστιχο*, σελ. 268 ἔγγρ. 2021.

10. Sant'schi, *Régestes*, σελ. 172 ἀρ. 621.

11. Ὁ.π., σελ. 182 ἀρ. 711.

- 1420-1483: Νικόλας Cloza τοῦ παπα Κωνσταντίνου, ζωγράφος, κάτοικος Χάνδακα¹.
- 1430-1448: Βλάσης Cloza τοῦ παπα Κωνσταντίνου, ζωγράφος, κάτοικος Χάνδακα, ἀδελφὸς τοῦ ζωγράφου Νικολάου Cloza².
- 1440-1459: Γιάκομος Cloza τοῦ Νικόλα, ζωγράφος, κάτοικος Χάνδακα³.
- 1457-1492: Φραντζέσκος Cloza τοῦ Νικόλα, ζωγράφος, κάτοικος Χάνδακα, ἀδελφὸς τοῦ ζωγράφου Γιάκομου Cloza⁴.
- 1459: ἡ Τομάζα Cloza, μοναχὴ στὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Φαρδουλάρη, μνημονεύεται σὲ νοταριακὴ πράξη⁵.
- 1478: ὁ εὐγενὴς Ἀνδρέας Dandolo τοῦ ποτὲ Servitatis ἐκχωρεῖ στὸν nobile cretense Μαρῖνο Cloza τὰ δικαιώματά του σὲ σπίτια καὶ ἀποθήκες, ποὺ βρίσκονται στὸ Χάνδακα καὶ ἀνήκουν στὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου⁶.
- 1483: ὁ Νικόλας Clugia ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη⁷.
- 1491: ὁ σερ Κωνσταντίνος Clugius ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη⁸.
- 1500: ὁ Μάρκος Gioza ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ σύμβαση μαθητείας⁹.
- 1504: ὁ Γεώργιος Κλότζας ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ διαθήκη¹⁰.
- 1508: ὁ Ἀνδρέας Chioza ὀρίζεται διαιτητὴς σὲ νοταριακὴ πράξη¹¹.
- 1521: στὸν Ἀνδρέα Clugio τοῦ ποτὲ Ἰωάννη, κάτοικο βούργου Χάνδακα, πουλᾷ κρασί ὁ ζωγράφος Ἰωάννης Σαλιβαράς, κάτοικος βούργου Χάνδακα¹².
- 1538: ὁ nobile cretense Φράγκος Clugia τοῦ Γεωργίου ἐκλέγεται *advocatus parvulus curiarum pro muta presente*¹³.
- 1539-1540: τὸ 1539 ὁ nobile cretense Ἰερώνυμος Chioza ἐκλέγεται *advocator piccolo delle corte per la muda instante*¹⁴. τὸ 1540 ὁ Ἰερώνυμος Clugia

1. Cattapan, *Nuovi documenti*, σελ. 38 ἀρ. 47.—Τοῦ ἴδιου, *Nuovi elenchi*, σελ. 205 ἀρ. 47.

2. Cattapan, *Nuovi documenti*, σελ. 38 ἀρ. 50.—Τοῦ ἴδιου, *Nuovi elenchi*, σελ. 205 ἀρ. 48.

3. Cattapan, *Nuovi documenti*, σελ. 38 ἀρ. 48.—Τοῦ ἴδιου, *Nuovi elenchi*, σελ. 205 ἀρ. 49.

4. Cattapan, *Nuovi documenti*, σελ. 38 ἀρ. 49.—Τοῦ ἴδιου, *Nuovi elenchi*, σελ. 205 ἀρ. 50.

5. Iorga, *Documents*, σελ. 113-114.

6. Τσιρπανλῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 310-311 ἔγγρ. 246.

7. Cattapan, *I pittori Pavia*, σελ. 238 ἔγγρ. 5.

8. Ὁ.π., σελ. 228-229 ἔγγρ. 3.

9. Cattapan, *Nuovi elenchi*, σελ. 224 ἔγγρ. 25.

10. Σάθα, *Κρητικαὶ διαθήκαι*, σελ. 691-692 ἔγγρ. 24.

11. Cattapan, *I pittori Pavia*, σελ. 220.

12. Κωνσταντοῦδάκη, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 304.

13. Καραπιδάκη, Α, σελ. 25 ἀρ. 97.

14. Ὁ.π., σελ. 25 ἀρ. 100.

- τοῦ Φραντζέσκου ἐκλέγεται *advocator parvulus curiarum pro muta presente*¹.
- 1539-1540: τὸ 1539 ὁ *nobile cretense* Μπερναρδῆς Chioza τοῦ ποτὲ Μπεννέτο ἐκλέγεται *nobile da pora* στὴ γαλέρα Muaza τοῦ μισέρ Nicolaο². τὸ 1540 ἐκλέγεται *nobile da pora* στὴ γαλέρα τοῦ σερ Περεγκρίνι Marcello³.
- 1539: ὁ *nobile cretense* Δονάτος Clugia τοῦ ποτὲ Ἰωάννη ἐκλέγεται *nobile da pora* στὴ γαλέρα τοῦ σερ Siguro⁴.
- 1539: ὁ *nobile cretense* Φραντζέσκος Clugius τοῦ σερ Ἰερωνύμου ἐκλέγεται *advocator parvulus curiarum pro muta instante*⁵.
- 1540: ὁ Φραντζέσκος, ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Ἄλοϊσιος Clugius, ἀδελφοὶ τοῦ σερ Ἰερωνύμου, ἐκλέγονται *advocatori parvuli curiarum pro muta presente*⁶.
- 1540: ὁ *nobile cretense* Ἀντώνιος Chioza ἐκλέγεται *nobile da pora* στὴ γαλέρα Cornaria⁷.
- 1540-1608: μαῖστρο Γεώργιος Cloza, τοῦ Ἀνδρέα, ζωγράφος, κάτοικος Χάνδακα⁸. τὸ 1583 καταβάλλει *livello* γιὰ τὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Μάρκου⁹.
- 1541: ὁ σερ Φραντζέσκος Cloza ἐκλέγεται *advocato piccolo* γιὰ τὴ *muda* τοῦ Ἰουλίου¹⁰.
- 1548: ὁ παπα Φραγκίσκος Clugia, λειτουργὸς τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ Κεφαλᾶ στὸ Χάνδακα, καὶ ὁ παπα Πέτρος Clugia, λειτουργὸς τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Κυρα Μανολίτισσας καὶ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα, περιλαμβάνονται στοὺς ἐνεήνητα Ἑλληνας κληρικούς ποὺ ὑπάγονται στὴ δικαιοδοσία τοῦ λατίνου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης¹¹.
- 1549: Φανούριος Κλόντζας, ζωγράφος Χάνδακα¹².

1. Ὁ.π., σελ. 53 ἀρ. 171.

2. Ὁ.π., σελ. 27 ἀρ. 109.

3. Ὁ.π., σελ. 63 ἀρ. 199, 67 ἀρ. 217.

4. Ὁ.π., σελ. 35 ἀρ. 124.

5. Ὁ.π., σελ. 47 ἀρ. 149.

6. Ὁ.π., σελ. 53 ἀρ. 172.

7. Ὁ.π., σελ. 64 ἀρ. 204.

8. Μέρτζιου, *Σταχολογήματα*, σελ. 257 ἀρ. 18, 263-264.— Cattapan, *Nuovi elenchi*, σελ. 233 ἀρ. 7.— Παλιούρα, *Ἡ ζωγραφική*, σελ. 106, 107, 119 ἀρ. 23.— Κωνσταντοῦδάκη, *Μαρτυρίες*, σελ. 87 σημ. 407, 103, 105-108 ἔγγρ. Α'-Β'. Ἀναλυτικὰ γιὰ τὸ ζωγράφο αὐτό, βλ. Παλιούρα, *Ὁ ζωγράφος Γεώργιος Κλόντζας*, σελ. 25-58.— Κωνσταντοῦδάκη, *Νέα ἔγγραφα*, σελ. 158, 159, 168-170 ἀρ. 17, 174-175, 192-193 ἔγγρ. Ε' καὶ σχόλια, 193-194 ἔγγρ. ΣΤ'. Πρβλ. Gamillscheg-Harlfinger, *δ.π.*, σελ. 58-59 ἀρ. 64e.

9. P. Castrolifaca, φ. 42^r. Πρβλ. Μέρτζιου, *Σταχολογήματα*, σελ. 264.

10. Καραπιδάκη, Α, σελ. 87 ἀρ. 281.

11. Τσιρπανλῆ, *Νέα στοιχεία*, σελ. 82, 97, 99 ἔγγρ. Ε'.

12. Παλιούρα, *Ἡ ζωγραφική*, σελ. 120 ἀρ. 28.

- 1551-1554: τὸ 1551 ὁ Ἀνδρέας Κλόντζας, γιὸς τοῦ ἱερομονάχου καὶ πνευματικοῦ Γεδεῶν καὶ πατέρας τοῦ ζωγράφου Γεωργίου Κλόντζα, νοικιάζει στὸν παπα Νικόλαο Μαλαξὸ τὴν ἐκκλησίᾳ του, τὸν Ἅγιο Μάρκο τῶν Ἑλλήνων, στὴν Ἐξώπορτα τοῦ Χάνδακα¹. τὸ 1554 βεβαιώνει ὅτι παρέλαβε ἀπὸ τὸν πατέρα του, ὅσα κινητὰ καὶ ἀκίνητα τοῦ εἶχε ὑποσχεθεῖ². τὸν ἴδιο χρόνο χωρίζει μὲ τὴ σύζυγό του Πηγῆ, κόρη τοῦ Νικολάου Μάντζου, καὶ μοιράζουν τὰ περιουσιακὰ τους στοιχεῖα³.
- 1551-1556: μαῖστρο Ἀντώνιος Clozza, ζωγράφος Χάνδακα⁴.
- 1556-1571: μαῖστρο Τζαννῆς Clugia τοῦ ποτὲ παπα Φραγκίσκου, ζωγράφος Χάνδακα⁵.
- 1562: ἡ Πηγῆ, χήρα τοῦ Ἀνδρέα Κλόντζα, κάτοικος Ἐξώπορτας Χάνδακα, ἐξουσιοδοτεῖ τὸ θεῖο της Τζουάννε Κατελὰ τοῦ ποτὲ Ἀνδρέα, νὰ ἐνεργήσει γιὰ τὴν τακτοποίηση τῆς κινητῆς καὶ ἀκίνητης περιουσίας της⁶.
- 1567: ὁ Τζαννῆς Κλόντζας καὶ τὰ ἀδελφία του Μαρία, Μανταλένα, Βαρβέρα καὶ Ἀνέζα, παιδιὰ τοῦ ποτὲ παπα Εὐφροσύνου Κλόντζα, ποὺ κατοικοῦν στὴν Ἐξώπορτα τοῦ Χάνδακα, ὡς κληρονόμοι τοῦ ποτὲ ἀδελφοῦ τους παπα Πέτρου Κλόντζα, ὀρίζουν γενικὸ πληρεξούσιό τους τὸν ἐξάδελφό τους παπα Γεώργη Κόκκινο⁷.
- 1573-1576: τὸ 1573 ὁ Μιχαὴλ Cloza εἶναι ὑποψήφιος γιὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ πρεσβευτῆ ποὺ θὰ μεταφέρει τὰ «καπίτουλα» στὴ Γαληνοτάτη⁸. τὸ 1576 ὁ Μιχαὴλ Cloza τοῦ Δονάτου παρίσταται σὲ συναντήσεις εὐγενῶν καὶ φεουδαρχῶν⁹.
- 1575: ὁ Τζώρτζης Gioca (Cloza) παρίσταται στὴ συνάντηση τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Κρητικῶν καὶ στὴν ψηφοφορία γιὰ τὴν ἐκλογή τοῦ συντάκτη τῶν ἐγγράφων καὶ τοῦ ἐκπροσώπου ποὺ θὰ παρουσιαστεῖ στὸν Γενικὸ Προβλεπτῆ¹⁰.
- 1575: ὁ Ἰάκωβος Cloza τοῦ Λεονάρδου παρίσταται στὴ συνάντηση τῶν εὐ-

1. Μέρτζιου, *Σταχολογήματα*, σελ. 264-265 ἔγγρ. XII.— Παλιούρα, Ὁ ζωγράφος Γεώργιος Κλόντζας, σελ. 29, 30-31 ἔγγρ. I.

2. Παλιούρα, Ὁ ζωγράφος Γεώργιος Κλόντζας, σελ. 31-32 ἔγγρ. II.

3. Ὁ.π., σελ. 33-34 ἔγγρ. III.

4. Μέρτζιου, *Σταχολογήματα*, σελ. 256 ἀρ. 12.— Παλιούρα, Ἡ ζωγραφική, σελ. 119 ἀρ. 22.— Κωνσταντοδάκη, *Νέα ἔγγραφα*, σελ. 164 ἀρ. 7.

5. Μέρτζιου, *Σταχολογήματα*, σελ. 257 ἀρ. 16.— Παλιούρα, Ἡ ζωγραφική, σελ. 120 ἀρ. 27.— Κωνσταντοδάκη, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 358 ἀρ. 95.— Τῆς Ἰδίας, *Νέα ἔγγραφα*, σελ. 165 ἀρ. 9.

6. Παλιούρα, Ὁ ζωγράφος Γεώργιος Κλόντζας, σελ. 35-36 ἔγγρ. IV.

7. Μέρτζιου, *Σταχολογήματα*, σελ. 263 ἔγγρ. XI.

8. Καραπιδάκη, Β, σελ. 107-108 ἀρ. 68.

9. Ὁ.π., σελ. 180 ἀρ. 224, 183 ἀρ. 225.

10. Ὁ.π., σελ. 147-148 ἀρ. 147.

γενῶν καὶ φεουδαρχῶν. καθὼς καὶ στὴν ψηφοφορία γιὰ τὴν ἐκλογή διὰ τῶν *transatores*¹.

1575: ὁ Μάρκος Cloza ἐκλέγεται *avocatarellus delle corte inferior per la muda presente*².

1583: ὁ Τζουάν Ἀλβίζε Chiozza καταβάλλει *livello* γιὰ σπίτια στὸ Χάνδακα, ἢ Ἀνιέζε Cloza *livello* γιὰ τὸ Στεργιανό, ὁ Τζουάννε Chiozza *livello* γιὰ σπίτια στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα, καὶ ὁ Τζώρτζης Chiozza *livello* γιὰ κατάστημα³. ὁ σερ Κωνσταντῆς Clozza τοῦ ποτὲ Μάρκου, ὁ σερ Βιτσέντζος Cloza τοῦ Χριστοφόρου, ὁ σερ Μιχαήλ Cloza τοῦ ποτὲ σερ Τζουάννε καὶ ὁ σερ Μαθιὸς Cloza περιλαμβάνονται στοὺς φεουδάρχες τῆς Σητείας, οἱ ὁποῖοι εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ συντηροῦν ὑποζύγια⁴. ὁ Φραντζέσκος Chiozza εἶναι *cassier della fabrica* τοῦ Ρεθύμνου ἀπὸ τὸ 1575⁵.

1584: ὁ Μιχαήλ Cloza ἐγγυᾶται γιὰ τὴ μετάβαση τοῦ Γιώργη Surian τοῦ Μανόλη, ἀπὸ τὸ χ. Κριτσά, στὴ Ζάκυνθο ἢ τὴν Κεφαλονιά, γιὰ νὰ χειροτονηθεῖ παπάς⁶.

1587-1621: Νικολὸς Κλόντζας, ζωγράφος Χάνδακα, γιὸς τοῦ ζωγράφου Γεωργίου Κλόντζα καὶ τῆς Ἐργίνας Πανταλέο⁷.

1591-1596: μαῖστρο Λουκάς Cloza, ζωγράφος Χάνδακα, γιὸς τοῦ ζωγράφου Γεωργίου Κλόντζα καὶ τῆς Ἐργίνας Πανταλέο⁸.

1595-1645: Μανέας Κλόντζας, ζωγράφος Χάνδακα, γιὸς τοῦ ζωγράφου Γεωργίου Κλόντζα καὶ τῆς Ἐργίνας Πανταλέο⁹.

1595: ὁ Μάρκος Κλότζας, γιὸς τοῦ Γιωργίτζη, ζωγράφος, ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη¹⁰.

1. Ὁ.π., σελ. 156 ἀρ. 152.

2. Ὁ.π., σελ. 157 ἀρ. 154.

3. P. Castrolilaca, φ. 38^v, 41^r, 47^v.

4. Ὁ.π., φ. 92^r.— Ἐ η ρ ο υ χ ά κ η, Ἱστορικὰ σημειώματα, σελ. 124.— [Π α π α δ ά κ η], *Castrolilaca*, σελ. 252.

5. P. Castrolilaca, φ. 105^v.

6. Κ α ρ α π ι δ ά κ η, C, σελ. 411 ἀρ. 332.

7. Π α λ ι ο ύ ρ α, Ἡ ζωγραφική, σελ. 120 ἀρ. 26.— Τοῦ Ἰ δ ι ο υ, Ὁ ζωγράφος Γεώργιος Κλόντζας, σελ. 49, 53-54, 56 ἔγγρ. XI-XII.— Κ α ζ α ν ά κ η - Λ ά π π α, Οἱ ζωγράφοι, σελ. 208-209 ἀρ. 27.

8. Π α λ ι ο ύ ρ α, Ἡ ζωγραφική, σελ. 119 ἀρ. 24.— Κ ω ν σ τ α ν τ ο υ δ ά κ η, Μαρτυρίες, σελ. 103-104.— Τ ῆ ς Ἰ δ ι α ς, Νέα ἔγγραφα, σελ. 185-186 ἀρ. 44.

9. Π α λ ι ο ύ ρ α, Ἡ ζωγραφική, σελ. 119 ἀρ. 25.— Κ ω ν σ τ α ν τ ο υ δ ά κ η, Μαρτυρίες, σελ. 81 σημ. 363, 400.— Π α λ ι ο ύ ρ α, Ὁ ζωγράφος Γεώργιος Κλόντζας, σελ. 49-56 ἔγγρ. IX-XII.— Κ ω ν σ τ α ν τ ο υ δ ά κ η, Νέα ἔγγραφα, σελ. 176 σημ. 92 τῆς σελ. 175.— Κ α ζ α ν ά κ η - Λ ά π π α, Οἱ ζωγράφοι, σελ. 158, 182, 201-208 ἀρ. 26.

10. Κ ω ν σ τ α ν τ ο υ δ ά κ η, Νέα ἔγγραφα, σελ. 186 σημ. 145 τῆς σελ. 185.

- 1605: ὁ «εὐγενὴς Κρήτης» Μαρής Ντακιότζα εἶναι «πρωτόγερος τῆς δεκατίας» τοῦ χ. Βιζάρι¹.
- 1608-1618: τὸ 1608 ὁ Ἰάκωβος Κλόντζας, γιὸς τοῦ ζωγράφου Γεωργίου Κλόντζα καὶ τῆς Λίας Βιτζαμανοπούλας, ἐπιτροπεύεται ἀπὸ τῆ μητέρα του². τὸ 1618 εἶναι ἱερομόναχος, μὲ τὸ ὄνομα Ἰγνάτιος, καὶ ἐφημέριος στὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Σκαλωτοῦ³.
- 1619: ὁ «εὐγενὴς ἀρχων Κρήτης ἀφέντης Ἰωάννης Κιόντζας ποτὲ ἀφέντη Μικέλε» ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη⁴.
- 1620: ὁ μαῖστρο Μαρής Cloza τοῦ ποτὲ σερ Τζαννῆ, κατασκευαστὴς κασελῶν, συμβάλλεται μὲ τὸ μαῖστρο Νικολὸ Fillipiano τοῦ σερ Γιάννη, σχεδιαστὴ κασελῶν, ὁ ὁποῖος θὰ ἐργάζεται γι' αὐτὸν γιὰ ἓνα χρόνο⁵ (πρβλ. πιδὸ πάνω, σελ. 189, λ. Fillipiano).
- 1621-1639: τὸ 1621 ἡ Φορδελιὰ Φοσκαροπούλα τοῦ ποτὲ ἀφέντη Τζαννάκη, κάτοικος Χάνδακα στὴν ἐνορία τῆς Ἁγίας Φωτιᾶς, κληροδοτεῖ χρήματα στὴν Ἀνούσα, κόρη τοῦ ζωγράφου Μανέα Κλόντζα καὶ τῆς Μαρίας Πολεμαρχοπούλας (Πολεμιοτοπούλας)⁶. τὸ 1639 ἡ Ἀνούσα συμφωνεῖ νὰ παντρευτεῖ τὸν Τζώρτζη Mangannari τοῦ ποτὲ Μανόλη⁷.
1621. 1640: ὁ Ντονάδος Κλότζας τοῦ ποτὲ Λέου ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴς πράξεις⁸.
- 1630: ὁ μαῖστρο Μιχελῆς Cloza τοῦ ποτὲ Φραγγιᾶ, σχεδιαστὴς κασελῶν, ἀναφέρεται σὲ νοταριακὴ πράξη⁹.
- 1637: ἡ οἰκογένεια Chioza κατέχει τὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στὸ Κεφαλάκι, στὸ ὁποῖο εἶναι ἡγούμενος ὁ καλόγερος Μακάριος Themegnoti¹⁰ (πρβλ. πιδὸ πάνω, σελ. 188, λ. Themegnoti).
- 1644: ἡ οἰκογένεια Chioza συγκαταλέγεται στοὺς cittadini τοῦ Ρεθύμνου σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφὴ τοῦ Trivan¹¹.
- 1649: ἡ Τζώρτζα Clozopulla, κόρη τοῦ ποτὲ Μανέα Cloza, ὑπόσχεται νὰ παντρευτεῖ τὸν καπετάνιο Πιέτρο Dalessena τοῦ ποτὲ Κορνηλίου καὶ βε-

1. Μανόλης Βαρούχας, σελ. 268 ἔγγρ. 278.

2. Παλιούρα, Ὁ ζωγράφος Γεώργιος Κλόντζας, σελ. 52. Καζανάκη - Λάππα, Οἱ ζωγράφοι, σελ. 202 σημ. 82.

3. Καζανάκη - Λάππα, Οἱ ζωγράφοι, σελ. 206, 208.

4. Καζανάκη, Ἐκκλησιαστικὴ ξυλογλυπτικὴ, σελ. 260-261 ἔγγρ. Β'.

5. Κωνσταντοπούλου δάκη, Μαρτυρίες, σελ. 112-113 ἔγγρ. Ε'.

6. Καζανάκη - Λάππα, Οἱ ζωγράφοι, σελ. 206.

7. Ὁ.π., σελ. 207-208.

8. Ξανθοῦ διδῆ, Κρητικὰ συμβόλαια, σελ. 73-74 ἔγγρ. XXIII, 78 σημ. 11, 241-242 ἔγγρ. XCIII.

9. Κωνσταντοπούλου δάκη, Μαρτυρίες, σελ. 113 σχόλια τοῦ ἔγγρ. Ε'.

10. Χαϊρέτη, Ἀπογραφὴ, σελ. 364 ἀρ. 257.

11. Μανούσκακα, Trivan, σελ. 56.

βαιώνει ότι πήρε τὰ χρήματα πού τῆς εἶχε κληροδοτήσει ὁ ποτέ Κωνσταντίνος Drasino¹.

1673: ἡ Καλλέργα Καλλέργη τοῦ ποτέ Ἰακώβου, χήρα τοῦ ποτέ εὐγενοῦς Μαρίνου Κορνέρ, ἀπὸ τὴν Κρήτη, πού βρίσκεται στὴ Βενετία, ἀφήνει μὲ τὴ διαθήκη της στὸν δὸν Ἀνδρέα Κιόζα καὶ στὸν δὸν Μαρίνο Κιόζα ἀπὸ ἔξι δουκάτα, γιὰ νὰ τῆς κάνουν μνημόσυνα γιὰ τὴν ψυχὴ της².

6. *Daferera, Ferrari* καὶ *Ντεφεροάρας*, ἀπὸ τὴ Φερράρα

1564-1578: τὸ 1564 ὁ Κωνσταντῆς Ντεφερράρας, νοτάριος Χάνδακα, ἀναγράφεται στὰ κατάστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαὴλ Μαρά³. τὸ 1574 ὁ Κωνσταντίνος Ferrari εἶναι ὑποψήφιος γιὰ τὴ θέση τοῦ νοταρίου, πού θὰ ἀντικαταστήσει τὸν σερ [Μιχαὴλ] Lombardo κατὰ τὴν ἀπουσία του⁴. τὸ 1575 ὁ Κωνσταντῆς Diferara παρίσταται σὲ συναντήσεις εὐγενῶν καὶ φεουδαρχῶν⁵. τὸ 1578 ὁ Κωνσταντῆς Ferrari εἶναι ἓνας ἀπὸ τοὺς ἔξι τακτικούς ἀναπληρωτές, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἀπασχολεῖται σὲ ἄλλη ὑπηρεσία μὲ ἀποτέλεσμα νὰ παραμελεῖ τὴν καγκελλαρία, ἀντικαθίσταται ἀπὸ τὸν σερ Μανέα Cassimati, γιὸ τοῦ ποτέ Θεοδώρου, ὡς τώρα ἕκτακτο ἀναπληρωτῆ⁶.

1575-1583: τὸ 1575 ὁ Αὐγουστῆς Fereri παρίσταται στὴ συνάντηση τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Κρητικῶν καὶ στὴν ψηφοφορία γιὰ τὴν ἐκλογή τοῦ συντάκτη τῶν ἐγγράφων πού θὰ δοθοῦν στὸν Γενικὸ Προβλεπτῆ⁷. τὸ 1583 καταβάλλει *livello* γιὰ σπίτια στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα⁸.

1587: ὁ σερ Ἀγγελῆς Ferreri, πού ὑπηρετεῖ ἤδη στὴν καγκελλαρία, ἐκλέγεται ἕκτακτος ἀναπληρωτῆ⁹.

1606-1607: χωράφια τοῦ Κωνσταντῆ Βαρούχα τοῦ ποτέ Μανόλη Τζιβόλη, ἀπὸ τὸ χ. Ἀποσέτι, συνορεύουν μὲ χωράφια τοῦ ποτέ Γερώνιμου Νταφερρέρα¹⁰.

1644: σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφὴ τοῦ Trivan οἱ Dafferera εἶχαν ἔλθει στὴν Κρήτη ἀπὸ τὴν Ἰταλία: στὴν ἴδια ἀπογραφὴ σημειώνεται ἡ οἰκογένεια Dafferera, μὲ τὴν ἔνδειξη *italian*, μεταξὺ τῶν *nobili cretensi* τοῦ Χάν-

1. Κ α ζ α ν ά κ η - Λ ά π α. *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 203, 208.

2. Μ έ ρ τ ζ ι ο υ, *Πέντε διαθήκαι*, σελ. 374-377.

3. Μ έ ρ τ ζ ι ο υ, *Σταχτολογήματα*, σελ. 234 ἀρ. 76.

4. Κ α ρ α π ι δ ά κ η, Β, σελ. 136 ἀρ. 126.

5. "Ο.π., σελ. 147 ἀρ. 147, 150 ἀρ. 148.

6. "Ο.π., σελ. 215 ἀρ. 285.

7. "Ο.π., σελ. 147 ἀρ. 147.

8. P. Castrolilaca, φ. 46^r.

9. Κ α ρ α π ι δ ά κ η, C, σελ. 456 ἀρ. 471.

10. Μανόλης Βαρούχας, σελ. 332-333 ἔγγρ. 354, 391-392 ἔγγρ. 425.

δακα, τῶν Χανιῶν καὶ τοῦ Ρεθύμνου, καθὼς καὶ μεταξὺ τῶν cittadini τοῦ Χάνδακα¹.

1669: ὁ Κωνσταντῖνος Φερράρης περιλαμβάνεται στοὺς τιμαριούχους ποὺ ἔλαβαν μέρος στὸ συμβούλιο τῆς κοινότητος τῆς Κρήτης, λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν πτώση τοῦ Χάνδακα στοὺς Τούρκους².

7. *Damilano*, Νταμιλὰς καὶ Δαμιλάς, ἀπὸ τὸ Μιλάνο

1314-1347: Βενέδικτος Milano (da Milan), νοτάριος Χάνδακα³.

1342-1371: Γεώργιος Μιλάνος, νοτάριος Χάνδακα⁴.

1345ει.- 1417: Νεῖλος Δαμιλάς, Κρητικὸς θεολόγος καὶ κωδικογράφος⁵.

1349-1370: Νικολὸς Milano (da Milan), νοτάριος Χάνδακα⁶.

1420: ὁ Τζώρτζης Damila καὶ ὁ Δημήτρης Damila μνημονεύονται ὡς δανειστές τοῦ Γεωργίου Ἀργυρόπουλου, ποὺ εἶχε πτωχεύσει⁷.

1420: ὁ σερ Γεωργίτσης Demilan μνημονεύεται ὡς δανειστής τοῦ Ξένου Μορφηνοῦ Φιλοκάνναβου, ποὺ εἶχε πτωχεύσει⁸.

β' μιὰ 15ου αἰ.- ἀρχὲς 16ου αἰ.: Δημήτριος Δαμιλάς, κωδικογράφος, ἀδελφὸς τοῦ Ἀντωνίου⁹.

1460-1504: Ἀντώνιος Δαμιλάς, κωδικογράφος¹⁰ καὶ βασιλικὸς νοτάριος, τοῦ ὁποίου σώζονται διαθήκες τῶν ἐτῶν 1496-1504¹¹. τὸ 1490 ὁ Ἰωάννης

1. Μανούσακκα, *Trivan*, σελ. 45, 48, 50, 52, 56.

2. E. Gerland, *Histoire de la noblesse Crétoise au Moyen Age*, Παρίσι 1907, σελ. 154 ἔγγρ. XXVII.

3. Μοάτσου, Ἀνέκδοτος κατάλογος, σελ. 305 Ὁ Θεοτόκης (Εἰσαγωγή, σελ. 81) ἀναφέρει νοτάριο μὲ τὸ ὄνομα αὐτό, τοῦ ὁποίου σώζονται κατὰστικὰ τῶν χρόνων 1563-1578.

4. Θεοτόκη, Εἰσαγωγή, σελ. 82.

5. Vogel - Gardthausen, ὁ.π., σελ. 329.— Gamillscheg - Harlfinger, ὁ.π., σελ. 157-158 ἀρ. 293. Πρβλ. Μανούσακκα, Ἡ ἐν Κρήτη συνωμοσία, σελ. 20. Γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ Δαμιλᾶ βλ. Μ. Μ. Νικολιδάκη, Νεῖλος Δαμιλᾶς, Ἡράκλειο 1981, ὅπου καὶ ἡ προγενέστερη βιβλιογραφία.

6. Θεοτόκη, Εἰσαγωγή, σελ. 82.— Μοάτσου, Ἀνέκδοτος κατάλογος, σελ. 305.

7. Μανούσακκα, Νέα ἀνέκδοτα, σελ. 426 ἔγγρ. 14

8. Ὁ.π., σελ. 430 ἔγγρ. 15.

9. P. Canard, *Démétrius Damilas, alias le «librarius Florentinus»*, *Rivista di Studi Bizantini e Neoellenici* N.S. 14-16 (1977-1979), σελ. 281-347.— Gamillscheg - Harlfinger, ὁ.π., σελ. 68 ἀρ. 93.— Νικολιδάκη, ὁ.π., σελ. 41-42.

10. Vogel - Gardthausen, ὁ.π., σελ. 32-34.— Πατρινέλη, ὁ.π., σελ. 75.— Gamillscheg - Harlfinger, ὁ.π., σελ. 37-38 ἀρ. 22.— Νικολιδάκη, ὁ.π., σελ. 42-44.

11. Θεοτόκη, Εἰσαγωγή, σελ. 79.— Σάθα, Κρητικὰ διαθήκαι, σελ. 661-668 ἔγγρ. 7-9, 670-692 ἔγγρ. 11-24. Πρβλ. Μανούσακκα, Βενετικὰ ἔγγραφα, σελ. 222.— van Gemert, Ὁ κρητικὸς ποιητὴς, σελ. 99 καὶ σημ. 10.

- Τζαγκαρόλας στη διαθήκη του διορίζει κομισάριό του τὸ γαμπρό του Ἀντώνιο Δαμιλά¹.
- 1538-1541: ὁ nobile cretense Γεώργιος Damilano (Damulla) τοῦ Μιχαήλ ἐκλέγεται *nobile da pora* στὴ γαλέρα Foscarena², *capitaneus ad fures pro secunda muta* τοῦ κάστρου Νοβο καὶ τῆς Πυργιώτισσας³, *nobile da pora*⁴, *nobile da pora* στὴ γαλέρα Pasqualiga⁵, *advocatus parvulus curiarum* μαζί με τὸν ἀδελφὸ του Ἰάκωβο⁶ καὶ τέλος *advocatus piccolo per le corte presente muda*, πάλι μαζί με τὸν ἀδελφὸ του Ἰάκωβο⁷.
- 1538: ὁ nobile cretense Ἰάκωβος Damulano (Damilano) ἐκλέγεται *advocatus parvulus curiarum pro muta instante*⁸.
- 1576: ὁ Ἰάκωβος Damilani ἐκλέγεται γραφέας τῆς καστελλανίας τοῦ Belvedere *seconda muda*⁹.
- 1586: ὁ Πιέρος Σαλαμών ὀρίζει στὴ διαθήκη του ὡς ἐπίτροπο τῆ σύζυγό του Γιακουμίνα Νταμουλοπούλα¹⁰.
- 1605-1606, 1608: ὁ Μανόλης Νταμιλάς τοῦ ποτὲ Γεώργη ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὲς πράξεις, συνταγμένες στὴ μονὴ τῶν Ἀσωμάτων καὶ στὸ χ. Μοναστηράκι τοῦ Ρεθύμνου¹¹.
- 1611: ἡ σύζυγος τοῦ Μανόλη Νταμιλά, Ἐργίνα Βαρουχοπούλα, εἶχε πουλήσει σὸ χωρὸ στὸ χ. Μοναστηράκι Ρεθύμνου, στὴν καβαλαρία τῆς Ἁγίας Ἄννας· τὴν ὥρα τὸ σὸ χωρὸ ἐκτιμᾶται πάλι καὶ ἡ Ἐργίνα εἰσπράττει πρόσθετη ἀμοιβή¹².

8. Danaroli καὶ Ντανάπολις, ἀπὸ τῆ Νάπολη

- 1539: ὁ Μανόλης Danaroli ἐκλέγεται *pesator al fontego dela farina*, στὴ θέση τοῦ Δημήτρη Basichi, ποὺ ἔχει πεθάνει¹³.
- 1573: ὁ μαῖστρο Τζαννῆς Ντανάπολις, γιατρὸς «τζηρόικος», ἀναγράφεται στὰ κατάστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαήλ Μαροῦ¹⁴.

1. Σάθα, *Κρητικαὶ διαθήκαι*, σελ. 659-660 ἔγγρ. 5.
2. Καραπιδάκη, Α, σελ. 10 ἀρ. 46.
3. Ὁ.π., σελ. 20 ἀρ. 83.
4. Ὁ.π., σελ. 26 ἀρ. 103.
5. Ὁ.π., σελ. 35 ἀρ. 124.
6. Ὁ.π., σελ. 52 ἀρ. 167, 70 ἀρ. 235.
7. Ὁ.π., σελ. 79 ἀρ. 245.
8. Ὁ.π., σελ. 12 ἀρ. 58.
9. Καραπιδάκη, Β, σελ. 170 ἀρ. 191.
10. Μέριζιου, *Κρητικὰ συμβόλαια*, σελ. 139-140 ἀρ. XC.
11. Μανόλης Βαρούχας, σελ. 295-297 ἔγγρ. 311, 336-337 ἔγγρ. 359, 340-341 ἔγγρ. 364, 489-490 ἔγγρ. 551.
12. Ὁ.π., σελ. 608-609 ἔγγρ. 705.
13. Καραπιδάκη, Α, σελ. 52 ἀρ. 166.
14. Μέριζιου, *Σταχολογῆματα*, σελ. 238 ἀρ. 30

9. Daravena και Νταραβέννας, από τή Ραβέννα

- 1577: ὁ μαῖστρο Μπερναρδῆς Νταραβέννας, μπομπαρντιέρης, ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη¹.
- 1636: ὁ Τζώρτζης Νταραβέννας τοῦ ποτὲ Φιλίππου, ὡς ἐπίτροπος τῶν κληρονόμων τοῦ Τζώρτζη Ἀραουζέο, παραδίδει στὸ ζωγράφο Μαθιὸ Τζέν τὰ χίλια ὑπέρπυρα ἀπὸ τὸ κληροδότημα τοῦ Ἀραουζέο πρὸς τὴν ἀδελφότητα τοῦ Ἁγίου Ἡλίου τῶν μουράρων, ποὺ εἶχαν κληρωθεῖ στὴ Μαριέτα, κόρη τοῦ μαῖστρο Φιλίππου Σαῖτα, μουράρου, σύζυγο τοῦ Τζέν².
- 1644: ἡ οἰκογένεια Daravena συγκαταλέγεται στοὺς cittadini τοῦ Χάνδακα σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφή τοῦ Trivan³.

10. Franchavilla, ἀπὸ τή Φρανκαβίλλα

- 1536: ὁ σερ Φραντζέσκος Franchavilla ἀναφέρεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν Χανιῶν⁴.

11. Furlano και Φουρλάνος⁵, ἀπὸ τὸ Φριούλι

- 1271: ὁ Γεώργιος Furlanus, κάτοικος βούργου Χάνδακα, δανείζεται ἄτοκα χρήματα ἀπὸ τὸν Ἰωάννη Giga, κάτοικο Χάνδακα⁶.
- 1279: ὁ Πέτρος Furlano, κάτοικος κάστρου Belvedere, παίρνει χρήματα ἀπὸ τὴ Μαρία, χήρα τοῦ Βαρθολομαίου Franco, κάτοικο τοῦ ἴδιου κάστρου. μὲ τὴν ὑποχρέωση νὰ τῆς ἐπιστρέψει σὲ καθορισμένο χρόνο ποσότητα σιταριοῦ⁷. τὸν ἴδιο χρόνο μαζὶ μὲ τὸν Μαρίνο Longo, νόθο γιὸ τοῦ ποτὲ μαῖστρο Longo, κάτοικο κάστρου Belvedere, εἰσπράττουν χρήματα⁸.
- 1300: ἡ Φιλίππα, χήρα τοῦ Ἰωάννη Furlani (Frulani), κάτοικος Χάνδακα, δανεῖζει κρασί στοὺς ἀδελφούς Στέφανο καὶ Ἰωάννη Mengulo, κατοίκους κάστρου Paraschi, καὶ στὸν Ἰωάννη Pisan, κάτοικο τοῦ χ. Χουδέτσι (πρβλ. πῖδὸ κάτω, σελ. 260, λ. Pisan), στοὺς ἀδελφούς Ἀνδρέα καὶ Λεονάρδο Calbo, κατοίκους τοῦ χ. Σκόπελα, καὶ ἄτοκα χρήματα στὸν Μιχαὴλ Pissani, κάτοικο τοῦ χ. Πεζζά⁹ (πρβλ. πῖδὸ κάτω, σελ. 260, λ. Pissanus)· τὸν ἴδιο

1. "Ο.π., σελ. 290-291 ἔγγρ. XXXIX.

2. Καζανάκη - Λάππα, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 252-253.

3. Μανούσακα, *Trivan*, σελ. 50.

4. Πλουμίδη, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 303.

5. Μανούσακα, *Δανὴλ Φουρλάνος*, σελ. 184.

6. Pietro Scardon, σελ. 155 ἔγγρ. 419.

7. Leonardo Marcello, σελ. 20 ἔγγρ. 41.

8. "Ο.π., σελ. 27 ἔγγρ. 61.

9. Pietro Pizolo, I, σελ. 56 ἔγγρ. 113, 57-58 ἔγγρ. 117, 59 ἔγγρ. 122.

- χρόνο δανείζει κρασί στον Ίωάννη Asproieni, κάτοικο Ἐπισκοπῆς Χερσονήσου, καὶ στοὺς Μάρκο Pino καὶ Ίωάννη Mengulo, κατοίκους κάστρου Paraschi¹.
- 1300: ὁ Ἀντώνιος Furlan, κάτοικος Χάνδακα, ὀφείλει νὰ μεταφέρει μὲ τὴ βάρκα του τὸν Στέφανο Maçamurdi, κάτοικο Χάνδακα, ὅπου αὐτὸς θελήσει².
- 1300: ὁ Ίωάννης Furlan, κάτοικος τοῦ χ. Κῶμες, παίρνει χρήματα ἀπὸ τὴν Ἑβραία Εὐδοκία, χήρα τοῦ Pelingiaghi, κάτοικο Χάνδακα, μὲ τὴν ὑποχρέωση νὰ τῆς ἐπιστρέψει σὲ καθορισμένο χρόνο ποσότητα μούστου³.
- 1345: ἡ Ἑλενα, χήρα τοῦ Λαυρεντίου Furlano, σιδηρουργοῦ, κατέχει τὸ σπίτι πού εἶχε ὁ ποτὲ πατέρας τῆς Μιχαήλ Gorna, παπουτσῆς, στὴ *ruca magistra* τοῦ Χάνδακα⁴ (πρβλ. πῦ πάνω, σελ. 159-160, λ. Gorna).
- 1348, 1352: ὁ Δομήνικος Furlano (Frulano) ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὲς πράξεις⁵.
- 1352: ὁ Πέτρος Furlano ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη⁶.
- 1379: ὁ Πέτρος Frulano, κάτοικος κάστρου Μονοφατσίου, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραύματα⁷.
- 1550εἰ.- 1592: Δανιὴλ Φουρλάνος τοῦ Ἀνδρέα, ἱατροφιλόσοφος καὶ λόγιος τοῦ Ρεθύμνου⁸. τὸ 1583, μαζὶ μὲ τὸν πατέρα του Ἀνδρέα Forlan τοῦ Ἱερώνυμου καὶ τὸν ἀδελφὸ του Ἱερώνυμο, περιλαμβάνονται στοὺς nobili cretensi τοῦ Ρεθύμνου σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφή τοῦ Καστροφύλακα⁹. τὸ 1586 ὁ Δανιὴλ συμφωνεῖ νὰ παντρευτεῖ τὴν Ἀνδριάνα, κόρη τοῦ Φραντζέσκου Lombardo, *condotier*. κάτοικο Χάνδακα¹⁰ (πρβλ. πῦ κάτω, σελ. 251, λ. Lombardo).
- 1581-1583: Ἀνδρέας Φουρλάνος, νομομαθῆς, ἐξάδελφος τοῦ Δανιὴλ Φουρλάνου, στὸν ὅποιο ὁ τελευταῖος εἶχε ἀφιερῶσει (1581) τὸ 9ο ὑπόμνημα στὸν Θεόφραστο¹¹. τὸ 1583 ὁ Ἀνδρέας Forlan τοῦ ποτὲ Ίωάννη καὶ οἱ ἀδελφοί

1. Ὁ π., σελ. 131 ἔγγρ. 272, 133 ἔγγρ. 276.

2. Ὁ π., σελ. 177 ἔγγρ. 381, 186 ἔγγρ. 403.

3. Ὁ π., σελ. 200 ἔγγρ. 435.

4. Imhaus, *Les maisons*, σελ. 136 ἔγγρ. 2.

5. van Gemert, *Σαχλίτης*, σελ. 79-80 ἔγγρ. 1.1.— Zaccaria de Fredo, σελ. 50-51 ἔγγρ. 71.

6. Zaccaria de Fredo, σελ. 16 ἔγγρ. 14.

7. Sant'schi, *Régestes*, σελ. 211 ἀρ. 903.

8. Γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ Δανιὴλ Φουρλάνου βλ. Μανούσακα, *Δανιὴλ Φουρλάνος*, σελ. 184-206 καὶ τὴ σημείωση 1 τῆς σελ. 184, ὅπου συγκεντρωμένη ἡ προγενέστερη βιβλιογραφία.

9. P. Castrolifilaca, φ. 108^ν.— Ἐηροουχάκη, *Ἡ Βενετοκρατομένη Ἀνατολή*, σελ. 46 καὶ σημ. 4.— Μανούσακα, *Δανιὴλ Φουρλάνος*, σελ. 185.

10. Μανούσακα, *Δανιὴλ Φουρλάνος*, σελ. 191, 203-206 ἔγγρ. Β' Γ'.

11. Ὁ π., σελ. 189, 194 καὶ σημ. 64.

- του Ίερώνυμος και Βερνάρδος συγκαταλέγονται στους *nobili cretensi* τοῦ Ρεθύμνου σύμφωνα με τὴν ἀπογραφή τοῦ Καστροφύλακα¹.
- 1583: ὁ Ἰακώβος Forlan τοῦ ποτὲ Μάρκου καὶ ὁ ἀδελφός του Ίερώνυμος, ὁ Φραγκίσκος Forlan τοῦ ποτὲ Ἰακώβου καὶ ὁ ἀδελφός του Μάρκος, καθὼς καὶ ὁ Φραντζέσκος Forlan τοῦ ποτὲ Βερναρδίνου καταγράφονται στους *nobili cretensi* τοῦ Ρεθύμνου σύμφωνα με τὴν ἀπογραφή τοῦ Καστροφύλακα².
- 1587: ὁ Ίερώνυμος Φουρλάνος, ἀδελφός τοῦ Δανιήλ, συμφωνεῖ νὰ παντρευτεῖ τὴν Τζακομίνα, κόρη τοῦ ποτὲ Τζαννάκη Ντα-Κιότζα³.
- 1644: ἡ οἰκογένεια Furlan συγκαταλέγεται στους *nobili cretensi* καὶ στους *cittadini* τοῦ Ρεθύμνου σύμφωνα με τὴν ἀπογραφή τοῦ Τρίνα⁴.

12. *Genoveso, Januensis, Genue* καὶ *Γενοβέζος*, ἀπὸ τὴ Γένοβα

- 1310-1320: ὁ Γεώργιος Januensis ἔχει νοικιάσει σπίτι, πὸν ἀνήκει στὸ μοναστήρι τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα⁵.
- 1373: ὁ Δαμιανὸς Genoveso, κάτοικος κάστρου Νονο, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα⁶.
- 1379: μαῖστρο Lançarotus Januensis, γιατρός *cirurgicus*⁷.
- 1399: ὁ ποτὲ Γιάννης Ienuvesso, κάτοικος τοῦ χ. Σκαλάνι, δὲν εἶχε ὀρίσει ἐκτελεστή τῆς διαθήκης του· διορίζεται ὁ Νικόλαος Malaspina, κάτοικος τοῦ χ. Μακρυτοῦχος⁸.
- 1536: ὁ Γιάκομος Zenovese καὶ ὁ *fante* του, 22 χρονῶν, καθὼς καὶ ὁ μαῖστρο Τζαννῆς Genue περιλαμβάνονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν Χανιῶν⁹· ὁ Κωνσταντῆς Genuvengo [Genoveso;] ἀναγράφεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Zizifea Santa Lutra¹⁰.
- 1567: ὁ μαῖστρο Τομάδι Γενοβέζος, γιατρός «τζηρόικος» ἀναφέρεται στὰ κατὰστικὰ τοῦ νοταρίου Μιχαήλ Μαρά¹¹.

1. P. Castrolilaca, φ. 108^r.— Ξηροῦχάκη, *Ἡ Βενετοκρατομένη Ἀνατολή*, σελ. 46.— Μανούσακα, *Δανιήλ Φουρλάνος*, σελ. 185.

2. P. Castrolilaca, φ. 108^r.— Ξηροῦχάκη, *Ἡ Βενετοκρατομένη Ἀνατολή*, σελ. 46.— Μανούσακα, *Δανιήλ Φουρλάνος*, σελ. 185.

3. Μανούσακα, *Δανιήλ Φουρλάνος*, σελ. 191-192.

4. Μανούσακα, *Τρίνα*, σελ. 56.

5. Τσιρπανλῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 206-207 ἔγγρ. 113ΠΙ.

6. Santsehi, *Régestes*, σελ. 171 ἀρ. 613.

7. Elisabeth Santsehi, *Médecine et justice en Crète vénitienne au XIVe siècle*, *Θησαυρίσματα* 8 (1971), σελ. 28, 43.

8. Santsehi, *Régestes*, σελ. 388 ἀρ. 1811.

9. Πλουμίδη, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 298, 308.

10. "Ο.π., σελ. 339.

11. Μέττιου, *Σταχολογήματα*, σελ. 237 ἀρ. 7.

13. Lambardo, Lombardo, και Languardo, από τη Λομβαρδία

- 1279-1281: τὸ 1279 ὁ Θωμᾶς Lambardo ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὲς πράξεις¹. τὸ 1281 ὁ Θωμᾶς Lombardo, κάτοικος Χάνδακα, δανεῖζει σιτάρι στὸν Πέτρο Tervisanus, κάτοικο τοῦ χ. Lio Ferachia² (πρβλ. πιὸ κάτω, σελ. 267, λ. Tervisanus).
- 1280-1281: ὁ Πέτρος Lambardo (Lombardo), κουρέας, ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὲς πράξεις³. τὸ 1281 ὁ Πέτρος Lambardo, κάτοικος Χάνδακα, δανεῖζει χρήματα στὸν Νικόλα Grasolaro, κάτοικο Χάνδακα, καὶ δανεῖζεται χρήματα ἀπὸ τὸν Henrigeto Mirtadotite, κάτοικο Χάνδακα⁴.
- 1280: ὁ Μαρίνος Lambardo, κάτοικος Χάνδακα, δανεῖζει ἄτοκα σιτάρι καὶ κριθάρι στὸν Ματθαῖο de Litore Pizolo, κάτοικο Χάνδακα⁵.
- 1281: ὁ Ἀλβέρτος Lombardo καὶ ὁ Μαρτίνος Faber, κάτοικοι κάστρου Belvedere, δανεῖζονται σιτάρι ἀπὸ τὸν Rolandino Scriba, κάτοικο Χάνδακα⁶.
- 1281: ὁ Ἀντώνιος Lombardo, κάτοικος Χάνδακα, δανεῖζει σιτάρι στὸν Κώστα Pendamodati, κάτοικο τοῦ χ. Σκιλλοῦς, καὶ στὸν Ἰωάννη Traversario, κάτοικο Χάνδακα⁷ (πρβλ. πιὸ πάνω, σελ. 180, λ. Pendamodati).
- 1281: ὁ Νικόλαος Lambardo, ράφτης, κάτοικος Χάνδακα, καὶ ὁ Βασίλης Surianus, κάτοικος κάστρου Belvedere, δανεῖζονται σιτάρι ἀπὸ τὸν Μιλάνο de la Spata, κάτοικο Χάνδακα⁸.
- 1281: ὁ Πέτρος Lambardo, γιὸς τοῦ ποτὲ Palmerii, κάτοικος Χάνδακα, συνάπτει *colleganza* μὲ τὸν Πέτρο Taliapetra καὶ τὸν Ματθαῖο Doto, κατοίκους Χάνδακα, καὶ τὸν Πέτρο Ieremia⁹.
- 1300, 1304: ὁ Ἀνδρέας Lambardo ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὲς πράξεις¹⁰.

1. Leonardo Marcello, σελ. 19 ἔγγρ. 39, 23 ἔγγρ. 50.

2. "Ο.π., σελ. 128 ἔγγρ. 364.

3. "Ο.π., σελ. 62 ἔγγρ. 170, 67 ἔγγρ. 182-183, 68 ἔγγρ. 186, 69 ἔγγρ. 188-189, 94 ἔγγρ. 262, 110 ἔγγρ. 309-310, 123 ἔγγρ. 348.

4. "Ο.π., σελ. 139 ἔγγρ. 399, 182 ἔγγρ. 541.

5. "Ο.π., σελ. 85-86 ἔγγρ. 238.

6. "Ο.π., σελ. 183 ἔγγρ. 545.

7. "Ο.π., σελ. 168 ἔγγρ. 498.

8. "Ο.π., σελ. 145 ἔγγρ. 419.

9. "Ο.π., σελ. 162 ἔγγρ. 472, 474, 163 ἔγγρ. 477.

10. Pietro Pizolo, I, σελ. 107 ἔγγρ. 219, 110-115 ἔγγρ. 226-235, 116-118 ἔγγρ. 239-243, 118-119 ἔγγρ. 245-246, 120-121 ἔγγρ. 250, 125-126 ἔγγρ. 258, 128 ἔγγρ. 264, 131-132 ἔγγρ. 271-274, 135-139 ἔγγρ. 281-291, 140 ἔγγρ. 294, 140-141 ἔγγρ. 296-299, 142-143 ἔγγρ. 302-303, 146-147 ἔγγρ. 310, 147 ἔγγρ. 312, 148 ἔγγρ. 314-315, 150-151 ἔγγρ. 321-325, 158-160 ἔγγρ. 338-346, 162-163 ἔγγρ. 349-351, 164 ἔγγρ. 354, 167-170 ἔγγρ. 360-363, 171-172 ἔγγρ. 367, 188-191 ἔγγρ. 407-413, 194 ἔγγρ. 421, 195 ἔγγρ. 423, 213-214 ἔγγρ. 461-462, 215-216 ἔγγρ. 468, 223 ἔγγρ. 487-488,

- 1300-1304: τὸ 1300 στὸν Δομήνικο Lombardo de lo Bagno, κάτοικο βούργου Χάνδακα, δίνουν ἐξοφλητικὲς ἀποδείξεις ἢ κόρη τοῦ Ἄννα, χήρα τοῦ ποτὲ Πέτρου Sclavo, κάτοικος βούργου Χάνδακα, γιὰ τὴν παραλαβὴ τῆς προίκας τῆς, καθὼς καὶ ἡ Ἰακωβίνα, χήρα τοῦ Νικολάου Gisi Scopoli, καὶ ἡ Ἐμιλία, χήρα τοῦ Πέτρου Donno, κάτοικοι Χάνδακα, γιὰ πληρωμὴ ἐνοικίου γῆς στὸ Chinamo¹. τὸ 1304 μαζὶ μὲ τὸν Ἰωάννη Mudacio, κάτοικο Χάνδακα, ὑπενοικιάζουν στὸν Ἰωάννη Dragonese, χρυσοχόο, γῆ στὸ βούργο τοῦ Χάνδακα, καὶ μοιράζουν μεταξὺ τους τὰ ἀμπέλια, τὶς φυτέες καὶ τὰ σπίτια στὸ χ. Asemati, ποὺ ἔχουν νοικιάσει ἀπὸ τὸ Κοινό². τὸν ἴδιο χρόνο ὁ Δομήνικος, ὡς πληρεξούσιος τοῦ νοσοκομείου τοῦ Ἁγίου Λαζάρου, στὸ βούργο τοῦ Χάνδακα, δίνει ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξη στοὺς ἐπιτρόπους τοῦ ποτὲ Ἰωάννη Gisi, κατοίκους Χάνδακα, γιὰ παραλαβὴ δωρεᾶς τοῦ ποτὲ Θωμᾶ Tonisto στὸ νοσοκομεῖο αὐτό³.
- 1300-1304: τὸ 1300 ὁ Θεόδωρος Lambardo, *storarius*, κάτοικος Χάνδακα, δανεῖζεται χρήματα ἀπὸ τὴ Μαρία Scuradhena, κάτοικο Χάνδακα⁴. τὸ 1304 ὁ Πέτρος Maçamurdi, κάτοικος Χάνδακα, τοῦ δίνει ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξη γιὰ πληρωμὴ ἐνοικίου λιβαδιοῦ στὸ χ. Vaxalo⁵.
- 1300: ὁ Ἰάκωβος Lambardo, γιὸς τοῦ ποτὲ Νικολάου Lambardo, κάτοικος βούργου Χάνδακα, δανεῖζεται χρήματα ἀπὸ τὸν Ραφαήλ Schandolario, κάτοικο βούργου Χάνδακα⁶.
- 1300: ὁ Ἰωάννης Lambardo, κτίστης, κάτοικος Χάνδακα, δίνει ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξη στὴ σύζυγό του Φραγκεσκίνα, κόρη τοῦ κήρυκα Libanoris, γιὰ τὴν παραλαβὴ τῆς προίκας τῆς⁷.
- 1300, 1304-1305: ὁ Ἰωάννης Lambardo ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὲς πράξεις⁸.
- 1300: ὁ Λεονάρδος Lambardo καὶ ὁ Φίλιππος Sclavo, παπουτσῆς, κάτοικοι

242-243 ἔγγρ. 532-533, 244-246 ἔγγρ. 536-538, 253-255 ἔγγρ. 551-556, 262-263 ἔγγρ. 570-571, 264 ἔγγρ. 574, 279 ἔγγρ. 610, 612, 287-288 ἔγγρ. 631, 289-291 ἔγγρ. 637-638, 295-296 ἔγγρ. 649, 298-299 ἔγγρ. 656-657, 301-302 ἔγγρ. 662, 303-304 ἔγγρ. 667-670, 305-306 ἔγγρ. 673, 306-307 ἔγγρ. 676.— Pietro Pizolo, II, σελ. 38-39 ἔγγρ. 771, 50 ἔγγρ. 797, 106 ἔγγρ. 920.

1. Pietro Pizolo, I, σελ. 108-109 ἔγγρ. 223, 159 ἔγγρ. 341.

2. Pietro Pizolo, II, σελ. 101 ἔγγρ. 910, 124-125 ἔγγρ. 963-964.

3. "Ο π, σελ. 175 ἔγγρ. 1077.

4. Pietro Pizolo, I, σελ. 195 ἔγγρ. 422.

5. Pietro Pizolo, II, σελ. 82 ἔγγρ. 864.

6. Pietro Pizolo, I, σελ. 128 ἔγγρ. 265.

7. "Ο.π., σελ. 260 ἔγγρ. 566.

8. "Ο.π., σελ. 311 ἔγγρ. 683.— Pietro Pizolo, II, σελ. 68 ἔγγρ. 836, 105-106 ἔγγρ. 919, 110 ἔγγρ. 929, 111 ἔγγρ. 931, 223-224 ἔγγρ. 1193, 232 ἔγγρ. 1211-1212, 234 ἔγγρ. 1216.

- βούργου Χάνδακα, αγοράζουν ένα βόδι από τον 'Ιωάννη de Raynaldo, κάτοικο Χάνδακα¹.
- 1300-1304: τὸ 1300 ὁ Λεονάρδος Lombardo, ἀδελφὸς τοῦ Μιχαὴλ Lambardo, κατοικοῦ τοῦ χ. Παναγιᾶ τοῦ βούργου Χάνδακα, ὑπενοικιάζει ἀπὸ τὸν 'Ιωάννη Signolo, κάτοικο Χάνδακα, ἀμπέλι του στὸ χ. Papagaidharo, ποὺ ἔχει μὲ νοίικι ἀπὸ τὸ Κοινὸ καὶ ἀπὸ τὸν Νικόλαο Plachigna, κάτοικο Χάνδακα, ἄδεια γῆ στὸ χ. Παναγιᾶ, ποὺ ἔχει μὲ νοίικι ἀπὸ τὸ Κοινόν². τὸ 1304 συνεταιρίζεται μὲ τὸν Benvenuto Fermano, κάτοικο Χάνδακα, ὁ ὁποῖος θὰ τοῦ δώσει τὰ κεφάλαια γιὰ τὴ βελτίωση τῆς καλλιέργειας στὸ ἀμπέλι, τὸ ὁποῖο ἔχει νοικιάσει ἀπὸ τὸν Signolo, καὶ δανείζεται χρήματα ἀπ' αὐτόν³.
- 1300: ὁ Μάρκος Lambardo, κτίστης, κάτοικος Χάνδακα, παίρνει ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξη ἀπὸ τὸν Μάρκο Trivisano Tolomio, κάτοικο Χάνδακα, γιὰ πληρωμὴ ἐνοικίου γῆς στὴ σερβενταρία Lutraci⁴ (πρβλ. πιὸ κάτω, σελ. 269, λ. Trivisano)· τὸν ἴδιο χρόνο δέχεται ὡς μαθητευόμενο, γιὰ ἕξι χρόνια, τὸν Μιχάλη, γιὸ τοῦ 'Ιωάννη Rodhio, βιλλάνο τοῦ Μάρκου Karavello, κατοικοῦ Χάνδακα⁵ (πρβλ. πιὸ πάνω, σελ. 220, λ. Rodhio).
- 1300: ὁ Νικόλαος Lambardo, γιὸς τοῦ ποτὲ 'Αλβέρτου Lambardo, καὶ ὁ Πέτρος Lambardo παίρνουν χρήματα ἀπὸ τὸν 'Εβραῖο Sambatheo, γιὸ τοῦ ποτὲ Μωουσή, μὲ τὴν ὑποχρέωση νὰ τοῦ ἐπιστρέψουν σὲ καθορισμένο χρόνο ποσότητα μούστου⁶.
- 1300: ὁ Νικόλαος Lambardo, κληρικὸς, ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὲς πράξεις⁷.
- 1301: ὁ 'Ιωάννης Lanbardo καὶ ἄλλοι νοικιάζουν ἀπὸ τὸν Νικόλαο Smegnolo, κάτοικο Χάνδακα, ἓνα κατάστημα⁸.
- 1301: ὁ Νικόλαος Longovardo ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὲς πράξεις⁹· τὸν ἴδιο χρόνο ὁ Νικόλαος Longovardo, κτίστης, κάτοικος Χάνδακα, ὑπενοικιάζει ἀπὸ τὸν Λαυρέντιο de la Tore, κάτοικο Χάνδακα, μιὰ οἶναποθήκη¹⁰.
- 1301: ὁ Πέτρος Lanbardo, κάτοικος Pulea, παίρνει χρήματα ἀπὸ τὴν 'Ια-

1. Pietro Pizolo, I, σελ. 54 ἔγγρ. 108.

2. "Ο.π., σελ. 198-199 ἔγγρ. 429-430, 259-260 ἔγγρ. 565.

3. Pietro Pizolo, II, σελ. 39-41 ἔγγρ. 773-775.

4. Pietro Pizolo, I, σελ. 113 ἔγγρ. 232.

5. "Ο.π., σελ. 298-299 ἔγγρ. 656.

6. "Ο.π., σελ. 7 ἔγγρ. 1.

7. "Ο.π., σελ. 145 ἔγγρ. 308, 248-249 ἔγγρ. 542-543, 278 ἔγγρ. 608.

8. Benvenuto de Brixano, σελ. 167 ἔγγρ. 464-465.

9. "Ο.π., σελ. 59 ἔγγρ. 154-156.

10. "Ο.π., σελ. 63-64 ἔγγρ. 169.

- κωβίνα de Perina, κάτοικο Χάνδακα, με την υποχρέωση να τῆς ἐπιστρέψει σὲ καθορισμένο χρόνο ποσότητα σιταριοῦ¹.
- 1302: ὁ Ἰακωβέλος, γιὸς τοῦ Πέτρου Lambardo, ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη².
- 1304: ὁ Ἀνδρέας Lambardo, κάτοικος Χάνδακα, ἀγοράζει ἀπὸ τὸν Μιχαὴλ Catelano, κάτοικο Χάνδακα, μιὰ Ἑλληνίδα σκλάβα, ποὺ ὀνομάζεται Ἄννα³.
- 1304: ὁ Ἀνδρέας Lambardo, κάτοικος τοῦ χ. Σταυράκια, δίνει ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξη στὴ σύζυγό του Cilia, κόρη τοῦ Ἰωάννη Boni Bello, γιὰ τὴν παραλαβὴ τῆς προίκας τῆς⁴.
- 1304: ὁ Μιχαὴλ Gradonico ὀρίζει γενικούς πληρεξουσίους τοῦ τὸν Ἰωάννη Lambardo καὶ ἄλλους, κατοίκους Χάνδακα⁵. ὁ Φίλιππος de Millano, κάτοικος Χάνδακα, ὀρίζει γενικούς πληρεξουσίους τοῦ τὸν Ἰωάννη Lambardo καὶ τὸν ἀδελφὸ του Μάρκο⁶. τὸν ἴδιο χρόνο ὁ Ἰωάννης Lambardo, κάτοικος Χάνδακα, συνάπτει *colleganza* μετὰ τὸν Μάρκο de Ponte, κάτοικο Χάνδακα, τὸν Gofredus Lupino καὶ τὸν Συμεὼν de Mediolano, γιὸ τοῦ Βαρθολομαίου de Mediolano, κάτοικο Χάνδακα⁷.
- 1304: ὁ Πέτρος Lambardo, κάτοικος τοῦ χ. Dhecaarhiete, καὶ ὁ γαμπρὸς του Ἰωάννης Bretani, κάτοικος τοῦ χ. Αὐλή, ὁμολογοῦν ὅτι ὀφείλουν ποσότητα σιταριοῦ στὴν Ἑβραία Ἀναστασία, χήρα τοῦ Sambatheï Balbi, κάτοικο Χάνδακα⁸.
- 1314: ἡ Ἀννίτσα Languardo δίνει ὡς ἐνέχυρο ἓνα *frisietum de pertis* ἐναντι δέκα ὑπερπύρων⁹.
- 1315: ὁ Μάρκος Lombardo βεβαιώνει ὅτι ὁ Μαρίνος Pascasi ἔχει πάρει ἀπὸ αὐτὸν δεκαπεντέμισυ τόπια ὑφάσματος *vellesi*, τὰ ὁποῖα τοῦ τὰ ἔχει δώσει γιὰ νὰ τὰ πουλήσει¹⁰.
- 1319: ὁ Νικόλαος Languardo καὶ ἡ σύζυγός του Καλὴ βρῆκαν ἓνα μωρὸ περίπου δύο μηνῶν, ἐγκαταλελειμένο στὸ δρόμο τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονα τοῦ Vatipotamo καὶ ζητοῦν νὰ τὸ υἱοθετήσουν¹¹.
- 1319: ὁ Νικόλαος Lambardo, κάτοικος Χάνδακα, κατηγορεῖται ὅτι τραυμά-

1. "Ο.π., σελ. 33-34 ἔγγρ. 82.

2. "Ο.π., σελ. 205-206 ἔγγρ. 570.

3. Pietro Pizolo, II, σελ. 114 ἔγγρ. 936.

4. "Ο.π., σελ. 142-143 ἔγγρ. 1001.

5. "Ο.π., σελ. 75 ἔγγρ. 851.

6. "Ο.π., σελ. 128 ἔγγρ. 971.

7. "Ο.π., σελ. 144 ἔγγρ. 1005, 183-184 ἔγγρ. 1094.

8. "Ο.π., σελ. 119-120 ἔγγρ. 952.

9. Duca di Candia, Bandi, σελ. 25 ἔγγρ. 55.

10. "Ο.π., σελ. 43 ἔγγρ. 125.

11. "Ο.π., σελ. 83-84 ἔγγρ. 228.

- τισε τὸν Nasciben de Lafranco, ἀπὸ τῆ συνοικία τοῦ Ἁγίου Σαμουὴλ τῆς Βενετίας¹.
- 1320: ὁ Johanninus Lombardo κατέχει ἓνα οἰκόπεδο τοῦ Κοινοῦ. ἔξω ἀπὸ τὸν παλαιὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα, πάνω στὸ ὁποῖο ἐδῶ καὶ τέσσερα χρόνια ἡ καλόγρια Ζωὴ εἶχε κτίσει τὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Φανερωμένου².
- 1364: ὁ Μαρίνος Lambardo, βυρσοδέψης, ὀφείλει ἢ νὰ ἐπιστρέψει στὸν Ἰωάννη Ystriano μιὰ ἀσημένια ζώνη, τὴν ὁποία ἡ Σταματίνη, σύζυγος τοῦ Ἰωάννη, εἶχε δώσει στὴν Ἀννίτσα, σύζυγο τοῦ Μαρίνου ὡς ἐνέχυρο, ἢ νὰ τοῦ πληρώσει δεκακοτῶ ὑπέρπυρα³ (πρβλ. πιὸ κάτω, σελ. 292, λ. Ystriano).
- 1368: ὁ Μιχαὴλ Longovardo εἶναι μεταξὺ ἐκείνων, ποὺ ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τὴν ὑποχρέωση περιπόλου, ἐπειδὴ ἔχουν ἀναλάβει νὰ σηκώνουν κάθε Τρίτη τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας⁴.
- 1369: ὁ Μιχαὴλ Lambardo, κάτοικος τοῦ γ. Stravora, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραύματα⁵.
- 1370: στὸν Κωνσταντὴ Longovardo ἀπαγορεύεται νὰ κακομεταχειρίζεται τὴ σύζυγό του Ἀλίσια, ἢ νὰ τὴν ἀποστερεῖ ἀπὸ τὴν περιουσία της⁶.
- 1375: ὁ Νικόλαος Langovardo, *jurier*, κατηγορεῖται ὅτι τραυμάτισε τὸν Ἰωάννη Varente, βυρσοδέψη, κάτοικο Χάνδακα *ad Stupallatorem*⁷.
- 1375: στὸν ποτὲ Ἰωάννη Longovardo εἶχε πουλήσει (1310) ὁ ποτὲ Νικόλαος Plachena τὴ σερβενταρία τῆς Calimandra μὲ σπῆτι στὸ Χάνδακα· ὁ Ἀγαπητὸς Longovardo τοῦ ποτὲ Ἰωάννη κατέχει τὴ γῆ, τὴν ὁποία τώρα διεκδικεῖ ὁ Ἰωάννης Salomone⁸· τὸν ἴδιο χρόνο τὸν Ἀγαπητὸ ἐνάγουν καὶ οἱ κληρονόμοι τοῦ ποτὲ Ἀγγέλου Salomone γιὰ τὸ φέουδο Scalanì καὶ Lucuni⁹.
- 1377: ὁ Νικόλαος Longovardo ὀρίζεται μάρτυρας σὲ ὑπόθεση διεκδίκησης βιλλάνου¹⁰.
- 1378: ὁ Νικόλαος Longovardo κατηγορεῖται ὅτι τραυμάτισε τὸν Τζοάννε de Munego, στρατιώτη¹¹.
- 1382: ὁ Πέτρος Lambardo, κάτοικος Ρεθύμνου, εἶχε ἐγείρει ἀγωγή κατὰ τοῦ

1. "Ο.π., σελ. 88-89 ἔγγρ. 240.

2. Τ σ ι ρ π α ν λ ῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 233 ἔγγρ. 153I-III.

3. S a n t s c h i, *Régestes*, σελ. 5 ἀρ. 14.

4. "Ο.π., σελ. 138 ἀρ. 298.

5. "Ο.π., σελ. 151 ἀρ. 428.

6. "Ο.π., σελ. 52 ἀρ. 222.

7. "Ο.π., σελ. 181 ἀρ. 706.

8. "Ο.π., σελ. 200-201 ἀρ. 830.

9. "Ο.π., σελ. 187-188 ἀρ. 738.

10. "Ο.π., σελ. 195 ἀρ. 793.

11. "Ο.π., σελ. 209 ἀρ. 886.

- Ἄνδρέα de Grimaldo, κατοίκου Χάνδακα, γιὰ μιὰ ὑπόθεση σχετική μὲ βελούδινα ὑφάσματα καὶ ὁ ρέκτωρ Ρεθύμνου εἶχε ἀποφασίσει (1381) ὑπὲρ τοῦ Lambardo· ὁ Ἄνδρέας ὀφείλει, τώρα, νὰ ἐπιστρέψει τὰ βελουῖδα ἢ νὰ πληρώσει τὸ ἀντίτιμο τῆς ἀξίας τους¹.
- 1384: ὁ Περούλιος Lambardo ὀρίζεται μάρτυρας σὲ ὑπόθεση διεκδίκησης βιλλάνου².
- 1391-1418: στὰ χρόνια 1391-1394 ὁ πρεσβύτερος Φραγκίσκος Longovardo, νοτάριος Χάνδακα, συντάσσει νοταριακὲς πράξεις, ποὺ μνημονεύονται ἐν μεταγενέστερα ἔγγραφα τῶν ἐτῶν 1394-1417³· τοῦ Φραγκίσκου Longovardo, νοταρίου Χάνδακα, σώζονται κατὰστικα τῶν χρόνων 1414-1418⁴.
- 1391: ὁ Μάρκος Lambardo εἶχε νοικιάσει (1304) σπίτι στὸ Χάνδακα, στὴ *ruga magna*, ἀπὸ τὸν Rogerius de Rugerio, προπάππο τοῦ ποτὲ Πέτρου de Rogerio, καὶ τὸν παπποῦ τῆς μητέρας τοῦ Νικολάου Cornario, γιὰ 29 χρόνια· ὁ δούκας Guidus de Canale, ὅμως, μετέτρεψε τὴν ἐνοικίαση στὸ δηηνεκὲς καὶ τώρα οἱ ἐπίτροποι τοῦ ποτὲ Πέτρου de Rugerio καὶ τοῦ Νικολάου Cornario διεκδικοῦν τὸ σπίτι⁵.
- 1393: ἡ Καλή, σύζυγος τοῦ Ἀντωνίου Longovardo, κάτοικος τοῦ χ. Squilocoorio, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα⁶.
- 1399: ὁ πρεσβύτερος Πέτρος Longovardo ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ σύμβαση μαθητείας⁷.
- 1450: ὁ Μιχαήλ Lombardo ζητᾷ ἀπὸ τὸν Μάρκο Polo τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Θεοδώρας, πρώην σκλάβας τοῦ Μάρκου καὶ συζύγου τοῦ Μιχαήλ⁸.
- μέσα 15ου αἰ.- ἀρχὲς 16ου αἰ.: Πέτρος Λαμπάρδος, Κρητικὸς κωδικογράφος, μαθητῆς τοῦ λογίου καὶ κωδικογράφου Ἰωάννη Συμεωνάκη, πρωτοπαπᾶ Χάνδακα⁹.
- 1462: ἡ Εἰρήνη, χήρα τοῦ ποτὲ σερ Λεονάρδου Turlino, κάτοικος βούργου Χάνδακα, δίνει ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξη στὸν σερ Νικόλαο Lambardo, γιὸ

1. Ὁ.π., σελ. 82 ἀρ. 319.

2. Ὁ.π., σελ. 197 ἀρ. 810.

3. Ὁ.π., σελ. 91 ἀρ. 356, 340 ἀρ. 1575, 367-368 ἀρ. 1694, 370-371 ἀρ. 1708, 375 ἀρ. 1728.— Μανούσκακα, *Βενετικά ἔγγραφα*, σελ. 175-176 ἔγγρ. 8 καὶ σημ.

4. Μοάτσου, *Ἀνέκδοτος κατάλογος*, σελ. 305.

5. Sant'schi, *Régestes*, σελ. 306 ἀρ. 1380.

6. Ὁ.π., σελ. 326 ἀρ. 1471.

7. Cattapan, *Nuovi elenchi*, σελ. 218-219 ἔγγρ. 12.

8. Iorga, *Documents*, σελ. 106.

9. Mercati, *Di Giovanni Simeonachis*, σελ. 337-339 ἀρ. VI.— Β. Λαούρδα, *Κρητικά παλαιογραφικά*. 2. *Δῶ Κρήτες κωδικογράφοι κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως*. Ἰωάννης Συμεωνάκης καὶ Πέτρος Λαμπάρδος, Κρ. Χρ. 2 (1948), σελ. 542-545.

- τοῦ σερ Δονάτου Lambardo, κάτοικο Ρεθύμνου πού βρίσκεται τώρα στο Χάνδακα, πρώην ἐπίτροπό της¹.
- 1493: ὁ Γεώργιος Languardo συναλλάσσεται μετὸ ζωγράφο Ἀνδρέα Ραβία².
- 1525: ὁ μαΐστρο Ἰάκωβος Lambardo, ζωγράφος Χάνδακα, ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη³.
- 1531-1534: ὁ Πέτρος Lambardo, ζωγράφος Χάνδακα, ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴς πράξεις⁴.
- 1536: ὁ nobile cretense σερ Τζώρτζης Lambardo καὶ ὁ Ἰάκωβος Labardo ἀναφέρονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν Χανιωῶν⁵.
- 1538-1541: τὸ 1538 ὁ σερ Θεόδωρος Lombardo ἐκλέγεται στὸ ἀξίωμα τοῦ δικαστῆ *presopio*, στὴ θέση τοῦ σερ Ἀνδρέα Thalassinò⁶. τὸ 1541 στὴ θέση τοῦ Θεόδωρῆ Lombardo, *scrivano alla zudega del prosopio*, ἐκλέγεται ὁ σερ Vinciguerra Lunian⁷.
- 1560: ὁ Καμίλος Λομπάρδος χρωστᾷ στὸ δάσκαλο Φραντζέσκο Γεντίλι Λουκέζε, πού κατοικεῖ στὸ Κάστρο τοῦ Χάνδακα, τὰ διδάκτρα γιὰ τὰ μαθήματα πού ὁ τελευταῖος ἔκανε στὰ παιδιὰ τοῦ Τζώρτζη Μπόνο, νοταρίου τῆς μεγάλης καγκελαρίας⁸.
- 1564-1584: στὰ 1564-1578 ὁ Πιέρρος Λομπάρδος τοῦ Φραντζέσκου, «ἐκλεκτὸς ντετόρες τῆς λέντζας», μνημονεύεται στὰ κατάστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαὴλ Μαρά⁹. τὸ 1575 ὁ Πιέρρος Lombardo τοῦ Φραντζέσκου, *dottor di lege*, ἐκλέγεται γιὰ νὰ συντάξει, μαζί μετὸν Νικολὸ Lombardo καὶ ἄλλους, τὰ ἔγγραφα πού θὰ παραδοθοῦν στὸν Γενικὸ Προβλεπτή¹⁰. τὸν ἴδιο χρόνο παρίσταται σὲ συναντήσεις εὐγενῶν καὶ φεουδαρχῶν¹¹. τὸ 1582 καὶ τὸ 1584 εἶναι ὑποψήφιος γιὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ *casser de l'estimo*¹². τὸ 1584 εἶναι *avocato fiscal* καὶ ζητᾷ τὴν ἀντικατάστασή του προκειμένου νὰ μεταβεῖ στὴ Βενετία γιὰ προσωπικοὺς λόγους¹³.
- 1566: ὁ μισερ Θεόδωρος Λομπάρδος, ἀντιπρόσωπος τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρ-

1. Callaràn, *I pittori*, σελ. 250, 259 ἔγγρ. 10, 260 ἔγγρ. 12.
 2. Callaràn, *I pittori Pavia*, σελ. 203.
 3. Κωνσταντοπούδης, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 343-344 ἀρ. 60.
 4. Ὁ.π., σελ. 349 ἀρ. 66.
 5. Πλουμίδης, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 311, 315.
 6. Καραπιδάκης, Α, σελ. 3 ἀρ. 9.
 7. Ὁ.π., σελ. 89 ἀρ. 293.
 8. Δετοράκης, *Διδασκαλικὲς καὶ βιβλιογραφικὲς συμβάσεις*, σελ. 239 ἔγγρ. 2, 240 σημ.
 9. Μέριτσιου, *Σταχνολογήματα*, σελ. 240 ἀρ. 20.
 10. Καραπιδάκης, Β, σελ. 146 ἀρ. 147.
 11. Ὁ.π., σελ. 149 ἀρ. 148, 153 ἀρ. 151, 156 ἀρ. 152.
 12. Καραπιδάκης, Γ, σελ. 365 ἀρ. 216, 403 ἀρ. 310, 413 ἀρ. 338
 13. Ὁ.π., σελ. 411 ἀρ. 333.

- χη στο Χάνδακα, καταβάλλει στον Μάρκο Βιβιάνο, αδελφό του επισκόπου Σητείας και πληρεξούσιο του πρωτοπαπᾶ Σητείας Παπαγεωργίου Θωμᾶ, δεκαοκτώ και τρία τέταρτα δουκάτα, ὡς μισθὸ τοῦ πρωτοπαπᾶ¹.
- 1567: ὁ Γεώργιος Λαγγουβάρδος, ἐπονομαζόμενος Ραπανιδιάς, τοῦ ποτὲ Ἰωάννη, κάτοικος τοῦ χ. Σκυλογώρι, συμβάλλεται μὲ τὸν Μανούσο Θεοτοκόπουλο².
- 1569-1587: στὰ 1569-1587 ὁ Μικέλε Λομπάρδος τοῦ Θεοδώρου εἶναι νοτάριος τῆς μεγάλης καγκελλαρίας³. στὰ χρόνια 1575-1584 ὁ Μιχαὴλ Lombardo τοῦ Θεοδώρου παρίσταται σὲ συναντήσεις φεουδαρχῶν⁴. τὸ 1587 ἐκλέγεται *preposto della nobeltà cretense*⁵.
- πρὶν ἀπὸ τὸ 1578: ὁ Παπαμανουὴλ Λαμπάρδος, λεγόμενος Τζάβαλης, ἀναφέρεται στὰ κατὰστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαὴλ Μαροῦ⁶.
- 1583: ὁ Πιέρος Lombardo εἶναι χρεωφειλέτης στὸ δημόσιο ταμεῖο τοῦ Χάνδακα γιὰ τὸ 1580⁷. ὁ Θεοδώρης Lombardo καταβάλλει *livello* γιὰ τὸν Ἅγιο Σύλλα καὶ ἄλλα μέρη στὸ Χάνδακα⁸. ὁ Φραντζέσκος Lombardo, *condotier*, καὶ οἱ γιοὶ του Μάρκος, Ἰερώνυμος καὶ Δονάτος, ὁ Τζουάν Lombardo τοῦ ποτὲ Πόλο καὶ οἱ γιοὶ του Τζώρτζης, Φραντζέσκος, Πιέρος καὶ Λορέντζος, ὁ Τζώρτζης Lombardo τοῦ ποτὲ Τζουάννε, ὁ Τζώρτζης Lombardo τοῦ ποτὲ Πιέρου καὶ ὁ ἀδελφός του Τζουάννε Lombardo συγκαταλέγονται στοὺς *nobili cretensi* τοῦ Ρεθύμνου σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφή τοῦ Καστροφύλακα⁹.
- 1586: ἡ Ἀνδριάννα, κόρη τοῦ Φραγκίσκου Lombardo, *condotier*, κάτοικος Ρεθύμνου, συμφωνεῖ νὰ παντρευτεῖ τὸ γιατρὸ Δανιὴλ Forlano, κάτοικο Ρεθύμνου¹⁰ (πρβλ. πρὸ πάνω, σελ. 242, λ. Forlano).
- 1587: ὁ Φραντζέσκος Lombardo, *dottor*, εἶναι ὑποψήφιος γιὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ *casser de l'estimo*¹¹.

1. Μέρτζιου, *Σταχνολογήματα*, σελ. 244.
 2. "Ο.π.", σελ. 297, 298-299 ἔγγρ. XLIII.
 3. "Ο.π.", σελ. 235 ἀρ. 5, 300-301 ἔγγρ. XLV.—Καραπιδάκη, Β, σελ. 136-137 ἀρ. 125-126, 143 ἀρ. 142, 263-264 ἀρ. 445-446.—Καραπιδάκη, C, σελ. 294 ἀρ. 63, 296 ἀρ. 69, 452-453 ἀρ. 455.
 4. Καραπιδάκη, Β, σελ. 147 ἀρ. 147, 154 ἀρ. 151.—Καραπιδάκη, C, σελ. 309 ἀρ. 75, 417 ἀρ. 347.
 5. Καραπιδάκη, C, σελ. 467-468 ἀρ. 509.
 6. Μέρτζιου, *Σταχνολογήματα*, σελ. 237.
 7. P. Castrolilaca, φ. 35^v.
 8. "Ο.π.", φ. 37^v.
 9. "Ο.π.", φ. 108^r.—Ξηροουχάκη, *Ἡ Βενετοκρατομένη Ἀνατολή*, σελ. 44 καὶ σημ. 3.
 10. Μανούσση, *Δανιὴλ Φοιρλάνος*, σελ. 191, 203-206 ἔγγρ. Β'-Γ'.
 11. Καραπιδάκη, C, σελ. 455 ἀρ. 465.

- 1587-1647: Ἐμμανουὴλ Λαμπάρδος, ζωγράφος, γιὸς τοῦ παπα Νικολάου, ἀπὸ τὸ Ρέθυμνο, κάτοικος Χάνδακα¹.
 ἀρχές 17ου αἰ.: ἡ οἰκογένεια τῶν Λαγγουβάρδων κατέχει ὡς φέουδο τὰ πατριαρχικά χωριά Κακὸ Χωριὸ καὶ Λιβάδια Μονοφατσίου².
- 1608: ὁ Γεώργης Σπηλιώτης τοῦ ποτὲ Ἰωάννη δωρίζει, μὲ νοταριακὴ πράξη συνταγμένη στὸ χ. Πισταγὴ Ρεθύμνου, στὸν παπα Γεώργη Λαγγουβάρδο ἀμπέλι, γιὰ νὰ μνημονεῦει τὴ μητέρα του κερὰ Μανολέσα³ (πρβλ. πιδ πάνω, σελ. 185, λ. Σπηλιώτης).
- 1623-1644: Μανολίτζης Λαμπάρδος τοῦ Πιέρου, ζωγράφος, ἀνεψιὸς τοῦ ζωγράφου Ἐμμανουὴλ Λαμπάρδου⁴.
- 1626-1627: Νικολὸς Lambardho, ζωγράφος Χάνδακα, γιὸς τοῦ ζωγράφου Τζαννῆ Λαμπάρδου καὶ τῆς Μαρίας Ροδίτη⁵.
- 1627-1639: Σταμάτης Labardo, ζωγράφος, κάτοικος Χάνδακα, γιὸς τοῦ ζωγράφου Τζαννῆ Λαμπάρδου καὶ τῆς Μαρίας Ροδίτη καὶ ἀδελφὸς τοῦ ζωγράφου Νικολοῦ Λαμπάρδου⁶.
- 1627-1639: Τζαννῆς Lambardo, ζωγράφος, γιὸς τοῦ παπα Νικολάου καὶ ἀδελφὸς τοῦ ζωγράφου Ἐμμανουὴλ Λαμπάρδου, ἀπὸ τὸ Ρέθυμνο, κάτοικος Χάνδακα⁷.
- 1633-1648: Τζώρτζης Lambardho τοῦ Πιέρου, ζωγράφος ἀπὸ τὸ Ρέθυμνο, κάτοικος Χάνδακα⁸.
- 1640: προσωπογραφίες τοῦ ποτὲ Νικολὸ Lombardo καὶ τοῦ γιου του Μιχαὴλ ἀναφέρονται σὲ ἀπογραφὲς κινητῆς περιουσίας τῶν ἐτῶν 1644 καὶ 1652⁹.
- 1642: ὁ Πιέρος Lombardo καὶ ὁ Ἄγγελος Corner διορίζονται ἀπὸ τὸν Νικολὸ Darona τοῦ ποτὲ Ἰακώβου, κάτοικο Χάνδακα, γενικοὶ ἐπίτροποι του¹⁰.

1. Μ. Ι. Μανούσκα, Ὁ ζωγράφος, οἱ ἀφιερῶται καὶ ἡ χρονολόγησις τῆς «Σταυρωσέως» τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Βενετίας. (Ἐμμανουὴλ Λαμπάρδος - Μάρκος καὶ Ἀντώνιος Πάντιμος), Θησαυρίσματα 8 (1971), σελ. 8-9, 13-14 καὶ 283.— Παλιούρα, Ἡ ζωγραφικὴ, σελ. 120 ἀρ. 30.— Καζανάκη - Λάππα, Οἱ ζωγράφοι, σελ. 216 ἀρ. 36.

2. Τσιρπανλῆ, Κληροδότημα, σελ. 183, 189 καὶ σημ. 4.

3. Μανόλης Βαρούχας, σελ. 461-462 ἔγγρ. 515.

4. Κωνσταντοῦδάκη, Μαρτυρίες, σελ. 118-120 ἔγγρ. Θ'. Καζανάκη - Λάππα, Οἱ ζωγράφοι, σελ. 208-209 ἀρ. 37.

5. Καζανάκη - Λάππα, Οἱ ζωγράφοι, σελ. 218-219 ἀρ. 39.

6. Ὁ.π., σελ. 219 ἀρ. 40.

7. Κωνσταντοῦδάκη, Οἱ ζωγράφοι, σελ. 344 σημ. 366.— Καζανάκη - Λάππα, Οἱ ζωγράφοι, σελ. 219 ἀρ. 41.

8. Κωνσταντοῦδάκη, Οἱ ζωγράφοι, σελ. 344 σημ. 366.— Καζανάκη - Λάππα, Οἱ ζωγράφοι, σελ. 220 ἀρ. 42.

9. Κωνσταντοῦδάκη, Μαρτυρίες, σελ. 76-77.

10. Καζανάκη - Λάππα, Οἱ ζωγράφοι, σελ. 229.

- 1643: προσωπογραφία μέλους τῆς οἰκογένειας Lombardo ἀναφέρεται σὲ ἀπογραφή κινητῆς περιουσίας¹.
- 1643: ὁ Μικέλε Λομπάρδος ἐκμισθώνει στὸ ζωγράφο Δημήτρη Σαβαστὸ ἓνα ἀμπέλι στὸν Ἅγιο Γεώργιο· ἐπειδὴ ὁμως εἶναι παλιὸ καὶ ἀσύμφορο γιὰ καλλιέργεια ὁ Σαβαστὸς τὸ ἐπιστρέφει².
- 1644-1654: Μαρκῆς Lambardho, ζωγράφος, γιὸς τοῦ Πιέρου, ἀπὸ τὸ Ρέθυμνο κάτοικος Χάνδακα, καὶ πιθανότατα ἀδελφὸς τοῦ ζωγράφου Μανολίτση Λαμπάρδου³.
- 1644: ἡ οἰκογένεια Lombardo συγκαταλέγεται στοὺς nobili veneti τοῦ Χάνδακα καὶ στοὺς nobili cretensi τοῦ Ρεθύμνου σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφή τοῦ Trivan⁴.
- 1652: ἡ ποτὲ ἀρχόντισσα Μαργαρίτα Lombardo κατεῖχε πολλὰ εἰκόνες, ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὴν ἀπογραφή τῆς περιουσίας τῆς ποὺ ἔγινε μετὰ τὸ θάνατό τῆς⁵.
- 1669: ὁ Φραγκίσκος Λομπάρδος περιλαμβάνεται στοὺς τιμαριούχους, οἱ ὁποῖοι ἔλαβαν μέρος στὸ συμβούλιο τῆς κοινότητος τῆς Κρήτης, λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν πτώση τοῦ Χάνδακα στοὺς Τούρκους⁶.

14. Mantuanus, ἀπὸ τῆ Μάντοβα

- 1281: ὁ Bonavintura Mantuanus, κάτοικος Χάνδακα, δανεῖζεται σιτάρι ἀπὸ τὸν Βλάσιο Vantaro καὶ τὸν Ἀμεδαῖο de li Caresai, κατοίκους Χάνδακα⁷.
- 1301: ὁ Araldus Mantuano, κάτοικος Χάνδακα, συνάπτει *colleganza* μὲ τὸν Ἐμμανουήλ de Ysllanis καὶ τὸν Iusto de Pola, κάτοικο Χάνδακα⁸.
- 1317: ὁ Prothichi Matuiano, βιλλάνος τοῦ πατριαρχείου, καταζητεῖται γιὰ πλαστοπροσωπία⁹.

15. Missini καὶ Μεσσίνας, ἀπὸ τῆ Μεσσίνη

- 1368-1393: τὸ 1368 οἱ Ἑβραῖοι Ligiacus καὶ Josef Missini, γιοὶ τοῦ ποτὲ Chagi, ὀφείλουν νὰ ἐπισκευάσουν τὸ σπίτι τῆς Ἑβραίας Κεράνας Seo-

1. Κωνσταντοπούδακη, *Μαγνηρίες*, σελ. 77.

2. Καζανάκη - Λάππα, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 242.

3. Ὁ.π., σελ. 217-218 ἀρ. 38.

4. Μανούσαχα, *Trivan*, σελ. 45, 46, 56.

5. Κωνσταντοπούδακη, *Μαγνηρίες*, σελ. 39 σημ. 7, 73 σημ. 285, 77 σημ. 326.

6. Gerland, *Histoire de la noblesse*, σελ. 154 ἔγγρ. XXVII.

7. Leonardo Marcello, σελ. 129 ἔγγρ. 365, 181 ἔγγρ. 539.

8. Benvenuto de Brixano, σελ. 40-41 ἔγγρ. 102, 123-124 ἔγγρ. 339.

9. Duca di Candia, Bandi, σελ. 58 ἔγγρ. 163.

larena, στη *Judaica* του Χάνδακα¹. τὸ 1373 ἡ Ἑβραία Κεράννα, σύζυγος τοῦ Δαυὶδ ἀπὸ τὰ Χανιά, κάτοικος Χάνδακα, διορίζει ἐκτελεστή τῆς διαθήκης της τὸν ἀδελφὸ της Jostef Missina². τὸ 1389 γίνεται ἀποδεκτὸ τὸ αἴτημα τοῦ Ἑβραίου Justof Missini καὶ ἄλλων Ἑβραίων τοῦ Χάνδακα, οἱ ὅποιοι ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν Ἑβραίων τῆς Κρήτης ζητοῦν τὴ μείωση τῶν φόρων ποὺ πληρώνουν³. ὁ Joste εἶχε συμφωνήσει (1382) νὰ παντρευτεῖ ὁ γιὸς του Σαμουήλ τὴν Jocheyna, κόρη τοῦ Ἑβραίου Hyel, γιοῦ τῆς Εὐδοκίας, κάτοικο Ρόδου· ὁ γάμος δὲν γίνεται καὶ τὸ 1390 καταφεύγουν στὸ δικαστήριον, ποὺ ἀκυρώνει τὸ συμβόλαιον καὶ ἀποδεσμεύει τὰ δύο μέρη⁴. τὸ 1393 ὁ Jostef ἐνάγει τὸν Κατερίνο Iallina γιὰ τὴ χρῆσιν ἐνὸς πηγαδιοῦ ποὺ βρίσκεται ἀνάμεσα στὰ σπίτια τους, στὴ *Judaica* τοῦ Χάνδακα⁵.

1532-1595: Δομήνικος Missina, νοτάριος Χάνδακα⁶.

1564-1572: ὁ Τζώρτζης Μεσσήνας, «ἐκλεκτὸς ντετόρες τῆς λέντζας», ἀναγράφεται στὰ κατάστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαήλ Μαρά⁷. τὸ 1567-1568 ὁ Τζώρτζης Μισσίνας, διδάκτορας τοῦ δικαίου, κάτοικος Χάνδακα, διορίζεται πληρεξούσιος τοῦ Ἀνδρέα Κορνάρου τοῦ Βιτσέντζου⁸.

1565: ὁ μαῖστρο Τζαννῆς Ταμισήνας ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὰς πράξεις, συνταγμένους στὸ χ. Κυριάννα Ρεθύμνου⁹.

1575-1584: τὸ 1575 ὁ Μανοῦσος Μεσσήνας, ἀββοκάτος, ἀναφέρεται στὰ κατάστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαήλ Μαρά¹⁰. τὸ 1581 ὁ Μανοῦσος Μισσίνας, κάτοικος Χάνδακα, θὰ παραδώσει στὸν πεθερὸ τοῦ Ἀνδρέα Κορνέρ, Μάρκο Σαλαμών, τὰ ἀργυρὰ σκεύη τοῦ Κορνέρ ποὺ κρατᾷ ὡς ἐνέχυρο¹¹. τὸ 1584 ὁ Μανοῦσος Missino ἐκλέγεται *avocato fiscal*, στὴ θέση τοῦ dottor Πιέρου Lombardo, ποὺ ζητᾷ τὴν ἀντικατάστασίν του προκειμένου νὰ μεταβεῖ στὴ Βενετία γιὰ προσωπικοὺς λόγους¹².

1. Santschi, *Régestes*, σελ. 15 ἀρ. 64.

2. Μανούσακα van Gemert, *Ἀνέκδοτα ἔγγραφα*, σελ. 138-140 ἔγγρ. 36, 140 σχόλια 7-8.

3. Noiret, *Documents*, σελ. 26-27.

4. Santschi, *Régestes*, σελ. 285 ἀρ. 1292.

5. Ὁ.π., σελ. 324 ἀρ. 1459.

6. Θεοτόκη, *Εἰσαγωγή*, σελ. 82.— Μοάτσου, *Ἀνέκδοτος κατάλογος*, σελ. 305.

7. Μέρτζιου, *Σταχνολογήματα*, σελ. 240 ἀρ. 27, 241.

8. Μέρτζιου, *Κρητικὰ συμβόλαια*, σελ. 111-112 ἀρ. IV, 112 ἀρ. VI.

9. Καλιτσούνάκι, *Ἀνέκδοτα κρητικὰ συμβόλαια*, σελ. 494-496 ἔγγρ. 6, 503-504 ἔγγρ. 9, 513-514 ἔγγρ. 14.— Σπ. Α. Εὐαγγελάτου, *Γεώργιος Ἰωάννη Χορτάσης (c. 1545-1610)*, *Θησαυρίσματα* 7 (1970), σελ. 217-218 ἔγγρ. 2.

10. Μέρτζιου, *Σταχνολογήματα*, σελ. 240 ἀρ. 31.

11. Μέρτζιου, *Κρητικὰ συμβόλαια*, σελ. 118 ἀρ. XXVIII.

12. Καρπιδάκη, C, σελ. 411 ἀρ. 333.

πρὶν ἀπὸ τὸ 1578: ὁ Μενεγῆς Μεσσίνας, νοτάριος Ἱεράπετρας, ἀναφέρεται στὰ κατὰστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαήλ Μαρά¹.

1583: ἡ Tadea Missina καταβάλλει *livello* γιὰ τὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη Μεσαμπελίτη στὸ Χάνδακα².

1634: ὁ σινιὸρ Νικόλαος Missina τοῦ ποτὲ Γιάννη, *medico cerouco*, κάτοικος Χάνδακα, ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη³.

16. *Paduanus*⁴. *Padoan* καὶ *Παντουβάς*, ἀπὸ τὴν Πάδοβα

1271: ὁ Ἰωάννης Paduano, κάτοικος τοῦ χ. Δαφνές, καθιστᾶ αὐτοδύναμο οἰκονομικὰ τὸ γιό του Taviano⁵.

1279-1280: τὸ 1279 ὁ Tavianus Paduanus, κάτοικος βούργου Χάνδακα, καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Siropullo, κάτοικος Χάνδακα, παίρνουν χρήματα ἀπὸ τὸν Βαρθολομαῖο de Benedicto, κάτοικο Χάνδακα, μὲ τὴν ὑποχρέωση νὰ τοῦ ἐπιστρέψουν σὲ καθορισμένο χρόνο ποσότητα κρασιῦ⁶. τὸ 1280 ὁ Tavianus δανεῖζεται χρήματα ἀπὸ τὸν Βαρθολομαῖο de Benedicto, κάτοικο Χάνδακα⁷.

1280-1281: τὸ 1280 ὁ Albrigetus Paduanus, κάτοικος βούργου Χάνδακα, δίνει ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξη στὸν Βασίλειο Paduano, κάτοικο βούργου Χάνδακα, γιὰ πληρωμὴ ἐνοικίου σπιτιοῦ⁸. τὸ 1281 δανεῖζεται ἀπ' αὐτὸν σιτάρι⁹.

1280: ὁ Ἀντώνιος Paduanus, ταβερνιάρης, κάτοικος Χάνδακα, δανεῖζεται χρήματα ἀπὸ τὸν μαῖιστρο Ἰάκωβο, γιατρό, κάτοικο Χάνδακα¹⁰.

1280-1281: τὸ 1280 ὁ Βασίλειος Paduanus, κάτοικος βούργου Χάνδακα, δανεῖζει χρήματα στὸν Ματθαῖο Tervisanus, κάτοικο τοῦ χ. Βάθεια¹¹ (πρβλ. πρὸ κάτω, σελ. 267, λ. Tervisanus). τὸ 1281 δανεῖζει χρήματα στὸν Ἰωάννη Murario Verzo καὶ στὸν Νικόλαο de Canale, κατοίκους Χάνδακα, καθὼς καὶ στὸν Μάρκο Vital καὶ στὸν Ἰωάννη Grego, κατοίκους κάστρου Μονοφατσίου¹². τὸν ἴδιο χρόνο δανεῖζει σιτάρι καὶ κρασί στὸν Ἰωάννη de Pavia, κάτοικο τοῦ χ. Apannomithia¹³.

1. Μέρτζιου, *Σταχυολογήματα*, σελ. 302.

2. P. Castrolifaca, φ. 41v.

3. Κωνσταντουδάκη, *Μαρτυρίες*, σελ. 114-115 ἔγγρ. ΣΤ'.

4. Βλ. Κοντοσόπουλου, *Les suffixes*, σελ. 110.

5. Pietro Scardon, σελ. 41 ἔγγρ. 104, 42 ἔγγρ. 107.

6. Leonardo Marcello, σελ. 19 ἔγγρ. 38.

7. "Ο.π.", σελ. 113 ἔγγρ. 317.

8. "Ο.π.", σελ. 65-66 ἔγγρ. 178.

9. "Ο.π.", σελ. 144 ἔγγρ. 417.

10. "Ο.π.", σελ. 79-80 ἔγγρ. 218.

11. "Ο.π.", σελ. 121-122 ἔγγρ. 342.

12. "Ο.π.", σελ. 128 ἔγγρ. 362, 176 ἔγγρ. 523, 187 ἔγγρ. 560.

13. "Ο.π.", σελ. 135 ἔγγρ. 386.

- 1280: ἡ Benvenuta, σύζυγος τοῦ Ἰωάννη Paduano, *riparii*, κάτοικος Χάνδακα, νοικιάζει στὸν Μιχάλη Maloniti, κάτοικο τοῦ χ. Varcole, γῆ καὶ ἀμπέλια ποὺ ἀνήκουν στὴ σερβενταρία της, στὸ Varcole¹.
- 1280: ἡ Τομαζίνα, κόρη τοῦ Πέτρου Paduani, κάτοικος Χάνδακα, δανεῖζεται χρήματα ἀπὸ τὸν Πέτρο Duracino, κάτοικο τῆς συνοικίας τοῦ Ἁγίου Μωυσῆ τῆς Βενετίας².
- 1281: στὴ Μαρία, κόρη τοῦ ποτὲ Redulfi Paduan, κάτοικο Χάνδακα, δίνει ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξη ὁ σύζυγός της Βλάσιος Vantarius, κάτοικος Χάνδακα, γιὰ τὴν παραλαβὴ τῆς προίκα³.
- 1287: ὁ Egidius Paduano ἔχει ἐγείρει ἀγωγὴ κατὰ τοῦ Γεωργίου Sachlich, ζητώντας τέσσερα ὑπέρπυρα γιὰ τὴν ἀξία μιᾶς δούλας⁴.
- 1300: ὁ Μάρκος Paduanus, ἀγγελιοφόρος τοῦ Bauduinus de Caminadha, *riparius curie cretensis*, ὁ ἴδιος ὁ Bauduinus καθὼς καὶ ὁ Guido Vicent(ius), κάτοικοι Χάνδακα, δανεῖζονται σιτάρι ἀπὸ τὸν Γουλιέλμο de Nigroponte τοῦ ποτὲ Ἰακώβου Selavo, κάτοικο Χάνδακα⁵.
- 1300: ὁ Μάρκος Paduanus, κάτοικος τοῦ χ. Βελούλι, ὑπόσχεται στὸν Νικόλαο Gradonico Carloto, κάτοικο Χάνδακα, ὅτι θὰ μείνει μὲ τὴν οἰκογένειά του στὸ χ. Andri τοῦ Gradonico καὶ θὰ δουλεύει τὴ γῆ του γιὰ τρία χρόνια⁶.
- 1300: ὁ Μαρτίνος Paduanus, κάτοικος *cavernis Scalani* τοῦ Carlotti Gradonico, παίρνει χρήματα ἀπὸ τὸν Ἐβραῖο Çagha, γιὰ τοῦ ποτὲ Δαυίδ, καὶ τὴ νύφη του Εἰρήνη, κατοίκους Χάνδακα, μὲ τὴν ὑποχρέωση νὰ τοὺς ἐπιστρέψει σὲ καθορισμένο χρόνο ποσότητα μούστου⁷.
- 1301: ὁ Μαρσίλιος, γιὸς τοῦ ποτὲ Nigri Paduano, καὶ ὁ Ἄνδρέας Minoris, κάτοικοι Χάνδακα, δανεῖζονται ἄτοκα χρήματα ἀπὸ τὸν Βικέντιο de Militibus, *specialis*, κάτοικο Χάνδακα⁸.
- 1301-1302: ὁ Paduanus ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὲς πράξεις⁹.

1. "Ο.π., σελ. 54-55 ἔγγρ. 147-148.

2. "Ο.π., σελ. 111 ἔγγρ. 313.

3. "Ο.π., σελ. 130 ἔγγρ. 371.

4. Τ σ ι ρ π α ν λ ῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 159 ἔγγρ. 44.

5. Pietro Pizolo, I, σελ. 11 ἔγγρ. 10.

6. "Ο.π., σελ. 137 ἔγγρ. 286.

7. "Ο.π., σελ. 145 ἔγγρ. 308.

8. Benvenuto de Brixano, σελ. 159 ἔγγρ. 441.

9. "Ο.π., σελ. 11 ἔγγρ. 18, 23 ἔγγρ. 53, 27-28 ἔγγρ. 63, 65, 45 ἔγγρ. 116, 60-61 ἔγγρ. 160, 70-71 ἔγγρ. 190-192, 75 ἔγγρ. 202, 77 ἔγγρ. 209, 85-86 ἔγγρ. 233-234, 88 ἔγγρ. 240, 91 ἔγγρ. 246, 92 ἔγγρ. 248, 93 ἔγγρ. 252, 98-99 ἔγγρ. 267-268, 101 ἔγγρ. 274-275, 105-106 ἔγγρ. 287, 117-118 ἔγγρ. 321, 122 ἔγγρ. 333, 123-124 ἔγγρ. 338-339, 125-126 ἔγγρ. 346-347, 349, 129 ἔγγρ. 357, 136 ἔγγρ. 376, 140 ἔγγρ. 387, 141 ἔγγρ. 390, 154 ἔγγρ. 426, 165 ἔγγρ. 457, 173-174 ἔγγρ. 483, 178 ἔγγρ. 496, 186 ἔγγρ. 517, 188-189 ἔγγρ. 522-523, 192-193 ἔγγρ. 533-534, 204 ἔγγρ. 565, 212 ἔγγρ. 587.

- 1304: ὁ Μαρτίνος Paduanus, κάτοικος τοῦ χ. Μαδέ, καὶ ὁ Κώστας Pelathano, κάτοικος κάστρου Pale, δανείζονται κρασί ἀπὸ τὸν Πέτρο Butigliario, κάτοικο Χάνδακα¹.
- 1372: ὁ Γεώργιος Paduano ἐνάγει τὸν Θεόδωρο Arcarino².
- 1536: ὁ σερ Ἀντώνιος Padoan, 38 χρονῶν, καὶ ὁ μισερ pre Λουκάς Padoan, 27 χρονῶν, ἀναγράφονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν Χανιῶν³.
- 1540: ἡ θητεία τοῦ Ἰωάννη Paduin ὡς *scriba ponderis* δὲν ἔχει λήξει καὶ γι' αὐτὸ ἐκλέγεται στὴ θέση του ὁ Κωστής Amariniti, γιὰ τὸ διάστημα ποὺ ὑπολείπεται ὡς τὸ τέλος τῆς θητείας⁴ (πρβλ. πιὸ πάνω, σελ. 156, λ. Amariniti).
- 1561: ὁ παπα Μιχαὴλ Παντουβάς ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ ἐγγραφο ἐξουσιοδότησης⁵.
- 1574: στὸ διάκο Μάρκο Paduvan, ἀπὸ τὸ Χάνδακα, χορηγεῖται ἄδεια νὰ μεταβεῖ στὰ Κόθηρα, γιὰ νὰ χειροτονηθεῖ παπάς· ἐγγυητὴς ὁ Μιχαὴλ Paduana, *officialis*⁶.
- 1583: ἡ Ἀνέζα Padavin καταβάλλει *livello* γιὰ σπίτια στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα⁷.
- 1587: ὁ Γιάννης Paduana ἀντικαθιστᾷ στὸ ἀξίωμα τοῦ *comandor* τὸν Γιώργη Franco τοῦ Μανούσου⁸.
- 1590, 1598: ὁ Μανουὴλ Παντουβάς τοῦ ποτὲ Γεωργίου, νοτάριος τῆς ἀποστολικῆς καὶ βασιλικῆς ἐξουσίας, συντάσσει νοταριακὰς πράξεις ποὺ ἀναφέρονται σὲ ἐγγραφο τοῦ 1595 καὶ τοῦ 1623⁹.
- 1616: ὁ Μανόλης Παντουβάς χρωστᾷ στὴ Μαρία Στριανοπούλα ἑπτὰ χρυσὰ τσεκίνα¹⁰.
- 1621: οἱ Παντουβάδες Μανόλης καὶ Μανούσος, ἔπρεπε νὰ δώσουν στὸν ποτὲ Τζώρτζη Μπαρμπάρηγο σιτάρι, τὸ ὅποιο αὐτὸς θὰ παρέδιδε στὸ μοναστήρι τοῦ Ἀρετίου, σύμφωνα μὲ μνεῖα ἐγγράφου τοῦ 1639¹¹.
- 1639: ὁ Μανόλης Παντουβάς τοῦ ποτὲ δασκάλου Νικολό, ἀπὸ τὸ Καστέλλι

1. Pietro Pizolo, II, σελ. 157 ἔγγρ. 1034.

2. S a n t s c h i, *Régestes*, σελ. 190 ἀρ. 760

3. Π λ ο υ μ ῖ δ η, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 297, 300.

4. Κ α ρ α π ῖ δ ἄ κ η, Α, σελ. 68 ἀρ. 224.

5. Μ έ ρ τ ζ ῖ ο υ, *Σταχνολογήματα*, σελ. 271-272 ἔγγρ. XIX

6. Κ α ρ α π ῖ δ ἄ κ η, Β, σελ. 114 ἀρ. 80.

7. P. Castrolifaca, φ. 41^r.

8. Κ α ρ α π ῖ δ ἄ κ η, C, σελ. 465-466 ἀρ. 503.

9. Ξ α ν θ ο υ δ ῖ δ η, *Κρητικά συμβόλαια*, σελ. 30-31 ἔγγρ. VI, 32 σημ. 9, 32-34 ἔγγρ. VII, 38-39 ἔγγρ. IX, 41 ἔγγρ. X, 116-117 ἔγγρ. XLIII. Πρβλ. Θ ε ο τ ό κ η, *Εἰσαγωγή*, σελ. 85.

10. Ξ α ν θ ο υ δ ῖ δ η, *Κρητικά συμβόλαια*, σελ. 56-57 ἔγγρ. XVI.

11. "Ο.π., σελ. 225-227 ἔγγρ. LXXXVIII.

τῆς Φουρνῆς, βεβαιώνει ὅτι ἀποζημιώθηκε αὐτός καὶ ὁ πατέρας του γιὰ χωράφια στὸ Σκινέα, ποὺ εἶχε καταλάβει τὸ μοναστήρι τῆς Ἁγίας Τριάδας τοῦ Ἀρετίου¹.

1639: ὁ Γεώργης Παντουβάς τοῦ ποτὲ δασκάλου Μανόλη, ἀπὸ τὸ χ. Καστέλλι τῆς Φουρνῆς, πουλᾷ στὸν Γερμανὸ Συναδηνό, ἡγούμενο τῆς μονῆς τῆς Ἁγίας Τριάδας τοῦ Ἀρετίου, ἓνα περιβόλι².

1640: ὁ ἱερομόναχος Ματθαῖος Παντουβάς συντάσσει ἔγγραφο τῆς μονῆς Ἀρετίου³.

1641: ὁ Μανοῦσος, ὁ Νικολός καὶ οἱ ἄλλοι ἀδελφοὶ τους Παντουβάδες, τοῦ παπα Ἀντώνη, ἀπὸ τὸ Καστέλλι τῆς Φουρνῆς, συμφωνοῦν νὰ πληρώνουν σιτᾶρι στὸ μοναστήρι τοῦ Ἀρετίου γιὰ τὸ περίφραγμα τοῦ Ξικέφαλου, στὸ μετόχι Σκινιά⁴.

1691: ὁ ἱερέας καὶ ζωγράφος φορητῶν εἰκόνων Ἐμμανουὴλ Παντουβάς τοῦ ποτὲ Νικολάου, ἀπὸ τὴν Κρήτη, ποὺ βρίσκεται στὴ Βενετία, ὅπου χρημάτισε ἐφημέριος τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῶν Ἑλλήνων, συντάσσει τὴ διαθήκη του⁵.

17. Ραβία⁶ καὶ Παβίας, ἀπὸ τὴν Παβία

1435/40ci.- 1516: Ἀνδρέας Παβίας τοῦ παπα Πέτρου, ζωγράφος, κάτοικος βούργου Χάνδακα⁷. τὸ 1500 ὑπογράφει ὡς μάρτυρας στὴ διαθήκη τοῦ Ἀνδρέα Δαμοροῦ, πρωτοπαπᾶ Χάνδακα⁸.

1500-1519: μαῖστρο Ἀθανάσης Ραβία, ζωγράφος, κάτοικος βούργου Χάνδακα⁹.

1521: ἡ Ἀγνή, χήρα τοῦ ζωγράφου Ἀθανάση Ραβία, καὶ ὁ γιός τους Ἀνδρέας Ραβία, κάτοικοι βούργου Χάνδακα, ἀναφέρονται σὲ νοταριακὸ ἔγγραφο¹⁰.

1. Ὁ.π., σελ. 218-219 ἔγγρ. LXXXIII

2. Ὁ.π., σελ. 224-225 ἔγγρ. LXXXVII.

3. Ὁ.π., σελ. 231-234 ἔγγρ. XCI.

4. Ὁ.π., σελ. 261-262 ἔγγρ. CI.

5. Μέρτζιου, Πέντε διαθήκαι, σελ. 369, 377-379.

6. Cattapan, *I pittori*, σελ. 239.

7. Cattapan, *Nuovi documenti*, σελ. 35, 39 ἀρ. 95.—Τοῦ Ἰδίου, *Nuovi elenchi*, σελ. 207 ἀρ. 98, 220-222 ἔγγρ. 16-21.—Κωνσταντοῦδάκη, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 297-298 ἀρ. 1, 312 σημ. 125 τῆς σελ. 311. Ἀναλυτικὰ βιογραφικὰ στοιχεῖα γιὰ τὸν Ἀνδρέα Παβία καὶ τὴν οἰκογένειά του βλ. Cattapan, *I pittori Pavia*, σελ. 200-205, 209-219 ἔγγρ. 1-22.

8. Σάθα, *Κρητικαὶ διαθήκαι*, σελ. 674-675 ἔγγρ. 13.—Κωνσταντοῦδάκη, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 297.

9. Cattapan, *Nuovi documenti*, σελ. 39 ἀρ. 96.—Τοῦ Ἰδίου, *Nuovi elenchi*, σελ. 207 ἀρ. 99.—Κωνσταντοῦδάκη, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 337-338 ἀρ. 47.

10. Κωνσταντοῦδάκη, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 338.

1555-1569: ὁ Γιάκομος Παβίας, νοτάριος Χάνδακα, μνημονεύεται στὰ κατὰ-
στιχα τοῦ νοταρίου Μιχαήλ Μαρά¹.

1583: ὁ Νικολὸς Ραβιά καταβάλλει *livello* γιὰ τὸν Cazaban καὶ ὁ Πιέρος
Ραβιά εἶναι χρεωφειλέτης τοῦ δημοσίου ταμείου τοῦ Χάνδακα γιὰ τὸ 1529².

1644: σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφή τοῦ Trivan οἱ Ραβιά εἶχαν ἔλθει στὴν
Κρήτη ἀπὸ τὴν Ἰταλία· στὴν ἴδια ἀπογραφή σημειώνεται ἡ οἰκογένεια
Pavian, μὲ τὴν ἔνδειξη *collonia*, μεταξὺ τῶν *nobili cretensi* τῶν Χανιωῶν³.

18. Pesaro, ἀπὸ τὸ Πέζαρο

1536: ὁ Φραντζέσκος Pesaro περιλαμβάνεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων
τῶν Χανιωῶν⁴.

1583: ὁ μαῖιστρο Γιάννης Dapesari εἶναι χρεωφειλέτης τοῦ δημοσίου ταμείου
τῶν Χανιωῶν⁵.

19. Piasenza καὶ Dapiasenza, ἀπὸ τὴν Πιατσέντζα

1338-1348: Μάρκος Piacenza (de Placentia), νοτάριος Χάνδακα⁶.

1583: ὁ Ἀντώνιος Dapiasenza ὁ Γέρων καὶ ὁ γιὸς του Τζαννάκης, ὁ Ἀντώ-
νιος Dapiasenza τοῦ Τζουὰν Μαρία, ὁ Ἀρμάνδος Dapiasenza τοῦ ποτὲ
Λουκά καὶ ὁ ἀδελφός του Ἰωάννης, καθὼς καὶ ὁ Ἰερώνυμος Dapiasenza
τοῦ ποτὲ Ἰωάννη περιλαμβάνονται στοὺς *nobili cretensi* τοῦ Ρεθύμνου
σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφή τοῦ Καστροφύλακα⁷.

1587: ὁ Καμίλος Piasenza ἐκλέγεται στὸ ἀξίωμα τοῦ γραφέα τοῦ Μονο-
φατσίου, στὴ θέση τοῦ Τζώρτζη Cosiri⁸.

1644: σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφή τοῦ Trivan οἱ Dapiasenza εἶχαν ἔλθει
στὴν Κρήτη ἀπὸ τὴν Ἰταλία· στὴν ἴδια ἀπογραφή σημειώνεται ἡ οἰκο-
γένεια Dapiasenza μεταξὺ τῶν *nobili cretensi* τοῦ Ρεθύμνου⁹.

20. Pisanus, Piza καὶ Πιζάς, ἀπὸ τὴν Πίζα

1271: ὁ Pisani εἶναι βιλλάνος τοῦ Στεφάνου de Adelendo¹⁰.

1. Μέρτζιου, *Σταχολογήματα*, σελ. 234 ἀρ. 82.

2. P. Castrofilaca, φ. 43^v, 49^r.

3. Μανούσακα, *Trivan*, σελ. 45, 53.

4. Πλουμίδη, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 308.

5. P. Castrofilaca, φ. 137^v.

6. Θεοτόκη, *Εἰσαγωγή*, σελ. 83.—Μότσου, *Ἀνέκδοτος κατάλογος*, σελ. 306.

7. P. Castrofilaca, φ. 108^v.—Ξηροχάκη, *Ἡ Βενετοκρατομένη Ἀνατολή*, σελ.
47 καὶ σημ. 1.

8. Καραπιδάκη, C, σελ. 460 ἀρ. 483.

9. Μανούσακα, *Trivan*, σελ. 45, 56.

10. Pietro Scardon, σελ. 145 ἔγγρ. 391.

- 1280-1300: τὸ 1280-1281 ὁ Μιχαήλ Pisanus, κάτοικος τοῦ χ. Πεζά, δανείζεται χρήματα καὶ σιτάρι ἀπὸ τὸν Ἀντώνιο Mengullo, κάτοικο Χάνδακα¹. τὸ 1281 δανείζεται σιτάρι ἀπὸ τὸν Νικόλαο, γιὸ τοῦ Ἐμμανουήλ Maçamordi, κάτοικο Χάνδακα². τὸ 1300 δανείζεται ἄτοκα χρήματα ἀπὸ τὴ Φιλίππα, χήρα τοῦ Ἰωάννη Furlani, κάτοικο Χάνδακα³ (πρβλ. πῦ πάνω, σελ. 241, λ. Furlani).
- 1281: ὁ Μιχαήλ Pisanus, κάτοικος Χάνδακα, παίρνει χρήματα ἀπὸ τὴν Ἰακωβίνα, χήρα τοῦ Νικολάου Gisi, κάτοικο Χάνδακα, μὲ τὴν ὑποχρέωση νὰ τῆς ἐπιστρέψει σὲ καθορισμένο χρόνον ποσότητα σιταριῶ⁴.
- 1281-1301: τὸ 1281 ὁ Γεώργιος Pisanus, κάτοικος Χάνδακα, δανείζεται ἄτοκα χρήματα ἀπὸ τὸν Μάρκο Barastro, κάτοικο Χάνδακα⁵. τὸ 1300 συνάπτει *colleganza* μὲ τὸν Νικόλαο de l'Archadhia, τὸν Albano Bauduino, τὸν Πέτρο de la Chaliva καὶ τὸν Στέφανο Maçamurdi, κατοίκους Χάνδακα, τὸν Bertucio Permarino, ἀπὸ τὴ συνοικία τῆς Παναγίας Iubanici τῆς Βενετίας, καὶ τὸν Γεώργιο de Gaifas, κάτοικο Χάνδακα⁶. τὸ 1301 ὁ Γεώργιος Pisani καὶ ὁ Δομήνικος Grimani, κάτοικοι Χάνδακα, συνάπτουν *colleganza* μὲ τὸν Νικόλαο de Verona, κάτοικο Χάνδακα⁷.
- 1300: στὸν Ἀντώνιο Pissani, κάτοικο Χάνδακα, δίνει ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξη ὁ Rugerius de Rugerio, κάτοικος Χάνδακα⁸.
- 1300: ὁ Ἰωάννης Pisano, ἐπονομαζόμενος Cutalioti, καὶ ὁ Μάρκος Romano, κάτοικοι Χάνδακα, πουλοῦν ἓνα βόδι στὸν Ἰωάννη de Porto, κάτοικο Χάνδακα⁹. τὸν ἴδιο χρόνον ὁ Ἰωάννης Pissano τοῦ ποτε Ἰωάννη Cutalioti, κάτοικος Χάνδακα, δανείζει στὸν Σήφη Slavus, κάτοικο κάστρου Adanati, πενήντα βόδια¹⁰ (πρβλ. πῦ κάτω, σελ. 299-300, λ. Cutalioti).
- 1300: ὁ Ἰωάννης Pisan, κάτοικος τοῦ χ. Χουδέτσι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ Στέφανος καὶ Ἰωάννης Mengulo, κάτοικοι κάστρου Paraschi, δανείζονται κρασί ἀπὸ τὴ Φιλίππα, χήρα τοῦ Ἰωάννη Furlani, κάτοικο Χάνδακα¹¹ (πρβλ. πῦ πάνω, σελ. 241, λ. Furlani).

1. Leonardo Marcello, σελ. 89 ἔγγρ. 246, 183 ἔγγρ. 546.
2. "Ο.π., σελ. 135 ἔγγρ. 385.
3. Pietro Pizolo, I, σελ. 59 ἔγγρ. 122.
4. Leonardo Marcello, σελ. 185 ἔγγρ. 552.
5. "Ο.π., σελ. 183 ἔγγρ. 547.
6. Pietro Pizolo, I, σελ. 262-263 ἔγγρ. 570-571, 265 ἔγγρ. 575, 270 ἔγγρ. 588, 274 ἔγγρ. 599.
7. Benvenuto de Brixano, σελ. 24 ἔγγρ. 55.
8. Pietro Pizolo, I, σελ. 166 ἔγγρ. 357.
9. "Ο.π., σελ. 28 ἔγγρ. 47.
10. "Ο.π., σελ. 320 ἔγγρ. 705.
11. "Ο.π., σελ. 56 ἔγγρ. 113.

- 1300: ό Λεονάρδος Pissanus, έπονομαζόμενος Grata, κάτοικος Χάνδακα, συνάπτει *colleganza* με τον Γεώργιο de Gaifas, κάτοικο Χάνδακα¹.
- 1300: ό Νικόλαος Pisan, γιός του Μιχάλη Pissano, κάτοικος κάστρου Cacia, παίρνει χρήματα από τον Έβραίο Θωμά, γιό του ποτέ Σαμουήλ Cortese, κάτοικο Χάνδακα, με την υποχρέωση να του επιστρέψει σε καθορισμένο χρόνο ποσότητα σιταριού².
- 1300: ό Νικόλαος de Polexino, κάτοικος Χάνδακα, είχε δώσει στο γαμπρό του Νικόλαο Pissano γη· τώρα τη νοικιάζει, μαζί με δική του στον Rugerio de Rugerio, κάτοικο Χάνδακα³.
- 1300: ό Νίνος Pissanus του ποτέ Άντωνίου, κάτοικος Χάνδακα, συνάπτει *colleganza* με τον Άνδρέα de Bandi και τον Raymondino, γιό του ποτέ Ίωάννη Barsume, κατοίκους Χάνδακα⁴.
- 1304: ό Κώστας Pissano, κτίστης, κάτοικος του χ. Taviane, νοικιάζει από τη Μαρκεζίνα, χήρα και μοναδική επίτροπο του Ίωάννη de Litore, κάτοικο Χάνδακα, γη, άμπέλι και σπίτια στην περιοχή Leconavé, που άνήκει στη σερβενταρία των Κουνάβων⁵.
- 1328: ό Φραγκίσκος Pisani καταζητείται από τις άρχές γιατί είχε κλέψει ένα σκρίνιο από τον Άντώνιο de Cornica, Γενουάτη⁶.
- 1368: ό Νικόλαος Pisani και ό Λαυρέντιος Maripero διεκδικούν ένα μύλο⁷.
- 1369-1393: τó 1369 ό Άνδρέας Pisani κατέχει παράνομα μιάμισυ σερβενταρία στον Πανασό και εκδιώκεται⁸. τó 1381 ό Άνδρέας Pesani είναι ό μόνος επίτροπος του ποτέ έξαδέλφου του Γεωργίου Sinadino, χρυσοχόου, και έπομένως μαζί του θα ζήσει ό γιός του Γεωργίου, Μάρκος⁹ (πρβλ. πιό κάτω, σελ. 313, λ. Sinadino): ό Άνδρέας Pisani είχε πουλήσει (1363) στον ποτέ Ίωάννη de Ρίσο, για λογαριασμό του μοναστηριού των Μινόριτων του Χάνδακα, βαρέλια με καρφιά σε διάφορα μεγέθη και τó 1382 οί μοναχοί όφείλουν να έξοφλήσουν τον Νικόλαο Cornario από τη Βενετία¹⁰. τó 1386 είναι *caput creditorum* του παντοπώλη Νικολάου de Corrado¹¹. τó 1391 ό Άνδρέας Pisani είχε καταδικαστεί σε φυλάκιση και ή

1. "Ο.π., σελ. 31-32 έγγρ. 56.

2. "Ο.π., σελ. 118 έγγρ. 243.

3. "Ο.π., σελ. 248 έγγρ. 542.

4. "Ο.π., σελ. 299-300 έγγρ. 658.

5. Pietro Pizolo, II, σελ. 96-97 έγγρ. 900.

6. Duca di Candia. Bandi, σελ. 190 έγγρ. 464.

7. Sant'schi, *Régestes*, σελ 17 άρ. 71.

8. "Ο.π., σελ. 36 άρ. 154.

9. "Ο.π., σελ. 232 άρ. 1059.

10. "Ο.π., σελ. 86 άρ. 335.

11. "Ο.π., σελ. 247 άρ. 1138.

- ποινή του αναστέλλεται¹. τὸ 1393 θὰ εἰσπράξει ἀποζημίωση ἀπὸ τὸν Δα-
νιήλ de Molino, ἰδιοκτήτη πλοίου, γιὰ ζημιὰ σὲ μπαούλα του κατὰ τὴ
διάρκεια τοῦ ταξιδιοῦ².
- 1370: ὁ Νικόλαος Pisani ἔχει λάβει ἀπὸ τὸ Βενετικὸ κράτος δυόμισυ σερβεντα-
ρίες στοὺς Ἄτσιπάδες καὶ στὸ Selavochori καὶ ζητάει τὴ διανομὴ τῶν βιλ-
λάνων τῶν περιοχῶν αὐτῶν³. τὸν ἴδιο χρόνο ὁ Νικόλαος καὶ οἱ ἐκτελεστὲς
τῆς διαθήκης τοῦ ποτὲ Μαρίνου Gisi μοιράζονται σὲ δύο ἴσα μέρη τὴ γῆ
καὶ τὰ δικαιώματα μιᾶς σερβενταρίας στὸν Ἄγιοβασίλη⁴.
- 1370-1374: τὸ 1370 ὁ Φίλιππος Pisani καὶ οἱ ἀδελφοὶ Οὐρσολίνος καὶ Μα-
ρίνος Justinian, τοῦ ποτὲ Νικολάου, θὰ μοιράζονται τὴ χρῆση τοῦ νεροῦ
ποῦ ρεεῖ στὴν τάφρο Μέλεσες⁵. τὸ 1373 ὁ Φίλιππος Pisani, ὁ Ἄγγελος
Borgognono, καὶ οἱ ἀδελφοὶ Οὐρσολίνος καὶ Μαρίνος Justin, ἀλληλομη-
νύονται γιὰ ἐδάφη στὴν Πεδιάδα⁶. τὸ 1374 ὁ Μάρκος Mudaco πρέπει
εἶτε νὰ πληρώσει ἀποζημίωση στὸν Φίλιππο Pisani ἢ τὴ σύζυγό του Κα-
τερίνα, εἶτε νὰ ἀποσύρει τὴ μήνυση ποῦ εἶχε καταθέσει ἢ γυναίκα του
Ρόζα ἐναντίον τῆς Κατερίνας⁷.
- 1378: οἱ ἐπίτροποι τοῦ ποτὲ Ἰακώβου Pisani ἐνάγονται ἀπὸ τὸν Ἀλέξιο Gisi⁸.
- 1380: ὁ Ἰακώβος Pisani καὶ ὁ γιὸς του Στεφανέλος μνημονεύονται ὡς ἀντί-
δικαί τῆς Κατερούτσας Dandolo καὶ τῆς κόρης τῆς Κωνσταντζας Michiel⁹.
- 1382: ὁ Χριστόφορος Pisani καὶ ὁ ἐγγυητὴς του Μάρκος Paolo εἶχαν κατα-
δικαστεῖ ὡς χρεωφειλέτες τοῦ Ἑβραίου Sambathus Nomico· ἡ ἀπόφαση
αὐτὴ ἀκυρώνεται¹⁰.
- 1387: ὁ Φραγκίσκος Pisani, κάτοικος τοῦ χ. Γωνιές, ὀρίζεται μάρτυρας σὲ
ὑπόθεση διεκδίκησης βιλλάνου¹¹.
- 1420: ὁ σερ Armoro Pisani μνημονεύεται σὲ αἴτηση διακανονισμοῦ τῶν χρεῶν
τοῦ Γεωργίου Ἀργυρόπουλου, ποῦ εἶχε πτωχεύσει¹².
- 1470: στὸν Μαρίνο Pisani καταβάλλονται τετρακόσιες ἐννέα λίμπρες γιὰ ἀγορὰ
ἀπ' αὐτὸν σιταριοῦ¹³.

1. "Ο.π., σελ. 315 ἀρ. 1411.

2. "Ο.π., σελ. 319 ἀρ. 1426.

3. "Ο.π., σελ. 46 ἀρ. 198.

4. "Ο.π., σελ. 46 ἀρ. 199.

5. "Ο.π., σελ. 52 ἀρ. 223.

6. "Ο.π., σελ. 170 ἀρ. 600, 174 ἀρ. 643.

7. "Ο.π., σελ. 78-79 ἀρ. 302.

8. "Ο.π., σελ. 196 ἀρ. 801.

9. "Ο.π., σελ. 219 ἀρ. 983.

10. "Ο.π., σελ. 236 ἀρ. 1092.

11. "Ο.π., σελ. 198 ἀρ. 814.

12. Μ α ν ο ὄ σ α κ α, *Νέα ἀνέκδοτα*, σελ. 426 ἔγγρ. 14.

13. N o i r e t, *Documents*, σελ. 510.

- 1485: ὁ Μανοῦσος Pisani ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη¹.
- 1536: ὁ σερ Ἀρμένης Piza ἀναφέρεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν Χανιῶν².
- 1538: ὁ σερ Νικολός Pisa τοῦ Νικολò ἐκλέγεται *deputatus seu suprastans ad opera fossarum*, γιὰ τέσσερα χρόνια, μετὰ ἀπὸ αἴτηση τῶν φεουδαρχῶν³.
- 1538: ὁ σερ Παῦλος Pisa τοῦ ποτε Αὐγουστίνου διορίζεται *coadjutor ordinarius cancellerie*⁴.
- 1548-1578: τὸ 1548 ὁ Φραγκίσκος Pisa, νοτάριος, ἀναφέρεται σὲ νοταριακὸ ἔγγραφο⁵. στὰ χρόνια 1555-1578 μνημονεύεται ὡς νοτάριος τῆς μεγάλης καγκελλαρίας⁶.
- 1551: ὁ Μένεγος Πιζάνης, «ἄξιος ἀββοκάτος», ἀναγράφεται στὰ κατάστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαήλ Μαρά⁷.
- 1565: ὁ Μανόλης Πιζᾶς καὶ ὁ Νικόλας Πιζᾶς ὑπογράφουν ὡς μάρτυρες σὲ νοταριακὲς πράξεις, συνταγμένες στὸ χ. Κυριάννα Ρεθύμνου⁸.
- 1565: ὁ Μιχαήλ Πιζᾶς Πατερόπουλος τοῦ ποτε Μανόλη, ὁ Ἀλέξης Πιζᾶς τοῦ ποτε Μανόλη, ὁ Μανόλης Πιζᾶς Ἀρμαδόρος, καὶ ὁ Γεώργης Πιζᾶς «τζῆ Βαρδοπούλας», ὅλοι κάτοικοι τοῦ χ. Κυριάννα Ρεθύμνου, ὁμολογοῦν ὅτι ὑφείλουν χρήματα στὸ φεουδάρχη Ματθαῖο Καλλέργη τοῦ ποτε Βίκτορα⁹.
- 1565: ἡ παπαδιά, χήρα τοῦ ποτε παπα Ματθαίου Πιζᾶ, καὶ ὁ γιὸς της Μανόλης, κάτοικοι τοῦ χ. Κυριάννα Ρεθύμνου, παραδέχονται ὅτι χρωστοῦν χρήματα στὸ φεουδάρχη Ματθαῖο Καλλέργη τοῦ ποτε Βίκτορα¹⁰.
- 1578-1587: τὸ 1578 ὁ Καμίλος Pisani, γαστάλδος, ζητᾷ νὰ ἀντικατασταθεῖ ἀπὸ τὸν Λουνάρδο Caverzan, γιὸ τοῦ Mar'Antonio Caverzan, ἀπὸ τὸ Triviso¹¹. τὸ 1587 ζητᾷ τὴν ἀντικατάστασή του ἀπὸ τὸν Τζώρτζη Prasinico¹².
- 1583: ὁ Φραντζέσκος Pisani, ἡ Ἀθούσα Pisani καὶ ὁ Μανοῦσος Pisan κα-

1. Cattapan, *I pittori Pavia*, σελ. 202.

2. Πλουμίδη, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 305.

3. Καραπιδάκη, Α, σελ. 7 ἀρ. 33.

4. Ὁ.π., σελ. 15 ἀρ. 77.

5. Τσιρπανλῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 312 ἔγγρ. 247.

6. Μέρτζιου, *Σταχνολογήματα*, σελ. 236 ἀρ. 15.

7. Ὁ.π., σελ. 241 ἀρ. 47.

8. Καλιτσουνάκι, *Ἀνέκδοτα κρητικὰ συμβόλαια*, σελ. 501-502 ἔγγρ. 8, 507-509 ἔγγρ. 11.

9. Ὁ.π., σελ. 507-512 ἔγγρ. 11-13, 516-517 ἔγγρ. 16. Πρβλ. Μαλέζου, *Ἡ παρουσία τῆς γυναίκας*, σελ. 64.

10. Εὐαγγελάτου, *Χορτάτης*, σελ. 218-220 ἔγγρ. 3.

11. Καραπιδάκη, Β, σελ. 222 ἀρ. 311.

12. Καραπιδάκη, Γ, σελ. 452 ἀρ. 452.

ταβάλλουν *livello* για γῆ, σπίτια και ἀποθήκη στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα¹. ὁ μισερ Τζουάν Γιακόμος Pisani εἶναι νοτάριος τῆς καγκελλαρίας². 1644: ἡ οἰκογένεια Pisani συγκαταλέγεται στοὺς *nobili veneti* καὶ στοὺς *nobili cretensi* τοῦ Χάνδακα σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφή τοῦ Trivan³.

21. Torcello, ἀπὸ τὸ Τορτσέλλο τῆς Βενετίας

1348-1350: Ἰωάννης Τορτσέλλο, νοτάριος Χάνδακα⁴.

1359: ἡ Καλή, χήρα τοῦ Ἰωάννη Tataro, μαραγκοῦ, κάτοικος Χάνδακα, ἀφῆνει μὲ τὴ διαθήκη της δέκα ὑπέρπυρα στὴν Εἰρήνη, κόρη τοῦ ποτε Πέτρου Torelo [Torcello;]⁵.

1420: ὁ σερ Τζάν Torello [Torcello;] μνημονεύεται ὡς δανειστής τοῦ Γεωργίου Ἀργυρόπουλου, ποὺ εἶχε πτωχεύσει⁶.

1439-1467: τὸ 1439 ὁ εὐγενῆς Ἰωάννης Torcellus, *domicellus Cretenses*, νοικιάζει τὸ πατριαρχικὸ χωριὸ Λιγόρτυνος, γιὰ πέντε χρόνια, μὲ δικαίωμα ἀνανέωσης καὶ τὸ κρατᾷ τουλάχιστον ὡς τὸ 1467⁷. τὸ 1463 εἶχε νοικιάσει ἀπὸ τὸν πάπα Κάλλιστο Γ' τὰ πατριαρχικὰ χωριὰ Καλογερικὸ, Γωνιές καὶ τὸ πατριαρχικὸ κτῆμα Teremo Pitheánissa, ἀλλὰ ἡ παραχώρηση ἀκυρώνεται ἀπὸ τὸν πάπα Πίο Β', ὡς ἐπιζήμια γιὰ τὸ πατριαρχικὸ ταμεῖο⁸. τὸ 1465 ὁ Ἰωάννης Torcello, μισθωτῆς τῆς πατριαρχικῆς περιουσίας στὴν Κρήτη, δίνει στὸν Ἰωάννη Plussiadino, πρωτοπαπά, κάτοικο Χάνδακα, χρήματα τὰ ὁποῖα ὁ τελευταῖος τὰ μοιράζει στοὺς δώδεκα φιλενωτικὸς ἱερεῖς, ὡς ἐπίδομα⁹. τὸ 1466 τοποθετεῖται πληρεξούσιος τοῦ καρδινάλιου Βησσαρίωνος στὴν Κρήτη, σὲ ἀντικατάσταση τοῦ Lauro Quirini¹⁰.

1445-1450: τὸ 1445 ὁ Ἄγγελος Torcelo, κάτοικος Χάνδακα, μισθωτῆς τοῦ πατριαρχικοῦ χωριοῦ Λιγόρτυνος, καταγγέλλει τὸν παπα Ἰωάννη Disiargho, τοῦ ποτε παπα Γεωργίου, ὡς βιλλάνο τοῦ πατριαρχείου ποὺ πρέ-

1. P. Castrolifaca, φ. 37^v, 45^r, 47^v.

2. Ὁ.π., φ. 133^r.

3. Μανούσακα, *Trivan*, σελ. 45, 46, 49.

4. Θεοτόκη, *Εἰσαγωγή*, σελ. 84.

5. Μανούσακα – van Gemert, *Ἀνέκδοτα ἔγγραφα*, σελ. 114-116 ἔγγρ. 18, 174.

6. Μανούσακα, *Νέα ἀνέκδοτα*, σελ. 426 ἔγγρ. 14.

7. Τσιρπανλῆ, *Κληροδότημα*, σελ. 68 καὶ σημ. 2, 97, 98 σημ. 1, 192 καὶ σημ. 8, 195-197, 255-262 ἔγγρ. ΙΓ', 280-281 ἔγγρ. Κ'. Πρβλ. Μανούσακα, *Βενετικά ἔγγραφα*, σελ. 217.

8. Τσιρπανλῆ, *Κληροδότημα*, σελ. 186-187, 214, 236, 251-254 ἔγγρ. ΙΒ'.

9. Ὁ.π., σελ. 265-266 ἔγγρ. ΙΣΤ' Ι-ΙΙ.

10. Ὁ.π., σελ. 113 σημ. 4, 197 καὶ σημ. 2, 270-272 ἔγγρ. ΙΗ'.

- πει να πληρώσει φόρο· τὸ 1450 ἀναφέρεται ὡς ἀδελφὸς καὶ πληρεξούσιος τοῦ Τζουάν Torcello, *cavalier*¹.
- 1467: στὸν Ἰωάννη Torcelli, ποὺ εἶχε στὸ παρελθὸν ὑπηρετήσῃ πιστὰ τὸν [λατῖνο] αὐτοκράτορα τῆς Κωνσταντινούπολης, χορηγοῦνται τὰ προνόμια καὶ τὰ ὀφέλη τῶν ὑπηκόων τῆς Κρήτης².
- 1468: στὸν Μάρκο Torcello, πρώην *fonticarius* τῆς Σητείας, καταβάλλεται τὸ ποσὸ τῶν 800 ὑπερπύρων, ποὺ ἀντιστοιχεῖ σὲ ὀφειλὲς πρὸς τὸ δημόσιο³.
- 1473-1478: τὸ 1473 ὁ Νικόλαος Trocello, γιὸς τοῦ Ἰωάννη, νοικιάζει ἔλη τὴν πατριαρχικὴ περιουσία στὴν Κρήτη, ἀπὸ τὸ λατῖνο πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Πέτρο Riario, ἀλλὰ ἀργότερα ἡ ἐνοικίαση ἀκυρώνεται⁴. τὸ 1478 ὁ εὐγενὴς Νικόλαος Torcellus, *domicellus Cretensis*, γιὸς τοῦ ποτὲ Ἰωάννη Torcellus, κρατεῖ τὸ χ. Λιγόρτυνος⁵.
- 1583: ὁ Ἀνδρέας Torcello καταβάλλει *livello* γιὰ τὸ Catto Todorici καὶ ὁ Στεφανῆς Torello [Torcello;] γιὰ σπίτια στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα⁶.
- 1644: ἡ οἰκογένεια Torcello, μὲ ἔνδειξη *italian*, συγκαταλέγεται στοὺς *nobili cretensi* τοῦ Χάνδακα σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφή τοῦ Trivan⁷.

22. Toscano, ἀπὸ τὴν Τοσκάνη

- 1300-1304: τὸ 1300 ὁ Δομήνικος Toscan, κάτοικος τοῦ χ. Κουνάβοι, δανείζεται ἄτοκα χρήματα ἀπὸ τὸν Ἀγγέλο Vaxalo, κάτοικο Χάνδακα· ἀκόμη, ὀφείλει νὰ κατοικεῖ μὲ τὴν οἰκογένειά του στὸ χ. Helia τοῦ Vaxalo, καὶ νὰ τὸν ὑπηρετεῖ γιὰ πέντε χρόνια⁸. τὸ 1304 νοικιάζει ἀπὸ τὸν Νικόλαο Dandulo, κάτοικο Χάνδακα, δύο ἀμπέλια ποὺ ἀνήκουν στὴ σερβενταρία τῶν Κουνάβων⁹.
- 1300: ὁ Μιχαήλ Toscan καὶ ὁ Παῦλος Pino, κάτοικοι Χάνδακα, παίρνουν χρήματα ἀπὸ τὸν Δομήνικο Qualioto de Cloza, κάτοικο Χάνδακα, μὲ τὴν ὑποχρέωση νὰ τοῦ ἐπιστρέψουν σὲ καθορισμένο χρόνον ποσότητα μούστου, ἀπὸ τὰ ἀμπέλια τοῦ Pino στοὺς Κουνάβους¹⁰.

1. Τ σ ι ρ π α ν λ ῆ, *Κληροδότημα*, σελ. 193-195. Πρβλ. Μ α ν ο ὄ σ α κ α, *Βενετικά ἔγγραφα*, σελ. 217.

2. N o i r e t, *Documents*, σελ. 504-505.— G e r l a n d, *Histoire de la noblesse*, σελ. 34 σημ. 2.

3. N o i r e t, *Documents*, σελ. 505.

4. Τ σ ι ρ π α ν λ ῆ, *Κληροδότημα*, σελ. 118 καὶ σημ. 4, 287-288 ἔγγρ. ΚΓ'. Πρβλ. Μ α ν ο ὄ σ α κ α, *Βενετικά ἔγγραφα*, σελ. 217.

5. Τ σ ι ρ π α ν λ ῆ, *Κληροδότημα*, σελ. 198.

6. P. Castrofilaca, φ. 41^v, 47^v.

7. Μ α ν ο ὄ σ α κ α, *Trivan*, σελ. 49.

8. Pietro Pizolo, I, σελ. 65 ἔγγρ. 131.

9. Pietro Pizolo, II, σελ. 165-166 ἔγγρ. 1052-1053.

10. Pietro Pizolo, I, σελ. 68 ἔγγρ. 137.

1372: ὁ Σταμάτιος Toscano ὀρίζεται μάρτυρας σὲ δικαστικὴ ὑπόθεση¹.
 1644: ἡ οἰκογένεια Toscani, μὲ ἔνδειξη *italian*, συγκαταλέγεται στοὺς nobili cretensi τῶν Χανιωῶν σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφὴ τοῦ Trivan².

23. Trevisanus, Trivisano, Trivisan καὶ *Τριβιζιάς*, ἀπὸ τὸ Τρεβίζο

- 1271: ὁ Rugerino Tervisanus, κάτοικος Χάνδακα, θὰ παραλάβει κρασί ἀπὸ τὸν Νικόλα Messariti, κάτοικο τοῦ χ. Πενταμόδι³ (πρβλ. πιὸ πάνω, σελ. 173, λ. Messariti).
- 1279: ὁ Ἰωάννης, γιὸς τοῦ ποτὲ Λαυρεντίου Tervisano, κάτοικος βούργου Χάνδακα, παίρνει χρήματα ἀπὸ τὸν Ἑβραῖο Μωυσή, γιὸ τοῦ ποτὲ Renbillo, κάτοικο Χάνδακα, μὲ τὴν ὑποχρέωση νὰ τοῦ ἐπιστρέψει σὲ καθορισμένο χρόνο ποσότητα κρασιοῦ⁴.
- 1279-1281: τὸ 1279 ὁ Πέτρος Tervisanus ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη⁵. τὸ 1281 ὁ Πέτρος Tervisano καὶ ὁ Βαρθολομαῖος de Millan, ὡς ἐπίτροποι τοῦ Συμεών—, παίρνουν ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξη ἀπὸ τὸν Στέφανο de Adelenda, ἐπίτροπο τοῦ Ἁγίου Λαζάρου⁶.
- 1280-1301: τὸ 1280 ὁ Μαρίνος Tervisanus, κάτοικος Χάνδακα, νοικιάζει στὸν Μάρκο Accountanto, κάτοικο Χάνδακα, πέντε σπίτια στὸ Χάνδακα, τρία κοντὰ στὸ Tortivo καὶ δύο κοντὰ στὴν ἐκκλησίᾳ τῆς Παναγίας de Iallinathe⁷. τὸ 1301 παίρνει χρήματα ἀπὸ τὸν Βαρθολομαῖο Trivisano, κάτοικο Χάνδακα, μὲ τὴν ὑποχρέωση νὰ τοῦ ἐπιστρέψει σὲ καθορισμένο χρόνο ποσότητα κριθαριοῦ καὶ βρώμης⁸. τὸν ἴδιο χρόνο ὀφείλει στὸν Salamonì, γιὸ τοῦ ποτὲ Leonis Medici, κάτοικο Χάνδακα, σιτάρι· ὁ Salamon τοῦ δίνει ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξη⁹.
- 1280: ὁ Μαρκήσιος Tervisanus καὶ ὁ Ἀνδρέας Surianus, κάτοικοι τοῦ χ. Paraschym, παίρνουν χρήματα ἀπὸ τὸν Ἑβραῖο Sambatheo, γιὸ τοῦ ποτὲ Ἀναστασίου, κάτοικο Χάνδακα, μὲ τὴν ὑποχρέωση νὰ τοῦ ἐπιστρέψουν σὲ καθορισμένο χρόνο ποσότητα σιταριοῦ καὶ κρασιοῦ¹⁰.
- 1280: ὁ Ἰωάννης Tervisanus, γιὸς τοῦ ποτὲ Facini, κάτοικος Χάνδακα, δανεῖζεται χρήματα ἀπὸ τὸν Βικέντιο Visintino, *servitore* τοῦ δούκα¹¹.

1. Santschi, *Régestes*, σελ. 191 ἀρ. 764.

2. Μανούσικα, *Trivan*, σελ. 53.

3. Pietro Scardon, σελ. 57 ἔγγρ. 149.

4. Leonardo Marcello, σελ. 12 ἔγγρ. 19.

5. "Ο.π.", σελ. 36 ἔγγρ. 88.

6. "Ο.π.", σελ. 185-186 ἔγγρ. 555.

7. "Ο.π.", σελ. 80-81 ἔγγρ. 221.

8. Benvenuto de Brixano, σελ. 28 ἔγγρ. 67.

9. "Ο.π.", σελ. 141-142 ἔγγρ. 392-393.

10. Leonardo Marcello, σελ. 90-91 ἔγγρ. 252.

11. "Ο.π.", σελ. 99 ἔγγρ. 276.

- 1280-1319: τὸ 1280 ὁ Τομαζίνος Tervisano ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη¹. τὸ 1319 κατηγορεῖται ὅτι τραυμάτισε τὸν Ἰωάννη Vas-mulo, μιλωνά, κάτοικο Palla².
- 1280: ὁ Ἰακωβίνος Tervisano καὶ ὁ Ἄγγελος Mudacio, κάτοικοι τοῦ χ. Σταμνοί, δανείζονται ἄτοκα χρήματα ἀπὸ τὸν Νικόλα Μαζαμόρδι, κάτοικο Χάνδακα³. τὸν ἴδιο χρόνο μαζὶ μὲ τὸν Λεονάρδο Calbo, κάτοικο τοῦ χ. Σταμνοί, παίρνουν χρήματα ἀπὸ τὸν Δαυίδ, γιὸ τοῦ ποτὲ Ἑβραίου Lingnachi Nomico, κάτοικο Χάνδακα, μὲ τὴν ὑποχρέωση νὰ τοῦ ἐπιστρέψουν σὲ καθορισμένο χρόνο ποσότητα σιταριού⁴.
- 1280: ὁ Ματθαῖος Tervisano, κάτοικος τοῦ χ. Βάθεια, δανείζεται χρήματα ἀπὸ τὸν Βασίλειο Paduano, κάτοικο βούργου Χάνδακα⁵ (πρβλ. πῦ πάνω, σελ. 255, λ. Paduanus).
- 1280-1281: ὁ Παγκράτιος Tervisano ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴς πράξεις⁶.
- 1280-1281: τὸ 1280 ὁ Ἰακωβίνος Tervisano, κάτοικος τοῦ χ. Καινούργιο, δανείζεται ἄτοκα χρήματα ἀπὸ τὸν Ἑβραῖο Sambatheo, γιὸ τοῦ ποτὲ Μουσσῆ Nomico, κάτοικο Χάνδακα⁷. τὸ 1281 ὁ Ἰακωβίνος Tervisano, κάτοικος τοῦ χ. Καινούργιο τοῦ Πέτρου Michelis, καὶ ὁ Iohanninus Casso, κάτοικος τοῦ χ. Σκόπελα, δανείζονται χρήματα ἀπὸ τὸν Βιβιάνο Luseo, κάτοικο Χάνδακα⁸.
- 1281: ὁ Πέτρος Tervisano, κάτοικος τοῦ χ. Aio Ferachia, δανείζεται σιτάρι ἀπὸ τὸν Θωμὰ Lombardo, κάτοικο Χάνδακα⁹ (πρβλ. πῦ πάνω, σελ. 244, λ. Lambardo).
- 1281: ὁ Iohanninus Tervisano, κάτοικος βούργου Χάνδακα, δανείζεται κρασί ἀπὸ τὸν Ἑβραῖο Μιχάλη, γιὸ τοῦ ποτὲ Sambathy Nomico, κάτοικο Χάνδακα¹⁰.
- 1281: ὁ Bonensegna Tervisano καὶ ὁ Κώστας Çacho, κάτοικοι τοῦ χ. Scal-

1. "Ο.π., σελ. 102 ἔγγρ. 284.

2. Santschi, *Médecine*, σελ. 19.

3. Leonardo Marcello, σελ. 103 ἔγγρ. 287.

4. "Ο.π., σελ. 107 ἔγγρ. 299.

5. "Ο.π., σελ. 121-122 ἔγγρ. 342.

6. "Ο.π., σελ. 66 ἔγγρ. 179, 69 ἔγγρ. 190, 79 ἔγγρ. 217, 83-84 ἔγγρ. 232, 103-104 ἔγγρ. 289, 123 ἔγγρ. 348, 128 ἔγγρ. 363, 140 ἔγγρ. 402-403, 144 ἔγγρ. 417, 145 ἔγγρ. 419, 152 ἔγγρ. 443, 157 ἔγγρ. 457, 164-165 ἔγγρ. 484, 167 ἔγγρ. 492, 174 ἔγγρ. 515, 177-178 ἔγγρ. 528, 184 ἔγγρ. 550, 186-187 ἔγγρ. 558.

7. "Ο.π., σελ. 92 ἔγγρ. 257.

8. "Ο.π., σελ. 125 ἔγγρ. 354.

9. "Ο.π., σελ. 128 ἔγγρ. 364.

10. "Ο.π., σελ. 132 ἔγγρ. 378.

- lare, δανείζονται σιτάρι και κριθάρι από τον 'Αντώνιο Calliviti, κάτοικο Χάνδακα¹.
- 1281: ό 'Εμμανουήλ Tervisanus, κάτοικος τοῦ χ. Πενταμόδι, παίρνει χρήματα από τον Γεώργιο Ialina τοῦ ποτέ Μιχαήλ Ialina, με την υποχρέωση να τοῦ ἐπιστρέψει σε καθορισμένο χρόνο ποσότητα σιταριοῦ².
- 1281: ό Clarello Tervisano, κάτοικος Χάνδακα, δανείζει ἄτοκα χρήματα στον Μαρτίνο Calegarius, κάτοικο Χάνδακα³.
- 1281: ό γιός τοῦ ποτέ Λαζάρου Tervisan, κάτοικος τοῦ χ. Lio Ferachia, δανείζεται σιτάρι από τον Agari⁴.
- 1300: ό 'Ανδρέας Trivisano, κάτοικος Χάνδακα, πού κατέχει τὸ μύλο τῶν Σιναϊτῶν, δανείζεται χρήματα από τον 'Αλβερτίνο Geno, κάτοικο Χάνδακα⁵.
- 1300-1302: τὸ 1300 ό Βαρθολομαῖος Trivisano καὶ ό ἀνεψιός του Παῦλος Pino, κάτοικοι Χάνδακα, παίρνουν σιτάρι από τον Γεώργιο Ialina τοῦ ποτέ Μιχαήλ, κάτοικο Χάνδακα, με την υποχρέωση να τοῦ ἐπιστρέψουν σε καθορισμένο χρόνο χρήματα⁶. τὸν ἴδιο χρόνο στον Βαρθολομαῖο δίνει ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξη ό Πέτρος Burgondionus, κάτοικος Χάνδακα⁷. τὸ 1301 ό Βαρθολομαῖος δανείζει χρήματα στον Μαρτίνο Trivisano, κάτοικο Χάνδακα⁸. τὸν ἴδιο χρόνο ό Βαρθολομαῖος Trivisano καὶ ό Παῦλος Pino, κάτοικοι Χάνδακα, ὑπόσχονται να ἀποζημιώσουν τὸν Βικέντιο de Militibus, γιὰ ζημιά⁹. τὸ 1302 ό Βαρθολομαῖος Trivisano ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σε νοταριακὴ πράξη¹⁰.
- 1300: ό Β. Trivisano ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σε νοταριακὴ πράξη¹¹.
- 1300-1302: τὸ 1300 στον Βενέδικτο Trivisano, κάτοικο Χάνδακα, δίνει ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξη ό Νικόλαος Fraperius, κάτοικος Χάνδακα¹². τὸν ἴδιο χρόνο μαζί με τὸν Πέτρο Paulin, κάτοικο Χάνδακα, δανείζονται χρήματα από τὸν Νικόλα Sarandino, πεταλωτή, κάτοικο Χάνδακα¹³. τὸ 1302 ό Βενέδικτος Trivisano ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σε νοταριακὴ πράξη¹⁴.

1. "Ο π., σελ. 141 ἔγγρ. 404.

2. "Ο π., σελ. 165 ἔγγρ. 485.

3. "Ο π., σελ. 184 ἔγγρ. 550.

4. "Ο π., σελ. 191 ἔγγρ. 575.

5. Pietro Pizolo, I, σελ. 147 ἔγγρ. 311.

6. "Ο π., σελ. 22 ἔγγρ. 30.

7. "Ο π., σελ. 204 ἔγγρ. 442.

8. Benvenuto de Brixano, σελ. 28 ἔγγρ. 67.

9. "Ο π., σελ. 17 ἔγγρ. 37.

10. "Ο π., σελ. 205 ἔγγρ. 568.

11. Pietro Pizolo, I, σελ. 67 ἔγγρ. 134.

12. "Ο π., σελ. 139 ἔγγρ. 291.

13. "Ο π., σελ. 141-142 ἔγγρ. 300-301.

14. Benvenuto de Brixano, σελ. 198 ἔγγρ. 548.

- 1300-1305: στα χρόνια 1300, 1304-1305 ὁ Γουλιέλμος Trivisano, κάτοικος Χάνδακα, μνημονεύεται σὲ νοταριακὰ ἔγγραφα¹. τὸ 1301 ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη².
- 1300: ὁ Θωμὰς Trivisano ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴς πράξεις³.
- 1300: ὁ Θωμὰς Trivisano, κληρικός, ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη⁴.
- 1300: ὁ Ἰωάννης Trivisanus, γιὸς τοῦ ποτὲ Πέτρου Trivisano, κάτοικος Χάνδακα, προκειμένου νὰ καρεῖ μοναχὸς στὸ μοναστήρι τῶν Μινοριτῶν, στὴν ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου στὸ Χάνδακα, ἀφήνει τὸ μερίδιό του ἀπὸ τὴν οἰκογενειακὴ περιουσία στοὺς ἀδελφούς του Γουλιέλμο καὶ Ἄγγελο Trivisano⁵.
- 1300: ὁ Ἰωάννης Trivisanus, κάτοικος κάστρου Paraschi, παίρνει χρήματα ἀπὸ τὴν Ἑβραία Ἀναστασία, χήρα τοῦ Sambatheï, μὲ τὴν ὑποχρέωση νὰ τῆς ἐπιστρέψει σὲ καθορισμένο χρόνο ποσότητα σιταριού⁶.
- 1300: ὁ Μαρίνος Trivisano, κάτοικος τοῦ χ. Κάτω Βάθεια, παίρνει χρήματα ἀπὸ τὸν Ἑβραῖο Μωυσή, γιὸ τοῦ ποτὲ Vlamidhi Vilara, κάτοικο Χάνδακα, μὲ τὴν ὑποχρέωση νὰ τοῦ ἐπιστρέψει σὲ καθορισμένο χρόνο ποσότητα σιταριού⁷.
- 1300: ὁ Μάρκος Trivisanus Tolomio, κάτοικος Χάνδακα, δίνει ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξη στὸν Μάρκο Lambardo, κτίστη, κάτοικο Χάνδακα, γιὰ παραλαβὴ ἐνοικίου γῆς στὴν σερβενταρία Lutraci⁸ (πρβλ. πιὸ πάνω, σελ. 246, λ. Lambardo).
- 1300: ὁ Μάρκος Trivisano καὶ ὁ Γρατιανὸς Georgio εἶχαν νοικιάσει ἀπὸ τὸ Κοινὸ μαζὶ μὲ τὴν Καλή, χήρα καὶ μοναδικὴ ἐπίτροπο τοῦ Μάρκου de la Porta, κάτοικο βούργου Χάνδακα, γῆ στὸ χ. Xerochipria· τώρα ἡ Καλή ὑπενοικιάζει τὸ μερίδιό της στὸν Μιχάλη Cromidhi, κάτοικο βούργου Χάνδακα⁹.
- 1300: ὁ Μάρκος Trivisano de la Sale κατεῖχε κήπους, σπίτια καὶ γῆ στὸ

1. Pietro Pizolo, I, σελ. 124-125 ἔγγρ. 254-256, 242-243 ἔγγρ. 532, 243-244 ἔγγρ. 534, 247 ἔγγρ. 540, 248-249 ἔγγρ. 542-543, 297-298 ἔγγρ. 653-654.— Pietro Pizolo, II, σελ. 51-52 ἔγγρ. 800, 114-115 ἔγγρ. 937-938, 207-208 ἔγγρ. 1155, 220-221 ἔγγρ. 1185-1186.

2. Benvenuto de Brixano, σελ. 13 ἔγγρ. 26.

3. Pietro Pizolo, I, σελ. 173-174 ἔγγρ. 373, 213 ἔγγρ. 460, 223 ἔγγρ. 488, 241-242 ἔγγρ. 531, 252 ἔγγρ. 549, 256-257 ἔγγρ. 559, 291-292 ἔγγρ. 640-641.

4. "Ο.π.", σελ. 305-306 ἔγγρ. 673.

5. "Ο.π.", σελ. 104-105 ἔγγρ. 214.

6. "Ο.π.", σελ. 163-164 ἔγγρ. 352.

7. "Ο.π.", σελ. 234-235 ἔγγρ. 516.

8. "Ο.π.", σελ. 113 ἔγγρ. 232.

9. "Ο.π.", σελ. 228-229 ἔγγρ. 499.

- βούργο του Χάνδακα, τὰ ὁποῖα ἔχει τώρα νοικιάσει ἀπὸ τὸ Κοινὸ ὁ Ἰωάννης Michael, γιὸς τοῦ ποτὲ Φίλιππου Michaelis, κάτοικος Χάνδακα, ὁ ὁποῖος τὰ ὑπενοικιάζει στὸν Ραφαήλ Scandolario, κάτοικο βούργου Χάνδακα¹.
- 1300-1305: τὸ 1300 ὁ Νικόλαος Trivisano, γιὸς τοῦ ποτὲ Ἀγγέλου Trivisano, κάτοικος Χάνδακα, δανείζεται χρήματα ἀπὸ τὸν Ραφαήλ Scandolario, κάτοικο βούργου Χάνδακα². στὰ χρόνια 1300-1301 καὶ 1304-1305 ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὲς πράξεις³. τὸ 1302 ὁ Νικόλαος Trivisano καὶ ὁ Μάρκος de Molino, κάτοικοι Χάνδακα, δανείζονται χρήματα ἀπὸ τὸν Ἰωάννη Burgondione, κάτοικο Χάνδακα⁴.
- 1300: ὁ Πέτρος Trivisano, γιὸς τοῦ ποτὲ Ἀλβέρτου Trivisano, κάτοικος Χάνδακα, συνάπτει *colleganza* μὲ τὸν Νικόλαο de l'Archadhia καὶ τὸν Πέτρο de la Chaliva, κατοίκους Χάνδακα⁵.
- 1301: ὁ Ἰωάννης Trivisano ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὲς πράξεις⁶. τὸν ἴδιο χρόνο δίνει ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξη στὸν Ἰωάννη de Rezo καὶ στὸν Φίλιππο Capelo, κατοίκους Χάνδακα⁷.
- 1301: ὁ Bartolaçus Trivisano, κάτοικος Χάνδακα, δωρίζει σιτάρι καὶ χρήματα στὴν ἀδελφὴ του Pereria, χήρα τοῦ Μάρκου Balastro· τῆς ὑπόσχεται νὰ τῆς δίνει τὰ μισὰ εἰσοδήματα ἀπὸ τὴ σερβενταρία τοῦ ἀνδρα τῆς⁸.
- 1301: στοὺς ἐπιτρόπους τοῦ Βαρθολομαίου Trivisano de Caleis δίνει ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξη ὁ Βιτούρης Paulo, κάτοικος Χάνδακα⁹.
- 1304: ὁ Μάρκος Trivisano καὶ ὁ γιὸς του Νικόλαος Trivisano, κάτοικοι Χάνδακα, ἀναφέρονται σὲ νοταριακὴ πράξη¹⁰.
- 1304: ὁ Besogno Trivisano ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὲς πράξεις¹¹.
- 1304: ἡ Σοφία, κόρη τοῦ ποτὲ Μιχαήλ Trivisano, καὶ ὁ ἀνεψιὸς τῆς Νικόλαος Vaxalo, κάτοικοι τοῦ χ. Atanie τοῦ Μαρκεζῆ Fuscari, δανείζονται ἄτοκα

1. "Ο.π., σελ. 237-238 ἔγγρ. 523.

2. "Ο.π., σελ. 110 ἔγγρ. 226.

3. "Ο.π., σελ. 313 ἔγγρ. 687.— Benvenuto de Brixano, σελ. 71-72 ἔγγρ. 195, 160 ἔγγρ. 444.— Pietro Pizolo, II, σελ. 36-37 ἔγγρ. 767, 63 ἔγγρ. 824, 72-73 ἔγγρ. 844-846, 87 ἔγγρ. 876-877, 174 ἔγγρ. 1073, 212 ἔγγρ. 1165.

4. Benvenuto de Brixano, σελ. 203 ἔγγρ. 562.

5. Pietro Pizolo, I, σελ. 283 ἔγγρ. 622, 286 ἔγγρ. 629.

6. Benvenuto de Brixano, σελ. 9 ἔγγρ. 13, 11-12 ἔγγρ. 20, 37 ἔγγρ. 91, 100 ἔγγρ. 273, 115 ἔγγρ. 316.

7. "Ο.π., σελ. 122 ἔγγρ. 334.

8. "Ο.π., σελ. 55-56 ἔγγρ. 145-146.

9. "Ο.π., σελ. 77 ἔγγρ. 211.

10. Pietro Pizolo, II, σελ. 88 ἔγγρ. 878.

11. "Ο.π., σελ. 95-96 ἔγγρ. 898, 119 ἔγγρ. 951.

- χρήματα από τὸν Ἑβραῖο Samargia, γιὸ τοῦ ποτὲ Helinghiaghi Rodhodhi, κάτοικο Χάνδακα¹.
- 1304: ὁ Βαρθολομαῖος Trivisano, βαρελοποιός, ἐπονομαζόμενος Malmarchadho, καὶ ὁ κουνιάδος του Δονάτος, ψαράς, κάτοικοι Χάνδακα, δανεῖζονται χρήματα ἀπὸ τὸν Udorico Trintino, *speciali*, κάτοικο Χάνδακα².
- 1304: ὁ Ἰωάννης Trivisano Tolomio, κάτοικος τοῦ χ. Ἀστρακοί, ὑπενοικιάζει στὸν Γεώργιο Politi, ἐπονομαζόμενο Scarlato, κάτοικο κάστρου Ρεθύμνου, γῆ στὸ χ. Su Funare, τὴν ὁποία εἶχε νοικιάσει ἀπὸ τὸν Ἀνδρέα Cornario Cornarolo³ (πρβλ. πῶς κάτω, σελ. 305, λ. Politi).
- 1319: ὁ Ἀλβέρτος Tervisanus, ἀνεψιὸς τοῦ φοροεισπράκτορα Δημητρέλλου, κατηγορεῖται ὅτι μαζὶ μὲ τὸν ἀδελφὸ του Νικόλαο καὶ τὸν Ἰουλιανό, βιλάνο τοῦ Ἀνδρέα Cornario, κακοποίησαν καὶ ἐβρῖσαν τοὺς φύλακες τοῦ καπετάνιου τοῦ βούργου⁴.
- 1349: ὁ Παῦλος Trivisianus ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη⁵.
- 1352: τὸν Ἰωάννη Trivixano, ἐπονομαζόμενο Seufa, κάτοικο βούργου Χάνδακα, διορίζει πληρεξούσιό του ὁ Κώστας Clonari, κάτοικος βούργου Χάνδακα⁶.
- 1352-1367: τὸ 1352 ὁ Νικόλαος Trivixano ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη⁷: τὸ 1367 θὰ καταβάλει στὴ σύζυγό του Μαρούλα εἴκοσι ὑπέρπυρα τὸ χρόνο, γιὰ διατροφή τῆς κόρης του Ἐργίνας⁸.
- 1352: ὁ Γεώργιος Trivisano, *franco*, κάτοικος τοῦ χ. Ambrussia, νοικιάζει ἀπὸ τὸν Ἀντώνιο Gradonico, κάτοικο βούργου Χάνδακα, γῆ στὸ χωριὸ αὐτό⁹.
- 1352: ὁ Λεονάρδος Trivixano ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη¹⁰.
- 1352: ὁ παπὰ Γιάννης Trivixano, κάτοικος κάστρου Τεμένους, παρίσταται ὡς ἐγγυητὴς τοῦ παπὰ Γεωργίου Condiano, κατοίκου τοῦ ἴδιου κάστρου, σὲ δάνειο ποὺ συνάπτει ὁ τελευταῖος¹¹.
- 1354-1373: στὰ 1354-1356 οἱ ἀδελφοὶ Βίκτωρ καὶ Guido Trivisano, τοῦ ποτὲ Παύλου, ἀπὸ τὴ Βενετία, τώρα στὸ Χάνδακα, ἐκμισθώνουν τὴν πατριαρχικὴ περιουσία στὴν Κρήτη γιὰ ἑννέα χρόνια: τὸ 1355 καὶ 1356 προ-

1. "Ο.π.", σελ. 100 ἔγγρ. 908.

2. "Ο.π.", σελ. 122 ἔγγρ. 957.

3. "Ο.π.", σελ. 69 ἔγγρ. 838.

4. Duca di Candia, Bandi, σελ. 74 ἔγγρ. 203.

5. Μανούσκα - van Gemert, *Ἀνέκδοτα ἔγγραφα*, σελ. 103-104 ἔγγρ. 8.

6. Zaccaria de Fredo, σελ. 17 ἔγγρ. 17.

7. "Ο.π.", σελ. 36 ἔγγρ. 47.

8. Sant'schi, *Régestes*, σελ. 121 ἀρ. 140.

9. Zaccaria de Fredo, σελ. 43-44 ἔγγρ. 59-60.

10. "Ο.π.", σελ. 50-51 ἔγγρ. 71.

11. "Ο.π.", σελ. 57 ἔγγρ. 81.

- βαίνουν σὲ ἐνοικιάσεις διαφόρων χωριῶν¹: ὁ σερ Βίκτωρ Trivisano, ὡς πληρεξούσιος τοῦ γιοῦ του Μαρίνου, εἶχε ἐκμισθώσει (1371) τὸ πατριαρχικό χωριὸ Apano Michu στὸν Νικόλαο de Maleauditis, *cancellarius Camere Crete*, ὁ ὁποῖος τὸ 1372 τὸ ὑπενοικιάζει στὸν Στέφανο Saghlichi²: τὸ 1373 δίνει ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξη στὸν Ἐμμανουὴλ Delaporta, κάτοικο βούργου Χάνδακα, γιὰ νοίκι τῶν πατριαρχικῶν χωριῶν Λιβάδια καὶ Κακό Χωριό³.
- 1364: ὁ πρεσβύτερος Γιάννης Trivisano, καλόγερος, καὶ ὁ ἀδελφός του Νικολέτος, κάτοικοι κάστρου Νονο, ποὺ καταγγέλληκαν ἀπὸ τὸν καστελλάνο τοῦ Τεμένους γιὰ ὑβρεῖς κατὰ τοῦ Βενετικοῦ κράτους, καταδικάζονται σὲ φυλάκιση καὶ πρόστιμο⁴.
- 1367-1375: τὸ 1367 ὁ Μαρίνος Trivisano καὶ ὁ γιός του Πέτρος ἔχουν ἕναν μύλο κατεστραμμένο στὴν καβαλαρία τους Ἴνι καὶ θέλουν νὰ κτίσουν νέο σὲ ἄλλη θέση⁵: τὸ 1368 ἀντιδικοῦν μὲ τὶς κόρες τοῦ πρώτου, Πάλμα, χήρα τοῦ Γαβριὴλ Venerio, Πέρια, χήρα τοῦ Λεονάρδου Gradonico, Ρεγγίνα, χήρα τοῦ Ἀνδρέα Pantaleo καὶ τὶς ἐπιτρόπους τοῦ ποτὲ Ἀνδρέα Pantaleo: κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐπανάστασης τοῦ 1363-64, ἐξαιτίας τοῦ φόβου τῶν ἐπαναστατῶν, ὁ Μαρίνος εἶχε κάνει σημαντικὲς δωρεὲς στὶς κόρες του: τώρα ζητάει τὴν ἀκύρωσή τους⁶: τὸ 1370 ὁ Πέτρος Trevisan καὶ ὁ πατέρας του Μαρίνος ἀντιδικοῦν⁷: τὸ 1375 οἱ ἐπίτροποι τοῦ ποτὲ Πέτρου Trevisan ἐνάγονται ἀπὸ τὴν Ἐργίνα, χήρα τοῦ Ἀνδρέα Pantaleo⁸.
- 1368: ὁ Λουδοβίκος Trivisano εἶχε συντάξει (1363) τὴ διαθήκη του: τώρα διευθετοῦνται ὅροι τῆς⁹.
- 1369: ὁ Νικόλαος Trivisano κατέχει τὸ ἕνα ὄγδοο τῆς σερβενταρίας τῆς Damiana, τὴν ὁποία εἶχε ἀγοράσει σὲ πλειστηριασμὸ πρὶν ἀπὸ εἰκοσιτέσσερα χρόνια¹⁰.
- 1370: ὁ Βίτος Trevisan, κάτοικος Ρεθύμνου, ἔχει κάνει εἰσαγωγὴ μεταξιῶ καὶ ἔχει πληρώσει τὸ δικαίωμα εἰσόδου ποὺ ἀπαιτεῖται¹¹.

1. Τσιρπανλῆ, *Κληροδότημα*, σελ. 179, 182, 184 καὶ σημ. 1, 188 καὶ σημ. 5, 191, 201, 203, 206-207, 212, 220, 230 καὶ σημ. 6, 240-242 ἔγγρ. Γ'- Δ'.

2. van Gemert, *Σαχλίκης*, σελ. 50, 103-105 ἔγγρ. 7.5 καὶ σημ. 3.

3. Μανουσάκης-van Gemert, *Ἀνέκδοτα ἔγγραφα*, σελ. 137-138 ἔγγρ. 35, 138 σχόλια 1.

4. Sant'schi, *Régestes*, σελ. 103 ἀρ. 43.

5. "Ο.π.", σελ. 119 ἀρ. 127.

6. "Ο.π.", σελ. 8-10 ἀρ. 34-35.

7. "Ο.π.", σελ. 157 ἀρ. 483, 161 ἀρ. 525.

8. "Ο.π.", σελ. 184 ἀρ. 727.

9. "Ο.π.", σελ. 18 ἀρ. 76.

10. "Ο.π.", σελ. 35-36 ἀρ. 153.

11. "Ο.π.", σελ. 45 ἀρ. 192.

- 1370: ὁ Πέτρος Trevisan εἶναι πληρεξούσιος τοῦ ἀδελφοῦ του Βίκτορα σὲ ὑπόθεση ἐνοικίασης, ἀπὸ τὸν τελευταῖο, χωριῶν ποὺ ἀνήκουν στὸ λατινικὸ πατριαρχεῖο τῆς Κωνσταντινούπολης¹.
- 1375: ὁ Νικόλαος Trivisan τοῦ ποτε Ἀντωνίου εἶχε συνάψει δάνειο (1373), γιὰ τὸ ὁποῖο ἔχει ἐγγυηθεῖ ὁ Θωμᾶς Bolani².
- 1382-1390: τὸ 1382 ὁ Λεονάρδος Trivisano τοῦ ποτε Βίτο, ὡς ἐπίτροπος τοῦ ποτε πατέρα τοῦ Ἰακώβου Manolesso, ἀπὸ τῆ Βενετία, συμφωνεῖ νὰ παραλάβει ὁ Ἰάκωβος χωριά, ποὺ ἀνήκουν στὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ τοῦ Torcello³. τὸ 1390 μαζὶ μετὰ τὸν Λεονάρδο Dela Porta, ὡς πληρεξούσιοι τοῦ ἡγουμένου τοῦ μοναστηριοῦ τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ de Borgondia, στὴν ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση τοῦ Torcello, ζητοῦν τὸ διορισμὸ ἐκτιμητῶν γιὰ νὰ ἐξετάσουν τίς ζημιές σὲ μύλους τοῦ μοναστηριοῦ στὴν Κρήτη⁴.
- 1388: ὁ Γεώργιος Trivisano καὶ ὁ Ἀνδρέας Gara εἶχαν συμφωνήσει (1387) σχετικὰ μετὰ μιὰ ἀγορά, τὴν ὁποία τὴν ἔπικυρώνει τὸ δικαστήριον⁵.
- 1393: ὁ Πέτρος Trivisano εἶναι χειροῦργος στὸ Belvedere⁶.
- 1394: ὁ Γεώργιος Trivisano, ἐπονομαζόμενος Roviti, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα⁷.
- 1394: ὁ Γεώργιος Trivisano, ἐπονομαζόμενος Thomasino, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα⁸.
- 1394: ὁ Φραγκούλης Trivisano μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα⁹.
- 1395: ἡ Ἐργίνα, σύζυγος τοῦ Κώστα Trivisano, μπαλωματῆ, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ πυρετό¹⁰.
- 1395: ὁ Κώστας Trivisano, γιὸς τοῦ Νικολάου, ἐπονομαζόμενος Sichoremno, κάτοικος τοῦ χ. Caçamba, παίρνει ἄδεια νὰ χειροτονηθεῖ πρεσβύτερος, ἔξω ἀπὸ τὴν Κρήτη¹¹.
- 1396: ὁ Λεονάρδος Trevisan ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τὸ φόρο γιὰ τὴν ἐπανεισαγωγὴ συνδονιῶν στὴν Κρήτη¹².
- 1419: ὁ Κάρολος Trivisano παραχωρεῖ στὸν Γεώργιο Μαρκιανὸ ἑκτασὴ γῆς

1. "Ο.π., σελ. 45-46 ἀρ. 195, 57 ἀρ. 242.

2. "Ο.π., σελ. 202 ἀρ. 838.

3. "Ο.π., σελ. 85 ἀρ. 332.

4. Μανούσσια, *Néa anékdotata*, σελ. 397-399 ἔγγρ. 4, 399-400 σημ. 2-4, 24.—Santschi, *Régestes*, σελ. 289 ἀρ. 1310.

5. Santschi, *Régestes*, σελ. 264 ἀρ. 1201.

6. "Ο.π., σελ. 316 ἀρ. 1415.

7. "Ο.π., σελ. 340 ἀρ. 1576.

8. "Ο.π., σελ. 347 ἀρ. 1609.

9. "Ο.π., σελ. 349 ἀρ. 1612.

10. "Ο.π., σελ. 367 ἀρ. 1693.

11. "Ο.π., σελ. 374 ἀρ. 1722.

12. Noiret, *Documents*, σελ. 78.

- στό χ. Καλαμίτσι, για να κτίσει με δικά του έξοδα σπίτι και του έξιμισθώνει μισή βουδέα στο ίδιο χωριό¹.
- 1423-1485: παπα Γεώργιος Τριβίζιος του Κωνσταντίνου, κωδικογράφος από την Κρήτη και ιερέας του ναού του Αγίου Γεωργίου των Ελλήνων στη Βενετία². στα χρόνια 1464-1466 ο παπα Γεώργιος Trivisanus γίνεται φιλενωτικός και χρηματοδοτείται από τα εισοδήματα των πατριαρχικών χωριών στην Κρήτη³.
- 1449: ο Αντώνιος Trivisano μνημονεύεται σε νοταριακό έγγραφο ως πρώην βαρδιάνος της *Scuola* της Παναγίας των Σταυροφόρων, στο βούργο του Χάνδακα⁴.
- 1449: ο Αντώνιος Trivisano, έπονομαζόμενος Thomaino, όρίζει πληρεξούσιό του τον Γεώργιο Tristano, από το Χάνδακα, που βρίσκεται στην Κωνσταντινούπολη⁵.
- 1450: ο Νικόλαος Trivisano, έπονομαζόμενος Mothono, κάτοικος Χάνδακα, μνημονεύεται σε νοταριακή πράξη⁶.
- 1476: ο σερ Δανιήλ Trivisano του ποτε σερ Λεονάρδου, ως έπίτροπος και *legatarius* της μητέρας του Berucie, χήρας του ποτε Λεονάρδου Trivisano, είχε πουλήσει (1474) στον Ιάκωβο Venerio του ποτε Νικολάου την εκκλησία της Κερα-Χωστής στο Χάνδακα· τώρα ο δούκας Ευστάθιος Balbi επικυρώνει την πράξη⁷.
- 1480: ο Melchior Trevisan θά εισπράξει από τη διοίκηση της Κρήτης έννιακόσια δεκατρία δουκάτα για πώληση σιταριού⁸.
- 1488-1508: το 1488 ο Φανούριος Τριβιζιάς ύπογράφει ως μάρτυρας σε διαθήκη⁹ του Φανουρίου (Φραγκίσκου) Trevisan, νοταρίου Χάνδακα, σώζονται κατάστιχα των έτων 1498-1508¹⁰.
- 1505-1508: Zannasio Trevisan, νοτάριος Χάνδακα¹¹.

1. Μαλτέζου, *Ο όρος «metacherissi»*, σελ. 1139-1140 σημ. 14-15.

2. Vogel-Gardthausen, ό.π., σελ. 85.— Πατρινέλη, ό.π., σελ. 117-118.— Gamillscheg-Harlfinger, ό.π., σελ. 62-63 άρ. 73. Βιογραφικά στοιχεία για τον Τριβίζιο βλ. Π. Δ. Μαστροδημήτη, *Γεώργιος Τριβίζιος (πρό του 1423-1485), κωδικογράφος του Βησσαρίωνος και ιερέας των εν Βενετία Ελλήνων*, *Θησαυρίσματα* 8 (1971), σελ. 49-62 (= *Ελληνες λόγιοι*, σελ. 46-56).

3. Τσιρπανλή, *Κληροδότημα*, σελ. 103 και σημ. 4, 270 έγγρ. ΙΖ'.

4. Iorga, *Documents*, σελ. 104.

5. "Ο.π.

6. "Ο.π., σελ. 105.

7. Τσιρπανλή, *Κατάστιχο*, σελ. 312-313 έγγρ. 248.

8. Noiret, *Documents*, σελ. 547.

9. Σάθα, *Κρητικά διαθήκαι*, σελ. 658-659 έγγρ. 4.

10. Θεοτόκη, *Εισαγωγή*, σελ. 84.— Μότσου, *Ανέκδοτος κατάλογος*, σελ. 308.— Σάθα, *Κρητικά διαθήκαι*, σελ. 690-691 έγγρ. 23.

11. Μότσου, *Ανέκδοτος κατάλογος*, σελ. 308.

- 1518-1569: τοῦ Μάρκου Trevisan, νοταρίου Χάνδακα, σώζονται κατάστιχα τῶν ἐτῶν 1518-1543¹. στὰ χρόνια 1551-1569 ὁ Μάρκος Τριβιζάς, νοτάριος τῆς μεγάλης καγκελλαρίας, ἀναφέρεται στὰ κατάστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαήλ Μαρά².
- 1520ca.- 1583: «ἄρχων Θωμᾶς Τριβιζάς, ἐκλεκτὸς ντετόρες», ἀββοκάτος, καὶ λόγιος τοῦ Χάνδακα³.
- 1536: ὁ σερ Πιέρος Trivisan, ὁ σερ Τζουάν Trivisan, ὁ Θεόδωρος Trivisan καὶ ὁ σερ Πιέρος Trivisan περιλαμβάνονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν Χανιῶν⁴.
- 1539: ὁ nobile cretense σερ Νικολὸς Trivisan τοῦ ποτὲ Ἄλβιζε ἐκλέγεται *nobile da rova* στὴ γαλέρα Zena τοῦ σερ Νικολό⁵.
- 1560: ὁ Φραντζέσκος Τριβιζάς ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη⁶.
- 1560-1573: ὁ Φραντζέσκος Τριβιζάς, νοτάριος τῆς μεγάλης καγκελλαρίας, ἀναφέρεται στὰ κατάστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαήλ Μαρά⁷.
- 1566: ὁ Φραντζέσκος Τριβιζάς τοῦ ποτὲ Μάρκου, κάτοικος τῆς Ἐξώπορτας τοῦ Χάνδακα, πουλᾷ στὸν Τζουάννε Κατέλλο τοῦ ποτὲ Μάρκου, σπίτια⁸.
- 1573-1587: τὸ 1573 ὁ Φραντζέσκος Trivisan τοῦ Μπερνάρντο εἶναι ὑποψήφιος γιὰ τὴ θέση τοῦ πρεσβευτῆ πού θὰ μεταφέρει τὰ «καπίτουλα» στὴ Γαληνοτάτη⁹. τὸ 1576 ὁ nobile cretense Φραντζέσκος Trivisan ἐκλέγεται στὸ ἀξιόμα τῶν *justicieri*, στὴ θέση τοῦ Φραντζέσκου Bon¹⁰, εἶναι ἐκλέκτορας στὰ ἀξιόματα *fuora*¹¹, καὶ παρίσταται σὲ συνάντηση εὐγενῶν καὶ φεουδαρχῶν¹². τὸ 1587 ἐκλέγεται *in preposto della nobeltà cretense*¹³.
- 1576-1585: τὸ 1576 ὁ Ἄλβιζε Trivisan ἐκλέγεται *capitan contra fures* τοῦ Μαλεβιζίου *seconda muda*¹⁴. τὸ 1583 καταβάλλει *livello* γιὰ σπίτια στὸ

1. Θεοτόκη, *Εἰσαγωγή*, σελ. 84.— Μοάτσου, *Ἀνέκδοτος κατάλογος*, σελ. 308.

2. Μέρτζιου, *Σταχνολογήματα*, σελ. 236 ἀρ. 23.

3. "Ο.π.", σελ. 241 ἀρ. 58, 249-251 ἔγγρ. IV, 277 ἔγγρ. XXIII.— P. Canard, *Les éprigrammes de Thomas Trivisanos*, Θεσσαυρίσματα 8 (1971), σελ. 205-211. Γιὰ τὸν Θωμᾶ Τριβιζάνο καὶ τὴν οἰκογένειά του βλ. Ἡρ. Ἐμμ. Καλλέργη, *Ὁ Κρητικὸς λόγιος τοῦ 16ου αἰώνα Θωμᾶς Τριβιζάνος*, Ἀθήνα 1980, σελ. 21-47.

4. Πλουμίδη, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 316, 317, 318.

5. Καραπιδάκη, Α, σελ. 35 ἀρ. 123.

6. Μέρτζιου, *Σταχνολογήματα*, σελ. 277 ἔγγρ. XXIII.

7. "Ο.π.", σελ. 236 ἀρ. 24.

8. "Ο.π.", σελ. 302.

9. Καραπιδάκη, Β, σελ. 107-108 ἀρ. 68.

10. "Ο.π.", σελ. 162 ἀρ. 174.

11. "Ο.π.", σελ. 166 ἀρ. 188.

12. "Ο.π.", σελ. 183 ἀρ. 225.

13. Καραπιδάκη, C, σελ. 467-468 ἀρ. 509.

14. Καραπιδάκη, Β, σελ. 168 ἀρ. 188.

- βοῦργο τοῦ Χάνδακα¹. τὸ 1585 ὁ *nobile cretense* Ἀλβίτζε Trivisan, *capitan contra fures* τοῦ Belveder, ἐκλέγει γραφέα τὸν σερ Γιάκομο Damiani d'Iseppo, Βενετό².
- 1576: ὁ Φραντζέσκος Trivisan τοῦ Ἀλβίτζε ἐκλέγεται *capitanoo contra fures seconda muda*³.
- 1577: ὁ Marc'Antonio Datrivo, γαστάλδος, παρουσιάζει αἴτηση τοῦ Ἰακώβου Rimondo, *capitanoo da piazza*, σύμφωνα μετὴν ὁποία ζητᾶ τὴν προσωρινὴ ἀντικατάστασή του⁴.
- 1578: ὁ Ἱερώνυμος Trivisan τοῦ Ἀλβίτζε ἐκλέγεται *capitaneus contra fures* τοῦ Μονοφατσίου καὶ τοῦ Belvedere *seconda muda*⁵.
- 1579: ὁ αἰδεσιμότατος Ἀντώνιος Trivisan, ἡγούμενος τοῦ μοναστηριοῦ Borguignons, πληροφορεῖ τὸ δούκα ὅτι ἓνα ἀπὸ τὰ δεκαἕξι μερίδια τοῦ κληροδοτήματος τοῦ Βησσαρίωνος παραμένει ἀδιάθετο⁶.
- 1580-1582: τὸ 1580 ὁ Φραντζέσκος Τριβιζάν τοῦ Γιάκομου, ὡς ἐπίτροπος τῆς συζύγου του Μαρκεζίνας, δίνει ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξη στὸν Νικόλαο Στρατηγό, κουνιάδο του⁷. τὸ 1582 ἡ χήρα τοῦ ποτὲ Φραγγιᾶ Τριβιζάν, Μαρκεζίνα Ντα Μολίν, καὶ ὁ Δονάτος Κορνέρ ἔχουν διαφορὲς γιὰ τὴν πώληση μύλου στὴ Νίβριτο⁸.
- 1581: ὁ Μάρκος Trivisan τοῦ Νικολò ἀντικαθιστᾶ τὸν Φίλιππο Dandolo τοῦ Ἀνδρέα, στὸ ἀξίωμα τοῦ *avocatarellus*⁹.
- 1583: ὁ μισέρ Φραντζέσκος Trivisan εἶναι χρεωφειλέτης τοῦ δημοσίου ταμεῖο τοῦ Χάνδακα γιὰ τὸ 1578 καὶ τὸ 1581 καὶ καταβάλλει *livello* γιὰ σπίτια στὸ *fontego* τοῦ Χάνδακα, καὶ γιὰ τὴν Καλέσια¹⁰. ὁ Πιέρρος Trivisan εἶναι χρεώστης στὸ *fontego* τοῦ Χάνδακα γιὰ τὸ 1581¹¹. ὁ αἰδεσιμότατος ἡγούμενος Guido Antonio Trivisano πληρώνει εἰσφορά στὸ δημοσίον ταμεῖο τοῦ Χάνδακα γιὰ τὸ 1579¹². ὁ Βερνάρδος Trevisan καὶ ὁ Τομάζος Trivisan καταβάλλουν *livello* γιὰ σπίτια στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα¹³. ὁ σερ Φραντζέσκος Trevisan τοῦ ποτὲ σερ Γιάκομου καὶ ἡ κόρη

1. P. Castrolifaca, φ. 39^r.

2. Κ α ρ α π ι δ ἄ κ η, C, σελ. 429 ἀρ. 386.

3. Κ α ρ α π ι δ ἄ κ η, B, σελ. 174 ἀρ. 208.

4. "Ο.π., σελ. 199 ἀρ. 244.

5. "Ο.π., σελ. 224 ἀρ. 312.

6. "Ο.π., σελ. 266 ἀρ. 455.

7. Μ έ ρ τ ζ ι ο υ, *Κρητικά συμβόλαια*, σελ. 116 ἀρ. XX.

8. "Ο.π., σελ. 124 ἀρ. LIbis.

9. Κ α ρ α π ι δ ἄ κ η, C, σελ. 314 ἀρ. 83.

10. P. Castrolifaca, φ. 34^r, 37^r, 40^r, 51^v.

11. "Ο.π., φ. 34^r.

12. "Ο.π., φ. 34^v.

13. "Ο.π., φ. 38^r.

του ντόνα Μαριέττα περιλαμβάνονται στους φεουδάρχες τῆς Σητείας, οἱ ὁποῖοι εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ συντηροῦν ὑποζύγια¹. ὁ Τζώρτζης Trivisan, *scolaro per bombardieri*, εἶναι ἐγγεγραμμένος στὴ *Scuola* τῆς Ἀγίας Βαρβάρας στὰ Χανιά².

- 1584: ὁ σερ Φραντζέσκος Trivisan τοῦ Μάρκου ἐκλέγεται *podaro all'ufficio proprio*, στὴ θέση τοῦ Τζώρτζη Musurachi³.
- 1587: ὁ Φραντζέσκος καὶ ὁ Ἀνδρέας Trivisan τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐκλέγονται *avocatarelli*⁴.
- 1597: ἡ χήρα τοῦ Μανόλη Τριβιζᾶ, Μαρία Ραγουζοπούλα, πουλᾶ στὸν μαῖστρο Γεώργη Πάντιμο δένδρα, πού βρίσκονται στὴν καρβαλαρία τῶν Βολιονῶν, *κρασμένα στο Μολιβέα*⁵ (πρβλ. πῶς κάτω, σελ. 311, λ. Ραγουζοπούλα).
- 1617-1618: ὁ Λέος Trivisa τοῦ ποτὲ Γιάννη, ζωγράφος, ὑπογράφει σὲ νοταριακὲς πράξεις⁶.
- [1625-1629]: ὁ Τζώρτζης Τριβιζᾶς, κουνιάδος τοῦ Τζαννάκη Κουρήνου, μαζί με τὸν Μενεγῆ καὶ τὸν Τζαννάκη Κουρήνο πουλοῦν στὸ μοναστήρι τοῦ Ἀρετίου, χωράφι νοτικὸ πὺ βρίσκεται στὸν Ἅγιο Ἰωάννη Σκουρά⁷.
- 1627-1669: τὸ 1627 ὁ Νικολάκης Trivisas ἀναφέρεται σὲ νοταριακὴ πράξη⁸. ὁ Νικολάκης Τριβιζᾶς τοῦ ποτὲ Μάρκου, ἀπὸ τὸ χ. Μίλατος, εἶχε ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τὸ μοναστήρι τοῦ Ἀρετίου καὶ τὸν Γεώργιο Κονταράτο, περιοχὴ τοῦ μοναστηριοῦ μετὰ διάφορα δένδρα καὶ τὸ 1635 ὁ Τριβιζᾶς καὶ ὁ Κονταράτος τὴν πουλοῦν στὸ μοναστήρι⁹. τὸ 1636 ὁ Τριβιζᾶς βρίσκεται στὸ Καστέλλι τῆς Φουρνῆς, στὸ μοναστήρι τοῦ Ἀρετίου, καὶ πουλᾶ ἐξ ὀνόματος τῆς συζύγου του Κορναρόλας Μπονοπούλας, στὸν Γερμανὸ Συναδηγὸ, ἡγούμενο τοῦ μοναστηριοῦ, τὸ ἕνα τρίτο περιβολιοῦ στὸν Ἅγιο Ἀντώνιο μετόχι Καρύδι¹⁰. τὸ 1669 δίνει ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξη στὸν ἡγούμενο τῆς μονῆς Ἀρετίου, γιὰ παραλαβὴ σιταριοῦ¹¹.
- 1636: ἡ Μαριέτα Τριβιζοπούλα εἶχε παραχωρήσει, μέσω τοῦ γαμπροῦ της Ἀντρέα Στρατηγοῦ, στὸ μοναστήρι τοῦ Ἀρετίου ἕνα μερίδιο ἀπὸ μετόχι

1. "Ο.π., φ. 91ν.— Ξηρουχάκης, *Ἱστορικὰ σημειώματα*, σελ. 123, 124.— [Παδάκης], *Castrofilaca*, σελ. 251, 252.

2. P. Castrofilaca, φ. 151ν.

3. Κραπίδάκης, C, σελ. 404 ἀρ. 316.

4. "Ο.π., σελ. 459 ἀρ. 477.

5. Μανόλης Βαρούχας, σελ. 30-31 ἔγγρ. 9.

6. Καζανάκης - Λάππα, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 254 ἀρ. 90.

7. Ξανθοῦδίδης, *Κρητικὰ συμβόλαια*, σελ. 131-132 ἔγγρ. XLIX, 133 σημ. 4.

8. "Ο.π., σελ. 54 σημ. 6.

9. "Ο.π., σελ. 185-186 ἔγγρ. LXX, 188 σημ. 8.

10. "Ο.π., σελ. 191-192 ἔγγρ. LXXIII.

11. "Ο.π., σελ. 209.

- στη θέση Δρουβαζώνα, στην περιφέρεια του χ. Πλατυπόδι· ἡ συμφωνία ἀκυρώνεται τώρα με σύμφωνη γνώμη καὶ τῶν δύο μερῶν¹.
- 1636: ὁ Μικέλεις Τριβιζᾶς τοῦ ποτὲ Πιέρου, ἀπὸ τὸ χ. Χαμέζι τῆς Σητείας, τώρα βρισκόμενος στὶς Καρὲς τῆς Φουρνῆς, στὸν Τριβαζώνα, πουλᾷ στὸ μοναστήρι τοῦ Ἀρετίου ἓνα χωράφι, στὸν Τριβαζώνα².
- 1642: κατάσχονται περιουσιακὰ στοιχεῖα τοῦ Γιάννη Τριβιζᾶ, τσαγκάρη, ἐναντι χρεῶν τοῦ Gian Andrea Oliveri³.
- 1644: ἡ οἰκογένεια Trivisan συγκαταλέγεται στοὺς cittadini καὶ τοῦ Χάνδακα καὶ τῶν Χανιῶν σύμφωνα με τὴν ἀπογραφὴ τοῦ Trivan⁴.
- 1668: ὁ Μιχαὴλ Τριβιζᾶν τοῦ Ἰωάννη, ἀπὸ τὴν Κρήτη, ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ διαθήκη, συνταγμένη στὴ Βενετία⁵.

24. Venetiano⁶. Venetico καὶ Βενεζιάς, ἀπὸ τὴ Βενετία

- 1271: ὁ Λέος Veneticus μαζὶ με ἄλλους, κατοίκους Χάνδακα, συνάπτουν *colleganza* με τὸν Νικόλα Caridi, κάτοικο Χάνδακα⁷.
- 1352: ὁ Ἰωάννης Venecianus καὶ ὁ Ἰωάννης Turcopulo, κάτοικοι τοῦ χ. Βοῦτες, ἀγοράζουν ἓνα βόδι ἀπὸ τὸν Ἀνδρέα Sinadhino, χρυσοχόο, κάτοικο Χάνδακα⁸ (πρβλ. πῶ κατω, σελ. 313, λ. Sinadhino).
- 1378: ὁ Γεώργιος Veneciano, κάτοικος τοῦ χ. Ghalisso, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα⁹.
- 1379: ὁ Zanninus Venecian, κάτοικος τοῦ χ. Pandia, κατηγορεῖται ὅτι τραυμάτισε τὸν Νικόλαο Bariti, ἀπὸ τὸ ἴδιο χωριὸ¹⁰ (πρβλ. πῶ πάνω, σελ. 231, λ. Bariti).
- 1427: ὁ Νικόλδς Vinetico, κάτοικος τοῦ χ. Mudazo castello, δανεῖζει ἓνα μούλαρι στὸν Λέο Vlaco, *maniscalcus*, κάτοικο βούργου Χάνδακα¹¹.

1. "Ο.π., σελ. 190-191 ἔγγρ. LXXII.

2. "Ο.π., σελ. 194-195 ἔγγρ. LXXIV, 199-200 ἔγγρ. LXXVI.

3. Καζανάκη - Απάπα, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 193.

4. Μανούσακα, *Trivan*, σελ. 51, 54.

5. Κ. Δ. Μέρτζιου, *Πέντε διαθήκαι Κρητῶν ἀπὸ τὰ Ἀρχεῖα τῆς Βενετίας*, Κρ. Χρ. 12 (1958), σελ. 370-372.

6. Ν. Μ. Παναγιωτάκη, *Νικηφόρος Βενεζιάς*, «Λειμῶν», Τιμητικὴ προσφορὰ στὸν καθηγητὴ Ν. Β. Τωμαδάκη (= ΕΕΒΣ 39-40 (1972-1973), σελ. 651 (= *Ὁ ποιητὴς τοῦ «Ἐρωτόκριτου» καὶ ἄλλα βενετοκρητικὰ μελετήματα*, Ἡράκλειο 1989, σελ. 147).— Κοντοσόπουλου, *Les suffixes*, σελ. 110 καὶ σημ. 15.

7. Pietro Scardon, σελ. 143-144 ἔγγρ. 387.

8. Zaccaria de Fredo, σελ. 56-57 ἔγγρ. 80.

9. Sant'schi, *Régestes*, σελ. 205 ἀρ. 850.

10. "Ο.π., σελ. 214 ἀρ. 931.

11. Torga, *Documents*, σελ. 97.

- 1564: ὁ μαιίστρο Μπατίστας Νταβενέτζια, «στανιέρης», ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη¹.
- 1571: ὁ Γεώργιος Βενετζᾶς τοῦ ποτὲ Ἰωάννη, ἀπὸ τὸ χ. Ζαρός, ποὺ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ὑπηρετήσῃ στὴ γαλέρα τοῦ Ἀνδρέα Κορνάρου, μπορεῖ νὰ ἀντικατασταθεῖ ἀπὸ ἄλλο χωρικό, ἀντισκάρο².
- 1583: ὁ παπα Λευτέρης Venetico καταβάλλει *livello* γιὰ τὸν Cazzaban, ὁ Γιώργης Venezzà εἶναι χρεωφειλέτης γιὰ τὸ κάστρο Novo ἀπὸ τὸ 1531, καὶ ὁ Πιέρος Venezzà γιὰ τὴ *messetaria* τοῦ 1581³.
- 1603-1604: ὁ Ἀντώνης Βενετζᾶς τοῦ ποτὲ Μιχαεῖλ ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴς πράξεις, συνταγμένες στὸ χ. Μοναστηράκι Ρεθύμνου⁴.
- 1606-1620: Μερκούριος Βενετζᾶς, ἀπὸ τὸ χ. Ζαρός, μοναχὸς καὶ κωδικογράφος στὴ μονὴ Βροντησίου, πιθανότατα συγγενὴς τοῦ ἐπίσης κωδικογράφου Νικηφόρου Βενετζᾶ⁵.
- 1609, 1611: ὁ Μάρκος Βενετζᾶς τοῦ ποτὲ Ἀντώνη, ἀπὸ τὸ χ. Ἀποσέτι, ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴς πράξεις, συνταγμένες στὸ χ. Μοναστηράκι Ρεθύμνου⁶.
- 1611: ὁ Τζουάννε Davenetia τοῦ ποτὲ Τζώρτζη ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη⁷.
- 1612: ὁ Γεώργης Βενετζᾶς τοῦ ποτὲ Ἀντώνη ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη, συνταγμένη στὸ μοναστήρι τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Πετράιδας, στὸ διαμέρισμα τοῦ Ρεθύμνου⁸. τὸν ἴδιο χρόνο μαζὶ μὲ τὸν ἀδελφὸ του Μάρκο, συμφωνοῦν μὲ τὸν Ἀλεσσάντρο Βαρούχα νὰ καλλιεργοῦν τὰ χωράφια του⁹.
- 1617-1632: Νικηφόρος Βενετζᾶς, ἀπὸ τὸ χ. Ζαρός, μοναχὸς καὶ κωδικογράφος στὴ μονὴ Βροντησίου, μεταφραστὴς τῆς ἀγιολογικῆς μυθιστορίας «Βαρλαάμ καὶ Ἰωάσαφ»¹⁰. τὸ 1624 ὁ ἱερομόναχος Νικηφόρος Βενετζᾶς ὑπογράφει σὲ εὐχαριστήριο ἔγγραφο ποὺ στέλνουν στὸ λατίνιο ἀρχιεπίσκοπο Πα-

1. Μέρτζιου, *Σταχυολογήματα*, σελ. 268-269 ἔγγρ. XV

2. Παναγιωτάκη, *Νικηφόρος Βενετζᾶς*, σελ. 652 (=Ἡ ποιητὴς τοῦ «Ἐρωτόκριτου»), σελ. 148).

3. P. Castrolifaca, φ. 36^v, 49^v, 51^v

4. Μανόλης Βαρούχας, σελ. 200-201 ἔγγρ. 190, 249-250 ἔγγρ. 255, 259-260 ἔγγρ. 267.

5. Παναγιωτάκη, *Νικηφόρος Βενετζᾶς*, σελ. 655-657 (=Ἡ ποιητὴς τοῦ «Ἐρωτόκριτου»), σελ. 151-153).

6. Μανόλης Βαρούχας, σελ. 529-530 ἔγγρ. 602, 627-628 ἔγγρ. 724

7. Εὐαγγελάτου, *Χορτάσις*, σελ. 226-227 ἔγγρ. 13.

8. Μανόλης Βαρούχας, σελ. 660-661 ἔγγρ. 760

9. Ὁ π., σελ. 680 ἔγγρ. 782

10. Παναγιωτάκη, *Νικηφόρος Βενετζᾶς*, σελ. 652-655 (=Ἡ ποιητὴς τοῦ «Ἐρωτόκριτου»), σελ. 147-151)

ροναξίας Σεβαστιανό Κουιρίνο δεκατρεῖς κληρικοί τοῦ Χάνδακα¹.

1644: ἡ οἰκογένεια Venezzan συγκαταλέγεται στοὺς cittadini τοῦ Χάνδακα σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφή τοῦ Trivan².

25. Verona, Βερόνας, καὶ Νταβερόνας, ἀπὸ τὴ Βερόνα

1300: ἡ Ἐλενα, χήρα τοῦ Ἀντωνίου Veronensis, γαστάδου τῆς curie Creten-sis, κάτοικος Χάνδακα, δανεῖζει σιτάρι στὸν Μαρίνο de Cluzaa, κάτοικο τοῦ χ. Βάθεια³.

1504: ὁ Ἰωάννης Βερόνας, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς ἀδελφῆς του Ἀνδρόλας, χήρας τοῦ Ἀγγέλου Καλομμάτη, ὀφείλει χρήματα στὸ ζωγράφο Ἰωάννη Σακελλάρη⁴.

1530: ὁ Νικολὸς Τζαβερόνας ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ διαθήκη⁵.

1548: ὁ παπα Verona, λειτουργὸς τῆς ἐκκλησίας τῆς Κερᾶς, στὸ χ. Κάτω Σταυράκια, περιλαμβάνεται στοὺς ἐνεήντα Ἑλληνας κληρικούς ποὺ ὑπάγονται στὴ δικαιοδοσία τοῦ λατίνου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης⁶.

1583: ὁ Τζουάν Daverona καταβάλλει livello γιὰ σπίτια στὸ βουῦργο τοῦ Χάνδακα⁷.

1602: ἡ Ἀννίτζα Ξενικοπούλα τοῦ ποτὲ Μανόλη Ξενικοῦ δίνει στὸν Ἰωάννη Καλοσουνά τοῦ ποτὲ Στάθη, τὴν προίκα τῆς συζύγου του Ζαμπέτας Νταβερονοπούλας, νόθας κόρης τοῦ ποτὲ Τζώρτζη Νταβερόνα καὶ τῆς Ἀννίτζας⁸.

1604-1612: τὸ 1604 ἡ μαντόνα Ἀντώνια Νταβερονοπούλα, χήρα τοῦ ποτὲ εὐγενοῦς Κρήτης Τζώρτζη Κατερῆ, κάτοικος τοῦ χ. Μοναστηράκι Ρεθύμνου, ὡς ἐπίτροπος τοῦ ἀδελφοῦ τῆς ποτὲ Μάρκου Νταβερόνα, παραχωρεῖ στὸν Μιχελὴ Σετενέα τοῦ ποτὲ Μανούσου, ἀπὸ τὸ χ. Λαμπιῶτες, τὰ καταλύμματα καὶ τὰ χωράφια τοῦ ἀδελφοῦ τῆς στὸ παραπάνω χωριό⁹. τὸ 1612 συμφωνεῖ νὰ ὀριστοῦν ἐκτιμητὲς γιὰ τὴν περιουσία τοῦ ποτὲ Μάρκου, ἀδελφοῦ τῆς καὶ πατέρα τῆς Ἀντωνίας, συζύγου τοῦ Φραντζέσκου / Φραγγιᾶ Βαρούχα Μακρυμάλλη¹⁰.

1. Μέρτζιου, *Χειρόγραφον*, σελ. 273. Πρβλ. Παναγιωτάκη, *Νικηφόρος Βενετζᾶς*, σελ. 653 (= *Ὁ ποιητὴς τοῦ «Ἐρωτόκριτου»*, σελ. 149).

2. Μανούσας, *Trivan*, σελ. 51.

3. Pietro Pizolo, I, σελ. 31 ἔγγρ. 54.

4. Κωνσταντοῦδάκη, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 308.

5. Bakker-van Gemert, *Οἱ διαθήκες*, σελ. 40-43 ἔγγρ. 9-10.

6. Τσιρπανλῆ, *Νέα στοιχεία*, σελ. 81, 101 ἔγγρ. Ε'.

7. P. Castrolifaca, φ. 46^v.

8. Μανόλης Βαρούχας, σελ. 148 ἔγγρ. 134.

9. *Ὁ.π.*, σελ. 249-250 ἔγγρ. 255.

10. *Ὁ.π.*, σελ. 674-678 ἔγγρ. 778-779, 710-711 ἔγγρ. 815.

1607: τὰ χωράφια τοῦ Κωνσταντῆ Βαρούχα Τζιβόλη, τοῦ ποτὲ Μανόλη, ἀπὸ τὸ χ. Ἀποσέτι, συνορεύουν μὲ τὰ χωράφια Ταβερνιανά¹.

Δ. ΕΘΝΙΚΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΟΠΩΝΥΜΙΑ ΑΛΛΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ

1. Ἀλεξανδρινός², ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια

1293-1304: στὰ 1293-1294 ὁ Crescencius Alexandrinus, νοτάριος, εἶχε συντάξει νοταριακὲς πράξεις, ποὺ μνημονεύονται σὲ ἔγγραφα τοῦ 1300 καὶ τοῦ 1304³. τὸ 1297 ὁ Crescentius Alexandrinus, *cancellarius Crete*, μὲ ἐντολὴ τοῦ δούκα Ἰακώβου Theupuli, ἐγκαθιστᾷ τὸν πρεσβύτερο Λεονάρδο de Viligorde ὡς βαρδιάνο τοῦ νοσοκομείου τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου καὶ τοῦ παραδίδει τὸ χ. Trifona⁴. τὸ 1300 ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὲς πράξεις⁵, δανεῖζει χρήματα στὸν Ἰουλιανὸ Vaxalo, γιὸ τοῦ ποτὲ Ἰακώβου Vaxalo, κάτοικο Χάνδακα⁶, ὀρίζεται πληρεξούσιος τοῦ Πέτρου de la Chaliva, κατοίκου Χάνδακα⁷, παίρνει ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξη ἀπὸ τὸν Μαρίνο de Molino, κάτοικο τοῦ χ. Ambrusia, γιὰ πληρωμὴ ἐνοικίου ἀμπελιοῦ στὸ παραπάνω χωριὸ⁸. τὸν ἴδιο χρόνο ὁ Μαρίνος Vido, κάτοικος Χάνδακα, παίρνει χρήματα ἀπὸ τὸν Crescencius Alexandrinus, μὲ τὴν ὑποχρέωση νὰ τοῦ ἐπιστρέψει σὲ καθορισμένο χρόνο ποσότητα σιταριοῦ⁹. τὸ 1304 ὁ Crescencius συνάπτει *colleganza* μὲ τὸν Μάρκο Romanus, γιὸ τοῦ ποτὲ Λεονάρδου Romani, κάτοικο Χάνδακα¹⁰.

1300: ὁ Πέτρος Alexandrino, ἐπονομαζόμενος Mutesinus, κάτοικος τοῦ χ. Γαλατὰς τοῦ Ἀνδρέα Cornario, δανεῖζεται χρήματα ἀπὸ τὸν Μάρκο Bono, χρυσοχόο¹¹.

1302: ἡ Μαθία, κόρη τοῦ μαῖστρο Crescencii Alexandrino, *curie cretensis cancelarii*, κάτοικος Χάνδακα, δίνει ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξη στὸν πατέρα της

1. Ὁ.π., σελ. 391-392 ἔγγρ. 425.

2. Βλ. Στεφάνου Βυζαντίου, ὁ.π., σελ. 72.—Moritz, ὁ.π., σελ. 40.

3. Pietro Pizolo, I, σελ. 249-250 ἔγγρ. 545.—Pietro Pizolo, II, σελ. 133-134 ἔγγρ. 983.

4. Τσιρπανλῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 262 ἔγγρ. 189.

5. Pietro Pizolo, I, σελ. 17 ἔγγρ. 23.—Pietro Pizolo, II, σελ. 216 ἔγγρ. 1176.

6. Pietro Pizolo, I, σελ. 35 ἔγγρ. 63.

7. Ὁ.π., σελ. 110-111 ἔγγρ. 227.

8. Ὁ.π., σελ. 172 ἔγγρ. 368.

9. Ὁ.π., σελ. 179-180 ἔγγρ. 389.

10. Pietro Pizolo, II, σελ. 77 ἔγγρ. 855.

11. Pietro Pizolo, I, σελ. 28-29 ἔγγρ. 48.

- Crescencio, κάτοικο Χάνδακα, για την *dimisoria* που τῆς είχε αφήσει ἡ ποτὲ μητέρα της¹.
- 1304: ὁ Ἰωάννης Aleandrino, κάτοικος τοῦ χ. Caiafa, ἀγοράζει ἀπὸ τὸν Φραγκίσκο Catelanus, γιὸ τοῦ Γεωργίου Catelano, ἀπὸ τὴν Ἀστυπάλαια, κάτοικο Χάνδακα, μιὰ Ἑλληνίδα σκλάβα που ὀνομάζεται Μαρία².
- 1327: στὸν καπετάνιο/ἔμπορο Φραγκίσκο Ἀλεξανδρινὸ χορηγεῖται ἄδεια νὰ μεταβεῖ ἀπὸ τὸ Χάνδακα στὴ Μονεμβασία, μὲ πλοῖο που μεταφέρει προϊόντα³.
- 2. Ἀνδριανοπολίτης, ἀπὸ τὴν Ἀδριανούπολη**
- 1320-1323: τὸ 1320 ὁ παπα Βασίλης Andrinopoliti, ἓνας ἀπὸ τοὺς ἑκατὸν τριάντα Ἑλληνες κληρικούς που ὑπάγονται στὴ δικαιοδοσία τοῦ λατίνου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης, καταθέτει ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴ τῶν ἐπαναστάσεων εἶχαν συλληφθεῖ Ἑλληνες κληρικοί, κατηγορούμενοι ὡς ἐπαναστάτες καὶ ἀπατεῶνες⁴. τὸν ἴδιο χρόνο μαζί μὲ τὸν παπα Γιάννη Fastafili, κατέχουν τὴν ἐκκλησία τῆς Ἀγίας Εἰρήνης στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα⁵. τὸ 1323 ὁ παπα Βασίλης Andrianopoliti καὶ οἱ γιοὶ του παπα Ἰωάννης, Κυριακὸς καὶ Δημήτριος, ὁ ἀδελφὸς του Γεώργιος καὶ ὁ παπα Κωνσταντῖνος Andrianopoliti περιλαμβάνονται στοὺς ἑκατὸν τριάντα Ἑλληνες κληρικούς που ὑπάγονται στὴ δικαιοδοσία τοῦ λατίνου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης⁶.
- 1320: ὁ παπα Ἰωάννης Andrianopoliti κατέχει τὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Νικολάου στὸν διευρυμένο βοῦργο τοῦ Χάνδακα⁷.
- 1320: ὁ παπα Μιχάλης Andrinopoliti εἶναι ἐδῶ καὶ ἕξι χρόνια ἐφημέριος στὸ χ. Metaxa· τοποθετήθηκε ἐκεῖ ἀπὸ τὸν Κατερίνο Jallina⁸.
- 1323: ὁ παπα Ἐμμανουήλ Andrinopoliti κατέχει τὴν ἐκκλησία Ἁγία Φωτεινῆ καὶ ὁ πρωτοπαπὰς Ἰωάννης Andrianopoliti τὴν ἐκκλησία τῆς Ἀγίας Τριάδας, οἱ ὁποῖες περιλαμβάνονται στὶς ἐκκλησίες καὶ τίς μονὲς τοῦ Χάνδακα, που ὑπάγονται στὴ δικαιοδοσία τοῦ λατίνου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης⁹.
- 1366: ἡ Μαρία, κόρη τοῦ ποτὲ πρεσβυτέρου Κυριάκου Andrianopoliti, διεκ-

1. Benvenuto de Brixano, σελ. 202 ἔγγρ. 559.
 2. Pietro Pizolo, II, σελ. 197 ἔγγρ. 1125.
 3. Γάσπαρη, *Ναυτιλιακὴ κίνηση*, σελ. 295 πίν. 3.
 4. Τσιρπανλῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 172 ἔγγρ. 88III.
 5. Ὁ.π., σελ. 215 ἔγγρ. 1241.
 6. Σπανάκη, *Σημβολή*, σελ. 250-255. Πρβλ. Τσιρπανλῆ, *Νέα στοιχεῖα*, σελ. 77.
 7. Τσιρπανλῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 231 ἔγγρ. 1471.
 8. Ὁ.π., σελ. 282 ἔγγρ. 219IV.
 9. Σπανάκη, *Σημβολή*, σελ. 259, 262-263. Πρβλ. Τσιρπανλῆ, *Νέα στοιχεῖα*, σελ. 77.

δικεῖ ἀπὸ τὰ ἀδελφία της Ἰωάννη καὶ Ἐμμανουήλ Andrianopoliti προίκα ἀπὸ τὴν πατρικὴ περιουσία· τὰ ἄλλα δύο μεγαλύτερα ἀδελφία της, ὁ Δημήτριος καὶ ὁ Γεώργιος, δὲν ἐμπίπτουν στὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου, γιατί ἀνήκουν στοὺς ἑκατὸν τριάντα Ἑλληγες κληρικούς ποὺ ὑπάγονται στὴ δικαιοδοσία τοῦ λατίνου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης¹.

1370: ὁ ποτὲ πρεσβύτερος Γεώργιος Andrianopoliti εἶχε ἀφήσει, σύμφωνα μὲ τὴ διαθήκη του (1367), τὴν περιουσία του στὰ παιδιά του Φροσύνα, Μαρκεζίνα καὶ Ἐμμανουήλ².

1379: ὁ Μανόλης Andrinopoliti, κάτοικος τοῦ χ. Γάζι, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα³.

1380: ὁ Μιχαήλ, σκλάβος Τάρταρος τοῦ Δημητρίου Andrinopoliti, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα⁴.

1423: ὁ Γεώργιος Andrinopolitim ἔχει τὴν *cochina*, μὲ τὴν ὁποία ἦλθαν στὸ Χάνδακα, γιὰ νὰ συλλέξουν ἐλεημοσύνη, οἱ καλόγεροι Παῦλος καὶ Ἄναβίας, ἀπὸ τὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Ἱεροσολυμίτου⁵.

3. Ἀπορηός⁶, ἀπὸ τὴν Ἄπρο Θράκης

1300: ὁ Δαμιανὸς Argino, κάτοικος βούργου Χάνδακα, δανεῖζει χρήματα στὸν Γεώργιο Rodhio, κρεσπώλη, κάτοικο Χάνδακα⁷ (πρβλ. πτὸ πάνω, σελ. 220, λ. Rodhio).

4. Ἀργυρόκαστρος, ἀπὸ τὸ Ἀργυρόκαστρο

1394: ὁ Ἐμμανουήλ, γιὸς τοῦ Στυλιανοῦ Argirocastri [= Argirocastriti], ποὺ εἶχε συμφωνήσει (1391) νὰ παντρευτεῖ τὴν Καλίσια, κόρη τοῦ ποτὲ Γεωργίου Ververi καὶ τῆς Ἁγνῆς, θὰ ἀκυρώσει τὴ συμφωνία ἂν δὲν τοῦ καταβάλλουν τὴν προίκα καὶ τὰ δῶρα ποὺ σημειώνονται στὸ συμβόλαιον⁸.

5. Ἀτταλειώτης⁹, ἀπὸ τὴν Ἀττάλεια

1384: ὁ Λέος Atalioti ὀρίζεται μάρτυρας σὲ ὑπόθεση διεκδίκησης βιλλάνου¹⁰.

1. Santsechi, *Régestes*, σελ. 108 ἀρ. 71.

2. Ὁ.π., σελ. 55 ἀρ. 234.

3. Ὁ.π., σελ. 213 ἀρ. 925.

4. Ὁ.π., σελ. 224 ἀρ. 1029.

5. Μανούσακας, *Βενετικά ἔγγραφα*, σελ. 185 ἔγγρ. 12.

6. Βλ. Πολέμη, *The Doukai*, σελ. 102.

7. Pietro Pizolo, I, σελ. 262 ἔγγρ. 569.

8. Santsechi, *Régestes*, σελ. 89-90 ἀρ. 351.

9. Βλ. Moritz, ὁ.π., σελ. 41.—Κοντοσόπουλου, *Les suffires*, σελ. 115 σημ. 30.

10. Santsechi, *Régestes*, σελ. 197 ἀρ. 809.

- 1399: οί Atalioτες (παπα Γιάννης, Γεώργιος, Κώστας, Θεοτόκης, Στέφανος, Μιχάλης, Έμμανουήλ, Μιχάλης και Θεοτόκης) ισχυρίζονται ότι είναι βιλλάνοι του Κοινού και όχι του 'Αλεξίου Cornario του ποτέ Πέτρου, που τους διεκδικεί ως δικούς του¹.
- 1449: ό Σαμουήλ Atalioτι μνημονεύεται σε νοταριακή πράξη².
- 1497: ό Μωυσέ, γαμβρός του 'Ιουδαίου 'Ατταλειώτου, έχει λάβει ως ένέχυρο, έναντι δύο δουκάτων, μιὰ κούπα έξι όγγιων του Γεωργίου de Cipris, γιου του ποτέ 'Ιωάννη, κατοίκου Χάνδακα· ό τελευταίος ζητά με τή διαθήκη του ή κούπα να έπιστραφεϊ³.
- 1583: ό Γιάννης Atagliotti του ποτέ Γιώργη περιλαμβάνεται στους πακτωτές του Λασιθιου⁴.

6. Αύλωνίτης, από τον Αύλώνα

- 1390: ό Φραγκούλος Mudacio διεκδικεί τον Μιχαήλ Avloniti ως βιλλάνο στο φέουδό του Ρουκάκα, ισχυριζόμενος ότι είναι γιός του Νικολάου Paspala, που ήταν βιλλάνος του ποτέ πατέρα του Μάρκου· ό Μιχαήλ υποστηρίζει ότι είναι νόθος γιός του πρεσβυτέρου Γιάννη Avloniti και τής Μαρίας⁵.
- 1536: ό Μικιέλ Avloniti [Avloniti;] αναγράφεται στον κατάλογο στρατευσίμων των Χανιων⁶.

7. Βοτανειάτης⁷, από χ. Βοτάνη Μ. 'Ασίας (στο θέμα 'Ανατολικών⁸)

- 1352: ό Στρατήγιος Votagniatι, σιδηρουργός, κάτοικος Χάνδακα, παρίσταται σε νοταριακή πράξη ως έγγυητής του Μιχαήλ Massello, σιδηρουργού, κατοίκου Χάνδακα⁹.

1. "Ο.π., σελ. 389 άρ. 1818.

2. I o r g a, *Documents*, σελ. 105.

3. Σάθ α, *Κρητικά διαθήκαι*, σελ. 664 έγγρ. 9.

4. P. Castrolilaca, φ. 55^r.— Σ π α ν ά κ η, *Λασιθι*, σελ. 53 έγγρ. 12.

5. S a n t s c h i, *Régestes*, σελ. 290 άρ. 1317.

6. Π λ ο υ μ ί δ η, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 308.

7. 'Α μ ά ν τ ο υ, *Παρατηρήσεις*, σελ. 52 (= *Γλωσσικά Μελετήματα*, σελ. 263).— Τ ο υ ὀ δ ι ο υ, *Οί Βοτανιᾶται*, 'Ελληνικά 8 (1935), σελ. 48 (= *Γλωσσικά Μελετήματα*, σελ. 409-410). 'Αντίθετα ό L. R o b e r t, *Noms indigènes dans l'Asie-Mineure gréco-romaine*. Première partie, Παρίσι 1963, σελ. 141-142, δεν θεωρεί ότι ή προέλευση του ονόματος είναι έθνική, αλλά ότι είναι δηλωτικό επαγγέλματος. Πρβλ. L. Z g u s t a, *Kleinasiatische Ortsnamen*, Χαϊδελβέργη 1984, σελ. 126.

8. Βλ. Σκυλίτζη, σελ. 488 (έκδ. Thurn).— M o r i t z, ό.π., σελ. 52.— Σ. Π α π α δ η μ η τ ρ ί ο υ, Βιβλιοκρισία στο έργο του Moritz, *Viz. Vrem.* 5 (1898), σελ. 729.— A. P. K a ž d a n, *Social' nji sostav gospodstvoujuščego klasa Vizantii v XI-XIIov*, Μόσχα 1974, σελ. 187 και σημ. 74, 200.

9. Zaccaria de Fredo, σελ. 34-35 έγγρ. 44.

- 1368: ὁ Νικόλαος Votaniati, κάτοικος τοῦ χ. "Ἅγιος Βλάσης, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα¹.
- 1370: ὁ Νικόλαος Votaniati, βιλάνος τοῦ Κοινοῦ, εἶχε καταδικαστεῖ νὰ πληρῶσει χρέη του στὸν Μάρκο Salamone, ἀλλὰ ἡ ἀπόφαση ἀκυρώνεται².
- 1441: ὁ Γεώργιος Botagnati, βαρελοποιός, μνημονεύεται σὲ νοταριακὸ ἔγγραφο³.
- 1536: ὁ σερ Ἀντώνιος Vogniati [Votagnati;] περιλαμβάνεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν Χανιῶν⁴.

8. Δαμασκηνός⁵, ἀπὸ τῆ Δαμασκὸ

- 1499: ὁ Ἰωάννης Damaschinò, γιὸς τοῦ παπα Νικολάου Papandronico-pulo, εἶναι μετὰ τῶν ἱερέων, τὰ ὀνόματα τῶν ὁποίων μνημονεύονται στὸ δεῦτερο κατάλογο ποὺ συνοδεύει τὸ κείμενο τῆς συνθήκης μετὰ τὸ Βενετῶν καὶ Καλλέργη⁶.
- 1424: στὸν Πέτρο Damaschini παρέχονται προνόμια γιὰ τὴ μεταφορὰ ὑφασμάτων⁷.
- 1463: Μιχαὴλ Damasceno, ζωγράφος, ἀπὸ τὸ χ. Georgizi τῶν Σφακιῶν⁸.
- 1515-1525: Μιχαὴλ Δαμασκηνός ὁ Κρής, κωδικογράφος⁹.
- 1521-1525: τὸ 1521 ἀναφέρεται ὅτι ὁ Γασπαρίνος Dascolo ἔχει ἐγκαταλείψει ἐδῶ καὶ χρόνια τὴ σύζυγό του Ἑλένη, κόρη τοῦ Πέτρου Δαμασκηνοῦ, κάτοικο Χάνδακα· τὸ 1525 ἡ Ἑλένη μνημονεύεται σὲ ἔγγραφο ὡς σύζυγος τοῦ Dascolo¹⁰.
- 1530/35-1592/93: Μιχαὴλ Δαμασκηνός τοῦ Τζώρτζη, ζωγράφος Χάνδακα¹¹.

1. Sant'schi, *Régestes*, σελ. 129 ἀρ. 205.

2. "Ο π., σελ. 54 ἀρ. 230.

3. Iorga, *Documents*, σελ. 102.

4. Πλουμίδης, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 318.

5. Βλ. Στεφάνου Βυζαντίου, ὁ.π., σελ. 217 — Moritz, ὁ.π., σελ. 39.

6. Μέρτζιου, *Συνθήκη*, σελ. 278.

7. Noiret, *Documents*, σελ. 300.

8. Cattapan, *Nuovi elenchi*, σελ. 207 ἀρ. 94.

9. Vogel-Gardthausen, ὁ.π., σελ. 310-311.— Πατρινέλη, ὁ.π., σελ. 74-75.— Gamillscheg-Harlfinger, ὁ.π., σελ. 150-151 ἀρ. 279.

10. Κωνσταντοῦδάκης, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 325.

11. Κ. Δ. Μέρτζιου, *Θωμᾶς Φλαγγίνης καὶ ὁ Μικρὸς Ἑλληνομνήμων*, Ἀθήνα 1939, σελ. 229-233.— Ἀ. Ξυγγόπουλος, *Σχέδιασμα ἱστορίας τῆς θρησκευτικῆς ζωγραφικῆς μετὰ τὴν Ἀλωσιν*, Ἀθήνα 1957, σελ. 136-138.— Μ. Χατζηδάκης, *Icones de Saint-Georges des Grecs et de la Collection de l'Institut*, Βενετία [1962], σελ. 51-54.— Μ. Ι. Μανούσακα, *Τὰ κυριότερα ἔγγραφα (1536-1599) γιὰ τὴν οἰκοδομὴ καὶ τὴν διακόσμηση τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῶν Ἑλλήνων τῆς Βενετίας*, Εἰς μνήμην Παναγιώτου Α Μιχαήλ, Ἀθήνα 1971, σελ. 338, 346-348 ἔγγρ. 10-11.— Ἀθ. Δ. Παλιούρα, *Ἡ*

- 1536: ὁ Γιάννης Damaschino περιλαμβάνεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Κουρνάς¹.
- 1583: ὁ Γιάννης Damaschino καταβάλλει *livello* γιὰ γῆ στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα². ὁ Μαρῆς Dhamaschino τοῦ ποτῆ Manganari περιλαμβάνεται στοὺς πακτωτῆς τοῦ Λασιθιοῦ³. ὁ κολονέλλος Μιχαῆλ Danassino [Damaschino:] ἀνήκει στὴν ἑλληνικὴ φρουρὰ τῆς πόλης τοῦ Χάνδακα⁴.

9. Δραμνιτηνός⁵, ἀπὸ τὸ Ἴδραμύτιο

- 1301: ὁ Μάρκος Venerio, κάτοικος Χάνδακα, παραχωρεῖ στὸν Μιχαῆλ Dramitino, κάτοικο τοῦ χ. Culorida, τρεῖς βιλάνους του⁶.
- 1304: ὁ Μιχαῆλ Dhramitino, βιλάνος τοῦ Μαρίνου Ystrego, νοικιάζει ἀπὸ τὸν Ἄγγελο Calbo, γιὰ τοῦ ποτῆ Otolini Calbo, κάτοικο Χάνδακα, γῆ καὶ ἀμπέλι στὴ θέση Li Stami⁷.
- 1322: ὁ Μιχάλης Dramatino [Dramitino:] καὶ ὁ Μιχάλης Michoniati, βαρκάρηδες, κατηγοροῦνται μαζὶ μὲ ἄλλους, ὅτι παρέλαβαν καὶ πούλησαν σιτάρι τοῦ Κοινοῦ, ποὺ κατευθυνόταν ἀπὸ τὸ Ρέθυμνο στὸ Χάνδακα⁸ (πρβλ. πῦθ πάνω, σελ. 217, λ. Michoniati).
- 1368: ὁ Γεώργιος καὶ ὁ Ἰωάννης Dramitino, γιοὶ τοῦ ποτῆ Νικολάου, ὡς ἐκτελεστῆς τῆς διαθήκης τοῦ πατέρα τους, ἐνάγουν τὴν Τομαζίνα, χήρα, καὶ τὴ Μαρτζόλη, νύφη καὶ ἐπίτροπο τοῦ ποτῆ Ἰακώβου Mudacio⁹.
- 1377: ὁ πρεσβύτερος Μιχαῆλ Dramitino ἐνάγει τοὺς ἐπιτρόπους τοῦ Σταμάτη Athineo¹⁰ (πρβλ. πῦθ πάνω, σελ. 197, λ. Athineo).
- 1394: ὁ Γεώργιος Dhramitino, κάτοικος τοῦ χ. Σταμνοί, κατηγορεῖται ὅτι

εἰκονογράφησις τοῦ τρούλλου τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Βενετίας, Θεσσαυρίσματα 8 (1971), σελ. 63-64.— Τοῦ Ἰδίου, Ἡ ζωγραφικὴ, σελ. 104 σημ. 17, 106, 109, 112, 118 ἀρ. 11.— Κωνσταντοῦδάκη, Νέα ἔγγραφα, σελ. 158, 180 ἀρ. 33.

1. Πλοσυρίδης, Κατάλογος στρατευσίμων, σελ. 325.
2. P. Castrolilaca, φ. 47^v.
3. Ὁ.π., φ. 55^v.— Σπανάκη, Λασιθί, σελ. 57 ἔγγρ. 12, 128 σημ. 209.
4. P. Castrolilaca, φ. 78^r.— Ξηροχάκη, Ἡ Βενετοκρατομένη Ἀνατολή, σελ. 60 καὶ σημ. 5, 61.
5. Βλ. Στεφάνου Βυζαντίου, ὁ.π., σελ. 27.— Moritz, ὁ.π., σελ. 39.— Κοντοσόπουλου, *Les suffrages*, σελ. 121 σημ. 35.— Τριανταφυλλίδης, ὁ.π., σελ. 27. Πρβλ. Τσικριτσῆ - Κατσανάκη, Οἰκογενειακὰ ὀνόματα ποιητῶν, σελ. 284-285.
6. Benvenuto de Brixano, σελ. 146 ἔγγρ. 404. Πρβλ. Τσικριτσῆ - Κατσανάκη, Οἰκογενειακὰ ὀνόματα ποιητῶν, σελ. 284.
7. Pietro Pizolo, II, σελ. 158-159 ἔγγρ. 1039.
8. Duca di Candia, Bandi, σελ. 125 ἔγγρ. 332. Πρβλ. Τσικριτσῆ - Κατσανάκη, Οἰκογενειακὰ ὀνόματα ποιητῶν, σελ. 284.
9. Sant'schi, *Régestes*, σελ. 23 ἀρ. 100.
10. Ὁ.π., σελ. 195 ἀρ. 794.

- τραυμάτισε τὸν Ἰωάννη Vuino τοῦ ποτὲ Μιχαήλ. ἀπὸ τὸ ἴδιο χωριό¹.
 1444-1485: Ἐμμανουήλ Ἀτραμυττηνός, κωδικογράφος ἀπὸ τὴν Κρήτη².
 1491: ὁ Τζαννῆς Dramitino ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη³.
 1507: στὸν Μανοῦσο Δραμυττηνὸ καὶ τὸν Τζαννῆ Ρόσσο ὑπόσχονται ὁ Ἰωάννης Σαλιβαράς, ζωγράφος, καὶ ὁ Μανοῦσος Ντραπιέρας τοῦ ποτὲ Γεωργίου νὰ σταματήσουν τίς μεταξὺ τους διαφορές⁴.
 1536: ὁ Ἀντώνιος Dramidino ἀναγράφεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Xerosterni⁵.
 1558: ὁ Νικόλαος Δραμυττηνός, νοτάριος Χάνδακκα, ἀναφέρεται στὰ κατάστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαήλ Μαρά⁶.
 1566: ὁ Ἰωάννης Δραμυττηνός, δάσκαλος, ἀναγράφεται στὰ κατάστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαήλ Μαρά⁷.
 1571: ὁ Κωνσταντῆς Δραμυττηνός τοῦ ποτὲ Μανόλη ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ σύμβαση ἀντισκάρου⁸.
 1574: ὁ Ἄγγελος Δραμυττηνός, δάσκαλος, ἀναφέρεται στὰ κατάστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαήλ Μαρά⁹.
 1580: στὸ διάκο Φιλόθεο Dramithino, ἀπὸ τὸ Ρέθυμνο, χορηγεῖται ἄδεια νὰ μεταβεῖ στὴ Ζάκυνθο ἢ τὴν Κεφαλονιά, γιὰ νὰ χειροτονηθεῖ παπάς ἐγγυητῆς ὁ Τζουάννε Episcopopulo¹⁰.
 1581: στὰ χέρια τοῦ Γιακουμῆ Δραμυττηνοῦ βρέθηκαν καὶ κατασχέθηκαν, μετὰ ἀπὸ αἵτηση τοῦ μαῖστρο Γιάννη Δρακοντόπουλου, ράφτη, κομμάτια ξύλων ποὺ ἀνήκαν στὸν μαῖστρο Μανέα Βελονά. ὀφειλέτη τοῦ Δρακοντόπουλου¹¹.

1. Ὁ.π., σελ. 331-332 ἀρ. 1500

2. Vogel-Gardthausen, ὕ.π., σελ. 116.— Πατρινέλη, ὕ.π., σελ. 67.— Gamillscheg-Harlfinger, ὕ.π., σελ. 76 ἀρ. 112. Πρβλ. Τσικριτσῆ-Κατσανάκη, *Οἰκογενειακὰ ὀνόματα ποιητῶν*, σελ. 285.

3. Cattapan, *I rittori Rania*, σελ. 213-214 ἔγγρ. 12

4. Κωνσταντουδάκη, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 302 Πρβλ. Τσικριτσῆ-Κατσανάκη, *Οἰκογενειακὰ ὀνόματα ποιητῶν*, σελ. 285.

5. Πλουμίδη, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 344.

6. Μέρτζιου, *Σταχυολογήματα*, σελ. 232 ἀρ. 11. Πρβλ. Τσικριτσῆ-Κατσανάκη, *Οἰκογενειακὰ ὀνόματα ποιητῶν*, σελ. 285.

7. Μέρτζιου, *Σταχυολογήματα*, σελ. 255. Πρβλ. Τσικριτσῆ-Κατσανάκη, *Οἰκογενειακὰ ὀνόματα ποιητῶν*, σελ. 285.— Δετοράκη, *Λιδασκαλικές καὶ βιβλιογραφικὲς συμβάσεις*, σελ. 233.

8. Δετοράκη, *Ἀγγραφεῖα*, σελ. 119 ἔγγρ. 5, 120 σημ.

9. Μέρτζιου, *Σταχυολογήματα*, σελ. 255. Πρβλ. Τσικριτσῆ-Κατσανάκη, *Οἰκογενειακὰ ὀνόματα ποιητῶν*, σελ. 285 — Δετοράκη, *Λιδασκαλικές καὶ βιβλιογραφικὲς συμβάσεις*, σελ. 233.

10. Καρπιδάκη, *Γ*, σελ. 273 ἀρ. 5.

11. Κωνσταντουδάκη, *Νέα ἔγγραφα*, σελ. 178.

- 1583: ὁ Τζώρτζης Dramittino καταβάλλει *livello* γιὰ τὸ χ. Assugna¹. ὁ Μανουῖσος Dramittinò εἶναι χρεωφειλέτης τοῦ δημοσίου ταμείου τοῦ Χάνδακα ἀπὸ τὸ 1557². ὁ Τζώρτζης Dramitino εἶναι *sottocomito* στὶς ἕκτακτες γαλέρες τοῦ Χάνδακα³. ὁ μαῖστρο Νικολὸς Dramittino καταβάλλει *livello* γιὰ κατάστημα καὶ σπίτια στὴν *Quintana* τῶν Χανιῶν⁴. ὁ Κωνσταντῆς Dramitino εἶναι *comandaor delle corte* τοῦ βέκτορα Χανιῶν⁵. ὁ Μιχελῆς Dramitino, *scolaro per bombardieri*, εἶναι ἐγγεγραμμένος στὴ *Scuola* τῆς Ἀγίας Βαρβάρας στὰ Χανιά⁶.
- 1600-1611: τὸ 1600 ὁ Κωνσταντῆς Δραμυττηνὸς τοῦ ποτὲ Γεώργη πουλάει στὸν Τζαννάκη Βαρούχα Παχὺ μισὸ χωράφι *κρoασμένο σιι Λιγαρέ*, στὴν καβαλλαρία τοῦ Ἀμαρίου, καὶ τοῦ νοικιάζει τὸ ἄλλο μισό⁷. τὸ 1602 ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ διαθήκη συνταγμένη στὸ χ. Ἀμάρι⁸. τὸν ἴδιο χρόνο στὸ σπίτι τοῦ Κωνσταντῆ Δραμυττηνοῦ, στὸ Καστέλλι τοῦ Ἀμαρίου, συντάσσεται νοταριακὴ πράξη παραχώρησης τοῦ μοναστηριοῦ τοῦ Ἀγίου Νικολάου, στὸ χωριὸ αὐτό, ἀπὸ μέλη τῆς οἰκογένειας Βαρούχα στὸν παπα Μανουὴλ Καλομενόπουλο⁹. τὸ 1604 ὁ Κωνσταντῆς πουλᾷ στὸν Τζαννάκη Βαρούχα Παχὺ ἓνα χωράφι ποὺ ἔχει *κρoασμένο σιου Μαρκουτζά*, στὸ χ. Μοναστηράκι Ρεθύμνου¹⁰. ὁ Κωνσταντῆς Δραμυττηνὸς εἶχε πουλήσει ἓνα ἀμπέλι *κρoασμένο σιιν Ἀπι, σι' απανο σιράτι*, στὸ χ. Μοναστηράκι Ρεθύμνου, στὸν Νικολὸ Βαρούχα Παχὺ καὶ τὸ 1610 συμφωνοῦν γιὰ πρόσθετη πληρωμή¹¹. τὸ 1611 ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη παραχώρησης μέρους μοναστηριοῦ, συνταγμένη στὴν ἐκκλησία τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου στὸ χ. Ἀμάρι¹².
- 1600-1610: τὸ 1600 ἡ χήρα τοῦ Γεωργιλᾶ Δραμυττηνοῦ, Μαρούσα Βαρουχοπούλα Ξεριτιτοπούλα, καὶ ἡ ἀδελφή της Νικολόζα, χήρα τοῦ Νικηφόρου Γαβαλᾶ ἀπὸ τῆ μιὰ μεριά, καὶ ἡ Μαρκεζίνα Πολιομιλιοπούλα, χήρα τοῦ Γεωργιλᾶ Βαρούχα Ξερίτη, ἀπὸ τὴν ἄλλη, ὀρίζουν ἐκτιμητὲς γιὰ νὰ ἐκτιμήσουν ἓνα σπίτι¹³. τὸ 1610 οἱ δύο ἀδελφές πουλοῦν στὴ Μαριέτα Σο-

1. P. Castofilaca, φ. 47^r.

2. "Ο.π., φ. 50^r.

3. "Ο.π., φ. 80^r.— Ξηροχάκη, *Ἡ Βενετοκρατομένη Ἀνατολή*, σελ. 72.

4. P. Castofilaca, φ. 132^r.

5. "Ο.π., φ. 133^v.

6. "Ο.π., φ. 151^v.

7. Μανόλης Βαρούχας, σελ. 97-98 ἔγγρ. 81.

8. "Ο.π., σελ. 152-153 ἔγγρ. 140.

9. "Ο.π., σελ. 153 ἔγγρ. 141.

10. "Ο.π., σελ. 221 ἔγγρ. 248.

11. "Ο.π., σελ. 568 ἔγγρ. 651.

12. "Ο.π., σελ. 606-607 ἔγγρ. 703.

13. "Ο.π., σελ. 101-102 ἔγγρ. 84.

- λατζοπούλα, σύζυγο τοῦ Τζαννῆ Βαρούχα Ξερίτη Ζαραχάνη, οἰκόπεδο στὸ χ. Μοναστηράκι Ρεθύμνου¹.
- 1605-1608: τὸ 1605 μὲ σπίτι τοῦ ποτὲ Γεώργη Δραμυττηνοῦ συνορεύουν σπιτότοποι ποὺ πουλοῦνται στὸ Καστέλλι Ἀμαρίου². ὁ ποτὲ Γεωργιλᾶς Δραμυττηνὸς εἶχε πουλήσει σπίτια στὸν Γεωργιλᾶ Βαρούχα Ξερίτη Μαρκόπουλο καὶ τὸ 1608 ἡ χήρα τοῦ τελευταίου Μαριεζίνα Πολιομιλιοπούλα καὶ ὁ γιὸς τῆς Μάρκος τὰ πουλοῦν³.
- 1663, 1689: ὁ Στεφανῆς Δραμυττηνὸς ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὲς πράξεις⁴.

10. *Λυρραχηνὸς*⁵ καὶ *Durazzo*, ἀπὸ τὸ Δυρράχιο

- 1281: ὁ Iohanninus Duracinus καὶ ὁ Νικόλαος Nani, κάτοικοι τοῦ χ. Μέλεσες, δανεῖζονται σιτᾶρι καὶ κρασί ἀπὸ τὸν Ἑβραῖο Μωυσή, γιὸ τοῦ ποτὲ Μωυσῆ, κάτοικο Χάνδακα⁶.
- 1300: ὁ Ἰωάννης Duracinus, κάτοικος κάστρου Μονοφατσίου, δανεῖζεται σιτᾶρι καὶ κριθᾶρι ἀπὸ τὸν Νικόλα Sytiacho, κάτοικο βούργου Χάνδακα⁷ (πρβλ. πῶ πάνω, σελ. 183, λ. Sytiacho).
- 1301: ὁ Ἰωάννης Duracinus καὶ ὁ Πέτρος Venerio, κάτοικοι Χάνδακα, ἀγοράζουν μία ἀγελάδα ἀπὸ τὸν Δονάτο Porco, κάτοικο Χάνδακα⁸.
- 1581-1582: τὸ 1581 ὁ Μιχαῆλ Durazzo ἀντικαθιστᾷ τὸν Γιάννη Lunadi στὴ θέση τοῦ στὴν *anogaria*⁹. τὸ 1582 φεύγει χωρὶς ἄδεια καὶ γι' αὐτὸ ἐκπίπτει ἀπὸ τὸ ἀξίωμά του καὶ ἀντικαθίσταται ἀπὸ τὸν Μανουῖσο Selano τοῦ Κωνσταντίνου¹⁰.

11. *Θεολογίτης*¹¹ καὶ *Θολοῖτης*¹², ἀπὸ τὸ Θεολόγο (=Ἐφεσο)

- 1268: ὁ παπα Λέος Thologiti (Thloyti) περιλαμβάνεται στοὺς ἑκατὸν τριάντα

1. Ὁ.π., σελ. 599-600 ἔγγρ. 693.
 2. Ὁ.π., σελ. 283-284 ἔγγρ. 297.
 3. Ὁ.π., σελ. 485-486 ἔγγρ. 546.
 4. Β ο υ ρ δ ο υ μ π ᾶ κ ι, *Κρητικὰ ἔγγραφα*, σελ. 385-386 ἔγγρ. XVII, 405-406 ἔγγρ. XXX, 417-418 ἔγγρ. XXXVIII.
 5. Βλ. Στεφάνου Βυζαντίου, ὁ.π., σελ. 244.
 6. Leonardo Marcello, σελ. 126-127 ἔγγρ. 358-359.
 7. Pietro Pizolo, I, σελ. 83 ἔγγρ. 169.
 8. Benvenuto de Brixano, σελ. 174 ἔγγρ. 484.
 9. Κ α ρ α π ι δ ᾶ κ η, C, σελ. 329 ἄρ. 132.
 10. Ὁ.π., σελ. 367-368 ἄρ. 225.
 11. Βλ. Ἀ μ ᾶ ν τ ο υ, *Παρατηρήσεις*, σελ. 52 (- *Γλωσσικὰ Μελετήματα*, σελ. 262-263).— Τ ο ῦ Ἰ δ ι ο υ, *Γλωσσογεωγραφικά*, σελ. 116 (= *Γλωσσικὰ Μελετήματα*, σελ. 539).
 12. Μ Ι Μ α ν ο ῦ σ α κ α, *Μέτρα τῆς Βενετίας ἔναντι τῆς ἐν Κρήτῃ ἐπιτροπῆς τοῦ πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως κατ' ἀνέκδοτα βενετικὰ ἔγγραφα (1418-1419)*, ΕΕΒΣ 30 (1960-1961), σελ. 126 σημ. 8.

- “Ελληνες κληρικούς πού υπάγονται στη δικαιοδοσία τοῦ λατίνου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης¹.
- 1304: ὁ Ἄνδρέας Cornarius Cornarolo, κάτοικος Χάνδακα, δίνει ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξη στὸν παπα Γεώργιο Ploiti [Tholoiti;], κάτοικο βούργου Χάνδακα, γιὰ πληρωμὴ ἐνοικίου τοῦ χ. Laghana².
- 1323: ὁ Λέος Thologiti, γιὸς τοῦ ποτὲ Νικολῆ, περιλαμβάνεται στοὺς ἐκατὸν τριάντα Ἕλληνες κληρικούς πού υπάγονται στη δικαιοδοσία τοῦ λατίνου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης³.
- 1418: ὁ παπα Νικόλαος Theologiti (Thologiti, Ploiti) παίρνει μέρος στὴ διένεξη μεταξὺ τοῦ Ἑμμανουὴλ Σαβίου, πρωτοψάλτη Χάνδακα, καὶ τοῦ Ἰωάννη Λάσκαρη, ψάλτη ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη⁴.
- 1448-1485: Μανέας Theologiti, ζωγράφος, κάτοικος βούργου Χάνδακα⁵.
- 1453-1484: ὁ Μοσχολέος Th(e)ologiti κατέχει τὸ φέουδο Γιοφυράκια καὶ ἔχει δικαιώματα στὸ φέουδο «Helea»: τὸ 1581 πουλᾷ τὸ τελευταῖο στὸν ἀνεψιὸ του Γεώργιο⁶.
- 1493-1495: ὁ Μανούσιος Tholoyti, γιὸς τοῦ Μοσχολέου, εἶναι κάτοχος μιᾶς καβαλλαρίας καὶ $1\frac{2}{3}$ karati⁷.
- 1502: ὁ Μανούσιος Thologiti ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη⁸.
- 1502: ὁ Νικόλαος, ὁ Τζουάννε, ἡ Τζωρτζίνα καὶ ἡ Ἑλενα, παιδιά τοῦ ποτὲ Μοσχολέου Θεολογίτη, ἀναφέρονται ὡς κληρονόμοι του⁹.
- 1555-1573: ὁ μαῖστρο Γεώργης Θεολογίτης, γιαντρός «τζηρόικος», μνημονεύεται σὰ κατάστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαὴλ Μαροῦ¹⁰.
- 1562: ὁ Μοσχολέος Θεολογίτης, γιὸς τοῦ Νικολάου καὶ ἐγγονὸς τοῦ Μοσχολέου, ὁ ὁποῖος μνημονεύεται στὸ *Liber rheudatorum*, εἶναι πιθανότατα ὁ συγγραφέας τοῦ στιχοιργήματος *Βίος τοῦ Ἁγίου καὶ μεγάλου Νικολάου*, τοῦ ὁποῖου ἡ πρώτη ἐκδοσὴ στὴ Βενετία πρέπει νὰ ἔγινε πρὶν ἀπὸ τὸ 1596¹¹.

1. Τσιρπανλῆ, *Νέα στοιχεῖα*, σελ. 74, 87 ἔγγρ. Α'.—Τοῦ Ἰδίου, *Κατάστιχο*, σελ. 142 ἔγγρ. 7.

2. Pietro Pizolo, II, σελ. 70 ἔγγρ. 839.

3. Σπανάκη, *Συμβολή*, σελ. 254. Πρβλ. Τσιρπανλῆ, *Νέα στοιχεῖα*, σελ. 77.

4. Μανούσακα, *Μέτρα τῆς Βενετίας*, σελ. 87, 91-93, 102-122 ἔγγρ. Α' 1-12, 126 σημ. 8.

5. Cattapan, *Nuovi documenti*, σελ. 39 ἀρ. 80.—Τοῦ Ἰδίου, *Nuovi elenchi*, σελ. 206 ἀρ. 80.—Τοῦ Ἰδίου, *I pittori*, σελ. 248, 249, 258 ἔγγρ. 8.

6. A. F. van Gemert, *Το κρητικὸ ποίημα Βίος τοῦ Ἁγίου καὶ μεγάλου Νικολάου*, *Ἑλληνικά* 34 (1982-83), σελ. 490-491.

7. Ὁ.π., σελ. 491 καὶ σημ. 4.

8. Cattapan, *I pittori Ravia*, σελ. 216 ἔγγρ. 17.

9. van Gemert, *Το κρητικὸ ποίημα*, σελ. 491.

10. Μέροζιου, *Σταχολογήματα*, σελ. 237 ἀρ. 11.

11. van Gemert, *Το κρητικὸ ποίημα*, σελ. 489-493.

- 1562: στὸν Νικόλαο Tholoiti τοῦ ποτὲ σερ Γεωργίου καταχωρίζεται τὸ φέουδο τοῦ Μοσχολέου Θεολογίτη τοῦ Νικολάου¹.
- 1573: ὁ μαῖστρο Δημήτρης Θεολογίτης, γιατρὸς «τζηρόικος», ἀναφέρεται στὰ κατάστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαὴλ Μαρά².
- 1583: ὁ Νικολὸς Tholoiti καταβάλλει *livello* γιὰ τὰ χ. Μαλάδες καὶ Χωρδάκια καὶ γιὰ σπίτια στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα³. ἡ Ἄγνη Tholoiti καταβάλλει *livello* γιὰ τὸ χ. Μαλάδες⁴. ὁ Πιέρος καὶ ὁ Φραντζέσκος Tholoiti καθὼς καὶ ὁ Γιώργης Tholoiti καταβάλλουν *livello* γιὰ σπίτια στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα⁵.
- 1584: ὁ Πιέρος Thologo παρίσταται σὲ συνάντηση φεουδαρχῶν⁶.

12. Ἱεροσολυμίτης⁷, ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα

- 1271-1276: τὸ 1271 ὁ Messotus Ierosolimitanus, κάτοικος Χάνδακα, δίνει ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξη στὸν Ἰωάννη Mauro γιὰ παραλαβὴ ὀκτώ ὑπερπύρων, ἔναντι ἐνοικίου μύλου στὸ χ. Ycu⁸. τὸ 1276 ὁ Messoro Iherosolimitano συνάπτει *colleganza* μὲ τὸν Ἰωάννη de Romania⁹.
- 1644: ἡ οἰκογένεια Gerosolomiti συγκαταλέγεται στοὺς cittadini τοῦ Χάνδακα σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφή τοῦ Trivan¹⁰.
- 1644: προσωπογραφία τοῦ ποτὲ παπα Gerossolimiti, ἀδελφοῦ τοῦ ποτὲ μαῖστρο Τζώρτζη Gerossolimiti, ἀναγράφεται σὲ ἀπογραφή κινητῆς περιουσίας¹¹.
- 1652-1653: τὸ 1652 ὁ παπα Ἐμμανουὴλ Ἱεροσολυμίτης ἀναθέτει στὸν Μανέα Δέκαρχο, ζωγράφο, νὰ ἐκτιμήσει εἰκόνες¹². τὸ 1653 ὁ παπα Ἐμμανουὴλ Ἱεροσολυμίτης, ἐφημέριος τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ὀνουφρίου στὸ Χάνδακα, ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ ἔγγραφο σχετικὸ μὲ τὸν Φραγκίσκο Zeno, βικάριο τοῦ λατίνου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης Ἰωάννη Quirino¹³.

1. Ὁ.π., σελ. 491 σημ. 6

2. Μέρτζιου, *Σταχυολογήματα*, σελ. 237 ἀρ. 12.

3. P. Castrolilaca, φ. 36^v, 47^v.

4. Ὁ.π., φ. 44^r.

5. Ὁ.π., φ. 44^r, 46^r.

6. Καραπιδάκη, C, σελ. 417 ἀρ. 347.

7. Βλ. Στεφάνου Βυζαντίου, ὅ.π., σελ. 328.—Moritz, ὅ.π., σελ. 36. Παπαδημητρίου, ὅ.π., σελ. 728.

8. Pietro Scardon, σελ. 116 ἔγγρ. 311.

9. Ὁ.π., σελ. 147 ἔγγρ. 398.

10. Μανούσακα, *Trivan*, σελ. 50.

11. Κωνσταντοῦδάκη, *Μαγνητές*, σελ. 77.

12. Καζανάκη-Λάππα, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 192.

13. Μαστροδημήτρη, *Ἐπιγράμματα ἱερέων*, σελ. 392 (=Ἑλληνεὶ λόγιοι, σελ. 128).

13. *Ἰστριάνος, Στριάνος καὶ Striano*¹, ἀπὸ τὴν Ἰστρία

- 1271: ὁ Νικήτας, γιὸς τοῦ ποτὲ Θωμᾶ Ystriano, κάτοικος τοῦ χ. Cameno, ὀφείλει στὸν Ἰουλιανὸ de Parentio, κάτοικο βούργου Χάνδακα, τὰ χρήματα γιὰ ἓνα βόδι πού ἀγόρασε².
- 1279: ὁ Ἰωάννης Ystrianus καὶ ἡ ἀδελφή του Flor, κάτοικοι Χάνδακα, ὀφείλουν χρήματα στὸν Πέτρο Symiteculo³.
- 1279: ὁ Rigetus Ystrianus, κάτοικος Χάνδακα, δανείζεται χρήματα ἀπὸ τὸν Ἐβραῖο Μωυσή, γιὸ τοῦ ποτὲ Nau, κάτοικο Χάνδακα⁴.
- 1300: ὁ Ἀνδρέας Ystriano, κάτοικος Χάνδακα, δανείζει σιτάρι στὸν Πέτρο Porco, κάτοικο Χάνδακα⁵.
- 1304: ὁ Μάρκος Ystrianus καλλιεργοῦσε ἀμπέλι στὸ χ. Ἅγιος Νικόλαος τοῦ Παύλου Donno, κατοίκου Χάνδακα, τὸ ὁποῖο ὁ τελευταῖος παραχωρεῖ γιὰ καλλιέργεια στὸν Κώστα Sabadhin, κάτοικο τοῦ χ. Μουχτάρου⁶.
- 1364: ἡ Σταματίνη, σύζυγος τοῦ Ἰωάννη Ystriano, ζητάει νὰ τῆς ἐπιστραφεῖ ἀσημένια ζώνη πού εἶχε δανείσει στὴν Ἀννίτσα, σύζυγο τοῦ Μαρίνου Lambardo, βυρσοδέψη⁷ (πρβλ. πῶς πάνω, σελ. 248, λ. Lambardo).
- 1370: στὸν Γεώργιο Ystriano παραχωρεῖται γῆ ἀπὸ τὸ Κοινό, σὲ ἀντάλλαγμα τῶν σπιτιῶν πού τοῦ εἶχαν ἀφαιρεθεῖ, προκειμένου νὰ χτιστεῖ τὸ παλάτι τοῦ Καπετάνιου τῆς Κρήτης⁸.
- 1373: ὁ Λεονάρδος Ystriano καὶ ὁ Μιχαὴλ Ystriano ὀρίζονται μάρτυρες σὲ δικαστικὴ ὑπόθεση⁹.
- 1536: ὁ Τζαννῆς Striano ἀναγράφεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Pomogna Zancarolo¹⁰.
- 1538: ὁ Μιχάλης Στριάνος, λεγόμενος «σεκίς» Θεοτοκόπουλος τοῦ ποτὲ Θεοτόκη, κάτοικος Καινούργιας Χώρας τῶν Καρῶν, συμβιβάζεται μετὰ τὸν Νικόλα Πασχαλόπουλο τοῦ ποτὲ Ἀγγέλου¹¹.

1. Βλ. Τ σ ι κ ρ ι τ σ ῆ - Κ α τ σ α ν ἄ κ η, *Striano - Suriano - Siriano*, σελ. 2-3.
 2. Pietro Scardon, σελ. 114 ἔγγρ. 306. Πρβλ. Τ σ ι κ ρ ι τ σ ῆ - Κ α τ σ α ν ἄ κ η, *Striano - Suriano - Siriano*, σελ. 2.
 3. Leonardo Marcello, σελ. 29 ἔγγρ. 67.
 4. Ὁ.π., σελ. 31 ἔγγρ. 73.
 5. Pietro Pizolo, I, σελ. 30 ἔγγρ. 53.
 6. Pietro Pizolo, II, σελ. 54-55 ἔγγρ. 806.
 7. E. Gerland, *Das Archiv des Herzogs von Kandia im konigl. Staatsarchiv zu Venedig*, Στρασβούργο 1899, σελ. 74 ἔγγρ. 8e.— Santschi, *Régestes*, σελ. 5 ἀρ. 14.
 8. Santschi, *Régestes*, σελ. 49 ἀρ. 211
 9. Ὁ.π., σελ. 192 ἀρ. 769.
 10. Π λ ο υ μ ῖ δ η, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 351.
 11. Μ έ ρ τ ζ ι ο υ, *Σταχολογήματα*, σελ. 303.

- 1564-1578: ὁ Μανόλης/Μανοῦσος Στριάνος, δάσκαλος καὶ ψάλτης, ἀναφέρεται στὰ κατάστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαήλ Μαῤῃ¹.
- 1564-1567: ὁ Κωνσταντῆς Στριάνος, νοτάριος Χάνδακα, μνημονεύεται στὰ κατάστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαήλ Μαῤῃ².
- 1573: ὁ Γεώργιος Στριάνος, νοτάριος Χάνδακα, ἀναγράφεται στὰ κατάστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαήλ Μαῤῃ³.
- 1583: ὁ Λέος Striano καὶ ὁ πατέρας του Νικόλας περιλαμβάνονται στοὺς πακτωτῆς τοῦ Λασιθιοῦ⁴.
- 1606, 1613: ὁ Ἄθανάσης Στριάνος, ἀπὸ τὸ Κάστρο, ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὲς πράξεις, συνταγμένες στὸ χ. Μοναστηράκι Ρεθύμνου⁵.
- 1616: ἡ Μαρία Στριανοπούλα τοῦ ποτὲ Τζαννῆ, ἀπὸ τὸ χ. Καινούργιο τῶν Καρῶν, ποὺ βρῖσκεται τώρα στὸ μοναστήρι τοῦ Μεγάλου Ἀντωνίου Σήμερσο, συντάσσει τὴ διαθήκη της⁶.
- 1623: ὁ Γεώργιος Ρετούρης τοῦ ποτὲ Πασχάλη, ἀπὸ τὸ χ. Καινούργιο τῶν Καρῶν, ἀφήνει μὲ τὴ διαθήκη του στὸ θεῖο του Κωνστάντιο Στριάνο, καλόγερο, ὅσα ὁ Κωνστάντιος τοῦ εἶχε τάξει στὸ προικοσύμφωνό του⁷.
- 1623: ὁ παπα Μιχάλης Στριάνος τοῦ ποτὲ Νικολάου, ἀπὸ τὸ χ. Καινούργιο τῶν Καρῶν, ὀφείλει στὸ δάσκαλό του Κοσμὰ Βαράνη, ἀπὸ τὸ μοναστήρι τῆς Ἁγίας Τριάδας τοῦ Ἀρετίου, ἐξήντα ὑπέρπυρα, ὡς ὑπόλοιπο ἀμοιβῆς ἔναντι εἰκόνας, τὴν ὅποια τοῦ εἶχε ζωγραφῆσει ὁ Κοσμάς⁸.
- 1644: ἡ οἰκογένεια Ostriano [Ystriano;] συγκαταλέγεται στοὺς cittadini τοῦ Χάνδακα σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφή τοῦ Trivan⁹.

1. Ὁ.π., σελ. 255, 304. Πρβλ. Τ σ ι κ ρ ι τ σ ῆ - Κ α τ σ α ν ά κ η, *Striano - Suriano - Siriano*, σελ. 3.— Δ ε τ ο ρ ά κ η, *Διδασκαλικὲς καὶ βιβλιογραφικὲς συμβάσεις*, σελ. 233.

2. Μ έ ρ τ ζ ι ο υ, *Σταχολογήματα*, σελ. 235 ἀρ. 101, 263 ἔγγρ. XI. Πρβλ. Τ σ ι κ ρ ι τ σ ῆ - Κ α τ σ α ν ά κ η, *Striano - Suriano - Siriano*, σελ. 3.

3. Μ έ ρ τ ζ ι ο υ, *Σταχολογήματα*, σελ. 235 ἀρ. 102. Πρβλ. Τ σ ι κ ρ ι τ σ ῆ - Κ α τ σ α ν ά κ η, *Striano - Suriano - Siriano*, σελ. 3.

4. P. Castrolifalca, φ. 55^v.— Σ π α ν ά κ η, *Λασιθί*, σελ. 55 ἔγγρ. 12, 128 σημ. 200. Πρβλ. Τ σ ι κ ρ ι τ σ ῆ - Κ α τ σ α ν ά κ η, *Striano - Suriano - Siriano*, σελ. 3.

5. Μανόλης Βαρούχας, σελ. 376 ἔγγρ. 404, 734-735 ἔγγρ. 842.

6. Ε α ν θ ο υ δ ί δ η, *Κρητικὰ συμβόλαια*, σελ. 56-57 ἔγγρ. XVI, 275. Πρβλ. Τ σ ι κ ρ ι τ σ ῆ - Κ α τ σ α ν ά κ η, *Striano - Suriano - Siriano*, σελ. 3.

7. Ε α ν θ ο υ δ ί δ η, *Κρητικὰ συμβόλαια*, σελ. 112 ἔγγρ. XLI. Πρβλ. Τ σ ι κ ρ ι τ σ ῆ - Κ α τ σ α ν ά κ η, *Striano - Suriano - Siriano*, σελ. 3.

8. Ε α ν θ ο υ δ ί δ η, *Κρητικὰ συμβόλαια*, σελ. 126 ἔγγρ. XLVII. Πρβλ. Τ σ ι κ ρ ι τ σ ῆ - Κ α τ σ α ν ά κ η, *Striano - Suriano - Siriano*, σελ. 3.

9. Μ α ν ο ῦ σ α κ α, *Trivan*, σελ. 50. Πρβλ. Τ σ ι κ ρ ι τ σ ῆ - Κ α τ σ α ν ά κ η, *Striano - Suriano - Siriano*, σελ. 3.

μετὰ τὸ 1669: ὁ Νικολὸς Στριάνος περιλαμβάνεται στοὺς Κρητικούς πού μετανάστευσαν στὴ Ζάκυνθο, μετὰ τὴν πτώση τοῦ Χάνδακα στοὺς Τούρκους¹.

14. Καππάδοκας καὶ Καππαδόκης², ἀπὸ τὴν Καππαδοκία

1268: ὁ παπα Ἄνδρέας Capadhoca καὶ ὁ ἀνεψιὸς του Ἰωάννης, κληρικός, περιλαμβάνονται στοὺς ἑκατὸν τριάντα Ἑλληνες κληρικούς πού ὑπάγονται στὴ δικαιοδοσία τοῦ λατίνου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης³.

1306: ὁ παπα Δαυὶδ Capadocha χρωστᾷ χρήματα στὴν Κεράννα, σύζυγο τοῦ Ἰωάννη Pellecani⁴.

1323: ὁ Ἄνδρέας Capadocha, γιὸς τοῦ ποτὲ παπα Ἐμμανουήλ, περιλαμβάνεται στοὺς ἑκατὸν τριάντα Ἑλληνες κληρικούς πού ὑπάγονται στὴ δικαιοδοσία τοῦ λατίνου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης⁵.

1352: ἡ Καλὴ παπαδιά, χήρα τοῦ παπα Δημήτρη Capadhoca καὶ ὁ γαμπρὸς της Μιχαὴλ Clostoieni, κάτοικοι Χάνδακα, συνάπτουν ναυτικὸ δάνειο μετὸν Ἑβραῖο Ioste Angura, κάτοικο Χάνδακα⁶.

1379: ὁ Ἐμμανουήλ Capadocha ἐνάγεται ἀπὸ τὸν Γεώργιο Corro, κήρυκα, γιὰ ὑπόθεση σχετικὴ μετὰ σκλάβο⁷.

1388: ὁ Γεώργιος Καππάδοκας ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ ἔγγραφο χειροφυσίας⁸.

1423: ὁ παπα Γεώργιος Capadhoca, νοτάριος, συντάσσει νοταριακὴ πράξη, ἡ ὁποία ἀναφέρεται σὲ ἔγγραφο τοῦ 1445⁹.

1423: στὸ ἐργαστήρι τοῦ σερ Φράγκου Capadhoca, χρυσοχόου, κατοίκου βούργου Χάνδακα, ὑπόσχεται ὅτι θὰ δουλέψει ὁ χρυσοχόος Νικόλαος Rizos, γιὰ ἓνα χρόνο¹⁰.

1455-1486: Ἰωάννης Capadocha τοῦ Δημητρίου, ζωγράφος, κάτοικος βούργου Χάνδακα¹¹.

1. Ζώη, *Κρήτες πρόσφυγες*, σελ. 346. Πρβλ. Τσικριτσῆ - Κατσανάκη, *Striano - Suriano - Siriano*, σελ. 3.

2. Βλ. Στεφάνου Βυζαντίου, ὁ.π., σελ. 356.—Moritz, ὁ.π., σελ. 34, 35.—Παπαδημητρίου, ὁ.π., σελ. 728.—Τριανταφυλλίδη, ὁ.π., σελ. 37.

3. Τσιρπανλῆ, *Νέα στοιχεία*, σελ. 74, 87 ἔγγρ. Α'.—Τοῦ Ἰδίου, *Κατάστιχο*, σελ. 142 ἔγγρ. 7.

4. Τσιρπανλῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 153 ἔγγρ. 29.

5. Σπανάκη, *Συμβολή*, σελ. 253. Πρβλ. Τσιρπανλῆ, *Νέα στοιχεία*, σελ. 78.

6. Zaccaria de Fredo, σελ. 51 ἔγγρ. 72. Πρβλ. Μαλέζου, *Ἡ παρουσία τῆς γυναίκας*, σελ. 76.

7. Sant'schi, *Régestes*, σελ. 196 ἀρ. 804.

8. Μαρούσακα, *Ἑλληνικὰ νοταριακὰ ἔγγραφα*, σελ. 90 ἔγγρ. Δ'.

9. Τσιρπανλῆ, *Κληροδότημα*, σελ. 203, 245-246 ἔγγρ. Ζ'.

10. Cattapan, *I pittori*, σελ. 248, 255-256 ἔγγρ. 3.

11. Cattapan, *Nuovi documenti*, σελ. 39 ἀρ. 86.—Τοῦ Ἰδίου, *Nuovi elen-*

- 1459: ὁ Γεώργιος Capadoca, δερματάς, ἀναφέρεται σὲ νοταριακὴ πράξη¹.
- 1487: ὁ Μάρκος Capadocha τοῦ ποτὲ παπα Ἰωάννη, κάτοικος τοῦ χ. Κάτω Ἁγιά Παρασκή, ἀναφέρεται σὲ νοταριακὴ πράξη².
- 1490: ὁ Ἰωάννης Καππάδοκας ὑπογράφει ὡς μάρτυρας στὴ διαθήκη τοῦ Ἰωάννη Τζαγκαρόλα³.
- 1504-1530: τὸ 1504 ὁ Μανοῦσος Capadoca τοῦ ποτὲ ζωγράφου μαῖστορο Ἰωάννη, κάτοικος βούργου Χάνδακα, πουλᾷ στὸν Γεώργιο Selavo, χρηματομεσίτη, τὰ σπίτια του στὸ βούργο τοῦ Χάνδακα, στὴν ἐνορία τῆς Πανυμνήτου⁴. τὸ 1517 πουλᾷ στὸν μαῖστορο Μιχαὴλ Μαῦρο, παπουτσή, σπίτι στὸ βούργο τοῦ Χάνδακα, στὴν ἴδια ἐνορία⁵. τὸ 1530 ἀγοράζει ἀπὸ τὸν Μιχαὴλ Καλλέργη, γιὸ τοῦ ποτὲ Γεωργίου, κάτοικο βούργου Χάνδακα, σπίτι στὴν πλατεὶά στράτα τοῦ βούργου, στὴν ἐνορία τοῦ Ἁγίου Δημητρίου⁶.
- 1512-1516: ὁ μαῖστορο Ἰάκωβος (Γιακουμῆς) Καππάδοκας, ζωγράφος, γιὸς τοῦ ζωγράφου μαῖστορο Ἰωάννη, κάτοικος βούργου Χάνδακα, ἀναφέρεται σὲ νοταριακὲς πράξεις⁷.
- 1536: ὁ Νικήτας Capadochi, ὁ Camissa Capadochi καὶ ὁ Paduni Capadochi περιλαμβάνονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Ἀρμένοι⁸. ὁ Μιχάλης Capadochi, ὁ Σήφης Capadochi, ὁ Μιχάλης Capadochi, ὁ Γιάννης Capadochi, ὁ Σήφης Capadochi, ὁ Κώστας Capadochi, ὁ γιὸς του Μανόλης καὶ ὁ Ἀνδρέας Capadochi ἀναγράφονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Κουρνάς⁹. ὁ Πιέρος Capadochi καὶ ὁ Γιάννης Capadochi ἀναφέρονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Mathea¹⁰. ὁ Γεώργης Capadochi καὶ ὁ Γέρος Capadochi περιλαμβάνονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Surro¹¹. ὁ Λέος Capadochi, ὁ Θεόδωρος Capadochi καὶ ὁ Μιχάλης Capadochi ἀναγράφονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Zizifea Gavalochori¹². ὁ Γεώργης Capadochi ἀναφέρε-

chi, σελ. 207 ἀρ. 89.— Τοῦ Ἰδίου, *I pittori*, σελ. 251, 252, 261 ἔγγρ. 16, 262 ἔγγρ. 21, 263 ἔγγρ. 22.— Κωνσταντοῦδάκη, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 316-317 ἀρ. 16.

1. Iorga, *Documents*, σελ. 113.

2. Ὁ.π., σελ. 114.

3. Σάθα, *Κρητικαὶ διαθήκαι*, σελ. 659-660 ἔγγρ. 5. Στὸ κείμενο τῆς διαθήκης ὁ Ἰζαγκαρόλας τὸν ἀναφέρει: τὸν κὺρ Ἰωάννη τὸν Ἱστοριογράφον τὸν Καπάδοκα.

4. Κωνσταντοῦδάκη, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 316.

5. Ὁ.π.

6. Ὁ.π., σελ. 316-317.

7. Ὁ.π., σελ. 327-328 ἀρ. 34.

8. Πλουμίδη, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 324.

9. Ὁ.π., σελ. 325.

10. Ὁ.π., σελ. 327.

11. Ὁ.π., σελ. 335.

12. Ὁ.π., σελ. 338.

ται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Caridi San Zorzi¹. ὁ Ἀλέξης τοῦ ποτὲ Capadocha περιλαμβάνεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Καλαμίτσι (Calanucino)².

1575-1583: τὸ 1575 ὁ Νικολὸς Capadocha παρίσταται στὴ συνάντηση τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Κρητικῶν καὶ στὴν ψηφοφορία γιὰ τὴν ἐκλογή ἐκπροσώπου, ποὺ θὰ παρουσιαστεῖ στὸν Γενικὸ Προβλεπτή³. τὸ 1583 καταβάλλει *livello* γιὰ σπίτια στὴ ρούγα καὶ στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα καὶ εἶναι χρεωφειλέτης τοῦ δημοσίου ταμείου⁴.

1583: ὁ Μιχάλης Capadocha καταβάλλει *livello* γιὰ σπίτια στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα⁵.

1637: ὁ παπα Γιώργης Capadhochi, ἀπὸ τὸ χ. Κάτω Κεραμές, λειτουργεῖ τὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, καὶ ὁ παπα Μάρκος Capadhochi, ἀπὸ τὸ ἴδιο χωριό, λειτουργεῖ τὴν ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, στὸ χωριὸ αὐτό· καὶ οἱ δύο ἐκκλησίες ἀνήκουν στὴν ἰδιοκτησία τοῦ Τζώρτζη Zancarol⁶.

1644: ἡ οἰκογένεια Capadocha συγκαταλέγεται στοὺς cittadini τῶν Χανιῶν σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφή τοῦ Trivan⁷.

Τὸ ὄνομα Καππαδόκης ἀπαντᾶται συχνὰ καὶ ὡς βαφτιστικόν⁸.

15. Καραντηνός⁹, ἀπὸ τὰ Κάρανα (;) Μ. Ἀσίας

1304: ὁ Γεώργιος Carandino μαζί μὲ ἄλλους, κατοίκους βοῦργου Χάνδακα, ἐγγυῶνται σὲ νοταριακὴ πράξη γιὰ τὸν Πέτρο de Mestre καὶ τὸν Μιχάλη Scordhili¹⁰.

1320: κάποιος Carandino ἔχει νοικιάσει σπίτι, ποὺ ἀνήκει στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Μουγλινοῦ, στὸν παλαιὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα¹¹.

1345: ὁ Στρατήγιος Carandino, γιὸς τοῦ ποτὲ παπα Γεωργίου, κάτοικος τοῦ χ. Καμάρι, νοικιάζει στὸν παπα Ἐμμανουὴλ Gramaticopulo, κουνιάδο του, κάτοικο τοῦ ἴδιου χωριοῦ, ἀμπέλι στὸ χ. Κεραμούτσι¹².

1. Ὁ.π., σελ. 339.

2. Ὁ.π., σελ. 340.

3. Καραπιδάκη, Β, σελ. 147 ἀρ. 147.

4. Ρ. Castrofilaca, φ. 38^v, 40^r, 49^r.

5. Ὁ.π., φ. 46^v.

6. Χαιρέτη, Ἀπογραφή, σελ. 358 ἀρ. 165-166.

7. Μανούσακα, Trivan, σελ. 55.

8. Βλ. π.χ. Capadocha Psaromilingo, Capadocha Lubino (Πλουμίδη, Κατάλογος στρατευσίμων, σελ. 324, 346).

9. Βλ. Moritz, ὁ.π., σελ. 39.

10. Pietro Pizolo, II, σελ. 31 ἔγγρ. 757.

11. Τσιρπανλή, Κατάστιχο, σελ. 216 ἔγγρ. 1261.

12. Μανούσακα - van Gemert, Ἀνέκδοτα ἔγγραφα, σελ. 97-98 ἔγγρ. 3.

- 1363: ὁ καλόγερος Καραντηνὸς περιλαμβάνεται στοὺς δέκα "Ἕλληνες ποὺ μετεῖχαν στὸ συμβούλιο τῶν φεουδαρχῶν τοῦ Χάνδακα¹.
- 1370: ὁ Νικόλαος Carandino καὶ ὁ Νικόλαος Francisco διεκδικοῦν ἓνα ἀμπέλι στὸ χ. Δαφνές².
- 1378: ὁ Ἰωάννης Carandino, κάτοικος τοῦ χ. Selopulo, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα³.
- 1384: ἡ Ἀναστασοῦ Carandinopula ὀρίζεται μάρτυρας σὲ ὑπόθεση διεκδίκησης βιλλάνου⁴.
- 1449: ὁ σερ Γεώργιος Carandino ἀναφέρεται σὲ νοταριακὴ πράξη⁵.
- 1450: ὁ Γεώργιος Καραντηνὸς εἶναι ἔμπορος, κυρίως κρασιοῦ, στὴν Κρήτη⁶.
- 1462: ὁ Ἄγγελος Carandino ὀρίζεται πληρεξούσιος τοῦ ἱερομονάχου Νείλου Calossina, ἡγουμένου τοῦ μοναστηριοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου Βροντησίου⁷.
- 1464: ὁ σερ Ἄγγελος Carandino καὶ ὁ σερ Ἀντώνιος Carandino ὑπογράφουν ὡς μάρτυρες σὲ νοταριακὴ πράξη⁸.
- 1467: ὁ σερ Ἀντώνιος Carandino πουλᾷ μὲ πίστωση ὑφάσματα σὲ τρεῖς γνωστούς ζωγράφους τοῦ Χάνδακα⁹.
- 1468: ὁ νέος πληρεξούσιος τοῦ πατριαρχείου Φραγκίσκος de Matzabuffalo ὀφείλει νὰ εἰσπράξει τὰ χρέη τοῦ ποτὲ Γεωργίου Carandino, πρώην μισθωτῆ τῆς κτηματικῆς περιουσίας τοῦ λατινικοῦ πατριαρχείου στὴν Κρήτη, κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ καρδινάλιου Βησσαρίωνος¹⁰.
- 1481: ὁ σερ Andreonus Karandino ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη¹¹.
- 1529: ὁ μαῖστρο Μιχάλης Καραντηνὸς ὀρίζεται στιμαδόρος (ἐκτιμητῆς) σὲ προικοσύμφωνο¹².
- 1536: ὁ Μανόλης Caradino περιλαμβάνεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν Χανιῶν¹³.

1. Gerland, *Histoire de la noblesse*, σελ. 58.

2. Sant'schi, *Régestes*, σελ. 47 ἀρ. 204.

3. "Ο.π., σελ. 210 ἀρ. 896.

4. "Ο.π., σελ. 197 ἀρ. 809.

5. Iorga, *Documents*, σελ. 109.

6. Τσιρπανλῆ, *Κληροδότημα*, σελ. 285 σημ. 48.

7. "Ο.π., σελ. 200.

8. "Ο.π., σελ. 263 ἔγγρ. ΙΔ' ΙΙΙ.

9. Cattapan, *I pittori*, σελ. 251, 261 ἔγγρ. 16.

10. Τσιρπανλῆ, *Κληροδότημα*, σελ. 282-284 ἔγγρ. ΚΑ'.

11. Cattapan, *Nuovi documenti*, σελ. 45 ἔγγρ. 9.

12. Βισβίτζη, *Προικῶνα*, σελ. 96-97 ἔγγρ. 13.

13. Πλουμιδῆ, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 319.

1576: ὁ Τζοάννε Carandino ἐκλέγεται γραφέας τῆς καστελλανίας τοῦ Belvedere *prima muda*¹.

1583: ἡ ντόνα Φιορέντζα Carandino καταβάλλει *livello* γιὰ σπίτια στὸ *fontego* τοῦ Χάνδακα². ὁ μισερ Νικολός Corandino τοῦ ποτέ σερ Φραντζέσκου περιλαμβάνεται στοὺς φεουδάρχες τῆς Σητείας, οἱ ὅποιοι ἦταν ὑποχρεωμένοι νὰ συντηροῦν ὑποζύγια³.

16. Κασταμονίτης⁴, ἀπὸ τὴν Κασταμονή

1272: στὸ ὄνομα τοῦ Κωνσταντίνου Κασταμονίτου καταχωρίζεται ἐνάμισυ ἱππικὸ φέουδο, τὸ ὁποῖο ἔχει κληρονομήσει⁵.

1281: οἱ ἀδελφοὶ Μάρκος καὶ Φίλιππος Costamoniti, κάτοικοι Χάνδακα, ὑπόσχονται στὸ γαμπρό τους νὰ τοῦ πληρώσουν τὸ ὑπόλοιπο τῆς προίκας τῆς ἀδελφῆς τους Θεοδώρας⁶.

τέλη 13ου αἰ.- ἀ' δεκαετία 14ου αἰ.: ὁ Μάρκος Castamoniti μνημονεύεται ὡς δανειστὴς τοῦ πρεσβυτέρου Θεοδώρου Calopti⁷.

1300: ἡ Κυράννα Castamonitena, μεταπράτρια, κάτοικος Χάνδακα, δανεῖζει σιτᾶρι καὶ κρασί στὸν Μιχαήλ Março, κάτοικο κάστρου Μονοφατσίου⁸.

1304: ὁ Φίλιππος Castamoniti, κάτοικος Χάνδακα, συνάπτει *colleganza* μὲ τὸν Μάρκο Selavo, τὸν Μάρκο Urso Buriola καὶ τὸν Νικόλαο Venetando, γιὰ τοῦ ποτέ Ἀγγέλου Venetando, κατοίκους Χάνδακα⁹.

1315: ὁ παπα Ἰωάννης Castamoniti, κάτοικος τοῦ χ. Μακρυτοῖχος, ἔχει δανειστεῖ χρῆματα ἀπὸ τὸν Ἰωάννη Quirino. *spatario*¹⁰.

1324: οἱ ἀδελφοὶ Γεώργιος καὶ Νικόλαος Castamoniti καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ τους Furni Farenço μνημονεύεται ὅτι δέχτηκαν ἔνοπλη ἐπίθεση¹¹.

1. Καρραπιδάκης, Β, σελ. 170, 171 ἀρ. 191.

2. P. Castrolilaca, φ. 47^ν.

3. "Ο.π., φ. 91^ν.— Ξηροχάκης, Ἱστορικά σημειώματα, σελ. 123.— [Παπαδάκης], *Castrolilaca*, σελ. 251

4. Βλ. Moritz, ὁ.π., σελ. 36.— Παπαδημητρίου, ὁ.π., σελ. 728.— Β. Κατσάρου, Ἰωάννης Κασταμονίτης. Συμβολὴ στὴ μελέτη τοῦ βίου, τοῦ ἔργου καὶ τῆς ἐποχῆς του, Θεσσαλονίκη 1988, σελ. 76.

5. Χαϊρέτη, *Τὰ παλαιότερα Κατάστιχα*, σελ. 509.

6. Leonardo Marcello, σελ. 187-188 ἔγγρ. 561.

7. Τσιρπανλῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 151 ἔγγρ. 19.

8. Pietro Pizolo, I, σελ. 39-40 ἔγγρ. 74. Πρβλ. Μαλέζου, *Ἡ παρουσία τῆς γυναίκας*, σελ. 76.

9. Pietro Pizolo, II, σελ. 170 ἔγγρ. 1063, 174 ἔγγρ. 1074.

10. Τσιρπανλῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 155 ἔγγρ. 35.

11. Duca di Candia, Bandi, σελ. 154 ἔγγρ. 386.

17. Κομνηρός¹, από την Κόμνη Θράκης

- 1316-1319: ο παπα Κωνσταντίνος Comnino έχει δανειστεί αλεύρι από τον Κώστα Vilara, σιτάρι από τον επίτροπο του Ματθαίου Raguseo και χρήματα² (πρβλ. πιδ κάτω, σελ. 309, λ. Raguseo).
- 1368: ο Σταμάτης Cumnino είναι μεταξύ εκείνων, που έπειδή έχουν αναλάβει να σηκώνουν κάθε Τρίτη την εικόνα της Παναγίας, απαλλάσσονται από την υποχρέωση περιπόλου³.
- 1453: ο Κωνσταντίνος και ο Ίσαάκιος Κομνηνοί περιλαμβάνονται στους Κωνσταντινουπολίτες πρόσφυγες στην Κρήτη, μετά την άλωση της βυζαντινής πρωτεύουσας από τους Τούρκους⁴.
- 1536: ο Νικολός Comino [Comnino;] περιλαμβάνεται στον κατάλογο στρατευσίμων των Χανιών⁵.
- 1583: ο μαΐστρο Βασίλης Cominò [Comnino;] καταβάλλει *livello* για άποθήκη στο βουργο του Χάνδακα, ο Μανόλης Comino [Comnino;] *livello* για σπίτια στο βουργο του Χάνδακα και ο Γιάννης Comenò [Comnino;] *livello* για σπίτια στο Χάνδακα⁶.
- 1644: η οικογένεια Cominò [Comnino;] συγκαταλέγεται στους cittadini του Χάνδακα σύμφωνα με την απογραφή του Trivan⁷.
- 1669: ο Ίωάννης Κομνηός [Κομνηρός;] και ο Ζώρζης Κομνηός [Κομνηρός;] περιλαμβάνονται στους τιμαριούχους, οι όποιοι έλαβαν μέρος στο συμβούλιο της κοινότητας της Κρήτης, λίγο πριν από την πτώση του Χάνδακα στους Τούρκους⁸.

18. Κουταγιώτης⁹, από την Κιουτάχεια

- 1300: ο Ίωάννης Pisano, έπονομαζόμενος Cutalioi [Cutalioi;], και ο Μάρκος Romano, κάτοικοι Χάνδακα, πουλούν ένα βόδι στον Ίωάννη de Porto, κάτοικο Χάνδακα· τον ίδιο χρόνο ο γιός του ποτέ Ίωάννη Catalioi [Cu-

1. Βλ. Άμάντου, *Παρατηρήσεις*, σελ. 50 (= *Γλωσσικά Μελετήματα*, σελ. 261).— Τοῦ Ξιδίου, *Ἡ καταγωγή τῶν Κομνηνῶν*, *Θρακικά* 10 (1938), σελ. 232-233.— Πολέμη, *The Doukai*, σελ. 134 σημ. 1.— Τριανταφυλλίδη, *δ.π.*, σελ. 32, 37 και σημ. 88.

2. Τσιρπανλή, *Κατάστιχο*, σελ. 156 ἔγγρ. 38, 158-159 ἔγγρ. 42-43.

3. Santschi, *Régestes*, σελ. 138 ἄρ. 298.

4. Gerland, *Histoire de la noblesse*, σελ. 176 ἔγγρ. XXXV.

5. Πλουμίδη, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 303.

6. P. Castrolilaca, φ. 37^r, 46^v, 47^v.

7. Μανούσακα, *Trivan*, σελ. 49.

8. Gerland, *Histoire de la noblesse*, σελ. 154 ἔγγρ. XXVII.

9. Βλ. Άλεξίου, *Πρόσφυγες*, σελ. 311-312.— Παναγιωτάκη, *Μελετήματα*, σελ. 28 σημ. 4.

- ταιοί;], Ἰωάννης Pissano, κάτοικος Χάνδακα, δανείζει στὸν Σήφη Sclavus, κάτοικο κάστρου Adanati, πενήντα βόδια¹ (πρβλ. πιὸ πάνω, σελ. 260, λ. Pisano).
- 1301-1306: τὸ 1301 ὁ Ἰωάννης Cutaioti, κάτοικος Χάνδακα, νοικιάζει ἀπὸ τὸν Λεονάρδο Abramo, κάτοικο Χάνδακα, σπίτια στὸ Χάνδακα². τὸ 1306 μνημονεύεται ὡς δανειστής τοῦ παπα Φιλίππου Calomega³.
- 1346-1355: τὸ 1346 ὁ Ματθαῖος Cutaioti πουλᾷ στὸν Τζαννάκη Σαχλίκη δύο ἀγγελάδες· ἀπὸ τὸ 1350 ἔχει νοικιάσει τὰ σπίτια τοῦ Στεφάνου Σαχλίκη στὸ Χάνδακα· τὸ 1355 ὁ Σαχλίκης τὸν ἐξοφλεῖ γιὰ πενήντα ὑπέρπυρα, τὰ ὁποῖα εἶχε πληρώσει στὸν Δομήνικο Bono⁴.
- 1355-1360: τὸ 1355 ὁ Νικόλαος Κουταγιώτης, κάτοικος Χάνδακα, ἐγγυᾶται γιὰ τὴ μετάβαση τοῦ καπετάνιου/ἐμπόρου Ματθαίου Ραγουζαίου, κατοίκου Χάνδακα, στὴν Κορώνη, μὲ πλοῖο πὸν μεταφέρει προϊόντα⁵. τὸ 1360 στὸν καπετάνιο/ἐμπορο Νικόλαο Κουταγιώτη χορηγεῖται ἄδεια νὰ μεταβεῖ στὴν Κορώνη, μὲ πλοῖο πὸν μεταφέρει προϊόντα⁶.
- 1357: ὁ Γεώργιος Cutaioti, κάτοικος βούργου Χάνδακα, ἔχει συνεταιρικὰ μὲ τὸν Πέτρο Clarencianus, κάτοικο βούργου Χάνδακα, ἕνα ἀμπέλι στὸ χ. Φοινικιά καὶ τοῦ ὑπενοικιάζει τὸ μερίδιό του ἀπὸ ἄλλο ἀμπέλι, στὸ ἴδιο χωριό⁷ (πρβλ. πιὸ πάνω, σελ. 200, λ. Clarencianus).
- 1357: ὁ σερ Constancius Cutaioti ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὲς πράξεις⁸.
- 1367: ὁ Ἀντώνιος Gradonico καὶ ὁ ἀδελφὸς καὶ ἐγγυητὴς του Φραγκίσκος, γιοὶ τοῦ ποτὲ Ἰωάννη, ὀφείλουν ἕκατὸ ὑπέρπυρα στὴ Σοφία, κόρη τοῦ ποτὲ Πέτρου Cutagioti⁹.
- 1369: ὁ Πέτρος Cutagioti ἔχει ἕναν σκλάβο Τάρταρο ὀνομαζόμενον Θεόδωρο, ὁ ὁποῖος μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα¹⁰.
- 1369-1370: τὸ 1369 ὁ Ἰωάννης Cutagioti τοῦ ποτὲ Ματθαίου ἐνάγει τοὺς καλογέρους Ἰωνὰ καὶ Θεοστήρικτο, γιὰ κατοχὴ γῆς στὸ χ. Pigadulia¹¹. τὸ 1370 ἀποφασίζεται νὰ πάρει ὁ Ἰωάννης τὸ μοναστήρι τῶν Ἁγίων Ἀπο-

1. Pietro Pizolo, I, σελ. 28 ἔγγρ. 47, 320 ἔγγρ. 705.

2. Benvenuto de Brixano, σελ. 42-43 ἔγγρ. 108-109.

3. Τσιρπανλῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 160 ἔγγρ. 46.

4. van Gemert, *Σαχλίης*, σελ. 42 καὶ σημ. 29, 44, 88 ἔγγρ. 4.2, 89 σημ. 2.—
Μανούσακα-van Gemert, *Ὁ δικηγόρος*, σελ. 225 σημ. 42.

5. Γάσπαρη, *Ναυτιλιακὴ κίνηση*, σελ. 297 πίν. 3α.

6. Ὁ.π., σελ. 301 πίν. 3β.

7. Zaccaria de Fredo, σελ. 68-69 ἔγγρ. 94, 78-79 ἔγγρ. 109-110.

8. Ὁ.π., σελ. 77 ἔγγρ. 106-107, 80 ἔγγρ. 112, 83 ἔγγρ. 118.

9. Sant'schi, *Régestes*, σελ. 121 ἀρ. 138.

10. Ὁ.π., σελ. 152 ἀρ. 443.

11. Ὁ.π., σελ. 152 ἀρ. 435.

- στόλων στο παραπάνω χωριό, πού κατείχε ο καλόγερος Νικόδημος και να σεβαστεί τα δικαιώματα του καλογέρου Ίωσήφ¹.
- 1370: ο Ίωάννης Cutagioti, κουρέας, πού νοικιάζει τὸ μαγαζὶ τοῦ ποτὲ Ἐμμανουὴλ Nani, στὴν πλατεία τοῦ Χάνδακα, μπορεῖ νὰ ἔχει τὴ μυλόπετρά του στὰ ἀνατολικά τοῦ μαγαζιοῦ του, παρὰ τὴν ἀντίθεση τῶν ἐπιτρόπων τοῦ ποτὲ Ἀνδρέα Traversario, κουρέα, πού διεκδικοῦν τὸ μέρος αὐτό².
- 1370: ἡ χήρα Ἑλένα Cutaiotti νοικιάζει τὴν *capira* τῆς στὸ Ξώπορτο τοῦ Χάνδακα³.
- 1386: ὁ Ίωάννης Cutaioti καὶ ὁ Ἀνδρέας Paulopulo πού εἶχαν πιστωτῆ τους τὸν Πέτρο Cipro, πτώχευσαν⁴.
- 14ος αἰ.: οἰκογένεια Κουταγιώτη καὶ χήρα Κουταγιώτενα, «πολιτικὴ» ἀναφέρονται στὰ ποιήματα τοῦ Στεφάνου Σαχλίκη⁵.
- 1434: Γεώργιος Cutagioti, γιὸς τοῦ ποτὲ πρωτοπαπᾶ Μανόλη Cutagioti, καὶ Γεώργιος Cutagioti, γιὸς τοῦ παπα Μιχάλη, ὀρθόδοξοι ἱερεῖς Χάνδακα⁶.
- 1558: ὁ παπα Μιχάλης Cutagioti, κάτοικος τοῦ χ. Σάρχος, λειτουργὸς τῆς ἐκκλησίας τῆς Παναγίας στὸ κάστρο Μαλεβιζίου, καὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς Θεοτόκου στὸ χ. Κάτω Ἀσίτες, περιλαμβάνεται στοὺς σαράντα Ἑλληγες κληρικούς ἀπὸ τὰ χωριὰ τοῦ διαμερίσματος τοῦ Χάνδακα, πού ὑπάγονται στὴ δικαιοδοσία τοῦ λατίνου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης⁷.
- 1564-1566: ὁ Μανόλης Κουταγιώτης τοῦ Παπανικόλα, νοτάριος Χάνδακα, ἀναφέρεται στὰ κατάστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαὴλ Μαρκᾶ⁸.
- 1583: ἡ ντόνα Ἀθούσα, χήρα τοῦ Κωνσταντῆ Cutagioti, καὶ ὁ Μιχαὴλ Cutagioti εἶναι χρεῶστες στὸ *fontego* τοῦ Χάνδακα γιὰ τὸ 1581⁹.

19. Κύπρος, Κυπριώτης, Κυπραῖος. Κύπριος¹⁰ καὶ Ντατζύπρης, ἀπὸ τὴν Κύπρο

1386-1393: τὸ 1386 ὁ Πέτρος Cipro χρωστᾶ χρήματα στὸν Ἰάκωβο Pasqua-

1. Ὁ.π., σελ. 45 ἀρ. 190-191, 49 ἀρ. 212.

2. Ὁ.π., σελ. 53 ἀρ. 226.

3. Μανούσακα-van Gemert, Ὁ δικηγόρος, σελ. 225 σημ. 42.

4. Santschi, *Régestes*, σελ. 246-247 ἀρ. 1136.

5. van Gemert, *Σαχλίκης*, σελ. 57 σημ. 103, 67, 68, 69, 72, 73, 74 σημ. 182.— Μανούσακα-van Gemert, Ὁ δικηγόρος, σελ. 225.— Παναγιωτάκη, *Μελετήματα*, σελ. 13 σημ. 2, 15 σημ. 1, 17, 25, 27, 28 καὶ σημ. 4, 42, 43.

6. Παναγιωτάκη, *Μελετήματα*, σελ. 28 σημ. 4.

7. Τσιρπανλῆ, *Νέα στοιχεῖα*, σελ. 83, 104.

8. Μέρτζιου, *Σταχνολογήματα*, σελ. 233 ἀρ. 28.

9. P. Castrolilaca, φ. 34^f.

10. Βλ. Στεφάνου Βυζαντίου, *ἔ.π.*, σελ. 396.— Moritz, *ἔ.π.*, σελ. 35 — Κοντοσόπουλου, *Les suffixes*, σελ. 108 σημ. 9, 113 καὶ σημ. 23, 122.

- figo¹: τὸ 1393 μαζί με ἄλλους ὀρκίζεται ὡς *capita creditorum* τοῦ Ἄνδρέα de Grimaldo².
- 1453: ἡ Μαρία, χήρα τοῦ Νικολάου Chiprioti, κάτοικος τοῦ χ. Chalogheri, βρίσκεται τώρα στὸ Χάνδακα³.
- 1497: ὁ «Μιχάλης ὁ Κυπριώτης, ὁ ἐργαστηριακὸς» κρατεῖ ὡς ἐνέχυρο, ἐναντι ἐννέα ὑπερπύρων, μιὰ κούπα ἔξι ὀγγιῶν τοῦ Γεωργίου de Cipris, γιοῦ τοῦ ποτὲ Ἰωάννη, κατοικοῦ Χάνδακα, ὁ ὁποῖος ζητάει στὴ διαθήκη του νὰ τοῦ ἐπιστραφεῖ ἡ κούπα⁴.
- 1499: ὁ Γεράσιμος Cipro, καλόγερος, ὡς οἰκονόμος τοῦ μοναστηριοῦ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης τοῦ Σινᾶ στὸ Χάνδακα, θὰ παραλάβει ἀπὸ τὸ ζωγράφο Νικολὸ Riso κάτοικο βούργου Χάνδακα, εἰκοσιτέσσερες εἰκόνες, ὅταν ἐπιστρέψει ἀπὸ τὸ Σινᾶ⁵.
- 1532: ὁ Φραντζισκῆς Ντατζύπρης τοῦ ποτὲ Γεωργίου, κάτοικος Χάνδακα, συντάσσει τὴ διαθήκη του⁶.
- 1537-1541: τὸ 1537 ὁ σερ Παῦλος Dacipri ἐκλέγεται *coadjutor ordinarius cancellerie*⁷: τὸ 1541 ὁ σερ Παῦλος Dacypri, ὡς τώρα *coadjutor ordinarius cancellerie*, ἐκλέγεται *notarius ordinarius* στὴ θέση τοῦ ποτὲ Γεωργίου Priorti⁸.
- 1538: ὁ Μάρκος Ντουτζύπρης ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη⁹.
- 1538: ὁ Στέφανος Ντατσύπρης, νοτάριος Χάνδακα, ἀναφέρεται στὰ κατὰστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαὴλ Μαρά¹⁰.
- 1553-1569: ὁ Μανέας Ντατσύπρης, νοτάριος Χάνδακα, ἀναφέρεται στὰ κατὰστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαὴλ Μαρά¹¹.
- 1573: ὁ Μανόλης Dacipri ἐγγυᾶται γιὰ τὴ μετάβαση τοῦ Γεωργίου Rodio, ἀπὸ τὸ Καστέλλι Πεδιάδας, στὰ Κύθηρα γιὰ νὰ χειροτονηθεῖ παπάς¹² (πρβλ. πρὸ πάνω, σελ. 222, λ. Rodio).
- 1574: ὁ σερ Ἀντώνιος Dacipri τοῦ Τζουάννε ἐκλέγεται *sanser ordinario ἢ messitar*¹³.

1. Santschi, *Régestes*, σελ. 246-247 ἀρ. 1136.
2. "Ο.π., σελ. 323 ἀρ. 1450.
3. Iorga, *Documents*, σελ. 109.
4. Σάθα, *Κρητικαὶ διαθήκαι*, σελ. 664-668 ἔγγρ. 9.
5. Cattapan, *Nuovi elenchi*, σελ. 213-214 ἔγγρ. 9.—Τοῦ Ἰδίου, *I pittori*, σελ. 253, 265-266 ἔγγρ. 27.
6. Bakker-van Gemert, *Οἱ διαθήκες*, σελ. 73-74 ἔγγρ. 24, 74-75 σημ. 2-3.
7. Καρπαδιάκη, Α, σελ. 3 ἀρ. 12.
8. "Ο.π., σελ. 79 ἀρ. 247.
9. Κισκίρη, *Σύμβαισις μαθητείας*, σελ. 15 ἔγγρ. Β'.
10. Μέτζιου, *Σταχρολογήματα*, σελ. 234 ἀρ. 69.
11. "Ο.π., σελ. 234 ἀρ. 72.
12. Καρπαδιάκη, Β, σελ. 97 ἀρ. 30.
13. "Ο.π., σελ. 127 ἀρ. 111.

- 1575: ὁ Τζουάν Dacipri παρίσταται σὲ συνάντηση τῶν cittadini, σχετικὴ μὲ τὴ διάθεση σιταριοῦ¹.
- 1577: ὁ Ἀνδρέας Ντατζύπρης, τζαγγάρης, τοῦ ποτὲ μαῖστρο Σταυριανοῦ, κάτοικος Χάνδακα, ὡς βαρδιάνος τῆς *Scuola* τοῦ Ἁγίου Νικολάου τῶν τζαγγάρων, παραλαμβάνει μέρος τῆς δωρεᾶς, ποὺ ὁ ποτὲ μαῖστρο Γεώργης Γαβαλάς, λεγόμενος Μπεφάνης, τζαγγάρης, εἶχε κληροδοτήσει στὴν ἀδελφότητά².
- πρὶν ἀπὸ τὸ 1578: ὁ Μένεγος Ντατσύπρης ἀναφέρεται στὰ κατάστιχα τοῦ νοταρίου Μιχαὴλ Μαρά³.
- 1578-1580: τὸ 1578 ὁ Τζώρτζης Ciprian καὶ ὁ Μανόλης Valente ἐκλέγονται ἔκτακτοι ἀναπληρωτές⁴. τὸ 1580 ὁ Τζώρτζης Cyprian τοῦ Ματθαίου ἐκλέγεται τακτικὸς ἀναπληρωτής⁵.
- [1580]: ὁ σερ Τζώρτζης Ciprian ἐκλέγεται *scrivano alle querimonie*⁶.
- 1589-1605: Γεώργιος Ciprian, νοτάριος Χάνδακα⁷.
- 1590-1607: μαῖστρο Τζώρτζης Ντατζύπρης τοῦ μαῖστρο Λορέντζου, ζωγράφος Χάνδακα⁸.
- 1597: ὁ Τζουάννης Ντατζύπρο τοῦ ποτὲ Γιάκουμου ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξι⁹.
- 1599: ὁ μαῖστρο Τζαννῆς Τατζύπρης τοῦ ποτὲ Χουσταφῆ, ἀπὸ τὸ χ. Βόρους Ρεθύμνου, συμφωνεῖ νὰ παντρευτεῖ ὁ γιὸς του Χουσταφῆς τὴ Ζαμπέτα, κόρη τοῦ Γεωργιᾶ Βαρούχα, τοῦ ποτὲ Κωνσταντῆ, λεγόμενου Σταθόπουλου, ἀπὸ τὸ χ. Μοναστηράκι¹⁰.
- 16ος αἰ.: ὁ Αὐγουστίνος Τατζύπρης μπορεῖ νὰ χειροτονηθεῖ ἱερέας, σύμφωνα μὲ τὴ μαρτυρία τοῦ πνευματικοῦ Ἰωάνη Κυνηγοῦ, ποὺ κατοικεῖ στὸ μοναστήρι τῆς Κυρίας Διαβατηνῆς¹¹.
- 1606: στὸν Ἀνδρέα Κυπριώτη καὶ ἄλλους, ἔχει ἐγγυηθεῖ ὁ μαῖστρο Γιάννης Καφάτος, γιὰ τὸ μαῖστρο Μάρκο Βλαστό, «χαρκιά»¹².

1. Ὁ.π., σελ. 153 ἀρ. 151.

2. Μέρτζιου, *Σταχυολογήματα*, σελ. 290-291 ἔγγρ. XXXIX.

3. Ὁ.π., σελ. 302.

4. Καραπιδάκη, Β, σελ. 241 ἀρ. 353.

5. Ὁ.π., σελ. 269 ἀρ. 463

6. Καραπιδάκη, C, σελ. 271 ἀρ. 1.

7. Θεοτόκη, *Εἰσαγωγή*, σελ. 80.—Μοάτσου, *Ἀνέκδοτος κατάλογος*, σελ.

303.—Εὐαγγελάτου, *Χορτάτσης*, σελ. 190, 199, 224 ἔγγρ. 12

8. Κωνσταντοπούδου, *Νέα ἔγγραφα*, σελ. 185 ἀρ. 43.—Καζανάκη-

Λάππα, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 230-231 ἀρ. 58.

9. Βισβίτζη, *Ηθροικῶα*, σελ. 104-105 ἔγγρ. 17.

10. Μανόλης Βαρούχας, σελ. 64-65 ἔγγρ. 44.

11. Μανούσικα, *Χειροτονία*, σελ. 328-329 ἔγγρ. Δ', 329 σημ. 8.

12. Μανόλης Βαρούχας, σελ. 382 ἔγγρ. 412.

- 1607: ὁ παπα Ἰαγουστής Ντατζύπρης, τοῦ ποτέ παπα Ἰωάννη, ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ προικοσύμφωνο¹.
- 1608: ἡ Ἀνέζα, χήρα τοῦ ζωγράφου Τζώρτζη Ντατζύπρη καὶ κόρη τοῦ ποτέ Ἰωάννη Ρουχάστη, ἐξουσιοδοτεῖ τὴν γιαγιά της Μαριέττα Ἀσπράδαινα, γιὰ ὑπόθεσή της².
- 1634: ὁ Δομήνικος Dacipro τοῦ ποτέ Ἀλβίζε ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη³.
- 1635-1636: ὁ Κυριάκος Ντατζύπρη τοῦ ποτέ Φραντζέσκου συμμετέχει ὡς τρίτος ἑταῖρος καὶ πωλητὴς σὲ ἑταιρεία πού συστήνουν ὁ ζωγράφος Δημήτρης Σαβαστὸς μὲ τὸν Ἀντώνη Τζαφουρόπουλο τοῦ ποτέ Βιτζέντζου⁴.
- 1638: ὁ Μανόλης Ντατζύπρης, λεγόμενος Σπεράτζης, καὶ ὁ Κωνσταντῆς Φράγγος τοῦ Γιωργίτζη, καπελάρης, ἰδρύουν «συντροφία»⁵.
- 1643: ὁ «εὐλαβὴ αφεντὴ πατερας ο Κυπριος» ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ προικοσύμφωνο⁶.
- 1644: ἡ οἰκογένεια Dacipri συγκαταλέγεται στοὺς cittadini τοῦ Χάνδακα σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφή τοῦ Trivan⁷.
- 1645-1655: Αὐγουστίνος (da) Cipri, νοτάριος Χάνδακα⁸.
- 1646: ὁ Γιαννάς Ντατζύπρης, λεγόμενος Σπεράντζας, ζωγράφος, τοῦ ποτέ Ἄντωνῆ, ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη⁹.

20. Παλατιανός, ἀπὸ τὰ Παλάτια (= Μίλητο)

- 1320: ὁ Βασίλης Palaciano δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἐξασκήσει ξανά τὸ ἐπάγγελμα τοῦ κρεοπώλη¹⁰.
- 1375: ὁ Ἐμμανουὴλ Palatiano, βυρσοδέψης, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα¹¹.
- 1393: στὸν Γεώργιο Palatiano, γιὸ τοῦ ποτέ πρεσβυτέρου Cista, κάτοικο

1. Θ. Δετοράκη, Ἀνδρέας Ἀμοραῖος, ἄγνωστος πρωτοπαπὰς τοῦ Χάνδακα. Ἀνέκδοτα ἑλληνικὰ ἔγγραφα, Κρητικὴ Ἑστία περ. Δ' 1 (1987), σελ. 127-129 ἔγγρ. 3, 132 σμ.

2. Καζανάκη - Λάππα, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 231.

3. "Ο.π., σελ. 261-262 ἔγγρ. Γ'.

4. "Ο.π., σελ. 241.

5. Κωνσταντοπούδακη, *Μαρτυρίες*, σελ. 115-117 ἔγγρ. Ζ'.

6. Βισβίτζη, *Προικῶα*, σελ. 109-110 ἔγγρ. 21.

7. Μανούσακα, *Trivan*, σελ. 50.

8. Θεοτόκη, *Εἰσαγωγή*, σελ. 80.— Μοάτσου, Ἀνέκδοτος κατάλογος, σελ. 304.— Δετοράκη, *Αἰδασκαλικὲς καὶ βιβλιογραφικὲς συμβάσεις*, σελ. 250.

9. Καζανάκη - Λάππα, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 230 ἄρ. 57.

10. Duca di Candia, Bandi, σελ. 106 ἔγγρ. 287.

11. Sant'schi, *Régestes*, σελ. 182 ἄρ. 712.

τοῦ χ. Lauta, χορηγεῖται ἄδεια νὰ ταξιδέψῃ ἐξω ἀπὸ τὴν Κρήτη γιὰ νὰ χειροτονηθεῖ πρεσβύτερος, μετὰ ἀπὸ αἴτηση τοῦ Γεωργίου Bevardo¹.

1416: ὁ Λέος Palatiano, κάτοικος τοῦ χ. Grines, μνημονεύεται σὲ νοταριακὴ πράξη².

1459: ὁ Allfius Palatiano ἀναφέρεται σὲ νοταριακὴ πράξη³.

1583: ὁ σερ Γιάννης Appalatiano καταβάλλει *livello* γιὰ τὸν τόπο ποῦ τοῦ ἔχει παραχωρηθεῖ στὰ Χανιά⁴.

21. Πολίτης⁵, ἀπὸ τὴν Πόλη (= Κωνσταντινούπολη)

1299: ὁ Ἰωάννης Politi, πρῶην βιλλάνος τοῦ Ματθαίου Mesano, περιλαμβάνεται στοὺς ἑκατὸ ἀπελεύθερους βιλλάνους, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα μνημονεύονται στὸν πρῶτο κατάλογο ποῦ συνοδεύει τὸ κείμενο τῆς συνθήκης μεταξὺ Βενετῶν καὶ Καλλέργη⁶. ὁ Γεώργιος, ὁ Ἀντώνιος, καὶ ὁ Ἰωάννης Politi, γιοὶ τοῦ ποτὲ Λεωνῆ Politi. ὁ Νικόλας καὶ ὁ Ἐμμανουήλ Politi, γιοὶ τοῦ ποτὲ Λεωνῆ Politi καὶ ὁ Μιχάλης Politi, γιὸς τοῦ ποτὲ Γεώργη Politi, περιλαμβάνονται στοὺς ἀπελεύθερους βιλλάνους, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα μνημονεύονται στὸν τρίτο κατάλογο ποῦ συνοδεύει τὸ κείμενο τῆς ἴδιας συνθήκης⁷.

1300: ὁ Νικόλαος Politi, κάτοικος τοῦ χ. Ἐπισκοπὴ Χερσονήσου, ἀναγνωρίζει ὅτι ὀφείλει κρασὶ στὸν Λεονάρδο Bonhomo, παπουτσή, κάτοικο Χάνδακα⁸.

1304: ὁ Γεώργιος Politi, ἐπονομαζόμενος Scarlato, κάτοικος κάστρου Ρεθύμνου, ὑπενοικιάζει ἀπὸ τὸν Ἰωάννη Trivisano Tolomio, κάτοικο τοῦ χ. Ἀστρακοί, γῆ στὸ χ. Su Funare, τὸ ὁποῖο ὁ Trivisano εἶχε νοικιάσει ἀπὸ τὸν Ἀνδρέα Cornario Cornarolo⁹ (πρβλ. πῦρ πάνω, σελ. 271, λ. Trivisano).

1320: κάποιος Politi ἔχει νοικιάσει σπίτι, ποῦ ἀνήκει στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Μουγλινού, στὸν παλαιὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα¹⁰.

1380: ὁ Ἰωάννης Politi μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα¹¹.

1. Ὁ.π., σελ. 325 ἀρ. 1466.

2. I o r g a, *Documents*, σελ. 93.

3. Ὁ.π., σελ. 113.

4. P. Castrolifaca, φ 131^v.

5. Βλ. Κ ο ν τ ο σ ὀ π ο υ λ ο υ, *Les suffices*, σελ. 106 σημ. 2. — Τ ρ ι α ν τ α φ υ λ - λ ῖ δ η, ὁ.π., σελ. 25 σημ. 44, 36.

6. Μ ἔ ρ τ ζ ι ο υ, *Συνθήκη*, σελ. 276 ἀρ. 25.

7. Ὁ.π., σελ. 281.

8. Pietro Pizolo, I, σελ. 127 ἔγγρ. 261.

9. Pietro Pizolo, II, σελ. 69 ἔγγρ. 838.

10. Τ σ ι ρ π α ν λ ῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 216 ἔγγρ. 1261.

11. S a n t s e h i, *Régestes*, σελ. 223 ἀρ. 1016.

- 1393: ὁ Ἐβραῖος Μωυσῆς Politi μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα¹.
- 1420: ὁ Θόδωρος Politi μνημονεύεται ὡς δανειστής τοῦ Ξένου Μορφηνοῦ Φιλοκάναβου ποῦ εἶχε πτωχεύσει².
- 1536: ὁ Κωνσταντῆς Politi ἀναφέρεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν Χανιῶν³.
- 1536-1579: μαῖστρο Πέτρος Πολίτης, τοῦ μαῖστρο Φραντζέσκου, ζωγράφος Χάνδακα⁴. τὸ 1554 ὁ Πέτρος Πολίτης, ζωγράφος καὶ δάσκαλος, ἔχει φτιάξει δύο εἰκονίσματα, τὰ ὁποῖα πληρώνει ὁ καλόγερος Ἰωαννίκιος ἐπνομαζόμενος Ἀμαργιανίτης, ἀπὸ τὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου (ἢ Φανερωμένης) στὸ χ. Φουρνὴ Μιραμπέλλου⁵ (πρβλ. πῶς πάνω, σελ. 154, λ. Ἀμαργιανίτης).
- 1548: ὁ παπα Politi, λειτουργὸς τῶν ἐκκλησιῶν Κερα-Πολίτισσας καὶ Προφήτη Ἡλία στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα, περιλαμβάνεται στοὺς ἐνεήγητα Ἑλληνας κληρικούς ποῦ ὑπάγονται στὴ δικαιοδοσία τοῦ λατίνου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης⁶.
- 1551: ὁ Γεώργιος Πολίτης, τσαγγάρης, ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη⁷.
- 1583: ἡ Λαμπρὴ Politi καταβάλλει *livello* γιὰ σπίτια στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα καὶ ὁ Νικολὸς Politi *livello* γιὰ κατάστημα στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα⁸. ὁ σερ Πιέρος Polliti εἶναι χρεωφειλέτης τοῦ δημοσίου ταμείου τῶν Χανιῶν⁹.
- 1587: ἡ Πανταλέα, κόρη τοῦ ποτὲ μαῖστρο Πιέρου Πολίτη, πουλᾷ στὸν Γεώργιο Cloza, ζωγράφου, τοῦ ποτὲ Ἀνδρέα, τὸ ἕνα τρίτο σπιτιῶν στὸ Χάνδακα, στὴν ἐνορία τῆς Παναγίας Ὁδηγήτριας¹⁰.
- 1587: μετ' αἴτηση τῆς Ἀθούσας, κόρης, ἐπιτρόπου καὶ κληρονόμου τοῦ ποτὲ μαῖστρο Πιέρου Πολίτη, ζωγράφου, ὑποχρεώνεται ὁ ζωγράφος Τζώρτζης Κλόντζας νὰ μὴ δώσει τὰ χρήματα ποῦ σκοπεύει νὰ καταβάλλει γιὰ τὴν

1. Ὁ.π., σελ. 323 ἀρ. 1452.

2. Μανούσακα, *Νέα ἀνέκδοτα*, σελ. 430 ἔγγρ. 15.

3. Πλουμίδης, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 301.

4. Μέριτσιου, *Σταχνολογήματα* σελ. 257 ἀρ. 27, 284-286 ἔγγρ. XXXI-XXXII.— Παλιούρα, *Ἡ ζωγραφικὴ*, σελ. 113, 121 ἀρ. 43.— Κωνσταντοδάκη, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 353 ἀρ. 77.— Τῆς Ἰδίας, *Νέα ἔγγραφα*, σελ. 159, 174-175 ἀρ. 24, 191 ἔγγρ. Δ'.

5. Παλιούρα, *Ἡ ζωγραφικὴ*, σελ. 113.

6. Τσιρπανλῆ, *Νέα στοιχεῖα*, σελ. 84, 99 ἔγγρ. Ε'.

7. Μέριτσιου, *Σταχνολογήματα*, σελ. 269 ἔγγρ. XVI.

8. P. Castrolilaca, φ. 38^r, 40^r.

9. Ὁ.π., φ. 137^v.

10. Παλιούρα, *Ὁ ζωγράφος Γεώργιος Κλόντζας*, σελ. 41-42 ἔγγρ. VI.— Κωνσταντοδάκη, *Νέα ἔγγραφα*, σελ. 174-175.

ἀγορά σπιτιοῦ στὸ βουῖργο τοῦ Χάνδακα, στὴν ἐνορία τῆς Παναγίας τῆς Ὁδηγήτριας, ποῦ ἀνῆκε στὸν ποτὲ πατέρα τῆς λίγο ἀργότερα ὁ Κλόντζας ὑποχρεώνεται νὰ ἀδειάσει τὸ δωμάτιο ποῦ κρατεῖ σὲ σπίτι τῆς Ἀθούσας Πολίτη καὶ τῶν ἀδελφῶν τῆς¹.

1594: ὁ Μαρῆς Κουρῆνος τοῦ ποτὲ μισερ Ἰάκουμου, κάτοικος Κάστρου, παρῶραρεῖ στὸν ἱερομόναχο Ναθαναὴλ Πολίτη τὸ μοναστήρι τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου *κρασμένον Γερασιότισσα*².

1641: ὁ μαῖστρο Νικολὸς Πολίτη τοῦ ποτὲ Μιχαήλ, ἀπὸ τὸ Χάνδακα, κατασκευαστῆς κασελῶν, μνημονεύεται σὲ νοταριακὴ πράξη³.

μετὰ τὸ 1669: ὁ Γεώργιος Πολίτης Μπλαβάς, ὁ Δημήτρης Πολίτης Μπλαβάς καὶ ὁ Νικολὸς Πολίτης εἶναι μεταξὺ τῶν Κρητικῶν ποῦ μετανάστευσαν στὴ Ζάκυνθο, μετὰ τὴν πτώση τοῦ Χάνδακα στοὺς Τούρκους⁴.

22. Ραγουζαῖος, ἀπὸ τὴ Ραγούζα

1271: ὁ Gervasius Raguseo, κάτοικος βούργου Χάνδακα, ὀφείλει στὸν Ἑβραῖο Salomoni, γιὸ τοῦ ποτὲ Sambati, κάτοικο Χάνδακα, δέρματα κριαριῶν ἀξίας τεσσάρων ὑπερπύρων⁵.

1271-1281: τὸ 1271 καὶ 1279 ὁ Πέτρος Raguseo ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὰς πράξεις⁶. τὸ 1281 ὁ Πέτρος Raguseo, κάτοικος Χάνδακα, δίνει ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξη στὸν Rambaldo⁷.

1271: ὁ Συμεὼν Raguseus, κάτοικος βούργου Χάνδακα, δανεῖζεται ἄτοκα χρήματα ἀπὸ τὴ Μαρία, χήρα τοῦ Βαρθολομαίου Franco, κάτοικο Χάνδακα⁸.

1279: ὁ Raguseo ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη⁹.

1281-1300: τὸ 1281 ὁ Ἰωάννης Raguseo, νόθος γιὸς τοῦ ποτὲ Μαρίνου Raguseo, κάτοικος κάστρου Belvedere, δανεῖζεται χρήματα ἀπὸ τὸν Μαυουήλ Masamordi, κάτοικο Χάνδακα¹⁰. τὸ 1300 παίρνει χρήματα ἀπὸ τὸν Λεονάρδο Marescalcho, κάτοικο Χάνδακα, μετὰ τὴν ὑποχρέωση νὰ τοῦ ἐπιστρέψει σὲ καθορισμένο χρόνο ποσότητα σιταριοῦ¹¹.

1. Κωνσταντοῦ δάκη, *Νέα ἔγγραφα*, σελ. 169-170.

2. Κωνσταντοῦ δάκη, *Μαρτυρίες*, σελ. 38 σημ. 5 τῆς σελ. 37

3. Ὁ.π., σελ. 114 σχόλια.

4. Ζώη, *Κρήτες πρόσφυγες*, σελ. 346.

5. Pietro Scardon, σελ. 16-17 ἔγγρ. 37.

6. Ὁ.π., σελ. 35 ἔγγρ. 86, 73 ἔγγρ. 195-196, 167 ἔγγρ. 451.— Leonardo Marcello, σελ. 45 ἔγγρ. 116.

7. Leonardo Marcello, σελ. 188 ἔγγρ. 562.

8. Pietro Scardon, σελ. 150-151 ἔγγρ. 408

9. Leonardo Marcello, σελ. 12 ἔγγρ. 18.

10. Ὁ.π., σελ. 181 ἔγγρ. 538.

11. Pietro Pizolo, I, σελ. 93-94 ἔγγρ. 193.

- 1300: ὁ Ἀντώνιος Raguseo, κουνιάδος τοῦ Νικήτα Mauroiani, εἶχε δανειστεῖ χρήματα ἀπὸ τὸν Ἰάκωβο Mudacio, ἀπὸ τὸν ὁποῖο δανείζεται χρήματα τώρα ὁ Mauroiani, μὲ τοὺς ἴδιους ἔρους¹.
- 1300, 1304: ὁ Bontempus Raguseo, κάτοικος Χάνδακα, μνημονεύεται σὲ νοταριακὲς πράξεις².
- 1300-1301: ὁ Ματθαῖος (Mapheus) Raguseo ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὲς πράξεις³, εἶχε φυτέψει σὲ γῆ τοῦ μοναστηριοῦ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης τοῦ Χάνδακα, πού βρίσκεται στὸ χ. Μαραθίτης, ἀμπέλι τὸ ὁποῖο τώρα ἡ ἀδελφὴ Μαρία Albo, ἡγουμένη τοῦ μοναστηριοῦ, τὸ νοικιάζει στὸν Μάρκο Cauco, κάτοικο Χάνδακα⁴, καὶ παίρνει ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξη ἀπὸ τὴ Μαρία, χήρα καὶ ἐπίτροπο τοῦ Φραγκίσκου Pasqualigo, γιὰ πληρωμὴ ἐνοικίου τριῶν μερῶν τοῦ χ. Μαράθι⁵.
- 1301: ὁ Selavulino de Canale παραχωρεῖ στὸν Νικόλαο Raguseo, κάτοικο τοῦ χ. Ροτάσι, ἓναν βιλλάνο του ὀνομαζόμενου Γεώργιο Diaconopulo, γιὰ τὸ χ. Ξηρολιά⁶.
- 1301: ὁ Λεονάρδος Raguseo καὶ ὁ Μάρκος Selavo, κάτοικοι Χάνδακα, ἀγοράζουν τρεῖς ὄνους ἀπὸ τὸν Μάρκο Bello καὶ τὸν Μιχαῆλο Talasino, κατοίκους Χάνδακα⁷.
- 1302-1315: τὸ 1302 ὁ Ἰάκωβος Raguseo καὶ ὁ Μαρίνος Balbo, γιὸς τοῦ ποτὲ Ἰακώβου Balbo, κάτοικοι Χάνδακα, ἀγοράζουν ἓνα ἄλογο ἀπὸ τὸν Λεονάρδο Magamano, κάτοικο Χάνδακα⁸· τὸν ἴδιο χρόνο ὁ Ἰάκωβος πουλᾷ σιτᾶρι στὸν Βαρθολομαῖο Çanchani, κάτοικο Belvedere, καὶ στὸν Γεώργιο Lunbino, κάτοικο Βασιλικῆς, πού θὰ ἐξοφλήσουν ἀργότερα τὸ ἀντίτιμο⁹· τὸ 1315 μνημονεύεται ὡς δανειστής τοῦ παπα Νικηφόρου Garguli¹⁰.
- 1305: ὁ Λεονάρδος Raguseo, κάτοικος τοῦ χ. Ἁγίου Ἰωάννης de lo Scalani τοῦ εὐγενῆ Λ. Gradonico, δανείζεται χρήματα ἀπὸ τὸν Ἑβραῖο Samargia, γιὸ τοῦ ποτὲ Helingiaghi Rodhodhi, κάτοικο Χάνδακα¹¹.

1. Ὁ.π., σελ. 101 ἔγγρ. 209.

2. Ὁ.π., σελ. 69-70 ἔγγρ. 139, 70-71 ἔγγρ. 141, 88 ἔγγρ. 182, 91-92 ἔγγρ. 190, 132 ἔγγρ. 274, 137 ἔγγρ. 287, 144-145 ἔγγρ. 306-307, 149-151 ἔγγρ. 318-322.— Pietro Pizolo, II, σελ. 42-43 ἔγγρ. 778, 45 ἔγγρ. 784, 61-62 ἔγγρ. 822, 65-66 ἔγγρ. 829, 88 ἔγγρ. 879, 125 ἔγγρ. 965.

3. Pietro Pizolo, I, σελ. 13 ἔγγρ. 14-15.— Benvenuto de Brixano, σελ. 53-54 ἔγγρ. 140.

4. Pietro Pizolo, I, σελ. 76 ἔγγρ. 153.

5. Ὁ.π., σελ. 167-168 ἔγγρ. 360.

6. Benvenuto de Brixano, σελ. 56-57 ἔγγρ. 148.

7. Ὁ.π., σελ. 85 ἔγγρ. 231.

8. Ὁ.π., σελ. 187 ἔγγρ. 519.

9. Ὁ.π., σελ. 199 ἔγγρ. 551.

10. Τ σ ι ρ π α ν λ ῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 155 ἔγγρ. 35.

11. Pietro Pizolo, II, σελ. 219 ἔγγρ. 1182.

- 1305: ὁ Στέφανος Raguseo, κάτοικος κάστρου Chile, ὁμολογεῖ ὅτι ὀφείλει στὸν Ἰωάννη Francisci, κάτοικο Χάνδακα, μέρος τῆς προίκας τῆς συζύγου τοῦ τελευταίου καὶ ἀνεψιῶς τοῦ Στεφάνου¹.
- 1315-1320: τὸ 1315 ὁ Μάρκος Raguseo μνημονεύεται ὡς δανειστής τοῦ παπα Ἐμμανουὴλ Pandidari². τὸ 1320 καταθέτει ὅτι στὸ χ. Κάτω Μαραθίτης, ποὺ ἔχει νοικιάσει ἀπὸ τὸ Κοινὸ, ὑπάρχουν οἱ ἐκκλησίες "Ἁγιος Ἰωάννης, τὴν ὁποία εἶχε κτίσει πρὶν ἀπὸ τριάντα δύο χρόνια ὁ πατέρας του, καὶ Παναγία, παλαιὰ ἐκκλησία, ποὺ εἶχε ξαναχτιστεῖ ἀπὸ τοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ, πρὶν ἀπὸ δεκαπέντε χρόνια³.
- 1319-1323: τὸ 1319 ὁ ἐπίτροπος τοῦ Ματθαίου Raguseo μνημονεύεται ὡς δανειστής τοῦ παπα Κωνσταντίνου Comnino⁴ (πρβλ. πῶ πάνω, σελ. 299, λ. Comnino). στὰ χρόνια 1321-1323 οἱ κληρονόμοι τοῦ ποτὲ Ματθαίου Raguseo κατέχουν τὸ χ. Μαραθίτης, ποὺ ἀνήκει στὸ Κοινὸ καὶ θὰ παραχωρηθεῖ στὸ λατίνιο ἀρχιεπίσκοπο Κρήτης⁵.
- 1355-1359: τὸ 1355 καὶ τὸ 1359 στὸν καπετάνιο/ἔμπορο Ματθαῖο Ραγουζαῖο, κάτοικο Χάνδακα, χορηγοῦνται ἄδειες νὰ μεταβεῖ στὴν Κορώνη, μὲ πλοῖα ποὺ μεταφέρουν προϊόντα⁶. τὸ 1355 ὁ Ματθαῖος Ραγουζαῖος, κάτοικος Χάνδακα, ἐγγυᾶται γιὰ τὴ μετάβαση στὴν Κορώνη τῶν καπετάνιων/ἐμπόρων Θεοδώρου Στραγαλᾶ καὶ Γουλιέλμου, ράφτη, ἀπὸ τὴν Κορώνη, μὲ πλοῖα ποὺ μεταφέρουν προϊόντα⁷. τὸ 1356 ἐγγυᾶται γιὰ τὴ μετάβαση στὴν Κορώνη τῶν καπετάνιων/ἐμπόρων Γεωργίου Κασίση, Νικολάου Κυπαρισσιώτη, βαρκάρη, καὶ Γεωργίου Πολίτη, ἀπὸ τὴν Κορώνη, μὲ πλοῖα ποὺ μεταφέρουν προϊόντα⁸. τὸ 1359 ἐγγυᾶται γιὰ τὴ μετάβαση τοῦ καπετάνιου/ἐμπόρου Μιχαλέτου Padavano στὴν Κορώνη, μὲ πλοῖο ποὺ μεταφέρει προϊόντα⁹.
- 1363: ὁ Γεώργιος Ragouseos περιλαμβάνεται στοὺς δέκα Ἑλληνας ποὺ μετεῖχαν στὸ συμβούλιο τῶν φεουδαρχῶν τοῦ Χάνδακα¹⁰.

1. "Ο.π., σελ. 228 ἔγγρ. 1202.

2. Τ σ ι ρ π α ν λ ῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 156 ἔγγρ. 37.

3. "Ο.π., σελ. 267-268 ἔγγρ. 201I-IV.

4. "Ο.π., σελ. 158 ἔγγρ. 42.

5. Σ π α ν ἄ κ η, *Συμβολή*, σελ. 273, 284.— Τ σ ι ρ π α ν λ ῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 297-298 ἔγγρ. 239, 302 ἔγγρ. 240.

6. Γ ἄ σ π α ρ η, *Ναυτιλιακὴ κίνηση*, σελ. 297 πίν. 3α, 299 καὶ 301 πίν. 3β, 306 σημ. 18.

7. "Ο.π., σελ. 297 πίν. 3α, 307 καὶ σημ. 25.

8. "Ο.π., σελ. 297 πίν. 3α.

9. "Ο.π., σελ. 300 πίν. 3β.

10. Gerland, *Histoire de la noblesse*, σελ. 64.

- 1368: ὁ Ἰωάννης Raguseo, κάτοικος τοῦ χ. Varea, κατηγορεῖται ὅτι τραυματίσε τὸν Γιάννη Crusso, κάτοικο τοῦ χ. Andri¹.
- 1368: ὁ Μιχαήλ Raguseo, ἐπονομαζόμενος Βασίλειος, εἶχε ἀγοράσει ἀμπέλι στὸ χ. Ἅγιος Βλάσης, ἀπὸ τὸν Γεώργιο Borgognono, κάτοικο τοῦ χ. Στεργιανό· ἡ πώληση ἀκυρώνεται².
- 1372: ὁ Γεώργιος Raguseo ὀρίζεται ἐκτιμητῆς σὲ νοταριακὴ πράξη³.
- 1378: ὁ Γεώργιος Raguseo, κάτοικος τοῦ χ. Καλέσια, κατηγορεῖται ὅτι τραυματίσε τὸν Ἐμμανουήλ Darmaro, ἀπὸ τὸ ἴδιο χωριό⁴.
- 1393: σύμφωνα μὲ ἔγγραφο (1392) ποῦ ἔχει ἡ calogrea Ragusena, ὁ Γεώργιος Raguseo τῆς χρωστᾶ ἐξήντα ὑπέρπυρα *pro embatichi* δύο ἀμπελιῶν ποῦ τοῦ εἶχε πουλήσει⁵.
- 1395: ἡ Μαρούλα Raguseo, χήρα τοῦ Ἰωάννη, παραφρόνησε καὶ ὁ ἀδελφός της Ἀνδρέας Garguli διορίζεται ἐπίτροπός της⁶.
- 1417: ὁ Zanachius Raguseo ἀναφέρεται σὲ νοταριακὴ πράξη⁷.
- 1452-1453: ὁ Πέτρος Raguseo ἀναγράφεται σὲ νοταριακὴς πράξεις⁸.
- 1500: ἡ Μαρία Ραγουζόναϊνα κληρονομεῖ δεκαπέντε ὑπέρπυρα ἀπὸ τὸ θεῖο της Ἰωάννη Κωστομοίρη, πρωτοψάλτη, σύμφωνα μὲ τὴ διαθήκη του⁹.
- 1536: ὁ μαῖστρο Τζαννῆς Araguseo καὶ ὁ Γεώργιος Araguseo ἀναγράφονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Curcurioti¹⁰.
- 1574-1616: τὸ 1574 ὁ σερ Τζουάν Raguseo ἐκλέγεται *scrivan alla giustitia alle absentie*, στὴ θέση τοῦ σερ Τζουάν Mussuro¹¹. τὸ 1578 ὁ σερ Ἡλίας Melissino, *nodaro all'ufficio della justitia*, ζητᾶ νὰ ἀναπληρωθεῖ ἀπὸ τὸν σερ Τζουάν Araguseo τοῦ ποτὲ Λέου¹². τὸ 1583 ὁ Τζουάν Rausso [Rausseo;] μνημονεύεται ὡς χρεωφειλέτης τοῦ δημοσίου ταμείου τοῦ Χάνδακα¹³. τοῦ Ἰωάννη Arauseo, νοταρίου Χάνδακα, σώζονται κατάστιχα τῶν χρόνων 1585-1616¹⁴.

1. Santsechi, *Régestes*, σελ. 131 ἀρ. 218.

2. Ὁ.π., σελ. 20 ἀρ. 86.

3. van Gemert, *Σαχλίης*, σελ. 103-105 ἔγγρ. 7.5.

4. Santsechi, *Régestes*, σελ. 208 ἀρ. 877.

5. Ὁ.π., σελ. 319 ἀρ. 1428.

6. Ὁ.π., σελ. 374 ἀρ. 1715.

7. Iorga, *Documents*, σελ. 93.

8. Ὁ.π., σελ. 107, 109.

9. Σάθα, *Κρητικαὶ διαθήκαι*, σελ. 676-677 ἔγγρ. 14.

10. Πλουμίδη, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 331.

11. Καραπιδάκη, Β, σελ. 118 καὶ 120 ἀρ. 92.

12. Ὁ.π., σελ. 240 ἀρ. 351.

13. P. Castrolifaca, φ. 52r.

14. Θεοτόκη, *Εἰσαγωγή*, σελ. 78.—Μοάτσου, Ἐνέκδοτος κατάλογος, σελ. 302.

- 1584: ὁ Τζώρτζης Raguseo, ποὺ ὑπηρετοῦσε στὴν καγκελλαρία, ἐκλέγεται *coajutor sopranumerario*¹.
- 1586: ὁ σερ Τζουάννε Rauseo ζητᾶ ἀπὸ τὸ δούκα νὰ αὐξήσει τὸν ἀριθμὸ τῶν ἀναπληρωτῶν, στὴ θέση τῶν *signori di notte*².
- 1593: ὁ νοτάριος Νικολὸς Raguseo, θὰ συντάξει τὴν πράξη ἀνάληψης τῶν καθηκόντων τοῦ Ἄλβιζε Pasqualigo τοῦ Τζουάννε, ποὺ ἐκλέχτηκε *scrivano sopra l'armamento*, στὴ θέση τοῦ Ὀνουφρίου Guri, ποὺ εἶχε πεθάνει³.
- 1597: ἡ Μαρία Ραγουζοπούλα, χήρα τοῦ Μανόλη Τριβιζᾶ, πούλα στὸν μαίετρο Γεώργη Πάντιμο διάφορα δένδρα, ποὺ βρίσκονται στὴν καβαλλαρία τῶν Βολιωτῶν, *κρασμένα στο Μολιβέα*⁴ (πρβλ. πῦ πάνω, σελ. 277, λ. Τριβιζᾶς).
- 1625: ὁ Τζώρτζης Ἀραουζέο, ἐπονομαζόμενος *Steliano il collonelo*, τοῦ ποτὲ Λέου, συντάσσει τὴ διαθήκη του, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία ἀφήνει κληροδότημα στὴν ἀδελφότητα τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ τῶν ζωγράφων, γιὰ νὰ προικίζονται μὲ κλήρωση κόρες τῶν ζωγράφων-μελῶν τῆς ἀδελφότητος καθὼς καὶ στὴν ἀδελφότητα τοῦ Ἁγίου Ἡλία τῶν μουράρων, γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ⁵.
- 1644: ἡ οἰκογένεια Rauseo συγκαταλέγεται στοὺς *cittadini* καὶ τοῦ Χάνδακα καὶ τῶν Χανιωτῶν σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφή τοῦ Trivan⁶.

23. Σκουτάριος καὶ Σκουταριώτης⁷. ἀπὸ τὸ Σκούταρι (— Χρυσόπολη)

- 1271: ὁ Raynerio Scutario, κάτοικος Χάνδακα, μνημονεύεται σὲ νοταριακὲς πράξεις⁸.
- 1301-1302: ὁ Ἰάκωβος Scutario ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὲς πράξεις⁹.
- 1304: ὁ Νικόλαος Scutari(us) ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὲς πράξεις¹⁰.
- 1378: ὁ Ἐμμανουὴλ Scurarioti [— Scutarioti], βιλλάνος τοῦ Ἰακώβου Muddaio, κάτοικος τοῦ γ. Γαλίφα, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραύματ¹¹.

1. Κ α ρ α π ι δ ᾶ κ η, C, σελ. 414 ἀρ. 341.

2. Ὁ.π., σελ. 447 ἀρ. 438.

3. Κ α ρ α π ι δ ᾶ κ η, D, σελ. 475 ἀρ. 12 (= 14).

4. Μανόλης Βαρούχας, σελ. 30-31 ἔγγρ. 9.

5. Κ ω ν σ τ α ν τ ο υ δ ᾶ κ η, *Μαρτυρίες*, σελ. 38 σημ. 5 τῆς σελ. 37, 70 σημ. 260.— Κ α ζ α ν ᾶ κ η - Λ ᾶ π π α, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 207, 222, 252, 257.

6. Μ α ν ο ὄ σ α κ α, *Trivan*, σελ. 50, 54.

7. Βλ. M o r i t z, ὅπ., σελ. 41 — Ἀ μ ᾶ ν τ ο υ, *Γλωσσολογικὰ*, σελ. 118 (= *Γλωσσικὰ Μελετήματα*, σελ. 540)

8. Pietro Scardon, σελ. 7-8 ἔγγρ. 16, 59-60 ἔγγρ. 156, 91 ἔγγρ. 241, 92 ἔγγρ. 245, 99-100 ἔγγρ. 264, 110-111 ἔγγρ. 296, 120-121 ἔγγρ. 324, 139-140 ἔγγρ. 376.

9. Benvenuto de Brixano, σελ. 106 ἔγγρ. 288. 128-129 ἔγγρ. 355, 191 ἔγγρ. 529.

10. Pietro Pizolo, II, σελ. 67-68 ἔγγρ. 834, 172-173 ἔγγρ. 1070, 205 ἔγγρ. 1151.

11. S a n t s c h i, *Régestes*, σελ. 209 ἀρ. 885, 454

- 1536: ὁ παπα σερ Μάρκος Scutara [Scutario:] περιλαμβάνεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν Χανιωῶν¹. ὁ Γιάννης Scutariothi ἀναγράφεται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Καλύβες².
- 1583: ὁ σερ Μανουῖσος Scutargiotti εἶναι χρεωφειλέτης τοῦ δημοσίου ταμείου τῶν Χανιωῶν³.
- 1644: ἡ οἰκογένεια Scuttarioti συγκαταλέγεται στοὺς cittadini τῶν Χανιωῶν σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφή τοῦ Trivan⁴.

24. Σμυρναῖος⁵, ἀπὸ τῆ Σμύρνη

- 1310: ὁ Μιχαὴλ Smirneo [Smirneo:] μνημονεύεται ὡς δανειστής τοῦ παπα Στρατήγη⁶.
- 1368: ὁ Μαρίνος Smirneo, ναυτικός, παίρνει τὴν ἄδεια νὰ πουλήσει δύο σκλάβους, μιὰ Ταρτάρια καὶ μιὰ Ἑλληνίδα, τίς ὁποῖες ἀγόρασε στὸ Θεολόγο (—Ἐφεσο): ἓνας Σμυρναῖος, ναυτικός, ἀναφέρεται ἐπίσης στὰ ποιήματα τοῦ Στεφάνου Σαχλίκη⁷.
- 1371: ἡ Ἄννιτζα Smirneadena ἀναφέρεται σὲ νοταριακὴ πράξη· μιὰ Σμυρνιαδάινα, «πολιτικὴ», ἀναφέρεται ἐπίσης στὰ ποιήματα τοῦ Στεφάνου Σαχλίκη⁸.
- 1387: ὁ Γεώργιος Smirneo ὀφείλει νὰ καταβάλλει ὡς διατροφή στὴ σύζυγό του Μαρία, τὴν ὁποία εἶχε ἐγκαταλείψει, εἴκοσι ὑπέρπυρα τὸ χρόνο⁹.
- 1394: ἡ Φιλίππα, σύζυγος τοῦ Ἰωάννη Smirneo, μνημονεύεται ὅτι θεραπεύτηκε ἀπὸ τραῦμα¹⁰.
- 1399: ὁ Στέφανος Smirneo κατηγορεῖται ὅτι τραυμάτισε τὸν Princival de Perio, βαρελὰ στὸ Χάνδακα¹¹.
- 1399-1403: τὸ 1399 ἡ Καλή, χήρα τοῦ Ἰωάννη Smirneo, παίρνει τὸ *diuidicatus* της (δηλ. τὸ μερίδιό της ἀπὸ τὴ διαίρεση τῆς κοινῆς περιουσίας τοῦ ἀνδρογόνου)¹². τὸ 1403 ἡ Καλή Smirneo, κληρονόμος τῆς περιουσίας τῆς

1 Π λ ο υ μ ἰ δ η, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 311.

2 Ὁ π., σελ. 333.

3 P Castofilaca, φ. 137^v.

4 Μ α ν ο ῦ σ α κ α, *Trivan*, σελ. 54.

5 Βλ. Στεφάνου Βυζαντίου, ὅ.π., σελ. 580.— Παπαδημητρίου, ὅ.π., σελ. 729.

6 Τ σ ι ρ π α ν λ ῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 154 ἔγγρ. 33.

7 van Gemert, *Σαχλίκης*, σελ. 70.— Μ α ν ο ῦ σ α κ α - v a n G e m e r t, Ὁ δικηγόρος, σελ. 226 σημ. 52.

8 van Gemert, *Σαχλίκης*, σελ. 66.— Μ α ν ο ῦ σ α κ α - v a n G e m e r t, Ὁ δικηγόρος, σελ. 226 καὶ σημ. 52.

9 S a n t s c h i, *Régestes*, σελ. 256 ἀρ. 1173.

10 Ὁ π., σελ. 349 ἀρ. 1613.

11 Ὁ π., σελ. 391 ἀρ. 1828.

12 van Gemert, *Σαχλίκης*, σελ. 116 σημ. 4-5.

Μαρούλας, χήρας του Στεφάνου Sachlichī, έχει προτεραιότητα απέναντι στους υπόλοιπους πιστωτές του¹.

1424: ἡ Καλὴ Smirnadena ἀναγράφεται σὲ νοταριακὴ πράξη².

25. Συναδηρός³, ἀπὸ τὰ Σύναδα Μ. Ἀσίας

1352-1353: ὁ Ἀνδρέας Sinadhino, χρυσοχόος, κάτοικος Χάνδακα, συνάπτει ναυτικὸ δάνειο μὲ τὸν Δημήτριο Mudhacio τοῦ Ἰωάννη, ἀπὸ τὰ Χανιά⁴ τὸν ἴδιο χρόνο πουλᾷ στὸν Ἰωάννη Turcopulo καὶ στὸν Ἰωάννη Venecianus, κατοίκους τοῦ χ. Βοῦτες, ἀπὸ ἓνα βόδι⁵ (πρβλ. πῦδ πάνω, σελ. 278. λ. Venecianus): τὸ [1353] νοικιάζει ἀπὸ τὸν Στέφανο Sachlichī γιὰ πέντε χρόνια, σπίτια στὸ Χάνδακα, ὀρισμένα ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ εἶχε νοικιασμένα ὁ πατέρας του Γεώργιος Synadino⁶.

1370: ἡ Καλὴ Sinadino μνημονεύεται σὲ ἔγγραφο, στὸ ὁποῖο ὁ Κώστας Carpath[...] κατηγορεῖται ὅτι τραυμάτισε τὸν Ἀντώνιο Bellamore, *bordonarius*⁷.

1371: ὁ Γεώργιος Sinadino, χρυσοχόος, ὀφείλει νὰ ἀφήσει τὴ γῆ πὺδ κατέχει στὸ χ. Theodorici, τὴν ὁποῖα θὰ παραλάβει ἡ Πόθα, χήρα τοῦ Ἰωάννη Borgognono⁸.

1381-1394: τὸ 1381 ὁ Μάρκος, γιὸς τοῦ ποτῆ Γεωργίου Sinadino, χρυσοχόου, θὰ κατοικήσει μὲ τὸ θεῖο του Ἀνδρέα Pesani, μοναδικὸ ἐπίτροπο τοῦ Γεωργίου ἢ ἀδελφῆ του Κωνσταντία καὶ ἡ μητέρα του Ἀννίτζα, πὺδ ἔχει παντρευτεῖ τὸν Νικόλαο Gavra, θὰ ζήσουν μὲ δαπάνες τοῦ δευτέρου συζύγου τῆς τελευταίας⁹ (πρβλ. πῦδ πάνω, σελ. 261, λ. Pisani): ὁ Γεώργιος Sinadino, πατέρας τοῦ Μάρκου, εἶχε ὑπενοικιάσει (1376) ἀκίνητα στὸ Χάνδακα, τὰ ὁποῖα τὸ 1394 τὰ διεκδικεῖ ὁ Μάρκος Iustinian, ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης¹⁰.

1. "Ο.π., σελ. 57, 116 ἔγγρ. 97.— Μανούσακα-van Gemert, "Ὁ δικηγόρος", σελ. 226 σημ. 52.

2. Iorga, *Documents*, σελ. 97.

3. Βλ. Παπαδημητρίου, ὁ.π., σελ. 729.— Πολέμη, *The Doukai*, σελ. 178.— Chr. Hannick-Gudrun Schmalzbauer, *Die Synadenoī. Prosopographische Untersuchung zu einer byzantinischen Familie*, JÖB 25 (1976), σελ. 125 καὶ σημ. 2, 126.— Γριανταφυλλίδη, ὁ.π., σελ. 27, 37.

4. Zaccaria de Fredo, σελ. 51-52 ἔγγρ. 73.

5. "Ο.π., σελ. 53 ἔγγρ. 76, 56-57 ἔγγρ. 80.

6. van Gemert, *Σαχλίκης*, σελ. 87 ἔγγρ. 4.1.

7. Santschi, *Régestes*, σελ. 162 ἀρ. 528.

8. "Ο.π., σελ. 63 ἀρ. 253.

9. "Ο.π., σελ. 232 ἀρ. 1059.

10. "Ο.π., σελ. 349-350 ἀρ. 1616.

- 1393: ὁ Πέτρος Rosso ὀρίζειται *caput creditorum* τοῦ Νικολάου Sinadino, χρυσοχόου¹.
- 1399-1411: Ἀνδρόνικος Sinadino, ζωγράφος, κάτοικος βούργου Χάνδακα².
- 1427: ὁ Δημήτρης Sinadino μνημονεύεται σὲ νοταριακὸ ἔγγραφο³.
- 1462: ὁ Μανουὴλ Συναδινὸς εἶναι ἓνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα ἐνωτικούς παπάδες τοῦ Χάνδακα⁴.
- 1483-1493: Γεώργιος Sinadino, νοτάριος Χάνδακα⁵.
- 1500: ὁ Στέφανος Sinadino ὀρίζει πληρεξούσιο γιὰ ὑπόθεσή του τὸ ζωγράφο Ἀνδρέα Pavia⁶.
- 1503: ὁ Ἰωάννης Sinadino, γιὸς τοῦ Γεωργίου, κατοικοῦ βούργου Χάνδακα. Θὰ μαθητεύσει, γιὰ τέσσερα χρόνια, κοντὰ στὸ ζωγράφο Νικόλαο Gripioti⁷.
- 1503: ἡ Ἐργίνα, χήρα τοῦ ποτὲ σερ Στεφάνου Sinadino, πρώην *daciarii*, κάτοικος βούργου Χάνδακα, συμβάλλεται σὲ νοταριακὴ πράξι⁸.
- 1516-1541: τὸ 1516 ὁ Φραγκίσκος Συναδινὸς τοῦ ποτὲ Στεφανίου νοικιάζει τὰ οἰκήματά του, πού βρίσκονται στὴν πλατεία στράτα τοῦ Χάνδακα, στὸ ζωγράφο Μάρκο Ἀμάραντο⁹. τὸ 1518 ἀναφέρεται σὲ νοταριακὴ πράξι¹⁰. τὸ 1541 ἡ Κατερίνα, χήρα τοῦ Φραγκίσκου Συναδινού, ἀντιδικεῖ μὲ τὸν ἀδελφὸ της μαιστρο Τζουὰν Ἀμάραντο, ζωγράφο, γιὰ σπίτια πού βρίσκονται στὸ Χάνδακα, στὴν ἐνορία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Μουγλινοῦ¹¹.
- 1520-1531: τὸ [1520] καὶ τὸ 1531 ὁ σερ Δομήνικος Sinadino ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὲς πράξεις¹². τοῦ Δομηνίου Sinadino, νοταρίου Χάνδακα, σώζονται κατὰστικα τῶν ἐτῶν 1522-1524¹³.
- 1529: ἡ Καλὴ Συναδηνή, σύζυγος τοῦ ποτὲ Δροσάτου, κάτοικος τοῦ χ. Μάλες, συμφωνεῖ νὰ παντρευτεῖ ὁ γιὸς της Κωνσταντίνος τὴν Ἄννα, κόρη τοῦ Μιχαὴλ Ἀρχάβλη τοῦ ποτὲ Φανουρίου, κάτοικο τοῦ χ. Πρινές¹⁴.

1. Ὁ.π., σελ. 323 ἀρ. 1455.

2. Cattapan, *Nuovi documenti*, σελ. 38 ἀρ. 35.— Τοῦ ἴδιου, *Nuovi elenchi*, σελ. 204 ἀρ. 34, 226 ἀρ. 8, 229-230 ἔγγρ. 30.

3. Iorga, *Documents*, σελ. 98.

4. Τσιρπανλῆ, *Κληροδότημα*, σελ. 85 καὶ σημ. 6, 93.

5. Θεοτόκη, *Εἰσαγωγή*, σελ. 84.— Μοάτσου, *Ἀνέκδοτος κατάλογος*, σελ. 307.

6. Cattapan, *I pittori Pavia*, σελ. 204, 215 ἔγγρ. 16.

7. Κωνσταντοῦδάκη, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 305, 311 ἀρ. 12, 361 ἔγγρ. Β'.

8. Ὁ.π., σελ. 314.

9. Ὁ.π.

10. Ὁ.π.

11. Κωνσταντοῦδάκη, *Νέα ἔγγραφα*, σελ. 161-162.

12. Κωνσταντοῦδάκη, *Οἱ ζωγράφοι*, σελ. 372 ἔγγρ. IB'.— Bakker-van Gemert, *Οἱ διαθήκες*, σελ. 69-70 ἔγγρ. 22 (23), 73 σημ. 31.

13. Θεοτόκη, *Εἰσαγωγή*, σελ. 84.

14. Βισβίτζη, *Προϊῶνα*, σελ. 95-97 ἔγγρ. 12-13.

- 1536: ὁ Νικολὸς Sinadino [Sinadino;], 24 χρονῶν, καὶ ὁ σερ Τζαννῆς Sinadino περιλαμβάνονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τῶν Χανιωῶν¹. ὁ Πιέρρος Sinadino καὶ ὁ γιὸς του Μανόλης ἀναγράφονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Pomogna Zulian². ὁ Κωνσταντῆς Sinadino καὶ ὁ γιὸς του Γιάννης περιλαμβάνονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Καλύβες³. ὁ Στεφανῆς Sinadino, ὁ Βασίλης Sinadino, ὁ Γιάννης Sinadino Psiro καὶ ὁ γιὸς του Μιχελῆς, ὁ Βασίλης Sinadino καὶ ὁ ἀδελφός του Θεοφάνης, ὁ Κώστας Sinadino, ὁ Πέρος Sinadino καθὼς καὶ οἱ γιοὶ του Θεοφάνης καὶ Calanga ἀναφέρονται στὸν κατάλογο στρατευσίμων τοῦ χ. Pomogna Zancarolo⁴.
- 1583: στὸν Κωνσταντῆ Sinadino, γιὸ τοῦ ποτὲ παπα Γιώργη, ἀπὸ τὸ χ. Chumeriano, χορηγεῖται ἄδεια νὰ μεταβεῖ στὴ Ζάκυνθο ἢ τὴν Κεφαλονιά, γιὰ νὰ χειροτονηθεῖ παπάς· ἐγγυητὴς ὁ Πιέρρος Navilio⁵.
- 1583: ἡ Θεοδώρα Sinadini εἶναι χρεωφειλέτης τοῦ δημοσίου ταμείου τοῦ Χάνδακα γιὰ τὴ Diavattini⁶. ὁ Φραντζέσκος Sinadino, ὁ Τζώρτζης Sinadino καὶ ὁ Νικολὸς Sinadino καταβάλλουν *livello* γιὰ σπίτια στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα⁷. ὁ Γιώργης Sinadino rapinò καὶ ὁ Γιώργης Cinadino, *tamburlo*, περιλαμβάνονται στοὺς πακτωτὲς τοῦ Λασιθιοῦ⁸. ὁ σερ Κωνσταντῆς Sinadino εἶναι χρεωφειλέτης τοῦ δημοσίου ταμείου τῶν Χανιωῶν⁹.
- 1634-1638: ὁ ἱερομόναχος Γερμανὸς Συναδηνός, ἡγούμενος τοῦ μοναστηριοῦ τῆς Ἀγίας Τριάδας τοῦ Ἀρετίου, συναλλάσσεται μὲ διαφόρους στὸ ὄνομα τῆς μονῆς¹⁰.

26. Τραπεζούντιος¹¹, ἀπὸ τὴν Τραπεζούντα

- 1395-1486: Γεώργιος Τραπεζούντιος, λόγιος καὶ κωδικογράφος· γεννήθηκε στὴν Κρήτη ἀπὸ γονεῖς τραπεζουντιακῆς καταγωγῆς¹².

1. Π λ ο υ μ ἰ δ η, *Κατάλογος στρατευσίμων*, σελ. 298, 308.

2. Ὁ.π., σελ. 328.

3. Ὁ.π., σελ. 333.

4. Ὁ.π., σελ. 350-351.

5. Κ α ρ α π ἰ δ ἄ κ η, C, σελ. 394 ἀρ. 286.

6. P. Castrolilaca, φ. 36^v.

7. Ὁ.π., φ. 37^r, 41^r, 47^v.

8. Ὁ.π., φ. 54^r, 54^v — Σ π α ν ἄ κ η, *Λασιθι*, σελ. 48, 50 ἔγγρ. 12, 127 σημ. 186.

9. P. Castrolilaca, φ. 137^v.

10. Ξ α ν θ ο υ δ ἰ δ η, *Κρητικὰ συμβόλαια*, σελ. 169-173 ἔγγρ. LXIV-LXV, 177-178 ἔγγρ. LXVII, 185-216 ἔγγρ. LXX-LXXXII, 219-221 ἔγγρ. LXXXIV, 224-268 ἔγγρ. LXXXVII-CIV.

11. Βλ. Στεφάνου Βυζαντίου, ὅ.π., σελ. 631.

12. Vogel-Gardthausen, ὅ.π., σελ. 85.— Π α τ ρ ἰ ν ἔ λ η, ὅ.π., σελ. 116-117. Πρβλ. Η. Δ. Μ α σ τ ρ ο δ η μ ἦ τ ρ η, Ὁ σεισμὸς τῆς Κρήτης (1508) καὶ ὁ Μᾶρκος

1442: γίνεται αποδεκτή ή αίτηση του Μακαρίου Trapesutius, Κρητικοῦ μοναχοῦ, νά μὴ συμπεριληφθεῖ στοὺς ἑκατὸν τριάντα Ἑλληγνες κληρικούς, ποὺ ὑπάγονται στὸ λατίνιο ἀρχιεπίσκοπο Κρήτης, ἀλλὰ νά ἐξαρτᾶται ἀπενθείας ἀπὸ τὶς πολιτικὲς ἀρχές τοῦ νησιοῦ¹.

27. Φαμαγκόστας, ἀπὸ τῆ Φαμαγκούστα (= Ἀμμόχωστο)

1583: ὁ Ἀλέξανδρος Famagosta καὶ ὁ Φραντζέσκος Famagosta περιλαμβάνονται στοὺς πακτωτὲς τοῦ Λασιθιοῦ². ὁ Φραντζέσκος Famagosta εἶναι *comite* στὶς ἑκτακτες γαλέρες τοῦ Χάνδακα³.

28. Χωματιανός⁴, ἀπὸ τὸ Χῶμα Μ. Ἀσίας

1264-1300: τὸ 1264 ἀπονέμεται στὸν Ἐμμανουὴλ Χωματιανὸ τιμαριωτικὴ μερίδα, τὴν ὁποία εἶχε ἀποκτήσει μὲ ἀγορὰ ἀπὸ τῆ χήρα καὶ πληρεξούσιο τοῦ Μαρίνου Mastropetro⁵. τὸ 1300 ὁ Ἐμμανουὴλ Ghomatiano, κάτοικος Χάνδακα, ἐκχωρεῖ δωρεὰν στὸ θεῖο του Γεώργιο Ghomatiano, κάτοικο Χάνδακα, ἓνα μύλο ποὺ βρίσκεται στὸν ποταμὸ Ἀναποδιάρη, στὴ *militia* Lemacidheria⁶.

1284: ὁ Λέος Comatiano δανεῖζεται χρήματα ἀπὸ τὸν Maciaman, κάτοικο Χάνδακα⁷.

1537: ὁ Ἰωάννης Χωματιανὸς ὑπογράφει ὡς μάρτυρας σὲ νοταριακὴ πράξη, συνταγμένη στὸ χ. Μέση Ρεθύμνου⁸.

1583: ἡ (P)rodussa Comattiano καταβάλλει *livello* γιὰ ἀποθήκη στὸ βοῦργο τοῦ Χάνδακα⁹.

Μουσοῦρος. (Ἀνέκδοτοι στίχοι τοῦ Hieronymous Bononius), Θησαυρίσματα 7 (1970), σελ. 131-132 (= Ἑλληγνες λόγιοι, σελ. 65-66).— Ἀλεξίου, Πρὸςφυγες, σελ. 308 καὶ σημ. 8. Γιὰ τὸ βίο καὶ τὸ ἔργο τοῦ Τραπεζούντιου βλ. J. M o n f a s a n i, *George of Trebizond. A Biography and a Study of his Rhetoric and Logic*, Leiden 1976.— Τοῦ Ἰδίου, *Collectanea Trapezuntiana. Texts, Documents and Bibliographies of George of Trebizond*, Binghamton - N. Ὑόρκη 1984.

1. Τσιρπανλῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 334-335 ἔγγρ. 271.

2. P. Castrolilaca, φ. 53^r, 54^r.— Σπανάκη, *Λασιθι*, σελ. 42, 47 ἔγγρ. 12.

3. P. Castrolilaca, φ. 80^r.— Ξηροῦχακη, *Ἡ Βενετοκρατομένη Ἀνατολή*, σελ. 71.

4. Βλ. M o r i t z, ὁ.π., σελ. 40.— Παπαδημητρίου, ὁ.π., σελ. 729.— Τριανταφυλλίδη, ὁ.π., σελ. 37.

5. Χαριέτη, *Τὰ παλαιότερα Κατάστιχα*, σελ. 509.

6. Pietro Pizolo, I, σελ. 98-99 ἔγγρ. 203-204.

7. Leonardo Marcello, σελ. 190 ἔγγρ. 570.

8. Καλιτσούνακι, *Ἀνέκδοτα κρητικὰ συμβόλαια*, σελ. 491-492 ἔγγρ. 4.

9. P. Castrolilaca, φ. 38^v.

29. Χωνιάτης¹, ἀπὸ τὶς Χῶνες Μ. Ἀσίας

1299: ὁ Ἐμμανουήλ Coniati, γιὸς τοῦ ποτὲ Γιάννου de Calosifi, περιλαμβάνεται στοὺς ἀπελεύθερους βιλλάνους, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα μνημονεύονται στὸν τρίτο κατάλογο ποὺ συνοδεύει τὸ κείμενο τῆς συνθήκης μεταξύ Βενετῶν καὶ Καλλέργη².

1320: ἡ Εἰρήνη Coniatissa ἔχει νοικιάσει σπίτι, ποὺ ἀνήκει στὴν ἐκκλησία τῆς Μανωλίτισσας, στὸν παλαιὸ βουῦργο τοῦ Χάνδακα³.

1328: ὁ Σταματίνος, γιὸς τοῦ Choniati, καὶ ἄλλοι, βιλλάνοι τοῦ Νικολάου Gradonico, ἔλοι κάτοικοι τοῦ χ. Megali Eclisia τοῦ Gradonico, κατηγοροῦνται γιὰ κλοπή⁴.

1644: ἡ οἰκογένεια Ghoniati συγκαταλέγεται στοὺς cittadini τοῦ Χάνδακα σύμφωνα μὲ τὴν ἀπογραφή τοῦ Trivan⁵.

ΒΟΥΛΑ ΚΟΝΤΗ

1. Βλ. Moritz, ὁ.π., σελ. 41 — Παπαδημητρίου, ὁ.π., σελ. 729. — Τριανταφυλλίδη, ὁ.π., σελ. 37.

2. Μέρτζιου, *Συνθήκη*, σελ. 282.

3. Τσιρπανλῆ, *Κατάστιχο*, σελ. 211 ἔγγρ. 1211.

4. Duca di Candia, Bandi, σελ. 189 ἔγγρ. 463.

5. Μανούσακx, *Trivan*, σελ. 50.

